

**Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista
(HE-luonnos 1.3.2017)**

Yhteenveto järjestöjen lausunnoista

1. Vastaajatahon virallinen nimi

@yrittajat.fi:

Keski-Pohjanmaan Yrittäjät

@gmail.com:

Pohjois-Karjalan Psykologiyhdistys ry

@kuntaliitto.fi:

Suomen Kuntaliitto

@sttk.fi:

Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry

@jhl.fi:

Julkisten ja hyvinvointialojen liitto JHL ry

@hpl.fi:

Henkilöstöpalveluyritysten Liitto HPL

@vates.fi:

Vates-säätiö sr - Vates foundation

@sekes.fi:

Suomen Elinkeino- ja Kehitysyhtiöt SEKES ry

@soste.fi:

SOSTE Suomen sosiaali ja terveys ry

@juko.fi:

Julkisalan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKO ry

@ek.fi:

Elinkeinoelämän keskusliitto EK

@yrittajat.fi:

Varsinais-Suomen Yrittäjät ry

@mtk.fi:

Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK r.y.

@yrittajat.fi:

Savon Yrittäjät ry

@yrittajat.fi:

Satakunnan Yrittäjät ry

@psyli.fi:

Suomen Psykologiliitto ry

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Pirkanmaan Yrittäjät ry

@invalidiliitto.fi:

Invalidiliitto ry

@chamber.fi:

KESKUSKAUPPAKAMARI

@yrittajat.fi:

Etelä-Karjalan Yrittäjät

@yrittajat.fi:

Suomen Yrittäjät

@tpy.fi:

Valtakunnallinen työpajayhdistys ry

@chamber.fi:

Lapin kauppakamari

@yrittajat.fi:

Hämeen Yrittäjät

@yrittajat.fi:

Pohjois-Pohjanmaan Yrittäjät ry

@saatio-oktetti.fi:

Valmennus- ja sosiaalipalveluyhteisöjen yhdistys Oktetti ry

@amke.fi:

Ammattiosaamisen kehittämissyhdystys AMKE ry

@yrittajat.fi:

Kymen Yrittäjät

@yrittajat.fi:

Keski-Suomen Yrittäjät ry ja Keski-Suomen kauppakamari

@yrittajat.fi:

Helsingin Yrittäjät ry, Pääkaupunkiseudun Yrittäjät ry, Uudenmaan Yrittäjät ry

@chamber.fi:

Oulun kauppakamari

@yrittajat.fi:

Etelä-Pohjanmaan Yrittäjät ry

@akavanerityisalat.fi:

Akavan Erityisalat AE ry

@nkl.fi:

Näkövammaisten liitto ry

@arene.fi:

Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry

@yrittajat.fi:

Lapin Yrittäjät ry

@kylatoiminta.fi:

Suomen Kylätoiminta ry

@tyj.fi:

Työttömyyskassojen Yhteisjärjestö ry

@yrittajanaiset.fi:

Suomen Yrittäjänaiset ry

@akava.fi:

Akava ry

@nytkis.org:

Naisjärjestöt Yhteistyössä NYTKIS ry

@pardia.fi:

Palkansaajajärjestö Pardia ry

@sak.fi:

Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK

@vammaisfoorumi.fi:

Vammaisfoorumi ry

@samsnet.fi:

SAMS – Samarbetsförbundet kring funktionshinder rf

@forestindustries.fi:

Metsäteollisuus ry

@sll.fi:

Suomen luonnonsuojeluliitto

Seuraavat lausunnot ovat tulleet kirjallisena (eivät mukana tässä yhteenvedossa):

Saamelaiskäräjät

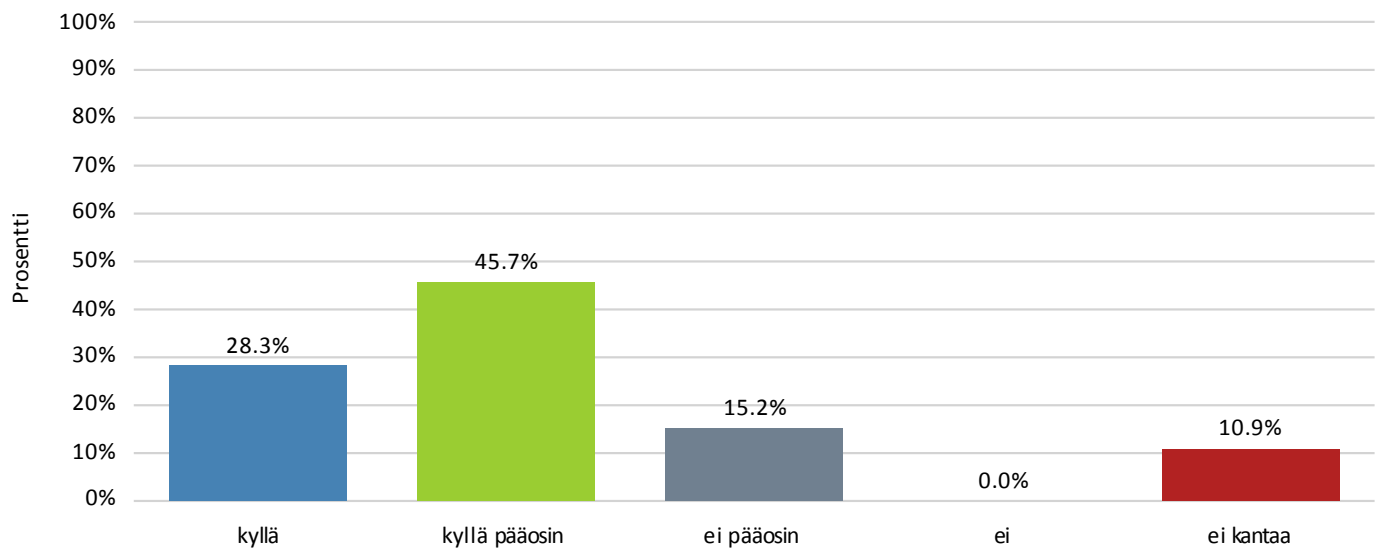
Opettajien ammattijärjestö OAJ

Työ- ja elinkeinohallinnon henkilöstöliitto THHL ry.

Uraohjaajat ja valmentajat ry.

5. Ovatko esityksen tavoitteet oikein asetettuja?

Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset (HE, luku 3)

Nimi	Prosentti
kyllä	28,3%
kyllä pääosin	45,7%
ei pääosin	15,2%
ei	0,0%
ei kantaa	10,9%
N	46

6. Mahdollinen sanallinen perustelu

@yrittajat.fi:

- o maakunnan itsehallinnollinen asema ei nouse riittävästi lakiluonnoksessa esille
- o kasvupalvelukäsitettä tulee selkeyttää
- o markkinoiden avaaminen tulee tehdä vaihteittain ja hallitusti
- o rahoituspalvelut tulee jättää kokonaan julkisten hallintotehtävien piiriin
- o aluekehitys- ja kasvupalvelulaki jää ohueksi vaikeasti työllistettävien osalta
- o lakiluonnokseen tulisi lisätä tulevan EU-ohjelmakauden valmistelu TEMin ja maakuntien yhteistyönä

@gmail.com:

Esityksessä ei tunnisteta olleenkaan henkilöstövaikutuksia jotka koskevat Pohjois-Karjalassa noin vakituisesti 80 htv , joista 9 psykologeja. Esityksessä palveluja tarjoavalle henkilöstölle ei ole asetettu mitään pätevyysvaatimuksia. Esityksessä ei tunnisteta psykologien osaamista ja roolia osana henkilöasiakkaiden palveluketjua. Psykologit ovat luonteva ja asiantunteva yhteistyötaho muille sosiaali- ja terveysalojen toimijoille ja siten tiedonkulku on jouhevaa. jota ei tapahtuisi yksityisillä markkinoilla toimiville yrityksille.

@kuntaliitto.fi:

Yleiset tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat sinänsä kannatettavia. Kannatettavia ovat myös tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön. Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät juurikaan nouse esille lakiluonnoksesta. Sääntely keskittyy pitkälti yhden hallinnonalan tehtävien uudelleen rakentamiseen. Alueiden kehittämisen kokonaisuudessa on kuitenkin myös muilla hallinnonaloilla (kuten liikenne, maa- ja metsätalous, ympäristö, opetus ja kulttuuri, turvallisuus) keskeinen merkitys.

Kuntaliitto on niin aiempien kuin nyt käynnissä olevan uudistuksen yhteydessä korostanut, että olosuhteiden poiketessa voimakkaasti maan eri osissa lainsäädännön tulisi antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla. Tämä on tärkeää huomioida myös aluekehittämisen ja kasvupalvelujen lain osalta.

Maakuntalain pykälässä 6 on lueteltu maakunnan tehtäväalat, joissa maakunta hoitaa sille lailla säädettyjä tehtäväaloja. Em. pykälän 6 kohdassa 9 lueteltujen tehtävien lisäksi alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja proaktiivista EU-vaikuttamista, edunvalvontaa ja ennakointia sekä eri rahoitusohjelmien tehokasta hyödyntämistä. EU-lainsäädäntöön valmisteluvaiheessa vaikuttaminen on tärkeää, koska sen välilliset ja välittömät vaikutukset alueille ja kuntiin ovat erittäin merkittävät. Maakunnan tehtäviin liittyvät kansainvälisten ja EU:n asioiden ja yhteyksien hoitaminen on nyt kirjattu maakuntalain pykälään 6 vapaaehtoisina tehtävinä.

@sttk.fi:

STTK:n mielestä uudistuksen avaintavoitteena pitäisi olla palvelujen korkea laatu.

Esityksen tavoitteena on kilpailuttaa julkiset TE-toimistojen ja ELY-keskusten palvelut maakunnissa yksityisille yrityksille tai kolmannen sektorin järjestöille. Julkisten palvelujen yhtiöittämisen ja yksityistämisen katsotaan takaavan julkisia tehokkaammat ja innovatiivisemmat palvelut, jotka turvaisivat myös palvelujen saatavuuden, yhdenvertaisuuden ja asiakaslähtöiset ratkaisut. Hallituksen tahtotilana on antaa helpoimmin työllistettävien työnvälitys yksityisille yrityksille. Tähän ei kuitenkaan anneta selkeitä perusteita.

Julkiset hyvinvointipalvelut on perinteisesti nähty pohjoismaisessa hyvinvointivaltiomallissa investointina sosiaaliseen ja inhimilliseen infrastruktuuriin. Lakiehdotuksessa kilpailua ja kilpailuttamista ei nähdä pelkästään keinoina kustannustehokkaan palvelutuotannon luomiseen, vaan kilpailun synnyttäminen itsessään on palvelutuotannon keskeinen tavoite. Kilpailuvaltiollisen toiminnan myötä julkisesta sektorista on tullut paitsi merkittävä palvelujen ostaja, myös niiden myyjä julkisomisteisten yhtiöidensä kautta. Esimerkiksi kuntien ja kuntayhtymien tekemien hankintojen arvo oli vuonna 2013 jo 13 miljardia euroa.

Tutkimusten mukaan julkisen työnvälityksen tehottomuus ei johdu siitä, että toiminta itsessään on tehotonta vaan yksinkertaisesti resurssien puutteesta, ainakin kun verrataan työttömien suhdetta työntekijöiden ja työvoimapalveluiden rahoituksen määrään muissa Pohjoismaissa. Puutetta on myös avoimista työpaikoista.

Valtiovarainministeriön selvityksen mukaan (Suomen julkisen talouden näkymät ja haasteet, 2017) Suomessa julkisten työvoimapalvelujen henkilöstömäärä suhteessa työttömien määrään on monta kertaluokkaa pienempi kuin Ruotsissa. Ruotsin Arbetsförmedlingenillä on 14 000 työntekijää palvelemaan 370 000 työtöntä. Suomen TE-toimistoissa on 2 200 henkilöä palvelemaan 450 000 työtöntä. Julkisiin työvoimapalveluihin käytetään Suomessa selvästi vähemmän rahaa suhteessa BKT:hen kuin Ruotsissa, Tanskassa ja Saksassa.

Lausuntoluonnoksessa ei esitetä mitään perustelua tai tutkittua tietoa siitä, että työvoimapalvelut hoituisivat laadultaan ja tehokkuudeltaan paremmin yksinomaan yritysten tai yhtiöiden tuottamina. Tavoiteltu malli saattaa päinvastoin vaikeuttaa erityisesti pitkäaikaistyöttömien työllistymistä, koska työttömien kerman (helpoiten työllistettävät) mukana yrityksille menee myös merkittävä osa määrärahoista.

Valittu lähestymistapa ei ole toimiva erityisesti työvoimapalveluissa. Uudistuksen myötä Suomi eroaisi suuresti muista Pohjoismaista ja lisäksi valitsisi vastakkaisen tien kuin esimerkiksi Hollanti ja Saksa, joiden julkisia palveluja korostavat ratkaisut perustuvat tutkimuksiin ja käytännössä saatuihin kokemuksiin. Työvoimapalveluasiantuntija Robert Arnkillin selvitykset (ks. esim. lausunto 1.3.2017, työelämä- ja tasa-arvovaliokunnan kuuleminen) ovat samansuuntaisia kuin kasvupalvelulain luonnoksessa esitelty kansainvälisen vertailun tulos: työvoimapalvelut eivät sovellut yksityistettäväksi.

Yrityspalvelujen osalta julkisten palvelujen yhtiöittäminen ja yksityistäminen saattaisi toimia paremmin ja olla tarkoituksenmukainen. Kuitenkin yrityspalveluita antaisivat suurelta osin jatkossakin valtakunnalliset kasvupalvelut, mikä on järkevä valinta.

@jhl.fi:

Keskeisissä tavoitteissa ei sinällään ole huomauttamista, mutta johtopäätökset millä keinoin tavoitteet saavutetaan, poikkeavat näkemyksestämme. Niistä lausunnossamme jäljempänä.

@hpl.fi:

HPL pitää uudistuksen tavoitteita hyvinä. Työelämä ja sen myötä työntekijöiden rekrytoinnit ovat muuttuneet viime vuosina paljon. Nykyisillä keinoilla ja TE-palveluilla ei pystytäkään vastaamaan työnhakijoiden ja yritysten muuttuneisiin tarpeisiin ja muutokset ovat tältä osin perusteltuja. Kasvupalvelu-uudistuksella pyritään vastaamaan talouden ja työmarkkinoiden muutosten aiheuttamiin haasteisiin. Muutoksella yhdistetään julkiset yritys- ja TE-palvelut yhdeksi kokonaisuudeksi. Esityksen tavoitteina mainitut: kestävä talouskasvu, alueiden kehittäminen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistäminen ovat kaikki hyviä ja toivottavia päämääriä. Tavoitteena se, että pystytettiin luomaan järjestelmä, joka pystyisi nykyistä selkeämmin ja yksinkertaisemmin vastaamaan ihmisten ja yritysten palvelutarpeisiin, on kannatettava.

Markkinoiden avaamisella, kilpailullisuudella sekä tuotantorakenteen monipuolistamisella tavoitellaan asiakkaiden valinnanmahdollisuuksien lisäämistä, parempaa ja kohdennetumpaa asiakkaan palvelua, kustannusten säästöä sekä uusia palveluinnovaatioita ja tehokkaampia toimintatapoja. Markkinoiden toimivuuteen perustuvassa mallissa pystytään paremmin hyödyntämään tuloksellisia toimintamalleja. Uudistuksessa toimivaltaa siirretään lähemmäs asiakasta, joka mahdollistaa sen, että jatkossa voidaan tarjota asiakkaiden tarpeita paremmin vastaavia palveluita. Maakuntauudistus ja erityisesti kasvupalvelulaki ovat julkisen ja yksityisen työnvälityksen yhteistyön syventämisen kannalta tärkeitä ja merkittäviä lainsäädäntöhankkeita.

Kilpailun lisääntyminen pakottaa kaikki toimijat parantamaan palvelua ja kehittämään innovatiivisia toimintatapoja työllisyyden parantamiseksi. Uudistuksessa hallinto pyrkii muokkaamaan rooliaan mahdollistavaksi ja yksityiskohtaista sääntelyä puretaan. Yksityiskohtaisen sääntelyn purkaminen on lähtökohtaisesti erittäin myönteinen asia, huomioiden kuitenkin lausunnossa jäljempänä esitetyt näkemykset tilanteista, joissa sääntelyä tulisi tietyin osin tarkentaa.

@vates.fi:

Vates-säätiön intressinä on lausua lain kasvupalveluita koskevasta osuudesta, erityisesti vaikeimmin työllistettävien, kuten vammaisten ja pitkäaikaissairaiden henkilöiden työllistymisen näkökulmasta. Kasvupalvelulain tavoitteena on luoda selkeä järjestelmä joka pystyy nykyistä yksinkertaisemmin vastaamaan ihmisten ja yritysten työllistämiseen liittyviin palvelutarpeisiin.

Lain tavoitteet ovat moninaiset ja kohdistuvat eri kohderyhmille. Tavoitteiden asettelua selkeyttää jako valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalveluiden asiakkaisiin. Maa-kunnallisten kasvupalveluiden jako eri palvelukokonaisuuksiin (rekrytointi ja osaaminen, yritystoiminta ja yrittäjyys jne.) selkiyttää eri palveluiden käyttäjäryhmiä ja palveluiden tuottamisen tapoja.

Heikossa työmarkkina-asemassa olevien henkilöiden palvelujen turvaamisen tarve ja ryhmän heterogeenisyyden tunnistaminen on lakiesityksessä nostettu asiallisesti esille sekä huomioitu ryhmän palvelutuotannon haasteet.

@sekes.fi:

Tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän ja julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta tukemaan alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat kannatettavia. Kannatettavia ovat myös tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön.

Olosuhteiden poiketessa voimakkaasti maan eri osissa, on tärkeää että lainsäädäntö antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla.

Maakuntalain pykälässä 6 on lueteltu maakunnan tehtäväalat, joissa maakunta hoitaa sille lailla säädettyjä tehtäväaloja. Em. pykälässä lueteltujen tehtävien lisäksi alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja EU-vaikuttamista, edunvalvontaa ja ennakointia sekä eri rahoitusohjelmien hyödyntämistä. EU-lainsäädäntöön valmisteluvaiheessa vaikuttaminen on tärkeää, koska sen välilliset ja välittömät vaikutukset alueille ja kuntiin ovat merkittävät.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Työllisyyden ja työllistymisen edistäminen ei saa jäädä yritysten toimintaedellytysten edistämisen jalkoihin.
- Maahanmuuttajien lisäksi pitkäaikaistyöttömät, nuoret ja osatyökykyiset tarvitsevat myöskin erityistä huomiota työllistymisensä edistämiseksi.
- Vaikeasti työllistyvien palveluprosessin kokonaisvastuunkantaja tulee määrittää selkeästi.
- Palveluille tulisi määrittää selkeät tuloksellisuus- ja vaikuttavuustavoitteet, jotka huomioivat myös sosiaaliset vaikutukset.
- Kokonaisuuden kannalta tärkeisiin, palvelujen kehittämiseen liittyviin hyvinvointi-investointeihin tulee varata riittävät resurssit. Tämä edellyttää maakuntien taloudellista liikkumavaraa

Nykyiset palvelut eivät ole täysin pysyneet talouden ja työmarkkinoiden nopeassa muutosrytmissä. Uudistuksen myötä on mahdollista kehittää joustava ja tarpeen mukaan uudistuva palvelujärjestelmä. Tavoitteena on luoda järjestelmä, joka pystyy nykyistä selkeämmin ja yksinkertaisemmin vastaamaan ihmisten ja yritysten palvelutarpeisiin. Asiakaslähtöisyys ja asiakkaiden tarpeita paremmin vastaavat palvelut ovat tärkeitä ja kannatettavia. Vuoden 2015 Sosiaalibarometrissa TE-toimistojen johto nosti esiin pitkäaikaistyöttömien tarpeen henkilökohtaiseen palveluun. Tällainen palvelu heikentyi selvästi vuoden 2013 alun TE-palvelujen uudistuksessa. Vaikka tänä vuonna on henkilökohtaiseen palveluun tuotu lisäresursseja, ei ne ole vielä riittävät.

Esitysluonnoksessa nostetaan systemaattisesti maahanmuuttajat ainoana erityistä tukea tarvitseva ryhmänä esiin. Pitkäaikaistyöttömät, nuoret ja osatyökykyiset tarvitsevat myöskin erityistä huomiota työllistymisensä edistämiseksi.

Erityisesti vaikeassa työmarkkina-asemassa olevat tarvitsevat heitä varten yksilöityjä palveluita. Vaikeasti työllistyvien kohdalla palveluprosessin kokonaisvastuu on tärkeää. Isolla joukolla aktiivitoimenpiteet eivät jää ainutkertaisiksi, vaan kyseessä on pidempi, joskus hyvinkin pitkä prosessi, johon tarvitaan pohjaksi yksi vastuunkantaja ja hyvä suunnitelma. Vastuunkantaja tulee määrittää selkeästi.

Työllisyyden ja työllistymisen edistäminen ei saa jäädä yritysten toimintaedellytysten edistämisen jalkoihin. Työttömien palveluiden saatavuus ja niiden kehittäminen ovat yhtä tärkeitä tavoitteita.

Uudistuksen lähtökohtana on oltava tiedolla johtaminen, vaikutusten arvioinnin ollessa olennainen osa uudistuksen valmistelua. Ihmisten hyvinvointia sekä palveluiden saatavuutta ja laatua on ennakoitava, seurattava ja arvioitava säännöllisesti sekä muutosvaiheessa että uudistusten tultua voimaan.

Palveluille tulisi määrittää selkeät tuloksellisuus- ja vaikuttavuustavoitteet, jotka huomioivat myös sosiaaliset vaikutukset. Vaikeasti työllistyvien kohdalla palveluiden tavoitteet tulee ymmärtää myös oikein. Avoimille työmarkkinoille työllistyminen ei ole koskaan heidän kohdallaan ainoa tavoite. Tärkeitä tavoitteita ovat työ- ja toimintakyvyn kohentuminen sekä osaamisen vahvistuminen. Lisäksi palveluiden tulee vahvistaa vaikeasti työllistyvien osallisuutta, elämänhallintaa sekä motivaatiota. Näiden myötä myös vaikeasti työllistyvien hyvinvointi lisääntyy, vaikka työllistymistä avoimille työmarkkinoille ei välittömästi tapahtuisikaan. Tämä tulee ottaa huomioon palvelujen vaikuttavuuden arvioinnissa.

Järjestöillä, säätiöillä ja työpajoilla on käytössä useita eri sosiaalisten vaikutusten arviointiin kehitettyjä malleja, joita voi myös soveltaa julkisesti ja yksityisesti tuotetuissa palveluissa. Näitä ovat esim. SROI ja Sovari.

Kokonaisuuden kannalta tärkeisiin, palvelujen kehittämiseen liittyviin hyvinvointi-investointeihin tulee varata riittävät resurssit. Tämä edellyttää maakuntien taloudellista liikkumavaraa. On varmistettava, että kokonaisuuden kannalta tärkeisiin hyvinvointi-investointeihin kasvupalvelu

...

@juko.fi:

Esityksen tavoitteissa on oikeasuuntaisuutta, mutta tavoitteisiin on tässä vaiheessa haasteellista ottaa kantaa useista epävarmuustekijöistä johtuen. Maakuntien vastuu työllisyyden edistämisestä ja sen toteuttamisesta on jätetty liian avoimeksi; samoin palveluiden tuottamisen malli ja yhteensovittaminen.

Tavoitteet ja keskeiset ehdotukset perustuvat Työllisyys ja yrityspalveluiden nykyisten viranomaistehtävien avaamisen avoimeen kilpailuun ja markkinoille. Palvelut ovat laajasti sidoksissa eri viranomaistahojen yhteistyöhön, joka toimii nykyisessä organisaatiossa hyvin ja kustannustehokkaasti. Toiminnan baro-mittausten tulokset ovat asteikolla 1-5 luokassaan neljän molemmin puolin. Lakiluonnoksen ehdotukset pirstaloivat palvelun monen tuottajan palveluiksi, ns. monituottajamalli, jolloin hyvin toimiva viranomaisyhteistyö (kunnat, mm. sosiaalitoimi ja TYP toiminta, KELA- ja työttömyyskassayhteistyö) vaarantuu. Lakiehdotuksessa mainittu valinnvapaus eriarvoistaa työttömiä työnhakijoita ja yrityspalveluita hakevia, koska valinnanvapaus ei tule toteutumaan samalla tavalla kaikissa maakunnissa.

Uudenmaan erillisratkaisu merkitsee kasvupalveluiden läpinäkyvyyden ja demokraattisen ohjauksen hämärtymistä verrattuna sitä muuhun maakuntahallintoon, koska se toteutetaan välillisesti kuntayhtymän kautta. Lainsäädännön henkilöstövaikutukset ovat hyvin epäselvät, eikä tavoitteissa kuvata henkilöstölle asetettavia koulutusvaatimuksia tai ylipäätään henkilöstön tulevaa asemaa muutoksessa.

Mittavan osaamisresurssin, yhteensä noin 3000 henkilötyövuoden sivuuttaminen ja hyödyntämättä jättäminen, uudistuksessa ei ole perusteltua eikä tarkoituksenmukaista.

@ek.fi:

Esityksen tavoitteet ovat pääosin kannatettavia. Tavoitteiden toteutuksessa EK toteaa kuitenkin useita merkittäviä haasteita, jotka saattavat käytännössä olennaisesti vesittää tavoitteiden toteutumista.

@yrittajat.fi:

Yhdymme esityksen tavoitteisiin. Niitä kuvataan hallituksen esityksessä kattavasti ja selkeästi. Katsomme HE-tekstin perusteluihin yhtyen, että uudistuksen toteuttaminen edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja selkeyttää sekä tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita. Toteamme, että perusteluissa korostetaan aivan oikein, että esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Katsommekin, että tämän tavoitteen tulee olla järjestelmämuutoksen kantavana voimana. Tätä seikkaa tulee tuoda esille terävämmiin. Esimerkiksi sivuilla 65-66 todetaan sinänsä oikein, että on maakuntien päätöksenteon varassa, miten palvelutuottajat valitaan. Mutta ottaen huomioon, että uudistuksen tavoitteiden on todettu toteutuvan parhaiten asiakkaiden valinnanvapaudella, olisi syytä korostaa, että maakuntien tulee järjestää palvelut ensisijaisesti valinnanvapauteen perustuen.

Palvelujen määrittelyssä on syytä huomioida ettei tule päällekkäisyyksiä kuntien elinvoimapalveluiden kanssa. Uudistuksella pitäisi saada aikaan toimiva polku kuntien ja maakunnan välillä. Tulee olla yhteinen asiakashallintajärjestelmä, joka toimii kuntien ja maakunnan välillä. EU:n rakennerahasto-ohjelmat pitää pystyä päättämään maakunnan sisällä, jolloin hankkeet tukevat paremmin alueen elinvoimaa.

@mtk.fi:

Tavoitteena on maakuntalähtöinen malli, sääntelyä kevennetään, palvelujen yhdistäminen paikallistasolta vientiin. MTK pitää hyvänä ymmärrystä, että kasvupalvelut ovat aluekehittämisen keskeinen työväline, kun maakunnat vastaavat omalla alueellaan sekä aluekehittämisestä että kasvupalveluista.

@yrittajat.fi:

Hallituksen esityksessä on kuvattu tavoitteet riittävästi ja ne ovat selkeälukuisia. Voimme olla samaa mieltä tavoitteiden kautta tulevasta mahdollisuudesta edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja selkeyttää sekä tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita. Vain valinnanvapaus ja riittävä kilpailu asiakkaista takaavat palveluiden laadun kehittymisen ja uusien innovaatioiden syntymisen, olemme tyytyväisiä siitä, että tämä on perusteluissa selkeästi esillä. Koska valinnanvapaus on koko uudistamisen tärkein laadun kehittäjä, olisi hyvä, jos myös maakunnille asetettava tavoite riittävän kilpailun ja valinnanmahdollisuuksien luomisesta. Hyvin tärkeää sujuvan palvelun kannalta on, että maakunnan ja kuntien yrityspalvelu organisaatioiden välille rakennetaan sellainen ns. ”yhden luukun” periaate, joka näkyy yrittäjille yhtenäisenä palveluketjuna. Kunnilla on hyvinkin erilaiset toteuttamismallit paikallisten yrityspalveluiden tuottamisessa, maakunnan on voitava koordinoita tasapuolisen kohtelun kanalta palveluiden saatavuutta. Erityisesti eri vaiheissaan olevien yritysten huomioinen kunkin vaiheen erityistarpeilla, tulee olla kantava periaate toteutuksessa. Tarkoitamme tällä esimerkiksi aloittavien yritysten tarpeita verrattuna kasvuvaiheen erityistarpeisiin tai luopuvien yrittäjien tukipalveluihin. Vain yhteistyöllä, siis palveluiden koordinoinnilla maakunnan ja kuntien välillä saadaan aikaan sellainen palveluketju, jossa yksikään potentiaalinen palveluntarjoaja ei jää oman onnensa varaan. Tämä saattaa vaatia yhteisen tietojärjestelmän luontia, mutta enemmän on kyse asiakkaan tarpeiden tunnistamisesta ja sujuvasta yhteisen edun hakemisesta.

@yrittajat.fi:

Yhdymme esityksen tavoitteisiin. Niitä kuvataan hallituksen esityksessä kattavasti ja selkeästi. Katsomme HE-tekstin perusteluihin yhtyen, että uudistuksen toteuttaminen edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja selkeyttää sekä tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita. Toteamme, että perusteluissa korostetaan aivan oikein, että esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Katsommekin, että tämän tavoitteen tulee olla järjestelmämuutoksen kantavana voimana. Tätä seikkaa tulee tuoda esille terävämmiin. Esimerkiksi sivuilla 65-66 todetaan sinänsä oikein, että on maakuntien päätöksenteon varassa, miten palvelutuottajat valitaan. Mutta ottaen huomioon, että uudistuksen tavoitteiden on todettu toteutuvan parhaiten asiakkaiden valinnanvapaudella, olisi syytä korostaa, että maakuntien tulee järjestää palvelut ensisijaisesti valinnanvapauteen perustuen. Palvelujen määrittelyssä on syytä huomioida, ettei tule päällekkäisyyksiä kuntien elinvoimapalveluiden kanssa. Uudistuksella pitäisi saada aikaan toimiva polku kuntien ja maakunnan välillä. Pitää olla yhteinen asiakashallintajärjestelmä, joka toimii kuntien ja maakunnan välillä. EU:n rakennerahasto-ohjelmat pitää pystyä päättämään maakunnan sisällä, jolloin hankkeet tukevat paremmin alueen elinvoimaa. Sisältääkö yritystoiminta ja yrittäjyys alkavien yritysten neuvontapalvelun ja yrittäjyyskasvatuksen koordinoinnin? Ne olisi hyvä olla mukana laajemmassa kokonaisuudessa eli maakunnan järjestämissä palveluissa. Tällä hetkellä kaikissa kunnissa ei pystytä järjestämään aloittavan yritystoiminnan neuvontapalveluja.

@psyli.fi:

Kyseenalaistamme esityksen lähtökohdan ja tavoitteet. Psykologipalvelut TE-toimistoissa ovat laajasti sidoksissa eri viranomaistahojen yhteistyöhön, joka toimii nykyisessä organisaatiossa hyvin ja kustannustehokkaasti. Psykologipalvelun asiakasarviot ovat tällä hetkellä erinomaiset. Lakiluonnoksen ehdotukset pirstaloivat palvelun monen tuottajan palveluiksi, jolloin hyvin toimiva viranomaisyhteistyö vaarantuu.

Markkinoiden avaamisella ja kilpailullisuudella tavoitellaan asiakkaiden valinnanmahdollisuuksien lisäämistä, parempaa asiakaspalvelua, kustannusten säästöä, uusia palveluinnovaatioita ja tehokkaampia toimintatapoja. Tavoitteet kuulostavat hyviltä, mutta lakiluonnoksessa eikä muissa valmistelumateriaaleissa ole riittävällä tasolla perusteltu, miten muutos edesauttaa näitä tavoitteita. Esityksen kohdassa 3.1 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset todetaan, että tavoitteet saavutettaisiin parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella, mikä edellyttäisi, että kasvupalveluja tuottaisi useampi palvelutuottaja. Siihen ei oteta kantaa, kuinka todennäköistä on, että asiakkaat pystyvät tekemään valintoja.

Lausuntopyyntöön liittyvässä liitteessä 2.3.3 Julkiset työvoima- ja yrityspalvelut puhutaan haasteena siitä, ettei yksittäinen asiantuntijaorganisaation osaamispääoma enää kykene vastaamaan monimuotoiseen asiakaskuntaan ja yksilöllisiin palvelutarpeisiin. Keskeisenä ratkaisuvaihtoehtona esitetään julkisen ja yksityisen sektorin sekä asiakkaan voimavarojen yhdistämistä. Näin toimitaan jo tällä hetkellä, ehdotettu ratkaisu on siis päivittäisessä käytössä. On järjetöntä hukata julkisen toimijan vuosikymmenien kuluessa kehittämä ammatillinen osaaminen ja nykyisin hyvin toimivat käytännöt.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Lakiesityksen tavoitteet ovat selkeät ja kannatettavat. Haluamme korostaa, että asiakkaan valinnanvapaus on paras keino toteuttaa lain tavoitteita. Kasvupalveluiden tuottaminen valinnanvapausperiaatetta noudattaen pitäisi olla ensisijainen toteuttamistapa.

@invalidiliitto.fi:

Esityksen tavoitteena on valtion, maakuntien sekä eri hallinnonalojen välinen yhteistyö, jolla saavutettaisiin kestävää talouskasvua, alueiden kehittämistä sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistämistä. Tavoitteena on luoda järjestelmä, joka pystyy nykyistä selkeämmin ja yksinkertaisemmin vastaamaan ihmisten ja yritysten palvelutarpeisiin.

Tavoitteena räätälöidyt, asiakkaan tarpeita paremmin vastaavat palvelut ovat kannatettavat, koska nimenomaan sellaisia palveluita eri lailla toimintaesteiset tai vammaiset henkilöt tarvitsevat. Vammaisuus vaikuttaa jokaiseen henkilöön yksilöllisesti, jolloin yksilölliset palvelupolut ovat tarkoituksenmukaisia. Osa henkilöistä tarvitsee vain yhtä palvelua, toisia hyödyttävät useammat palvelut. Se, että maakuntauudistuksella tavoitellaan työllisyyspalvelujen tiiviimpää yhteistyötä sosiaali- ja terveyspalvelujen kanssa on kannatettavaa. TYP-palvelumalli on koettu hyväksi toimintatavaksi, jos sen asiakkaaksi on päässyt. Tähän suuntaan olisi uudistuksella edettävä, jotta toimintatapa olisi kaikkien saavutettavissa. Vammaisten henkilöiden työllistymisen tukemiseksi on olemassa erilaisia keinoja, joita hyödynnetään yhä edelleen yllättävän vähän. Lakiesitys onnistuu nostamaan yhdenvertaisuutta ja YK:N vammaissopimusta esiin, mutta niiden käytäntöön soveltamisessa voisi tuoda esiin enemmän konkreettisia keinoja. Lakiuudistusten yhteydessä olisikin kiinnitettävä huomiota viranomaisten ja palvelujen tuottajien tietotason kehittämiseen järjestelmien yhteensovituksista ja erilaisista keinoista.

Asiakkaalle esitetään lisäksi valinnanvapautta, joka takaisi asiakaslähtöisen palvelun. Valinnanvapaus työllisyyspalveluissa on kannatettavaa, mutta se myös vaatii monia palveluntuottajia, joista valita. Lakiesityksestä on luettavissa, että markkinapuutetilanteessa tai tilanteessa, jossa on vain yksi palveluntuottaja, on maakunnan myös itse tuotettava palvelua. Tästä voisi kirjata vielä yksityiskohtaisiin perusteluihin, että nimenomaan maakunnan on tarkasteltava heikossa työmarkkinatilanteessa olevien henkilöiden valinnanvapauden toteutumista. Palveluista tulee myös olla vertailtavaa tietoa kaikille ymmärrettävässä ja käytettävissä olevassa muodossa. Maakunnalle järjestämisvastuussa jää tehtäväksi määrittellä kriteerit palveluntuottajille, palvelujen tilauskriteereit vastaavina ja hinnaltaan hyväksyttävinä sekä valvoa palvelun laatua. Lakiesitykseen tulee lisätä, että tässä kohtaa maakunnan on osallistettava asukkaat, luomalla esim. asiakasraateja valitsemaan palveluntuottajia. Asiakasosallisuus olisi mahdollistettava palvelujen tuottajien arvioinnissa.

@chamber.fi:

Lakiesitys on laadittu huolella laajassa valmistelussa. Lain tavoitteet ovat kannatettavia ja niissä on huomioitu elinkeinoelämän ja alueiden etu mm. taloudellisesta kasvusta, työllisyydestä ja aluekehityksestä. Tästä huolimatta tavoitteiden toimeenpanoon liittyy useita riskejä.

@yrittajat.fi:

Uudistuksen toteuttaminen edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja selkeyttää sekä tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita.

Esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella ja tämän tulee olla järjestelmämuutoksen kantavana voimana: on maakuntien päätöksenteon varassa, miten palvelutuottajat valitaan. Olisi syytä korostaa, että maakuntien tulee järjestää palvelut ensisijaisesti valinnanvapauteen perustuen.

Vaikka laki ei puutu kuntien tarjoamiin palveluihin, on syytä huomioida että vältetään päällekkäisyyksiä näiden kanssa. Uudistuksella pitäisi saada aikaan toimiva polku kuntien ja maakunnan välillä. Yhteisen tietojärjestelmän rakentaminen kuntien ja maakunnan välille on tärkeää.

@yrittajat.fi:

Yhdymme esityksen tavoitteisiin. Niitä kuvataan hallituksen esityksessä kattavasti ja selkeästi. Katsomme HE-tekstin perusteluihin yhtyen, että uudistuksen toteuttaminen edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja selkeyttää sekä tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita.

Toteamme, että perusteluissa korostetaan aivan oikein, että esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella.

Katsommekin, että tämän tavoitteen tulee olla järjestelmämuutoksen kantavana voimana. Tätä seikkaa tulee tuoda esille terävämmin. Esimerkiksi sivuilla 65-66 todetaan sinänsä oikein, että on maakuntien päätöksenteon varassa, miten palvelutuottajat valitaan. Ottaen huomioon, että uudistuksen tavoitteiden on todettu toteutuvan parhaiten asiakkaiden valinnanvapaudella, olisi syytä korostaa, että maakuntien tulee järjestää palvelut ensisijaisesti valinnanvapauteen perustuen.

Katsomme olevan kriittistä, että palveluiden määrittämisessä sekä toteutuksessa onnistutaan luomaan saumattomasti yhteen toimiva valtakunnallinen kokonaisuus. Uudistuksen pitää pystyä tarjoamaan luonteva polku toimiville palveluille kunnista maakuntiin ja maakunnista valtakunnallisten palveluiden piiriin. Päällekkäisyydet palveluissa tulee samalla välttää.

@tpy.fi:

TPY korostaa lausunnossaan:

- Lain valmistelussa eikä lakiesityksessä ole huomioitu heikossa työmarkkina-asemassa olevia ja heidän palvelujaan.
- Laissa ei huomioida työpajojen, kuntien, yhdistysten, säätiöiden ja muiden valmennusyksiköiden merkittävää roolia työllisyydenhoidossa.
- Kuntien yhtiöittämisveloite rajaa työpajojen toimintaedellytyksiä merkittävästi.
- Lain säädökset palveluohjauksesta ja palvelujen yhteensovittamisesta ovat puutteellisia. Laissa ei huomioida työpajojen, etsivän nuorisotyön ja ohjaamojen merkittävää roolia palvelutarpeen arvioinnissa ja nuorisotyön, työllisyys, sosiaali- ja terveyspalvelujen sekä koulutuspalvelujen yhteensovittamisessa asiakaslähtöisiksi palvelukokonaisuuksiksi. Olemassa olevat toimintamallit tulee kytkeä vahvemmin osaksi kasvupalveluja.
- Lain vaikutukset työpajojen toimintaedellytyksiin ovat epäselvät. Valmistelussa on annettu esimerkiksi yhtiöittämisveloitteen vaikutuksista työpajatoimintaan vaihtelevaa ja puutteellista tietoa. TPY peräänkuuluttaa tarkempaa arviota lain vaikutuksista niin työpajatoimintaan kuin yleisesti välityömarkkinoilla tuotettaviin palveluihin ja niiden kohderyhmiin.
- Laki vaarantaa merkittävästi asiakkaiden yhdenvertaisuuden toteutumisen muodostamalla eroja maakuntien välille palvelujen rahoitukseen ja niiden tuottamiseen asetettavissa ehdoissa.

Lain yleinen tavoite on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaamisen, sosiaalisen osallisuuden ja kotoutumisen edistäminen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen. Esityksen tavoitteena on organisoida julkishallinnon rahoittamat ja järjestämisvastuulla olevat tehtävät sekä palvelut siten, että ne tukevat alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta. Esityksen tavoitteeksi on asetettu myös asiakkaan tarpeisiin paremmin vastaavat palvelut, jonka valossa tarkasteluna nykyinen palvelujärjestelmä ei kaikilta osin ole toimiva. Työpajatoiminnan näkökulmasta nykyisen järjestelmän haasteena on erityisesti se, ettei työllistymiseen tukea tarvitsevia asiakkaita kohdata henkilökohtaisesti joko ollenkaan tai riittävän ajoissa, mistä johtuen asiakkaat eivät pääse tarpeeseen vastaavaan palveluun riittävän ajoissa. Työllisyysmäärärahojen leikkaukset ovat vähentäneet mahdollisuuksia rakentaa pitkäkestoisia eri palveluista koostuvia asiakaslähtöisiä kokonaisuuksia. Niin työllisyyspalveluja kuin alkuvaiheen neuvontaa ja ohjausta tulisi olla saatavilla kasvokkaisena lähipalveluna.

TPY:n mielestä esityksen tavoitteet erityisesti sosiaalisen osallisuuden ja kotoutumisen edistämisen sekä työllisyyden ja työllistymisen ja asiakkaan tarpeisiin paremmin vastaavien palvelujen osalta ovat kannatettavia. Tavoitteissa painottuu kuitenkin työnhakija-asiakkaiden työllisyyden edistämistä huomattavasti enemmän taloudellisen kasvun tavoittelu yritysten tukemisen ja markkinoiden luomisen kautta. Kasvua ja kansainvälistymistä tavoittelevat yritykset nostetaankin esityksessä kasvupalvelujen erityiseksi kohderyhmäksi ja lain henki on sen mukainen. TPY huomauttaa, että lain tavoitteiden täyttyminen sosiaalisen osallisuuden ja työllisyyden edistämisestä heikossa työmarkkina-asemassa olevien ryhmien kohdalla ei tule kuvatuksi laissa riittävällä tasolla. Ainoastaan maahanmuuttajat erityistä tukea työllistymiseen tarvitsevana ryhmänä on nostettu esiin.

Työpajatoiminta kattaa 93 % kunnista ja työpajojen kohderyhmän kannalta palvelun saavutettavuus lähipalveluperiaatteella on toiminnan tuloksellisuuden kannalta ehdotonta. Laki vaarantaa merkittävästi työllisyyspalvelujen saavutettavuuden lähipalveluperiaatteella. Todennäköisyys palvelujen keskittymiseen keskuskuntiin ja suurempiin kaupunkeihin on suuri, mikä johtaa siihen, että eniten tukea tarvitsevat

...

@yrittajat.fi:

Yhdymme esityksen tavoitteisiin. Niitä kuvataan hallituksen esityksessä kattavasti ja selkeästi. Katsomme HE-tekstin perusteluihin yhtyen, että uudistuksen toteuttaminen edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja selkeyttää sekä tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita.

Toteamme, että perusteluissa korostetaan aivan oikein, että esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Katsommekin, että tämän tavoitteen tulee olla järjestelmämuutoksen kantavana voimana. Tätä seikkaa tulee tuoda esille terävämmiin. Esimerkiksi sivuilla 65–66 todetaan sinänsä oikein, että on maakuntien päätöksenteon varassa, miten palvelutuottajat valitaan. Mutta ottaen huomioon, että uudistuksen tavoitteiden on todettu toteutuvan parhaiten asiakkaiden valinnanvapaudella, olisi syytä korostaa, että maakuntien tulee järjestää palvelut ensisijaisesti valinnanvapauteen perustuen.

@yrittajat.fi:

Yhdymme esityksen tavoitteisiin. Niitä kuvataan hallituksen esityksessä kattavasti ja selkeästi. Katsomme HE-tekstin perusteluihin yhtyen, että uudistuksen toteuttaminen edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja selkeyttää sekä tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita.

Toteamme, että perusteluissa korostetaan aivan oikein, että esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Katsommekin, että tämän tavoitteen tulee olla järjestelmämuutoksen kantavana voimana. Tätä seikkaa tulee tuoda esille terävämmiin. Asiakaslähtöisyys voidaan parhaiten varmistaa monituottajamallilla ja yritysten palveluiden osalta esimerkiksi palvelusetelityyppeillä malleilla. EU-rakennerahasto-ohjelmien erilaiset hankkeet pitää voida päättää maakunnan sisällä. Alueelle on paras tieto yritysten kilpailukykyyn ja elinvoimaisuuteen tarvittavista toimenpiteistä.

@saatio-oktetti.fi:

Lain yleisen tavoitteet järjestää ao. tehtävät ja palvelut tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ja järjestää nykyistä paremmin asiakkaan tarpeisiin soveltuvat palvelut ovat myönteiset. Erityisen myönteisiä ovat tavoitteet sosiaalisen osallisuuden ja kotoutumisen edistämiseksi.

Lakipaketin keinovalikoimassa korostuu kuitenkin vahvasti yritysten toimintaedellytysten vahvistaminen. Palveluja tarvitseva ihminen ei sen sijaan lakipaketissa juurikaan näy myönteistä kotoutumisen tukemista lukuunottamatta. Erityisesti vaikeasti työllistyvät (pitkäaikaistyöttömät, osatyökykyiset, työelämän ulkopuolella olevat nuoret) tulee huomioida jatkovalmistelussa ja niiden palveluprosessille tulee olla selvä kokonaisvastuunkantaja. Tämä puute korostuu esitysluonnoksessa, koska maahanmuuttajat nostetaan erikseen lakipaketissa esiin ainoana erityistä tukea tarvitsevana ryhmänä useita kertoja. Vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien kohdalla tarvitaan usein pidempi prosessi, jossa yhtenäinen suunnitelma ja selkeästi määritetty vastuunkantaja prosessista on tärkeä.

Esitysluonnoksesta ei ole luettavissa palveluille asetettavia selkeitä tuloksellisuus- ja vaikuttavuustavoitteita, jotka huomioisivat myös sosiaaliset vaikutukset mukaan lukien vaikutukset palveluja tarvitsevalle ihmiselle (kuten työ- ja toimintakyvyn paraneminen, osaamisen vahvistuminen, motivaation ja elämänhallinnan paraneminen sekä koetun hyvinvoinnin lisääntyminen).

Rahoituksen yleiskatteellisuus johtanee merkittäviin alueellisiin eroihin palveluiden saatavuudessa ja laadussa, mikä tulee huomioida esitysluonnoksen jatkovalmistelussa.

@yrittajat.fi:

Tavoitteita kuvataan esityksessä kattavasti ja selkeästi. Uudistuksen toteuttaminen edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja selkeyttää sekä tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita. Esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Tämän tavoitteen tulee olla järjestelmämuutoksen kantavana voimana. Kun uudistuksen tavoitteiden on todettu toteutuvan parhaiten asiakkaiden valinnanvapaudella, olisi syytä korostaa, että maakuntien tulee järjestää palvelut ensisijaisesti valinnanvapauteen perustuen. On tärkeää, että palveluiden määrittämisessä sekä toteutuksessa onnistutaan luomaan saumattomasti yhteen toimiva valtakunnallinen kokonaisuus. Uudistuksen pitää pystyä tarjoamaan luonteva polku toimiville palveluille kunnista maakuntiin ja maakunnista valtakunnallisten palveluiden piiriin. Päällekkäisyyksiä palveluissa tulee välttää.

@yrittajat.fi:

Yhdymme esityksen tavoitteisiin. Niitä kuvataan hallituksen esityksessä kattavasti ja selkeästi. Katsomme HE-tekstin perusteluihin yhtyen, että uudistuksen toteuttaminen edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja selkeyttää sekä tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita.

Toteamme, että perusteluissa korostetaan aivan oikein, että esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Katsommekin, että tämän tavoitteen tulee olla järjestelmämuutoksen kantavana voimana. Tätä seikkaa tulee tuoda esille terävämmiin. Esimerkiksi sivuilla 65–66 todetaan sinänsä oikein, että on maakuntien päätöksenteon varassa, miten palvelutuottajat valitaan. Mutta ottaen huomioon, että uudistuksen tavoitteiden on todettu toteutuvan parhaiten asiakkaiden valinnanvapaudella, olisi syytä korostaa, että maakuntien tulee järjestää palvelut ensisijaisesti valinnanvapauteen perustuen. Maakunnan omaa tuotantoa tulee käyttää vain tilanteissa, joissa ilmenee markkinapuutteita. Palvelujen määrittelyssä on syytä huomioida, ettei tule päällekkäisyyksiä kuntien elinvoimapalveluiden kanssa. Uudistuksella pitäisi saada aikaan toimiva polku kuntien ja maakunnan välillä. EU:n rakennerahasto-ohjelmat pitää pystyä päättämään maakunnan sisällä, jolloin hankkeet tukevat paremmin alueen elinvoimaa.

@yrittajat.fi:

Kuten hallituksen esityksessä todetaan, edistää uudistuksen toteuttaminen talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluita. Tavoitteiden toteuttamisen keskeinen väline on asiakkaiden valinnanvapaus, joka puolestaan mahdollistaa laajan ja monimuotoisen palvelutarjonnan.

@chamber.fi:

Lain tavoitteet ovat kannatettavia ja niissä on huomioitu elinkeinoelämän ja alueiden etu mm. taloudellisesta kasvusta, työllisyydestä ja aluekehityksestä.

@yrittajat.fi:

Esityksen tavoitteet ovat oikeat. Niiden kuvaus hallituksen esityksessä on kattava ja selkeä. Uudistuksen toteuttaminen edistää talouskasvua, vahvistaa yrittäjyyttä ja tehostaa tarjolla olevia julkisia palveluja.

Esityksen tavoitteet saavutetaan varmimmin asiakkaan valinnanvapauden avulla. Olisi syytä korostaa, että maakuntien on järjestettävä palvelut ensisijaisesti valinnanvapauteen perustuen.

@akavanerityisalat.fi:

Maakuntien vastuu työllisyyden edistämisestä ja sen toteuttamisesta on jätetty pitkälti auki; samoin palveluiden tuottamisen malli ja yhteensovittaminen. Esityksen tavoitteissa on oikeasuuntaisuutta, mutta niihin on vaikea ottaa kantaa, kun ei tiedetä, miten tehtävät tulevat konkretisoitumaan.

@nkl.fi:

Markkinoiden avaamisella ja kilpailullisuudella ei automaattisesti saavuteta parempaa asiakaspalvelua. Palvelujen räätälöinti alueen tarpeiden lisäksi eri asiakasryhmien tarpeisiin on välttämätöntä. Olennaisia asioita asiantuntevien palvelujen tuottamisessa ja räätälöinnissä ovat vammaisten asiakkaiden tarpeita vastaavat palvelut ja yhteistyö vammaisjärjestöjen kanssa. Tämä on otettava vakavasti niissä kilpailutuksen ehdoissa, joita maakunnat asettavat palvelujen tuottajille.

@arene.fi:

Esityksen tavoitteet ovat oikein asetettuja ja parhaimmillaan niiden avulla alueellista kasvua vauhdittava järjestelmä kehitty entisestään. Kasvupalvelulaki esityksessä oleellisista ammattikorkeakoulujen toiminnan kannalta on se, millaisen aseman ammattikorkeakoulu saa kasvupalvelujen tuottajana. Ammattikorkeakoulu saattaa olla täysin kaupunkien tai kuntien omistuksessa, joten se voidaan tulkita esityksessä mainituksi sidosyksiköksi, ellei ulkopuolinen liikevaihto ole riittävän suuri. Tällöin ammattikorkeakoulu ei voi toimia jatkossa kasvupalvelujen tuottajana, vaikka se olisi sen lakisääteisten tehtävien kannalta täysin luonnollinen rooli ja jopa velvoite. Esityksen näkemys oppilaitosten, mukaan lukien ammattikorkeakoulut, määrittelemisestä suoraan sidosyksiköiksi on epäpätevä, sillä näin ei useinkaan ole eikä se asema ole tavoiteltava, etenkin autonomisten ammattikorkeakoulujen kohdalla.

Esityksessä todetaan, että maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiseksi, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia. Nämä kaikki ovat ammattikorkeakoulujen luontaista toimintaa ja siksi on huolehdittava, että se mahdollistuu edelleenkin. Ammattikorkeakoulujen tulee pystyä osallistumaan kilpailtavan rahoituksen hakuihin.

@yrittajanaiset.fi:

Uudistuksessa on varmistettava asiakastarpeita vastaavat yrityspalvelut (kasvu, kansainvälistyminen jne) erityisesti yksinyrittäjille ja pienille mikroyrityksille.

@akava.fi:

Esityksen keskeiset tavoitteet ja niiden perustelut on lakiehdotuksessa hyvin kirjattu. Kestävän talouskasvun ja alueiden kehittämisen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistäminen ovat oleellisia tavoitteita Suomen menestymisen kannalta. Myös tuotantorakenteen monipuolistaminen ja alueellisten erityispiirteiden huomioiminen ovat kohtuullisesti toteutettuina hyviä tavoitteita. Uudistuksen kannalta kriittistä onkin se, miten hyvin lain tavoitteet pystytään käytännössä toteuttamaan. Onko lakiesitys yhtäältä riittävän mahdollistava ja toisaalta riittävän velvoittava, jotta tavoitteet toteutuvat ja palveluiden saatavuus turvataan? Kriittistä on myös se, millä tavoin maan eri osissa, esimerkiksi harvaan asutuilla seuduilla, kasvupalveluiden markkinat saadaan syntymään ja riittävän yhdenmukainen palvelutaso pystytään varmistamaan kaikille asiakasryhmille.

@pardia.fi:

Lakiesityksellä, joka on osa maakuntauudistusta, jossa tehtäviä siirretään maakunnille, tavoitellaan tilannetta, että osaavat työnhakijat ja yritysten tarpeet kohtaisivat nykyistä paremmin. Ajatellaan, että tämä on avaintekijä siinä, että alueilla saadaan kasvua. Uudistuksen tarkoitus on selkeyttää palveluita ja lisätä muun muassa kilpailun kautta niiden asiakaslähtöisyyttä. Luvataan, että kasvupalvelulla tuetaan työnhakijoita työuran eri vaiheissa. Laajempaa ja syvempää työllistymisen tukea tarvitseville rakennetaan uudenlaisia palveluketjuja, myös kasvupalvelun ja sote-palvelun yhteistyönä.

Palvelujen avaamisella markkinavoimille kuvitellaan, että voidaan vastata entistä paremmin talouden ja työmarkkinoiden nopeaan muutosrytmiin. On vaikea nähdä, että asiantuntijaresursseja ja osaamista pystyttäisiin paremmin suuntaamaan työelämän ja elinkeinoelämän nopeasti muuttuviin tarpeisiin toiminnan muutoksella, joka perustuu yksityiseen palvelurakenteeseen.

TE-keskusten resursseja vähennettiin raskaasti laman vuosina. Työpaikkojen ja työvoiman tarpeen kohtaannon ongelmat halutaan nähdä järjestelmän ongelmana, mikä on hämmentävää, koska toisaalta myönnetään rekrytointipalvelujen ja työnvälityksen erityisosaaminen, toimialatuntemus ja syvälle elinkeinoelämän ja työnhakijoiden tilanteeseen pureutuvaa palvelu.

Työttömyysmenojen kasvun ongelma on monitahoinen ja rakenteellinen, jonka syyt eivät johdu pelkästään järjestelmästä. Esimerkiksi ikäsyrrjintä, kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen puute tai työvoiman asuntolainaan sidottu taloudellinen tilanne ovat rakenteellisia ongelmia puhumattakaan koulutukseen ja osaamisen kehittämiseen kohdistuneista leikkauksista, jotka ovat heikentäneet työntekijöiden työmarkkinakelpoisuutta jo viimeisen vuosikymmenen ajan.

Sanotaan, että uudistuksen päämäärä ei ole yhtiöittäminen, vaan yhtiöittäminen on keino saada palveluntuottajat samalle viivalle silloin, kun tuottaminen tapahtuu taloudellisin ehdoin. Tämä on niin läpinäkyvää julkisten varojen siirtoa yksityiselle sektorille, että se ei vakuutteluilla muuksi muutu.

Valtiovarainministeriön selvityksen mukaan (Suomen julkisen talouden näkymät ja haasteet, 2017) Suomessa julkisten työvoimapalvelujen henkilöstömäärä suhteessa työttömien määrään on monta kertaluokkaa pienempi kuin Ruotsissa. Ruotsin Arbetsförmedlingenillä. Julkisiin työvoimapalveluihin käytetään Suomessa selvästi vähemmän rahaa suhteessa BKT:hen kuin Ruotsissa, Tanskassa ja Saksassa.

Lausuntoluonnoksessa ei esitetä mitään perustelua tai tutkittua tietoa siitä, että työvoimapalvelut hoituisivat laadultaan ja tehokkuudeltaan paremmin yksinomaan yritysten tai yhtiöiden tuottamina.

@sak.fi:

Kommentit yhdistetty vapaamuotoisiin huomioihin.

@vammaisfoorumi.fi:

Esityksen tavoitteena on valtion, maakuntien sekä eri hallinnonalojen välinen yhteistyö, jolla saavutettaisiin kestävää talouskasvua, alueiden kehittämistä sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistämistä. Tavoitteena on luoda järjestelmä, joka pystyy nykyistä selkeämmin ja yksinkertaisemmin vastaamaan ihmisten ja yritysten palvelutarpeisiin.

Tavoitteena räätälöidyt, asiakkaan tarpeita paremmin vastaavat palvelut ovat kannatettavat, koska nimenomaan sellaisia palveluita vammaiset henkilöt usein tarvitsevat. Huomattavaa on, että ainoastaan markkinaehtoinen toiminta edellä ei palvelujen taso ja laatu välttämättä vastaa kuitenkaan asiakkaan kokonaistarpeita. Räätälöinti edellyttää myös asiantuntemusta, esimerkiksi vammaisuuden ja työn suhteesta ja työkykyisyydestä. Olennaisia asiantuntevien palvelujen tuottamisessa ja räätälöinnissä ovat ne kilpailutuksen ehdot, joita maakunnat asettavat palvelujen tuottajille.

Lisäksi asiakkaalle esitetään valinnanvapautta, joka takaisi asiakaslähtöisen palvelun. Valinnanvapaus vaatii monia palveluntuottajia, joista valita. Palveluiden tulisi myös olla laadukkaita ja niistä tulisi olla vertailtavaa tietoa. Kaikkien palveluiden tulisi olla esteettömissä tiloissa sekä kaikkien maakuntalaisten saavutettavissa. Tiedon tulee olla kaikkien saavutettavissa aina kirjallisessa muodossa (myös muualla kuin verkkopalveluissa). Kirjallinen tieto on erityisesti kuulovammaisille erittäin tärkeää. Tiedon saavutettavuudessa on aina myös huomioitava toinen kotimainen kieli, selkokieli, viittomakieli sekä verkkosivujen käytettävyyden näkövammaisille. Kielellisten oikeuksien toteutumisen suhteen, ruotsin kielen osalta viittaamme SAMSin lausunnossaan esittämään.

@samsnet.fi:

SAMS hänvisar till Handikappforums utlåtande i denna del.

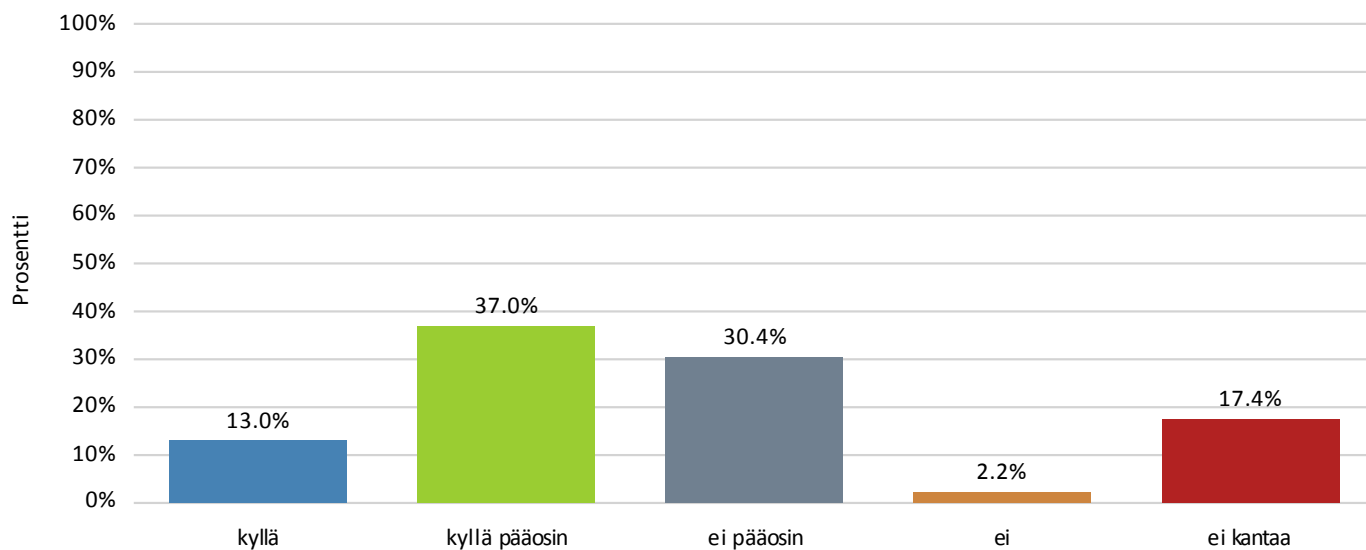
@sll.fi:

Terminologian korjausesitys KAPITEELILLA: 6 § talouden KESTÄVÄÄ kasvua kaikilla aloilla ... elinympäristö p.o. YMPÄRISTÖ

Saavutettavuuteen ei vähiä rajoja tule tuhlaa, tulevaisuus on palveluissa ja tiedossa sekä osaamisessa.

MAL-sopimuksista olisi ollut hyvä säätää tässä, koska nyt laki ei niitä tunne. Niissä ei ole vaikutusten arviointeja ja kansalaisten osallistumista.

7. Tukevatko keskeiset ehdotukset esityksen tavoitteita?

Nimi	Prosentti
kyllä	13,0%
kyllä pääosin	37,0%
ei pääosin	30,4%
ei	2,2%
ei kantaa	17,4%
N	46

8. Mahdollinen sanallinen perustelu

@yrittajat.fi:

- kunta (kuntien elinvoimatehtävä) /kasvupalvelut rajapinta jätetty lakiluonnoksessa täysin auki.

@kuntaliitto.fi:

Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalta.

Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resurssin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskehittämisen kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Erilaiset palvelut tulisi sovittaa yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Yhteensovittamisen tarve on keskeinen erityisesti työllisyyspalveluissa suurilla kaupunkiseuduilla, joissa olisi tullut tarkastella kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirtoa kaupungeille yhteensovittamisen keinona.

Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty. Sisältö tulee muotoutumaan myöhemmin säädettävän erityislainsäädännön perusteella, minkä vuoksi on vaikea arvioida järjestelmän toimivuutta.

Kasvupalvelujen vaikuttavuutta on mahdotonta arvioida ainoastaan yhden lainsäädännön pohjalta koska kokonaisuudesta säädetään neljässä eri laissa. Maakuntalaissa määritellään tehtäväalat, aluekehittämisen ja kasvupalvelujen laissa palvelukokonaisuudet, kolmannessa tehtävät (esimerkiksi. laki osaamisesta ja rekrytoinneista) ja vielä lopuksi on erillinen rahoituslainsäädäntö. Itsehallinnollisuuden mahdollisuuksien toteutuminen riippuu siitä, miten väljänä erityislainsäädäntö tulee säilymään.

Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

@sttk.fi:

STTK:n mielestä ehdotukset eivät pääosin tue tavoitteita.

Lain yleinen tavoite on yhdistää alueellinen kehittäminen ja kasvupalvelut kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaamisen, sosiaalisen osallisuuden ja kotoutumisen edistäminen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen. Näillä toimilla vähennettäisiin alueellisia eroja ja parannettaisiin palvelujen laatua. Keskeiseksi tavoitteeksi mainitaan, että uudistuksella vastataan asiakkaiden erilaisiin ja yksilöllisiin tarpeisiin.

Ehdotuksessa maakunnille annettaisiin laajat mahdollisuudet päättää julkisten työvoimapalvelujen sisällöstä, laajuudesta ja käytännön toteutustavasta. Esimerkiksi nykyisistä työllistymissuunnitelmista ja eräistä muista aktiivisen työvoimapolitiikan välineistä luovuttaisiin, mutta tilalle ei ole esitetty mitään konkreettista. Työllistymisen tukemiseksi tarvitaan palveluita, koska ne ovat osaltaan myös työttömyysturvan saamisen ehtoina ja siten elintärkeitä yksilöille.

Valmisteilla on uudistus, jossa kokonaisnäkemys sekä suunnitelma työttömien palveluista puuttuvat edelleen. Julkisen viranomaisen on jatkossakin otettava vastuu asiakastarpeiden kartoituksesta, jotta palveluita pystytään kohdentamaan tarkoituksenmukaisesti. Erityisenä huolena on, että maakuntien päätösvallan korostamisesta seuraa julkisten työvoimapalvelujen saatavuuden ja sosiaaliturvan kannustavuuden heikentyminen sekä kansalaisten yhdenvertaisen kohtelun vaarantuminen.

Vaarana on myös, että työttömien mahdollisuuksia saada tukea työnhakuun tai oman työmarkkinakelpoisuutensa parantamiseen heikennetään uudistuksen seurauksena. Työttömien mahdollisimman nopea työllistyminen tai muun tarkoituksenmukaisen ratkaisun löytäminen on kuitenkin kaikkien yhteinen etu.

STTK katsoo, että palvelujen tarkoituksenmukaisuus, laatu, vaikuttavuus ja yhdenvertaisuuden vaatimus edellyttävät riittävää ja osaavaa henkilöstöä.

Digitaalisilla palveluilla voidaan hoitaa vielä useita vuosia vain osa palveluista. Erityisesti työttömyyden pitkittyessä työnhakijat tarvitsevat henkilökohtaisempaa ohjausta ja neuvontaa. Työttömän palvelutarpeen määrittäminen oikein, tarvittavien palvelukokonaisuuksien rakentaminen sekä määräaikaishaastattelujen perusteella tehtävät päätökset vaativat henkilökohtaisia keskusteluja asiakkaiden kanssa.

Jopa puolella pitkäaikaistyöttömistä on työkykyongelmia. Osatyökykyisyyden tunnistaminen edellyttää hyvää ammattitaitoa ja muun sosiaali- ja terveyspalvelujärjestelmän tuntemusta, jotta asiakkaalle kyetään tarjoamaan oikeaa ratkaisua tai palveluketjua.

@jhl.fi:

Esityksen henki on, että järjestämisvastuun siirtäminen maakunnille ja markkinaehtoiseen toimintaan perustuva monituottajamalli automaattisesti edistäisi tavoitteita paremmin kuin nykyinen malli. Tätä tukevia perusteluja ei esityksestä löydy. Asiakasnäkökulma tulisi nostaa esityksessä voimakkaammin esiin.

@hpl.fi:

Lakiesityksen keskeiset esitykset tukevat pääosin esityksen tavoitteita.

Laissa ehdotetaan, että ELY-keskusten tarjoamat yritysten rahoitus- ja neuvontapalvelut sekä TE-toimistojen yritys- ja henkilöasiakkaiden palvelut yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Muutos on perusteltu, sillä kasvupalvelu-uudistuksella pyritään vastaamaan talouden ja työmarkkinoiden muutosten aiheuttamiin haasteisiin. Nykyinen lainsäädäntö sekä TE-palvelut eivät tällä hetkellä pysty vastaamaan muuttuneen työelämän haasteisiin.

HPL:n mielestä on hyvä, että lakiehdotuksen selkeänä lähtökohtana on, että maakuntien kasvupalvelut tuotetaan taloudellisin ehdoin niin sanotun tilaaja/järjestäjä - tuottajamallin mukaisesti, jolloin kilpailu ei vääristy. Lakiesityksessä on hyvää se, että siinä on selkeästi todettu, että maakunta vastaa itse palvelujen tuottamisesta vain silloin, kun markkinoilta ei löydy sopivia palveluntuottajia tai kyse on tehtävistä, joita ei voi viedä markkinoille.

Lisäksi on hienoa, että esityksessä todetaan selvästi, että julkiset toimijat voivat toimia kasvupalveluiden tuottajina vain yhtiömuodossa. HPL pitää erityisen tärkeänä, että nämä kaikki kasvupalvelu-uudistuksen onnistumisen kannalta kriittiset periaatteet säilyvät mukana jatkovalmistelun aikana ja toteutuvat myös käytännössä.

Lakiesityksen mukaan järjestäjällä on vastuu toteutettavien palvelujen tarpeen, määrän ja laadun määrittelemisestä, tuotantotavasta päättämisestä, kustannusvaikuttavuuden varmistamisesta, yhdenvertaisesta saatavuudesta ja kehittämisestä sekä maakunnan omavalvonnasta. Lakiehdotuksessa ei säädetä, millä menettelyllä maakunta sopii kasvupalveluiden tuottamisesta tai millä tavoin palveluntuottajat valitaan. Lakiehdotuksessa ei myöskään säädetä siitä, kuinka maakunta rahoittaa kasvupalveluiden tuottamisen. HPL:n mielestä on hyvä, että yksityiskohtaista sääntelyä puretaan ja turhasta byrokratiasta luovutaan. On tärkeää, että myös palveluntuottajille annetaan riittävästi liikkumavaraa palveluiden järjestämisen osalta, jotta uusia innovaatioita syntyy (ns. black box -malli).

Vaikka HPL pitää lakiesityksen keskeisiä tavoitteita onnistuneita, HPL esittää kuitenkin joitakin huolenaiheita.

Kilpailullisen monituottajamallin aikaansaaminen edellyttää kaikilta toimijoilta tavoitteellisia toimenpiteitä palvelumarkkinoiden kehittämiseksi sekä vaiheittaista etenemistä. Markkinoiden kapasiteettia ja kypsyttää tulee vahvistaa asteittain markkina-avauksilla ja systemaattisella ja säännönmukaisella markkinoiden kartoituksella. Markkinavuoropuhelua tarvitaan jatkuvasti, mutta erityisesti alussa, jotta pystytään rakentamaan heti uudistuksen alussa toimivat markkinat.

Uudistuksen toteutuminen edellyttää riittävästi resurssoidun sekä osaavan järjestämistoiminnon. HPL katsoo, että hankinta- ja kilpailutusosaamisesta tulisi huolehtia erityisesti uudistuksen alkuvaiheessa, jotta kilpailutukset saataisiin tehokkaasti käyntiin ja sujuisivat moitteettomasti ja lainmukaisesti. Kyseessä on suhteellisen uusi toimintamalli, joten hankintaosaamisen kehittämiseen tulisi kohdistaa riittävästi resursseja jo vuoden 2018 aikana.

Lakiesityksen mukaan maakuntien vastuulla on huolehtia kasvupalveluiden yhteensovittamisesta. Tämä edellyttää aivan uudenlaista yhteistyötä. Yhteistyö muiden julkisten toimijoiden ja viranomaisten sekä erityisesti yksityisten palveluntarjoajien kanssa on avainasemassa, jotta palvelut saadaan järkevällä ja kustannustehokkaalla tavalla järjestettyä. Yhteistyön merkitystä kaikkien tahojen kanssa ei lakiesityksessä voi korostaa liikaa. HPL näkee erityisen tärkeänä myös sen, että maakunnat tekevät keskenään yhteistyötä kasvupalvelujen järjestämisessä. Lisäksi joidenkin palveluiden keskittämistä tulisi miettiä tarkoin, sillä näin voitaisiin varmistaa riittävä osaaminen sekä

...

@vates.fi:

Vaikeimmin työllistyvien henkilöiden palvelujen näkökulmasta on tärkeää, että tavoitteeksi asetetut palvelukokonaisuudet toimivat asiakkaan suuntaan virtaviivaisesti. Palvelut ovat saavutettavissa kaikin tavoin, muutoinkin kuin digitaalisesti. Erityisesti tulee pitää huolta, että Rekrytointi ja osaaminen sekä Uraohjaus ja osaamisen kehittäminen –palvelukokonaisuuksien palvelut ovat esteettömästi saavutettavissa ja saatavissa myös henkilökohtaisena palveluna. Tämä tulee huomioida, kun palveluista säädetään tarkemmin julkisia työvoima- ja yrityspalveluita koskevassa laissa.

Ehdotukset ovat laajamittaisia ja niiden toteuttamiseen tulee varata myös riittävästi henkilöresursseja etenkin niissä palvelukokonaisuuksissa, joissa tavoitteena on palvelujen henkilökohtainen räätälöiminen asiakkaan tarpeiden mukaisiksi.

Maakuntien järjestämisvastuuseen kuuluu tiedottaminen kasvupalveluiden tuottajista. Maakunnan tulee erityisesti huolehtia heikommissa työmarkkina-asemassa olevien asiakkaiden neuvonnasta ja ohjauksesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Tämä tukee lakiesityksen tavoitteita, mutta edellyttää samalla maakunnilta riittäviä resursseja tehtävän hoitamiseen. Lisäksi tavoitteiden toteuttaminen edellyttää muussa lainsäädännössä säädettyjen velvoitteiden noudattamisen, kuten Suomea sitovat kansainväliset velvoitteet mm. yhdenvertaisuuden toteutuminen palveluiden saatavuudessa ja yksittäisten asiakkaiden syrjimätön kohtelu.

@sekes.fi:

Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalta.

Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin.

Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa, jossa kuntien omistamat kehitysyritykset ovat usein avaintoimija. Myös kasvun kannalta tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan.

Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty.

Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Valinnanvapauden toteutuminen harvaan asutuilla alueilla ja syrjäseuduilla tullee olemaan näennäistä.
- Heikossa työmarkkina-asemassa olevien palvelut edellyttävät erityisosaamista ja monialaisia palveluita. On epätodennäköistä, että ko. asiakasryhmien osalla tulee enemmän valinnanmahdollisuuksia. Yhdenvertaisuus ei saa vaarantua eri asiakasryhmien välillä.
- Osatyökykyisten palveluprosessiin tulee kiinnittää erityistä huomiota yhdenvertaisuus turvaten.
- Oikea-aikainen palvelutarpeen arviointi ja asiantunteva palveluohjaus ovat keskeisiä asiakaslähtöisten palvelukokonaisuuksien toteuttamisessa.
- Kaikki kielelliset oikeudet on turvattava muutoksessa. Kaiken tiedon on oltava esteetöntä ja saavutettavaa huomioiden paitsi kieli- ja kulttuurivähemmistöt myös erityisryhmien, kuten kehitysvammaisten, tarpeet.
- Yhtiöittämisvelvoite sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvissa palveluissa ei ole tarkoituksenmukainen.

Tarkemmat perustelut löytyvät erikseen lähetetystä kirjallisesta lausunnosta.

@juko.fi:

Esitysluonnoksen keskeneräisyys ja puutelakimaisuus vaikeuttavat tavoitteiden kokonaisvaltaista arviointia.

@ek.fi:

EK toteaa, että kasvupalveluiden järjestäjän ja tuottajan erottaminen ja niiden tuottaminen ensisijaisesti markkinaehtoisin ratkaisuin tukee esityksen tavoitteita. Lakiesitys mahdollistaa samalla asiakkaan valinnanvapauden, mikä edellyttää useamman palvelutuottajan tuottamia kasvupalveluita tämän valinnanvapauden toteuttamiseksi. Markkinaehtoisuuden lisääntyminen palveluntuotannossa yksityisille palveluntarjoajille luo myös uusia liiketoimintamahdollisuuksia ja edistää innovatiivisten ja kustannustehokkaiden palveluratkaisujen syntyä.

EK pitää kuitenkin esitettyä siirtymäaikaan kilpailulliseen monituottajamalliin kohtuuttoman pitkänä. Lakiluonnoksessa esitetään, että maakuntien tulisi perustaa maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt vuoden 2020 loppuun mennessä, sekä käynnistää kilpailulliseen monituottajamalliin perustuvat kasvupalvelut ilman aiheetonta viivästystä, viimeistään 31.12.2023 mennessä. EK toteaa, että yhtiöittämisen loppuunsaattamiselle yhteensä viiden vuoden pituinen siirtymäaika on tarpeettoman pitkä. Jo kahden vuoden siirtymäaika olisi pidettävä täysin riittävänä ja kohtuullisena. EK ei näe estettä sille, etteikö yhtiöittämistä olisi mahdollista jo toteuttaa kohtuudella ja hallitusti jo vuoden 2018 loppuun mennessä, ja siirtyminen kilpailulliseen monituottajamalliin voisi tapahtua huomattavasti vuotta 2024 aiemmin.

Lisäksi EK huomauttaa, että maakuntien järjestämien kasvupalveluiden vaikuttavuuden ja kustannustehokkuuden kansallinen vertailtavuuden sekä läpinäkyvyyden varmistaminen jää lakiesityksessä ohueksi. EK toteaa, että käytännössä valtion mahdollisuus ohjata ja puuttua ongelmatilanteisiin on lakiesityksessä riittämätön. Kun maakuntien kasvupalveluihin saama rahoitus on yleiskatteellista, vaarana on, että esimerkiksi työnvälitykseen ja työvoimapalveluihin ei panosteta riittävästi. Se lisäisi rekrytointiongelmia sekä työttömyysturvamenoja. Riittävä rahallinen panostus tulisi turvata sisällyttämällä sitä koskeva säännös vähintään rahoituslakiin.

@yrittajat.fi:

Perusratkaisut ovat erittäin kannatettavia. Ne ovat järjestämisen ja tuottamisen erottaminen, järjestämisvastuun korostaminen sekä maakuntien oman tuotannon viimesijaisuus. Keskeistä on myös, etteivät kuntien sidosyksiköt voisi tarjota palveluita maakunnille. Näillä ehdotuksilla voidaan saada aikaan toimiva ja tasapainoinen, eri tuottajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen kasvupalvelu- ja aluekehitysjärjestelmä. Kannatamme myös aluekehityssääntelyn ja kasvupalveluiden sääntelyn kokoamista samaan lakiin. Ne on mielestämme pystytty yhdistämään koherentilla tavalla, jossa laaja-alainen aluekehitys kytkeytyy hyvin varsinaisten konkreettisten kasvupalveluiden tarjontaan.

@yrittajat.fi:

Perusratkaisu, jossa järjestäjä ja tuottaja erotetaan, on hyvin kannatettava. Tärkeää on pitää sekä maakunnan, että kuntien oman tuotannon palvelut aina toissijaisina ja käytössä vain tilanteissa, joissa markkinaa ei synny.

Kannatamme myös aluekehityssääntelyn ja kasvupalveluiden sääntelyn kokoamista samaan lakiin. Ne on mielestämme pystytty yhdistämään koherentilla tavalla, jossa laaja-alainen aluekehitys kytkeytyy hyvin varsinaisten konkreettisten kasvupalveluiden tarjontaan.

satakunta@yrittajat.fi:

Perusratkaisut ovat erittäin kannatettavia. Ne ovat järjestämisen ja tuottamisen erottaminen, järjestämisvastuun korostaminen sekä maakuntien oman tuotannon viimesijaisuus. Keskeistä on myös, etteivät kuntien sidosyksiköt voisi tarjota palveluita maakunnille. Näillä ehdotuksilla voidaan saada aikaan toimiva ja tasapainoinen, eri tuottajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen kasvupalvelu- ja aluekehitysjärjestelmä.

Palvelujen sisältöä ei kuvata laissa tyhjentävästi, mutta pitäisikö kuitenkin olla tietyt reunaehdot, jotka pitää täyttyä jokaisessa maakunnassa.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Laissa on merkittävää se, että palveluiden järjestäminen ja tuottaminen on erotettu toisistaan. On tärkeää, että alueille syntyy markkinaehtoista kasvupalveluiden tarjontaa. Julkisten organisaatioiden tai niissä kytköksissä olevien organisaatioiden pitää toimia markkinaehtoisesti tarjotessaan kasvupalveluita.

@invalidiliitto.fi:

Esitys antaa maakunnille mahdollisuuden luoda elinvoimainen toimintaympäristö omien vahvuuksien ympärille. Suhtaudumme kuitenkin kriittisesti siihen, takaako tämä lainsäädäntö yhdenvertaiset palvelut eri maakunnissa ja jopa saman maakunnan sisällä. Tietoomme on tullut tilanteita, joissa ns. ”haastava asiakas” eli vammainen henkilö, jolla toimintarajoitteita, ei ole päässyt asiakkaaksi palveluntuottajille, koska ne näkevät, että henkilön on vaikea työllistyä ja palvelusta saatu korvaus perustuu asiakkaan työllistymiseen. On varmistettava ettei lain myötä synny tilanne, jossa työnhakijat jaetaan kahden kerroksen väkeen ja osa palvelun tuottajista ns. ”kuorii kerman päältä”.

Lakiesitys luottaa siihen, että palvelut taataan, kun maakunnat noudattavat yhdenvertaisuuslakia ja YK:n vammaissopimuksen velvoitteita. Luottamus siihen, että maakunnat noudattavat YK:n vammaissopimusta ja yhdenvertaisuuslakia siten, että yhdenvertaisuus todella toteutuu, vaikuttaa melko idealistiselta. Oikeussuojakeinot pitkin prosesseineen eivät vammaisen henkilön kannalta ole kuitenkaan välttämättä kovin tehokkaita. Kokemus on vammaisjärjestöissä osoittanut, että kaikille vammaisille henkilöille ei ole tarjolla osaavia palveluita, eikä tämä suunniteltu muutoskaan takaa niitä.

Sillä, miten maakunta ostaa palvelut, on merkitystä vammaisten henkilöiden palvelujen saannin kannalta. Mikäli maakunta asettaa rahoituksen kynnykseksi työllistymistavoitteen, ei se takaa palveluita vaikeassa työllistymistilanteessa oleville. Mikäli maakunta myöntää palveluihin asiakassetelin, joka ei kata koko palvelua, se asettaa ihmisiä eriarvoiseen asemaan. Kaikilla ei ole varaa rahoittaa omarahoitusosuutta.

Valtioneuvoston on ohjauksessaan kiinnitettävä erityistä huomiota heikommissa työmarkkina-asemassa oleviin ja palvelujen yhdenvertaiseen saatavuuteen. Toivottavasti valtioneuvoston ohjauksella vältetään niiltä huonoilta kehityssuunnilta, joita vertailumaissa on jo koeteltu.

@chamber.fi:

Esityksessä rakennetaan toimintamalli, jossa maakunnilla on laaja päätäntävaltaa alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista. Tämä parantaa aluelähtöisen kehittämistyön mahdollisuuksia. Uudenmaan erillISRatkaisu ei kuitenkaan ole linjassa muun Suomen rakenteen kanssa.

Keskuskauppakamari pitää kannatettavana linjauksena, että markkinaehtoisuutta lisätään palvelutuotannossa ja palvelun järjestäjä ja tuottaja erotetaan toisistaan.

Tuottamalla kasvupalvelut ensisijaisesti monituottajamallilla voidaan ehkäistä palvelutuotannon monopolisoitumista ja edistää toisaalta asiakkaan valinnanvapauden toteutumista ja toisaalta pienten yritysten mukana oloa palveluntuottajana. Keskuskauppakamari ehdottaa kansallisesti ja maakunnan omavalvonnassa seurattavaksi kriteeriksi/indikaattoriksi palveluntuottajien määrää. Esitys ei toteudu suunnitellusti, mikäli markkinaehtoisuutta lisätään vain yhtiöittämällä maakunnan palveluja.

Keskuskauppakamari pitää siirtymäaikaan kasvupalvelujen monituottajamalliin liian pitkänä. Keskuskauppakamarin arvion mukaan yhtiöittämistä pitäisi tehdä nopeammassa aikataulussa ja monituottajamalliin siirtyä selvästi ennen vuotta 2024.

@yrittajat.fi:

Perusratkaisut ovat kannatettavia; järjestämisen ja tuottamisen erottaminen, järjestämisvastuun korostaminen sekä maakuntien oman tuotannon viimesijaisuus. Keskeistä on myös, etteivät kuntien sidosyksiköt voisi tarjota palveluita maakunnille. Näillä ehdotuksilla voidaan saada aikaan toimiva ja tasapainoinen, eri tuottajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen kasvupalvelu- ja aluekehitysjärjestelmä.

Palvelujen sisällöille voisi pohtia kuitenkin tietyt reunaehdot, jotka pitää täyttyä jokaisessa maakunnassa.

@yrittajat.fi:

Perusratkaisut ovat erittäin kannatettavia. Ne ovat järjestämisen ja tuottamisen erottaminen, järjestämisvastuun korostaminen sekä maakuntien oman tuotannon viimesijaisuus. Keskeistä on myös, etteivät kuntien sidosyksiköt voisi tarjota palveluita maakunnille. Näillä ehdotuksilla voidaan saada aikaan toimiva ja tasapainoinen, eri tuottajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen kasvupalvelu- ja aluekehitysjärjestelmä. Kannatamme myös aluekehityssääntelyn ja kasvupalveluiden sääntelyn kokoamista samaan lakiin. Ne on mielestämme pystytty yhdistämään koherentilla tavalla, jossa laaja-alainen aluekehitys kytkeytyy hyvin varsinaisten konkreettisten kasvupalveluiden tarjontaan. Olemme jossakin määrin huolissamme siitä, toteutuvatko palvelut valtakunnallisesti riittävän minimitason mukaisina, kun palveluiden määrittäminen jää käytännössä täysin maakuntien vastuulle.

Katsomme, että yhteensä 5 vuoden siirtymäaika muodostaa riskin uudistuksen tavoitteiden toteutumiselle. Siirtymäaika on niin pitkä, että se voi johtaa erityisesti julkisen tuotantoroolin ylikorostumiseen, mikä voi puolestaan vinouttaa palvelurakenteita ja haitata markkinoiden toimintaa pysyvästi. Esitämme että siirtymäaika markkinaehtoiseen malliin siirtymiseksi rajattaisiin kahteen vuoteen.

@tpy.fi:

TPY:n 250 jäsenen keskuudesta kerätyn tiedon ja näkemysten mukaan lakiesityksen ehdotukset ovat työpajojen tarjoamien palvelujen ja niiden asiakkaiden kannalta sekä epäselviä että huolestuttavia. TPY:n mielestä esityksen ehdotukset eivät tue tavoitteiden täyttymistä heikossa työmarkkina-asemassa olevien osalta, vaan voivat heikentää sekä palveluun ohjautumista että palvelun saantia heidän kohdallaan. Lain ehdotuksissa painottuvat kasvupalvelujen markkinaehtoisuus ja kilpailullisuus sekä valinnanvapaus keinoina päästä esityksen tavoitteisiin. Niin laissa kuin kyseiselle kohderyhmälle palveluja tuottavien keskuudessa on todettu, että valinnanvapauden sekä palvelujen markkinaehtoisuuden toteutuminen heikossa työmarkkina-asemassa olevien kohdalla on epävarmaa.

Lain mukaan palveluntuottaja voi markkinaehtoisesti tuotettavissa kasvupalveluissa olla kunnan tai maakunnan omistama yhtiö, yksityinen yritys tai kolmannen sektorin toimija. Kunnat voisivat siis toimia maakunnallisten kasvupalvelujen tuottajina omistamiensa yhtiöiden kautta. Yhtiöittämisvelvoite koskisi suurinta osaa työpajoista, joista kunnallisten työpajojen osuus on noin 60 %. TPY huomauttaa, ettei yhtiöittämisvelvoite ole tarkoituksenmukainen palveluissa, joiden tavoitteena on elämänhallinnan ja työllistymis- ja opiskeluvalmiuksien vahvistaminen. Yhtiöittäminen toisi myös ylimääräisiä kustannuksia ja muuttaisi toiminnan luonnetta työpajatoiminnan perustehtävän vastaiseksi. Koska kuntien nykyistä, merkittävää roolia työllisyydenhoidossa ei lakiesityksessä riittävästi tunnisteta, ei niillä ole halukkuutta yhtiöittää toimintojaan.

Työpajoilla on vuosittain 25 000 valmentautujaa, joista 15 000 on nuoria. Kunnallinen työpajatoiminta on nuorten työpajatoiminnan osalta nuorisolaissa säädettyä nuorten työpajatoimintaa, jota toteutetaan yhtenä kunnan nuorisotyön muotona ja sen tulee vastata nuorisolain 2 §:ssä säädettyihin tavoitteisiin. Nuorisotyö kuuluu kunnan tehtäviin myös jatkossa. Myös hallintokunnittain tarkasteltuna työpajatoiminta asemoituu suurimmassa osassa kunnista nuorisotoimen alle. Vahva kytkös nuorisotoimen palveluihin puoltaa työpajatoiminnan säilyttämistä jatkossakin kunnissa, yhtenä nuorisotoimen, tai muun hallintokunnan palveluna, ja siellä tulee voida tarjota monipuolisesti eri valmennuspalveluja.

Työpajatoiminnassa rakennetaan onnistuneesti haasteellisissa tilanteissa oleville eheitä palveluketjuja esimerkiksi niin, että valmentautuja voi tarpeidensa mukaisesti edetä kuntouttavasta työtoiminnasta työkokeiluun ja mahdollisesti palkkatuetun työn kautta kohti työmarkkinoita. Monen valmentautujan kohdalla kyse on myös muiden palvelujen, esimerkiksi mielenterveys-, päihde- tai asumispalvelujen kytkemisestä palveluprosessiin. TPY huomauttaa, että lakiesityksen rajaukset kuntien mahdollisuuksiin tuottaa palveluja vaarantavat tämän kaltaisen poluttamisen ja pitkäkestoisten valmennusprosessien tarjoamisen työpajoilla. Uhkana on palvelukokonaisuuksien pirstoutuminen. Kasvupalvelulaissa kunnille asetettua yhtiöittämisvelvoitetta tulee tarkastella työpajojen näkökulmasta niin, että esteet työpajojen toimintaedellytyksille poistetaan laista, ja kasvupalvelut sovitetaan yhteen työpajatoiminnan kanssa.

Lain ehdotusten mukaisesti maakunnille siirretään päätäntävaltaa useissa asioissa. Maakuntien välille tulee syntymään erilaisia ratkaisuja rahoituksessa ja ehtojen asettamisessa palvelujen tuottamiseen. Työpajat voivat maakunnasta riippuen olla erilaisessa asemassa mahdollisuuksissa tuottaa palveluja jatkossa. Tämä voi heikentää merkittävästi heikossa työmarkkina-asemassa olevien ihmisten mahdollisuuksia saada tukea työllistymiseensä.

Maakunnat voivat päättää, millä tavoin valita palvelun tuottajat ja rahoittavat palvelut. Yhtenä vaihtoehtona laissa esitetään tulosperusteista mallia, jossa kasvupalvelujen tuottaja saa rahoituksen.

@chamber.fi:

On erinomaista, että maakunnilla on asiassa tarpeeksi laaja päätäntävalta. Monituottajamallia on syytä pitää ensisijaisena verrattuna pelkkään maakunnan palvelujen yhtiöittämiseen.

@yrittajat.fi:

Perusratkaisut ovat erittäin kannatettavia. Ne ovat järjestämisen ja tuottamisen erottaminen, järjestämisvastuun korostaminen sekä maakuntien oman tuotannon viimesijaisuus. Keskeistä on myös, etteivät kuntien sidosyksiköt voisi tarjota palveluita maakunnille. Näillä ehdotuksilla voidaan saada aikaan toimiva ja tasapainoinen, eri tuottajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen kasvupalvelu- ja aluekehitysjärjestelmä. Kannatamme myös aluekehityssääntelyn ja kasvupalveluiden sääntelyn kokoamista samaan lakiin. Ne on mielestämme pystytty yhdistämään koherentilla tavalla, jossa laaja-alainen aluekehitys kytkeytyy hyvin varsinaisten konkreettisten kasvupalveluiden tarjontaan.

@yrittajat.fi:

Perusratkaisut ovat erittäin kannatettavia. Ne ovat järjestämisen ja tuottamisen erottaminen, järjestämisvastuun korostaminen sekä maakuntien oman tuotannon viimesijaisuus. Keskeistä on myös, etteivät kuntien sidosyksiköt voisi tarjota palveluita maakunnille. Näillä ehdotuksilla voidaan saada aikaan toimiva ja tasapainoinen, eri tuottajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen kasvupalvelu- ja aluekehitysjärjestelmä.

@saatio-oktetti.fi:

Esitykset tullevat toimimaan suurilla kaupunkiseuduilla ja melko hyvässä työmarkkina-asemassa olevien osalta. Sen sijaan heikossa työmarkkina-asemassa olevien, paljon tukea tarvitsevien osalta esitykset nykyisellään tuskin tulevat tarkoittamaan nykyistä enemmän valinnanmahdollisuuksia. Valinnanvapauden toteutuminen edellyttää, että on palveluita, joista valita. Esityksen jatkovalmistelussa tulee huomioida palveluita tarvitsevien yhdenvertaisuus myös heikossa työmarkkina-asemassa olevien osalta.

Esitys tulee lisäämään palvelujärjestelmän pirstoutuneisuutta. Tällöin riskinä on, että entistä harvempi asiakas löytää soveltuvan palvelun soveltuvaan aikaan. Riski korostuu kaikkein heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kohdalla. Esitys tullee korostamaan oikea-aikaisen palvelutarpeen arvioinnin merkitystä sekä merkitsemään palveluohjauksen tarpeen merkittävää lisääntymistä, mikä tulee huomioida jatkovalmistelussa. Erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa olevien valintoja on tuettava ja riittävä maksuton palveluohjaus turvattava paljon eri palveluja käyttävien kohdalla.

Alan säätiöillä ja järjestöillä sekä muilla välityömarkkinatoimijoilla on ollut ja tulee olemaan tärkeä rooli arjen palveluohjaajina ja heikossa työmarkkina-asemassa olevien työllisyyspalveluiden asiantuntijoina. Sote-järjestöjen ja -säätiöiden sekä muiden välityömarkkinatoimijoiden erityisosaamista on tarkoituksenmukaista hyödyntää ohjauksen ja palveluiden kehittämisessä.

Esitysluonnoksessa mainitaan, että palvelut yhteensovitettaisiin sosiaali- ja terveyspalveluiden kanssa. Tämä on onnistumisen kannalta tärkeää, mutta toteutus jää esitysluonnoksessa avoimeksi.

Markkinoilla tuotettujen palveluiden lisääminen nähdään pääosin myönteisenä. Pitkäaikaistyöttömien ja muiden heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluiden osalta esitys ei nykyisellään kuitenkaan tarjoa tähän riittäviä lähtökohtia vaan saattaa jopa kaventaa palveluita, koska nykyisellään palvelut tuotetaan merkittävilta osin kolmannen sektorin verrattain pienissä organisaatioissa sekä kunnissa. Muun muassa valmennus- ja sosiaalipalveluyhteisöillä on vahva osaaminen ja laaja palveluvalikoima heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluiden tuottamisesta, vaikuttavuuden mittaamisesta, integroiduista palvelupoluista sekä palveluiden kehittämisestä. Jos paljon tukea tarvitsevat huomioidaan selkeästi esitysluonnoksen jatkovalmistelussa, toimivien markkinoiden syntyminen myös ao. kohderyhmälle on realistinen tavoite.

Mikäli lopullisessa lakiesityksessä päädytään luomaan pääkaupunkiseudulle kuntayhtymään pohjautuva erilliskorjaus, muilla alueilla tulee olla sama mahdollisuus näin halutessaan.

@amke.fi:

Kasvupalvelut ovat lakiesityksen mukaan keskeinen keino saavuttaa alueiden kehittämisen tavoitteet. Lisäksi uudistuksen tavoitteeksi asetetaan monimuotoisiin markkinoihin perustuva malli, joka luo mahdollisuuksia uudelle yritystoiminnalle. Esitys unohtaa nykyiset toimijat, joiden joukossa ovat mm. ammatillisen koulutuksen järjestäjät.

Osaamiseen kehittämiseen liittyvät ehdotukset näkyvät hajanaisesti lakiluonnoksessa. Tämän vuoksi ammatillisen koulutuksen järjestäjiä ja korkeakouluja ei tunnisteta alueiden kasvun mahdollistajina. Kuitenkin yritysten kilpailukyvyssä osaamisella on suuri merkitys ja ammatillisen koulutuksen rooli osaamisen kehittäjänä on tärkeä.

Maakunnat ovat väestö- ja elinkeinorakenteeltaan hyvin erilaisia, joten edellytykset monipuolisen kasvupalveluyrittäjyyteen vaihtelevat suuresti. Kaikista maakunnista löytyy sen sijaan ammatillisen koulutuksen järjestäjiä ja korkeakouluja, jotka tarjoavat monipuolisia osaamisen kehittämisen palveluja ja osaavat integroida niitä muuhun yrityksiä ja yksilöitä tukevaan toimintaan, esimerkiksi innovaatiotoimintaan ja tuotekehitykseen.

@yrittajat.fi:

Perusratkaisut ovat erittäin kannatettavia. Ne ovat järjestämisen ja tuottamisen erottaminen, järjestämisvastuun korostaminen sekä maakuntien oman tuotannon viimesijaisuus. Ehdotuksilla voidaan saada aikaan toimiva ja tasapainoinen, eri tuottajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen kasvupalvelu- ja aluekehitysjärjestelmä.

@yrittajat.fi:

Perusratkaisut ovat erittäin kannatettavia. Ne ovat järjestämisen ja tuottamisen erottaminen, järjestämisvastuun korostaminen sekä maakuntien oman tuotannon viimesijaisuus. Keskeistä on myös, etteivät kuntien sidosyksiköt voisi tarjota palveluita maakunnille. Näillä ehdotuksilla voidaan saada aikaan toimiva ja tasapainoinen, eri tuottajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen kasvupalvelu- ja aluekehitysjärjestelmä. Kannatamme myös aluekehityssääntelyn ja kasvupalveluiden sääntelyn kokoamista samaan lakiin. Ne on mielestämme pystytty yhdistämään koherentilla tavalla, jossa laaja-alainen aluekehitys kytkeytyy hyvin varsinaisten konkreettisten kasvupalveluiden tarjontaan. Palvelujen sisältöä ei kuvata laissa tyhjentävästi, mutta pitäisikö olla kuitenkin tietyt reunaehdot, jotka pitää täyttyä jokaisessa maakunnassa.

@yrittajat.fi:

Uudistuksessa on keskeistä järjestämisen ja tuottamisen erottaminen toisistaan. Maakunnan (tai PKS-kuntayhtymän) vastuulla on järjestää palvelut ja vain viimesijaisesti tarjota itse palveluja. Olannaista on myös, etteivät kuntien sidosyksiköt voisi tarjota palveluita maakunnille. Näin luodaan eri palveluntarjoajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen järjestelmä. Lakiehdotuksessa on hyvää myös aluekehityksen ja kasvupalveluiden näkeminen kokonaisuutena ja sääntely samalla lainsäädännöllä.

Katsomme kuitenkin, että lakiesityksen siirtymäaikaa tulisi lyhentää.

@chamber.fi:

Kauppakamari pitää kannatettavana linjauksena, että markkinaehtoisuutta lisätään palvelutuotannossa ja palvelun järjestäjä ja tuottaja erotetaan toisistaan.

Tuottamalla kasvupalvelut ensisijaisesti monituottajamallilla voidaan ehkäistä palvelutuotannon monopolisoitumista ja edistää toisaalta asiakkaan valinnanvapauden toteutumista ja toisaalta pienten yritysten mukana oloa palveluntuottajana. Kauppakamari ehdottaa kansallisesti ja maakunnan omavalvonnassa seurattavaksi kriteeriksi/indikaattoriksi palveluntuottajien määrää. Esitys ei toteudu suunnitellusti, mikäli markkinaehtoisuutta lisätään vain yhtiöittämällä maakunnan palveluja.

Kauppakamari pitää siirtymäaikaa kasvupalvelujen monituottajamalliin liian pitkänä. Kauppakamarin arvion mukaan yhtiöittämistä pitäisi tehdä nopeamassa aikataulussa ja monituottajamalliin siirtyä selvästi ennen vuotta 2024.

@yrittajat.fi:

Perusratkaisut ovat erittäin kannatettavia. Ne ovat järjestämisen ja tuottamisen erottaminen, järjestämisvastuun korostaminen sekä maakuntien oman tuotannon viimesijaisuus. Keskeistä on myös, etteivät kuntien sidosyksiköt voisi tarjota palveluita maakunnille. Näillä ehdotuksilla voidaan saada aikaan toimiva ja tasapainoinen, eri tuottajia tasapuolisesti kohteleva markkinaehtoinen kasvupalvelu- ja aluekehitysjärjestelmä.

Kannatamme myös aluekehityssääntelyn ja kasvupalveluiden sääntelyn kokoamista samaan lakiin. Ne on mielestämme pystytty yhdistämään johdonmukaisella tavalla, jossa laaja-alainen aluekehitys kytkeytyy hyvin varsinaisten konkreettisten kasvupalveluiden tarjontaan.

@nkl.fi:

Palvelujen saatavuuden ja saavutettavuuden sekä käytettävyyden yhdenvertaisuudesta on varmistuttava. Esityksen tavoitteiden perusteella palvelut tulevat todennäköisimmin sijoittumaan niille paikkakunnille, joilla on jo toimivat työmarkkinat. Esityksen kohdassa Vaikutukset eri väestöryhmiin todetaan digitaalisten palvelujen merkittävä asema kasvupalveluprosesseissa. On välttämätöntä, että laissa on esitettyä menettely, jolla maakunta tulee sopimaan palvelujen tuottamisesta. Tämä on tärkeää myös todellisen valinnanvapauden toteutumiseksi.

Tavoitteiden toteutumisvaihtoehdoissa todetaan, että vaikeasti työllistyvien osalta voidaan tuottaa sosiaali- ja terveyspalvelujen ja kasvupalvelujen rajapintaan uudenlaisia asiakaslähtöisiä palveluja. Laissa näiden palvelujen sisällöstä tulee olla yksityiskohtaisempi kuvaus, samoin kuin siitä, millä taholla palvelujen käytännön toteutuksesta on vastuu.

@arene.fi:

Ehdotukset ovat pääosin linjassa esitettyjen tavoitteiden kanssa, mutta ongelmana on, että lakisääteisen aluekehitystehtävän ja tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnan tehtävän omaavat ammattikorkeakoulut on sivuutettu, koska ne ovat määriteltävissä oppilaitoksiksi ja kunnallisina osakeyhtiönä sidosyksiköiksi. Niiden toimintarooli ei kuitenkaan vastaa kunnallista sidosyksikköä, vaan ne ovat osakeyhtiömuodostaan ja usein kunnallisesta omistuksestaan huolimatta autonomisia korkeakouluja, joilla on myös kansallinen ja kansainvälinen toimintarooli. Ammattikorkeakouluilla on jo valmiiksi hyvät yhteydet esityksessä mainittuihin kasvupalveluiden asiakkaisiin, joten lakimuutos muuttaisi alueellisia kasvukehitystehtäviä ja pahimmassa tapauksessa sulki ammattikorkeakoulut ulos alueellisten kasvupalveluiden tuottamisesta ja kehittämisestä.

Esitys ei myöskään tuo selvästi esille, mikä rooli olisi mahdollisilla tytäryhtiöillä, joiden avulla voitaisiin kiertää sidosyksikön tuomia rajoitteita. Se puolestaan olisi hankalasti toteutettava muutos korkeakoulujen rahoitusmallien vuoksi. Ammattikorkeakoulujen lakisääteinen rooli aluekehittämisessä ja työelämän kehittämisessä parantaisi osaltaan myös valtion ja maakuntien uudenlaista yhteyttä.

Ammattikorkeakoululain (932/2014) mukaan ammattikorkeakoulujen tehtävänä (§4) on

”.. on antaa työelämän ja sen kehittämisen vaatimuksiin sekä tutkimukseen, taiteellisiin ja sivistyksellisiin lähtökohtiin perustuvaa korkeakouluopetusta ammatillisiin asiantuntijatehtäviin ja tukea opiskelijan ammatillista kasvua.”

”Ammattikorkeakoulun tehtävänä on lisäksi harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää ja aluekehitystä edistävää ja alueen elinkeinorakennetta uudistavaa soveltavaa tutkimustoimintaa, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa sekä taiteellista toimintaa. Tehtäviään hoitaessaan ammattikorkeakoulun tulee edistää elinikäistä oppimista.”

@yrittajat.fi:

Aito ja tasapuolinen monituottajamalli tukee esityksen tavoitteita. Tavoitteiden toteutumisessa korostuu maakunnan osaaminen ja aktiivisuus markkinatilanteen selvittämisessä.

@yrittajanaiset.fi:

Valmistelussa on erittäin tärkeätä olla erilaisten yrittäjien edustajat mukana.

Suomen nykyistä yritysraennetta ei vieläkään huomioida riittävästi, eli lähes 94 % yrityksistä on alle 10 hengen yrityksiä. Työpaikat syntyvät pieniin yrityksiin, ja nämä yritykset tarvitsevat erilaista tukea. Kaikkia yrityksiä, myös yksinyrityksiä on myös kannustettava kasvuun ja kehittymiseen.

@akava.fi:

Kasvupalvelulakiin tulee kirjata esitettyä laajemmin ja yksityiskohtaisemmin palvelut, jotka maakunnan tulee työnhakijoille järjestää. Järjestämisvastuun sisältöä pitää siis joiltakin osin täsmentää. Huolena on, että maakuntien päätäntävällän korostamisesta seuraa työvoimapalvelujen saatavuuden heikentyminen sekä kansalaisten yhdenvertaisen kohtelun vaarantuminen.

Siirtymävaiheen palveluiden järjestäminen ja saatavuus on varmistettava. Lakiesitys jättää varsin väljäksi sen, miten palveluiden saatavuus turvataan heti vuoden 2019 alusta alkaen.

@pardia.fi:

Eivät tue. Tekeillä on uudistus, jossa kokonaisnäkemys ja suunnitelma työttömien palveluista puuttuvat. Uhkana on palveluiden saatavuuden heikentyminen ja kansalaisten yhdenvertaisuuden vaarantuminen.

@vammaisfoorumi.fi:

Suhtaudumme täysin markkinaehtoiseen toteuttamiseen kriittisesti, koska emme usko, että siten toteutuvat yhdenvertaiset palvelut. Jos yksityisille palveluntuottajille ei aseteta selkeästi velvoitetta ottaa kaikkia palvelujen tarvisijoita asiakkaiksi, syntyy kahden kerroksen väkeä ja osa palvelun tuottajista ns. ”kuorii kerman päältä”. Valtakunnallisella ohjauksella tulee vaikuttaa siihen, että yhdenvertaiset palvelut todellakin taataan eri maakunnissa eikä jotkut ihmisryhmät jää palveluiden ulkopuolelle. Markkina- ja kilpailutilanteen perusteella valittavien palveluntuottajien kriteereissä tulee olla yhtenä kriteerinä vammaisille henkilöille räätälöityjen palvelujen tuottaminen. Todennäköistä on, että eri maakunnissa tulee olemaan eritasoisia palveluja ja palvelut vaihtelevat maakuntien sisälläkin siinä, mitä on saatavilla eri lailla vammaisille henkilöille. Palvelut tulevat todennäköisimmin sijoittumaan niille paikkakunnille, joilla on jo toimivat työmarkkinat, myös vammaisia henkilöitä ajatellen. Näin palvelujen saatavuuden yhdenvertaisuus ei toteudu eri puolilla Suomea.

Valinnanvapaus edellyttää, että tuottajia on useampia ja että palvelut ovat laadukkaita. Maakunnan järjestämisvastuulle säädetään, että se varmistaa, että palveluja tuottavilla on riittävät ammatilliset, toiminnalliset ja taloudelliset edellytykset tuottaa palveluja. Lakiehdotuksessa ei tarkenneta sitä miten tai millä menettelyllä maakunta tulisi sopimaan palvelujen tuottamisesta. Tämä olisi tärkeää, jotta voitaisiin arvioida edes todellisen valinnanvapauden mahdollisuutta. Tällä hetkellä tilanne on se, että vammaisille henkilöille ei välttämättä löydy osaavia palveluita, eikä muutokseen takaa niitä, koska valvontaresurssit pienenevät valtion säästöpainneiden vuoksi.

Vammaisfoorumi haluaa tiedustella, onko pohdittu sitä seikkaa, että kun toivotaan kolmannen sektorin panostusta työllisyyspalvelujen tuottamisessa, niin esimerkiksi vammaisia henkilöitä työelämään auttavat järjestöt toimivat nykyisen STEA:n avustusvaroilla. Jos nämä tahot vastaisuudessa auttavat kasvupalvelujen työntekijöitä joidenkin asiakkaiden kanssa kuten nykyään, voiko järjestö laskuttaa maakunnallista kasvupalvelua tästä toiminnasta, vai miten suhtautuu STEA tähän seikkaan? Miten mahdollistetaan kolmannen sektorin osallistuminen vaikeasti työllistyvien vammaisten henkilöiden palvelujen tuottamiseen, jos ei alueella ole varsinaisia markkinoita (tällä hetkellä alalla toimijat ovat usein valtakunnallisia toimijoita).

Mitä tarkoitetaan sivulla 66, kun todetaan, että uudenlaisia asiakaslähtöisempiä palveluita voidaan tuottaa myös sosiaali- ja terveyspalveluiden sekä kasvupalveluiden rajapintaan esimerkiksi vaikeasti työllistyvien osalta. Näitä rajapintaan muodostuvia palveluita olisi syytä selittää tarkemmin. Rajapintaan tuotettavien palvelujen tulee olla varsin kokonaisvaltaista tukea tarjoavia. Niiden sisällöstä tulee olla lakiesityksessä tarkemmin, samoin kuin siitä millä taholla käytännön toteutuksesta on vastuu (siis tarkemmin kuin ”maakunnilla”).

@samsnet.fi:

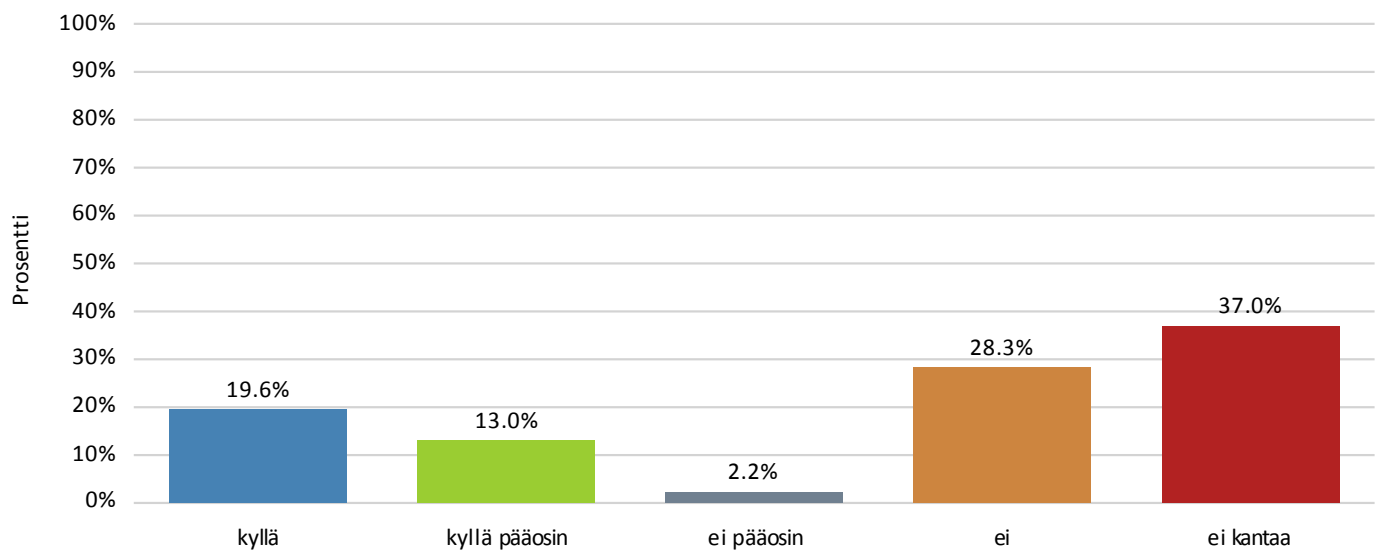
SAMS hänvisar till Handikappforums utlåtande i denna del.

@sll.fi:

Uusimaa-soolo oli turha ja tarpeeton.

Järjestönä kannamme huolta palvelujen yksityistämisestä.

9. Voita isiinko esityksen tavoitteet saavuttaa muilla keinoin?

Nimi	Prosentti
kyllä	19,6%
kyllä pääosin	13,0%
ei pääosin	2,2%
ei	28,3%
ei kantaa	37,0%
N	46

10. Mahdollinen sanallinen perustelu

@gmail.com:

Nykyisen lainsäädännön laatiminen mahdollistavammaksi TE-toimistojen osalta mahdollistaisi alueen kasvun erityispiirteiden huomioimisen paremmin.

@kuntaliitto.fi:

Kasvupalvelu-uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja kokemuksia. Hallitusohjelmassa mainitaan Tanskan malli, jossa keskeisinä elementteinä ovat vastuun, resurssien ja valtuuksien keskittäminen työllisyyspalveluissa kunnille, jolloin yhteys elinkeino- ja koulutuspolitiikkaan on vahva. Keskeistä Tanskan mallissa on myös varhainen puuttuminen pitkittyvään työttömyyteen. Tanskassa kunnat hoitavat kaiken; tilanteen arvioinnin, aktivoinnit, työllistämistoimenpiteet sekä työttömyysturvan maksamisen.

Työvoimapalvelujen toimivuudessa on kyse kokonaisuuden toimivuudesta ja sen hallinnasta, ei jostain yksityiskohdasta. Tanskan, Saksan, Hollannin – sekä myös Australian ja Iso-Britannian – kokemukset viittaavat siihen, että ratkaisujen olennainen komponentti on hyvä kumppanuus – myös yksityisten toimijoiden kanssa. Yksitysten palvelujen toimivuuden varmistaminen on sitä soveltavissa maissa ollut monikymmenvuotinen korjaus- ja oppimisprosessi. Vaikeus ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun siirrytään pohjoismaisesta mallista liian pikaisella harppauksella suoraan markkinaehtoiseen malliin samanaikaisesti sote-uudistuksen kanssa.

Ottaen huomioon sen, mitä esityksen tavoitteissa on todettu toimivien markkinoiden rakentumiseen liittyen (arvioitu kestävän jopa 10 vuotta), tulee huomioida kansainväliset kokemukset ja ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@sttk.fi:

STTK:n mielestä paras malli erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa oleville työttömille näyttäisi Suomessakin jo nyt saatujen kokemusten perusteella oleva kumppanuusmalli, jossa kunnat ja viranomaiset vastaavat palvelun järjestämisestä ja tuottamisesta, ja mukana on erikoistuneita yksityisiä toimijoita. Kuntalain mukaisesti kuntien on jatkossakin hoidettava heikosti työllistyvien palvelut.

Nykyisten julkisten työvoimapalvelujen riittävä resurssointi, uudistusten aktiivinen pilotointi ja kokemuksista oppiminen, sähköisten välineiden kehittäminen, sekä kumppanuuksien rakentaminen yksityisten tuottajien kanssa on suunta, johon muut Pohjoismaat ja esimerkiksi Saksa ja Hollanti ovat päätyneet.

STTK katsoo, että mikäli kuitenkin valitaan kansainvälisten vertailujen tuloksien vastaisesti lausuntoluonnoksessa esitetty julkisten palvelujen yhtiöittämisen ja yksityistämisen tie, niin tämä tulee tehdä suunnitelmallisesti ja velvoittavan normiohjauksen tukemana.

Työvoima- ja yrityspalvelujen järjestämisvastuun siirtäminen ja palvelujen järjestämistä koskevat velvoitteet tulee siirtää työvoima- ja elinkeinohallinnolta maakuntien vastuulle siten, että ne tukevat aidosti aktiivista työllisyyden edistämistä. Samalla tulee turvata palvelujen yhdenvertaisuus ja kehittyvät työllisyyspalvelut alueellisesti. Sosiaali- ja terveydenhuollon normiohjaus on hyvä suuntaviiva sille, miten kansalaisten yhdenvertaiset julkiset palvelut on mahdollista turvata.

Uuteen kasvupalvelulakiin tulisi kirjata esitettyä laajemmin ja yksityiskohtaisemmin palvelut, jotka maakunnan tulee työnhakijoille järjestää. Maakunnan velvollisuudeksi tulisi asettaa myös työttömyysturvan työvoimapolitiittisten edellytysten ratkaiseminen tarkoituksenmukaisin osin. Kansalaisille annettu asiakkaan tarpeesta lähtevä palvelulupaus on toteutettava mahdollisimman tarkoin.

STTK edellyttää, että eri työnhakijaryhmät, kuten työttömät työnhakijat, vaikeasti työllistyvät, maahanmuuttajat sekä ammatinvaihtajat ja osaamistaan parantavat, on nostettava esiin kohderyhminä ja palveluprosessit on kuvattava lain tasolla.

Palveluiden organisointi, laadun seuranta ja palveluntuottajien vastuut on suunniteltava huolellisesti.

Työvoiman osaamisen parantamisen osalta uudistuksen on parannettava palveluiden laatua, saatavuutta ja vaikuttavuutta. Keskeinen työllistymisen edellytys on osaaminen. Tehokas ja tarkoituksenmukainen osaamisen kehittäminen edellyttää ammattitaitoisia tieto-, neuvonta- ja ohjauspalveluita.

STTK katsoo, että lainsäädännön soveltaminen ja tarkoituksenmukainen osaamista tukevien palveluiden hankinta edellyttää kansallista ohjeistusta.

Julkisten hankintojen osto-osaaminen maakuntatasolla on varmistettava suunnitelmallisilla toimenpiteillä hyvissä ajoin ennen lainsäädännön toimeenpanoa. Tarvittaessa hankintaosaamisen tasoa on valvottava ja osaamattomuuteen puututtava kansallisella ohjauksella.

@jhl.fi:

Mielestämme nykymallin pohjalle rakentuva valtakunnallinen yhtenäisesti toimiva julkinen järjestäjä-tuottaja-malli on kehittämiskelpoinen ja ennen kaikkea kustannustehokas sekä asiakkaan kannalta selkeä. Järjestelmä on myös kustannustehokas ja kustannuksiltaan ennakoitava. Toisena vaihtoehtona on siirtää TE-palvelut maakuntien tuottamaksi valtakunnallisesti ohjatuksi palveluverkoksi (vrt. Tanska)

@hpl.fi:

-

@vates.fi:

Uudistettavassa laissa julkisesta työvoima- ja yrityspalveluista tulee tarkemmin määritellä maakunnan järjestämien työhaun palvelut. Määrittelyn tarkennusta tarvitaan etenkin erityistä tukea tarvitsevien ja heikossa työmarkkina-asemassa olevien työnhakijoiden ja vammaisten ja pitkäaikaissairaiden henkilöiden työllistymisen palveluihin.

Työolosuhteiden järjestelytukea ei saa lakkauttaa. Vaihtoehtoisesti sitä korvaamaan tulee osoittaa uudistettavissa laeissa muita keinoja työpaikan ja työolojen mukauttamisen tukemiseksi erityisesti työnantajataholle. Tämä voisi olla rekrytointi- ja osaamispalveluiden yksi kokonaisuus tai vaihtoehtoisesti uraohjauksen ja osaamisen kehittämisen palveluja, jos järjestelytuki liittyy työurien pidentymiseen tai muuhun osaamisen kehittämiseen. Työnantajien suuntaan kohdistettua viestintää mukauttamisen mahdollisuuksista on lisättävä, jottei käyttö jää vähäiseksi tiedon puutteen takia.

@sekes.fi:

Kasvupalvelu-uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja kokemuksia. Yksityisten palvelujen toimivuuden varmistaminen on sitä soveltavissa maissa ollut pitkä oppimisprosessi. Vaikeus ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun siirrytään pohjoismaisesta mallista liian pikaisella harppauksella suoraan markkinaehtoiseen malliin.

Ottaen huomioon sen, mitä esityksen tavoitteissa on todettu toimivien markkinoiden rakentumiseen liittyen (arvioitu kestävän jopa 10 vuotta), tulee huomioida kansainväliset kokemukset ja ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@soste.fi:

-

@juko.fi:

Kasvupalveluiden tuotantorakenne on nykyisellään sidottu tiiviisti lainsäädännössä. Nykyisen lainsäädännön uudistaminen mahdollistavammaksi TE-toimistojen osalta huomioisi alueen kasvu erityispiirteet nykyistä paremmin. Nykyisellään TE- toimistot ja ELY-keskusten E-vastuualueet ostavat paljon, mm. koulutuspalveluita avoimilta markkinoilta. Näiden markkinoiden kehittäminen on täysin mahdollista nykyorganisaatioiden pohjalta ja toimesta nykyistä sääntelyä purkamalla.

Pilotoinnilla eri alueilla ja eri malleilla riittävän pitkällä ajalla vähennettäisiin muutokseen liittyviä riskejä. Ehdotamme määräaikaisen kokeilulainsäädännön käyttämistä vaiheittain, kuten aiemmin monissa muissakin merkittävässä yhteiskunnallisissa muutostilanteissa on tehty.

@yrittajat.fi:

SOTE- ja maakuntauudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää rohkeita, markkinalähtöisiä ratkaisuja. Kuten luonnostellussa hallituksen esityksessä todetaan, valinnanvapaus on avain esitykselle asetettujen tavoitteiden toteutumisen kannalta. Järjestelmämuutos korostaa markkinaehtoista palveluiden tuotantoa tavalla, jota emme usko saavutettavan muilla keinoin kuin säätämällä julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi. Nykyisen rakenteen pohjalta tällainen ei olisi onnistunut. Mielestämme muita ratkaisuvaihtoehtoja on käsitelty perusteluissa asianmukaisesti.

@mtk.fi:

Kun maakuntauudistusta tehdään, on kasvupalvelut/aluekehittäminen niin olennainen osa kokonaisuutta, ettei käytännössä ole vaihtoehtoja.

@yrittajat.fi:

SOTE- ja maakuntauudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää rohkeita, markkinalähtöisiä ratkaisuja. Kuten luonnostellussa hallituksen esityksessä todetaan, valinnanvapaus on avain esitykselle asetettujen tavoitteiden toteutumisen kannalta. Järjestelmämuutos korostaa markkinaehtoista palveluiden tuotantoa tavalla, jota emme usko saavutettavan muilla keinoin kuin säätämällä julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi. Nykyisen rakenteen pohjalta tällainen ei olisi onnistunut. Mielestämme muita ratkaisuvaihtoehtoja on käsitelty perusteluissa asianmukaisesti. Valvontatehtävän toteutuksessa on tärkeää, että eri palvelujen tuottajien yhteistyö eri palveluiden välillä sekä näiden koordinoituvastuu on maakunnalla.

@psyli.fi:

Viittaamme JUKOn lausuntoon.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Maakuntauudistus on mittava muutos Suomen julkisessa hallinnossa. Tavoitteet voidaan saavuttaa näillä keinoin, mutta vaarana on suunnittelijan, rahoittajan ja joissain tapauksissa myös palveluiden toteuttajankin roolien menevän ristiin. Valittu malli voi luoda uuden rakenteellisen korruption mahdollisuuden ja etupiirijattelun maakuntiin.

Hyvää lakiehdotuksessa on kuitenkin se, että sen avulla voidaan purkaa sääntelyä ja vähentää nykyisen lainsäädännön yksityiskohtaisuutta. Uuden lain avulla on mahdollista selkeyttää suomalaista innovaatiojärjestelmää.

@chamber.fi:

Jo nyt on avattu palveluntuottajamarkkinoita ja esimerkiksi kehittämispalveluita ostetaan yrityksiltä. Markkinoilta ostetaan noin 200–250 miljoonan euron arvosta kasvupalveluja, kun esityksessä potentiaali nähtiin 400 miljoonaksi euroksi. Tätä kehitystä olisi periaatteessa mahdollista jatkaa myös nykyrakenteessa, mutta nykyrakenteessa lisäkasvu saattaisi olla hitaampaa kuin uudella mallilla. Muutosvauhdin nopeutta on kuitenkin vaikea arvioida, koska kasvupalvelumarkkinoiden kehittymisen lähtökohdat ja lähiajan potentiaali ovat hyvin erilaiset eri alueella. Tämä tuli esille myös kasvupalvelumarkkinoita koskevassa tutkimuksessa. Monituottajamalli on uudistuksessa kuitenkin merkittävä muutos.

Nykymalliin verrattuna palveluntuottajamarkkinoiden laajempi avaaminen ja monituottajamallin nykyistä systemaattisempi käyttöönotto sekä yritys- että työvoimapalveluissa voi vaikuttaa myönteisesti uudenlaisten, asiakkaan kannalta räätälöidympien palvelujen syntymiseen.

Päättäväisyyden antaminen maakunnille kasvupalveluissa edellytti myös poliittista linjausta maakuntien itsehallinnosta ja maakunnalle lakiin kirjattuja tehtäviä. Tämä eroaa merkittävästi nykytilanteesta.

@yrittajat.fi:

Uudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää rohkeita, markkinalähtöisiä ratkaisuja. Valinnanvapaus on paras ratkaisu tavoitteiden toteutumiseksi. Järjestelmämuutos korostaa markkinaehtoista palveluiden tuotantoa tavalla, jota ei saavuteta muutoin kuin säätämällä julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi.

@yrittajat.fi:

Maakunta-, sote- ja kasvupalvelu-uudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää rohkeita, markkinalähtöisiä ratkaisuja. Kuten luonnostellussa hallituksen esityksessä todetaan, valinnanvapaus on avain esitykselle asetettujen tavoitteiden toteutumisen kannalta. Järjestelmämuutos korostaa markkinaehtoista palveluiden tuotantoa tavalla, jota emme usko saavutettavan muilla keinoin kuin säätämällä julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi. Nykyisen rakenteen pohjalta tällainen ei olisi onnistunut. Mielestämme muita ratkaisuvaihtoehtoja on käsitelty perusteluissa asianmukaisesti.

@tpy.fi:

Laissa säädetään valtion ja maakunnan suhteesta ja palvelujen markkinaehtoisesta tuottamisesta, mutta se jättää huomiotta kunnissa tällä hetkellä tarjottavat työllisyyspalvelut. Kunnissa ja kunnissa toimivilla yhdistyksillä ja säätiöillä on vankka osaaminen ja tahtotila heikossa työmarkkina-asemassa olevien työllisyysnäkemykseen. Kuntaliiton arvion mukaan kunnat ovat viime vuosina panostaneet työllisyysnäkemykseen saman verran kuin mitä ne maksavat työmarkkinatukimaksuja vuositason eli kaikkiaan yhteensä noin 800 miljoonaa euroa. Maakunnalle ja kunnalle tulisi lakiesityksessä säätää oikeus sopia monialaista tukea tarvitsevien palvelujen järjestämisen jakamisesta niin, että mikäli kunnalla on tähän riittävä osaaminen ja mahdollisuudet, tulee sillä olla mahdollisuus osallistua palvelujen järjestämiseen. Tämä tukisi myös työmarkkinatukimaksujen mahdollista jakamista maakuntien ja kuntien kesken. Sen lisäksi, että kunnilla on halukkuus ja riittävä asiantuntemus panostaa heikossa työmarkkina-asemassa olevien työllisyysnäkemykseen, pystyvät kunnat tarjoamaan tälle kohderyhmälle palvelua kasvokkaisina lähipalveluina, mikä on ehdotonta kyseisen kohderyhmän työllistymisessä.

Lain tavoitteiden toteutuminen heikossa työmarkkina-asemassa olevien kohdalla vaatii kuntien, työpajojen, yhdistysten ja säätiöiden sekä muiden valmennusyksiköiden potentiaalin laajamittaisempaa tunnistamista osaksi kasvupalvelu-uudistusta sekä näiden palveluntuottajien vastuuttamista heikossa työmarkkina-asemassa olevista. Mikäli lain keskeiset ehdotukset toteutuisivat esityksen mukaisesti, tulisi työpajatoiminnan kattavuus mitä todennäköisemmin vähenemään ja osa pitkäaikaistyöttömistä sekä esimerkiksi työllistymiseen ja opiskeluun tukea tarvitsevista nuorista jäisi ilman palvelua, erityisesti pienissä kunnissa.

@yrittajat.fi:

SOTE- ja maakuntauudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää rohkeita, markkinalähtöisiä ratkaisuja. Kuten luonnostellussa hallituksen esityksessä todetaan, valinnanvapaus on avain esitykselle asetettujen tavoitteiden toteutumisen kannalta. Järjestelmämuutos korostaa markkinaehtoista palveluiden tuotantoa tavalla, jota emme usko saavutettavan muilla keinoin kuin säätämällä julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi. Nykyisen rakenteen pohjalta tällainen ei olisi onnistunut. Mielestämme muita ratkaisuvaihtoehtoja on käsitelty perusteluissa asianmukaisesti.

@yrittajat.fi:

Uudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää rohkeita, markkinalähtöisiä ratkaisuja. Valinnanvapaus on avain asetettujen tavoitteiden toteutumiseksi. Järjestelmämuutos korostaa markkinaehtoista palveluiden tuotantoa tavalla, jota ei saavuteta muilla keinoin kuin säätämällä julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi.

@yrittajat.fi:

SOTE- ja maakuntauudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää rohkeita, markkinalähtöisiä ratkaisuja. Kuten luonnostellussa hallituksen esityksessä todetaan, valinnanvapaus on avain esitykselle asetettujen tavoitteiden toteutumisen kannalta. Järjestelmämuutos korostaa markkinaehtoista palveluiden tuotantoa tavalla, jota emme usko saavutettavan muilla keinoin kuin säätämällä julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi. Nykyisen rakenteen pohjalta tällainen ei olisi onnistunut. Mielestämme muita ratkaisuvaihtoehtoja on käsitelty perusteluissa asianmukaisesti. Valvontatehtävän toteutuksessa on tärkeää, että eri palvelujen tuottajien yhteistyö eri palveluiden välillä sekä näiden koordinoitavuus maakunnalla.

@yrittajat.fi:

Sote- ja maakuntauudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää uudenlaista markkinalähtöistä ajatusmallia, jossa keskeistä on valinnanvapaus. Valinnanvapauden turvaamisessa olennaista on lainsäädännöllä säätää julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi vaihtoehtoksi.

@chamber.fi:

Jo nyt on avattu palveluntuottajamarkkinoita ja esimerkiksi kehittämispalveluita ostetaan yrityksiltä.

@yrittajat.fi:

SOTE- ja maakuntauudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää rohkeita, markkinalähtöisiä ratkaisuja. Kuten luonnostellussa hallituksen esityksessä todetaan, valinnanvapaus on avain esitykselle asetettujen tavoitteiden toteutumisen kannalta. Järjestelmämuutos korostaa markkinaehtoista palveluiden tuotantoa tavalla, jota emme usko saavutettavan muilla keinoin kuin säätämällä julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi. Nykyisen rakenteen pohjalta tällainen ei olisi onnistunut. Mielestämme muita ratkaisuvaihtoehtoja on käsitelty perusteluissa asianmukaisesti.

@akavanerityisalat.fi:

Esityksen tavoitteita tulisi tavoitella ensi sijassa muilla keinoin. Keskeistä olisi harkita pilotointia eri alueilla ja eri malleilla riittävän pitkällä ajalla. Tulisi harkita määräaikaisen kokeilulainsäädännön käyttämistä kuten aiemmin monissa muissakin merkittävässä yhteiskunnallisissa muutostilanteissa on tehty.

@nkl.fi:

-

@arene.fi:

Ehdotuksessa ei ole tarpeen rajata sidosyksikköjä esitetyllä tiukkuudella, vaan korkeakoulut on syytä ottaa kasvupalveluiden tuottajiksi niiden lakisääteisten tehtävien mukaisesti. Korkeakoulut (yliopistot ja ammattikorkeakoulut) ovat muiden kanssa samalla viivalla kasvupalveluiden kilpailutuksessa. Esitämme harkittavaksi, että sidosryhmäsäännöksen sijaan kasvupalvelujen hankinnassa sovelletaan normaalia kilpailutusmenettelyä hankintalain mukaisesti. Tärkeää kuitenkin on, että maakunnat eivät itse toimi kasvupalveluiden järjestäjinä ja tuottajina vaan pelkästään järjestäjinä.

@kylatoiminta.fi:

Tavoitteet saavutettaisiin parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella ja siten että kasvupalveluja tuottaa yritysten ohella myös kolmas sektori. Maaseudulla alueet ovat hyvin eriarvoisessa asemassa sikäli kiinnostaako yrityksiä tuottaa kasvupalveluja vai ei, ts. onko asiakaspohja riittävän suuri kannattavaan palvelutuotannon tarjoamiseen. Suomessa maaseudun kehittämisen 54 Leader-ryhmää kattavat kaikki maaseutualueet ja ovat jo 20 vuotta tarjonneet yritysneuvontaa alkaville yrityksille että pienille mikroyrityksille sekä myöntäneet yritystukia eli toimineet rahoittajina alueilla. Leader-ryhmät toimivat jo nyt virkavastuulla mutta samalla matalan kynnyksen toimijana alueilla.

@yrittajanaiset.fi:

Valmistelutyön aikataulu huolestuttaa, ehditäänkö tehdä riittävästä taustatyötä yrittäjäjärjestöt mukaan ottaen missä tulevaisuuden palvelut ovat ja miten niitä saadaan. Yritys-Suomen kokoamat palvelut herättäneet kysymyksiä: mihin siirtyvät? Yritys-Suomen palvelut ovat kompaktit ja ne tulisi säilyttää niin, että yritysten on helppoa netistä löytää tietoa.

@pardia.fi:

Joko pysymällä nykyisissä järjestelyissä valtion tuottamana tai siirtämällä nykyiset tehtävät maakuntien vastuulle ja niiden hoidettavaksi julkisesti tuotettuina palveluina, joita yksityinen ja kolmas sektori jossain määrin tukee ja täydentää.

@samsnet.fi:

SAMS hänvisar till Handikappforums utlåtande i denna del.

11. Muut vapaamuotoiset huomiot HE:n lukuun 3

@yrittajat.fi:

- kasvupalvelulaissa otetaan kantaa, miten palvelut (joita ei ole vielä tarkemmin määritelty, ja tarkentuvat vasta substanssilaissa) tulee järjestää
- maakuntien ja kuntien roolien selkeä kuvaaminen esim. työllisyydenhoidossa uupuu kokonaan → työllisyyden hoidon koko kenttä tulisi olla maakunnan hallussa (ei pelkästään kasvupalveluihin liittyvä) → tästä tulisi tehdä kokonaisvaltainen yhteenveto
- huoli vaikeasti työllistettävistä, kenellä vastuu? kunnat maksajan roolissa, mutta kunnilla ei ole tällä hetkellä tarvittavaa tietoa pitkäaikaistyöttömistä henkilöistä, jotta asiaan voitaisiin konkreettisesti vaikuttaa (yksilönsuoja), K-P kunnat maksavat tällä hetkellä "sakkomaksuja" jo yli 3 milj. € edestä/vuosi
- monituottamallin osalta nousi esille mm. seuraavaa
 - o monituottajamallissa tulisi huomioida alueelliset eroavuudet
 - o nytkin jo hankitaan esim. koulutuspalveluita ostopalveluna (TE-toimisto), joten sen osalta markkinoiden avaaminen ei ole uutta (paikallisten tarjoajien mukaan saaminen kilpailuun ja kasvupalveluiden tuottajaksi tärkeää)
 - o esim. alle 100 pv työttömänä olleiden palveluiden avaaminen yksityiselle sektorille osittain toiminnassa jo nyt)
 - o markkinapuiteselvitys tehtävä 2019 aikana
 - o

@gmail.com:

Esityksessä jotkin osa-alueet kuten starttiraha on selitetty hyvin laajasti ja sen sijaan työelämäsiirtymissä tarpeellinen ammatinvalintapsykologien työ on kuitattu kahdella maininnalla.

@kuntaliitto.fi:

Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@sttk.fi:

STTK edellyttää, että maakuntaudistukseen sisältyvä julkisten työvoimapalvelujen järjestämisvastuun siirtäminen työvoima- ja elinkeinohallinnolta maakunnille toteutetaan tavalla, joka turvaa henkilöstön aseman muutoksessa ja takaa laadukkaiden ja yhdenvertaisen palvelujen saatavuuden maan kaikissa osissa.

Kansallisella normiohjauksella ja valvonnalla on varmistettava, että tuottajilla on riittävästi osaavaa henkilöstöä eri palvelukokonaisuuksissa, sillä palvelujen tarkoituksenmukaisuus, laatu, vaikuttavuus ja yhdenvertaisuuden vaatimus edellyttävät riittävää ja osaavaa ammattihenkilöstöä. Palveluiden rapauttaminen heikentäisi työllisyyden parantamisen edellytyksiä ja kasvattaisi sosiaaliturvamenoja, erityisesti työttömyyskorvauksia.

Suunnitelmana on, että siirtyvien tehtävien tarkat henkilötyövuodet on selvitettävä ennen 31.12.2018. Maakuntien palvelujen yhtiöittämissä pakon takaraja on 2020. Käytännössä tuottajakentän julkisten palvelujen yhtiöittäminen ja yksityistäminen voi viedä jopa 10 vuotta. Nykyisille palveluja hoitaville tuotannon julkisten palvelujen yhtiöittäminen ja yksityistäminen merkitsee pitkää epävarmuuden aikaa työnantajan, palvelupaikan ja tehtävien mahdollisesti muuttuessa lyhyin väliajoin, ja työttömyyden ollessa monelle tosiasiallinen uhka.

Henkilöstön siirtoja ja sijoittumista on seurattava systemaattisesti, jotta ei pääse syntymään yksilöille kohtuuttomia tilanteita. Henkilöstön asemaan tulevat muutokset on suunniteltava mahdollisimman ajoissa ja pitkällä tähtäimellä yhdessä henkilöstön edustajien kanssa ja yhteistoimintalain määräyksiä noudattaen. Vastaanottavan ja luovuttavan organisaation muutosjohtamisen kyvyt sekä johtamis- ja esimiesosaaminen on varmistettava.

STTK katsoo, että sähköisten palvelujen kehittämisen ohella on samalla kehitettävä henkilökohtaisia palveluja, sekä kiinnitettävä erityistä huomiota yksilöiden tietosuojaan turvaamiseen.

Lakiehdotuksessa halutaan siirtää kasvupalvelut mahdollisimman pitkälle sähköisiin palveluvälineisiin. Tuottajien odotetaan tekevän yhteistyötä, keräävän tietoa ja jakavan tietoa yhteisissä tietojärjestelmissä. Tämä on kunnianhimoinen tavoite, kun ottaa huomioon kokemukset julkisista tietojärjestelmistä ja niiden suurisuuntaisista, mutta täysin epäonnistuneista kehittämishankkeista. Koska lakiehdotuksessa maakunnat saavat päättää vapaasti kasvupalvelujen tuottamisesta ja siitä miten rahoituksen ylipäättään käyttävät, mikään ei velvoita maakuntia, tai kuntiakaan, osallistumaan yhteisiin tietojärjestelmähankkeisiin ja niiden ylläpitoon.

Lakiehdotuksessa ei kerrota, miten aivan olennainen ja tärkeä kansalaisten tietosuoja turvataan, mikäli pääsy tietokantoihin avataan suurelle joukolle yksityisiä toimijoita.

Lisäksi on muistettava, että yritykset kilpailevat toistensa kanssa, jolloin tiedon jakamiseen ei olla halukkaita, varsinkaan mikäli yrityksen on vielä itse kustannettava tietojärjestelmiin liittyminen. Mikäli tämän halutaan onnistuvan, tarvittaisiin yrityksiä pakottavaa normistoa, mikä ei tunnu järkevältä ratkaisulta.

Jotta maahanmuuttajien kotoutuminen vastaa laissa sille asetettuja tavoitteita osana aluekehitystä, STTK:n mielestä lainsäädännössä on turvattava kotoutujan aikainen palvelutarpeen kartoitus, pitkäjänteinen palvelunousu, selkeä kotoutumisprosessi, palvelujen laatu ja niiden valvonta.

Maakuntaudistuksessa aiheutuu muutoksia kotoutumisen edistämiseen. Lakiesityksen mukaan maakunta vastaa siitä, että maakunnassa on tarjolla rekrytointi- ja osaamispalveluita ml. kasvupalveluina tarjottava kotoutumiskoulutus. Maakunta myös vastaa työttömänä työnhakijana olevan maahanmuuttajan kotoutumissuunnitelmasta...

@jhl.fi:

Nykymallia voisi kehittää edelleen laajentamalla markkinoilta ostettavia palveluja.

Työmarkkinat ovat myös valtakunnalliset ja se näkökulman arvo esityksestä jää puuttumaan. Pyrkimys on työvoiman laajaan liikkuvuuteen, esimerkkinä Valmetin Uudenkaupungin ja Meyer Turun rekrytoinnit.

Esityksen malli tekee palvelukonseptin asiakkaan kannalta sekavaksi ja kustannuksiltaan arvaamattomaksi.

Esitys on perustuslain näkökulmasta arveluttava. Edellytämme riippumatonta arviointia jo valmisteluvaiheessa.

Alueellinen tasa-arvo palveluissa ei toteudu.

@hpl.fi:

-

@vates.fi:

Yritystoiminta ja yrittäjyys –palvelukokonaisuuden kohderyhminä olisivat mm. yritystoiminnan käynnistymistä suunnittelevat henkilöt. Palvelut on tarkoitus räätälöidä asiakkaan tarpeen mukaan. Yrittäjyyttä suunnittelevat vammaiset henkilöt tarvitsevat yrityksen käynnistämisen käytäntöihin enemmän tukea, kuten vammaistukien ja yritystukien yhdistely, joten jo lain tasolla tulisi ottaa huomioon tämä tarve.

@sekes.fi:

Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@soste.fi:

-

@juko.fi:

Lakisäilytyksessä yritetään luoda lainsäädännön kautta toimivat markkinat sen sijaan, että markkinoiden annettaisiin muovautua markkinaehtoisesti.

@ek.fi:

EK huomauttaa, että kolmikanta-yhteistyön varmistaminen kasvupalveluiden järjestämisessä jää sekä kasvupalvelu-, että erillislakiluonnoksissa kokonaan maakuntien omaan harkintaan. EK edellyttää, että maakunnan yhteistyöryhmän ja alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunnassa tulee huomioida hallinnon ulkopuolisten, ns. sosiaalipartnereiden aidot vaikutusmahdollisuudet, mutta myös korkeakoulut ja koulutuksen järjestäjät.

@yrittajat.fi:

HE-tekstin sivulla 60 kuvaillaan, kuinka toimivat markkinat kehittyvät vaiheittain ja kuinka niiden rakentuminen vie aikaa. Huomautamme, että ministeriö on itse teettänyt tutkimuksen, joka osoittaa, että Suomessa on jo varsin laajaa yritys- ja työllisyyspalveluiden markkinatarjontaa. Ministeriö otsikoi tutkimuksen julkistuksen yhteydessä antamansa tiedotteen: Maakunnissa markkinat valmiina työnhakijoiden ja yritysten palveluissa”. Yhdyimme tähän näkemykseen ja katsomme, että maakunnissa tuleekin siirtyä mahdollisimman nopeasti ja hallitusti aitoihin markkinaolosuhteisiin. Kommentoimme lakiluonnoksen siirtymäsäännöksiä erikseen, mutta toteamme jo nyt, että julkisen tuotannon suosiminen siirtymäaikana voi johtaa erittäin pitkäaikaisiin kielteisiin vaikutuksiin, mitä tulee markkinoiden kehittymiseen.

@mtk.fi:

Esityksen mukaan tavoitteet saavutettaisiin parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Tämä edellyttäisi, että kasvupalveluja tuottaisi useampi palvelutuottaja. MTK huomauttaa, että tähän päästäkseen tarvitaan nyt myös maaseutukokeiluja.

Maakuntien nyt valmistellessa järjestämistä on mm. kolmassektori sekä maaseudun näkökulma saatava mukaan.

Tekstissä lukee sivulla 62, että luodaan mahdollisuuksia uudelle yritystoiminnalle, kun palveluita siirretään yksityisten yritysten toteutettavaksi. Tässä on annettava myös mm.

järjestöille ja yhdistyksille mahdollisuus palveluiden tuottamiseen. Esimerkiksi leader-yhdistykset voivat muodostua toimijaksi.

@yrittajat.fi:

SOTE- ja maakuntauudistuksen tavoitteiden toteutuminen edellyttää rohkeita, markkinalähtöisiä ratkaisuja. Kuten luonnostellussa hallituksen esityksessä todetaan, valinnanvapaus on avain esitykselle asetettujen tavoitteiden toteutumisen kannalta. Järjestelmämuutos korostaa markkinaehtoista palveluiden tuotantoa tavalla, jota emme usko saavutettavan muilla keinoin kuin säättämällä julkisen sektorin oma tuotanto viimesijaiseksi. Nykyisen rakenteen pohjalta tällainen ei olisi onnistunut. Mielestämme muita ratkaisuvaihtoehtoja on käsitelty perusteluissa asianmukaisesti.

Pohjois-Savossa on kuitenkin harvaan asuttuja alueita ja pieniä kuntia, jolla maakunnan ja kuntien välinen yhteistyö korostuu, tämä on huomioitava lopullisessa säännöstössä. Pieniä kuntia on kannustettava tekemään tarvittaessa yhteistyötä esimerkiksi Uusyrityskeskusverkoston tai seudullisen kehitysyhtiöiden kautta.

@yrittajat.fi:

HE-tekstin sivulla 60 kuvaillaan, kuinka toimivat markkinat kehittyvät vaiheittain ja kuinka niiden rakentuminen vie aikaa. Huomautamme, että ministeriö on itse teettänyt tutkimuksen, joka osoittaa, että Suomessa on jo varsin laajaa yritys- ja työllisyyspalveluiden markkinatarjontaa. Ministeriö otsikoi tutkimuksen julkistuksen yhteydessä antamansa tiedotteen: Maakunnissa on markkinat valmiina työnhakijoiden ja yritysten palveluissa”. Yhdyimme tähän näkemykseen ja katsomme, että maakunnissa tuleekin siirtyä mahdollisimman nopeasti ja hallitusti aitoihin markkinaolosuhteisiin. Kommentoimme lakiluonnoksen siirtymäsäännöksiä erikseen, mutta toteamme jo nyt, että julkisen tuotannon suosiminen siirtymäaikana voi johtaa erittäin pitkäaikaisiin kielteisiin vaikutuksiin, mitä tulee markkinoiden kehittymiseen.

Markkinoilla olevat palvelut ovat kuitenkin eritasoisia eri maakunnissa ja siksi siirtymäaika on tarpeen, jotta markkinoille syntyy riittävästi tarjontaa. Satakunnassa on tällä hetkellä kaksi kehitysyhtiötä, jotka tuottavat palveluja yhteensä kymmenelle kunnalle. Palvelujen muodostamisessa on tarpeen kuunnella myös kyseisten yhtiöiden näkemyksiä. Siirtymäajan pituus on kuitenkin rajattava maksimillaan kahteen vuoteen.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Toteamme, että Suomessa on laaja yritys- ja työllisyyspalveluiden tarjonta. Tämän vuoksi Maakuntien pitäisi mahdollisimman nopeasti 1-2 vuoden siirtymäajan puitteissa siirtyä aitoon markkinaehtoisuuteen palveluiden tarjonnassa.

@invalidiliitto.fi:

Hallituksen kärkihankkeessa Osatyökykyisille tie työelämään (OTE) koulutetaan tällä hetkellä työkykykoordinaattoreita ja myös jokaisen alueen te-palveluihin on muodostettu työkykykoordinaattorin tehtävänkuva. Työkykykoordinaattorit ovat alkutaipaleella, mutta tätä kehitystä tulee jatkaa ja toivottavaa olisi, että maakunnat jatkaisivat tätä palvelua.

@chamber.fi:

-

@yrittajat.fi:

Ministeriön teettämä tutkimus osoittaa, että Suomessa on jo varsin laajaa yritys- ja työllisyyspalveluiden markkinatarjontaa. Maakunnissa tuleekin siirtyä mahdollisimman nopeasti ja hallitusti aitoihin markkinaolosuhteisiin. Julkisen tuotannon suosiminen siirtymäaikana voi johtaa erittäin pitkäaikaisiin kielteisiin vaikutuksiin, mitä tulee markkinoiden kehittymiseen.

Markkinoilla olevat palvelut ovat kuitenkin eri tasoisia eri maakunnissa joten pieni siirtymäaika on tarpeen, jotta markkinoille syntyy riittävästi tarjontaa. Etelä-Karjalassa on yhdeksän kuntaa, ja alueella toimii kaksi kehitysyhtiötä, jotka tuottavat palveluja vain osalle kuntia ja osa kunnista toimii itsenäisesti elinkeinopalvelujensa suhteen. Olisi tarpeen kuunnella myös kyseisten toimijoiden näkemyksiä - varsinkin nyt Lappeenrannan ja Imatran tiivistäessä toimintoja kuntaorganisaatioon.

@yrittajat.fi:

HE-tekstin sivulla 60 kuvaillaan, kuinka toimivat markkinat kehittyvät vaiheittain ja kuinka niiden rakentuminen vie aikaa. Huomautamme, että ministeriö on itse teettänyt tutkimuksen, joka osoittaa, että Suomessa on jo varsin laajaa yritys- ja työllisyyspalveluiden markkinatarjontaa. Ministeriö otsikoi tutkimuksen julkistuksen yhteydessä antamansa tiedotteen: Maakunnissa markkinat valmiina työnhakijoiden ja yritysten palveluissa". Yhdymme tähän näkemykseen ja katsomme, että maakunnissa tuleekin siirtyä mahdollisimman nopeasti ja hallitusti aitoihin markkinaolosuhteisiin. Kommentoimme lakiluonnoksen siirtymäsäännöksiä tarkemmin erikseen, mutta katsomme, että julkisen tuotannon suosiminen siirtymäaikana voi johtaa erittäin pitkäaikaisiin kielteisiin vaikutuksiin, mitä tulee markkinoiden kehittymiseen. Siksi siirtymäajan tulisi olla korkeintaan 2 vuotta.

Toteamme, että lausumme pääkaupunkiseudun erillisratkaisusta lyhyesti erikseen.

@yrittajat.fi:

HE-tekstin sivulla 60 kuvaillaan, kuinka toimivat markkinat kehittyvät vaiheittain ja kuinka niiden rakentuminen vie aikaa. Huomautamme, että ministeriö on itse teettänyt tutkimuksen, joka osoittaa, että Kanta-Hämeen maakunnassa ja sitä ympäröivillä alueilla on jo varsin laajaa yritys- ja työllisyyspalveluiden markkinatarjontaa. Selvityksen mukaan Kanta-Hämeessä ei ole markkinapuutokseen liittyviä havaintoja. Kanta-Hämeessä on selvityksen mukaisesti 216 kasvupalveluita tuottavan yrityksen toimipaikka. Niiden ja uusien yritysten valmius kehittää palveluita vastaamaan maakuntien määrällisiä ja laadullisia tavoitteita linkittyy markkinoiden avautumiseen.

Ministeriö otsikoi tutkimuksen julkistuksen yhteydessä antamansa tiedotteen: Maakunnissa markkinat valmiina työnhakijoiden ja yritysten palveluissa". Yhdymme tähän näkemykseen ja katsomme, että Kanta-Hämeessä tuleekin siirtyä mahdollisimman nopeasti ja hallitusti aitoihin markkinaolosuhteisiin. Kommentoimme lakiluonnoksen siirtymäsäännöksiä erikseen, mutta toteamme jo nyt, että julkisen tuotannon suosiminen siirtymäaikana voi johtaa erittäin pitkäaikaisiin kielteisiin vaikutuksiin, mitä tulee markkinoiden kehittymiseen.

@yrittajat.fi:

Ministeriö otsikoi tutkimuksen julkistuksen yhteydessä antamansa tiedotteen: Maakunnissa on markkinat valmiina työnhakijoiden ja yritysten palveluissa". Yhdymme tähän näkemykseen ja katsomme, että maakunnissa tuleekin siirtyä mahdollisimman nopeasti ja hallitusti aitoihin markkinaolosuhteisiin. Esimerkiksi Pohjois-Pohjanmaan Yrittäjien jäsenistöstä löytyy nopealla seulomisella noin 450 erilaista yritystä, joilla olisi mahdollisuus tarjota erityyppisiä kasvupalveluita alueen yrityksille.

@yrittajat.fi:

Maakunnissa tulee siirtyä mahdollisimman nopeasti ja hallitusti aitoihin markkinaolosuhteisiin.

@yrittajat.fi:

HE-tekstin sivulla 60 kuvaillaan, kuinka toimivat markkinat kehittyvät vaiheittain ja kuinka niiden rakentuminen vie aikaa. Huomautamme, että ministeriö on itse teettänyt tutkimuksen, joka osoittaa, että Suomessa on jo varsin laajaa yritys- ja työllisyyspalveluiden markkinatarjontaa. Ministeriö otsikoi tutkimuksen julkistuksen yhteydessä antamansa tiedotteen: Maakunnissa on markkinat valmiina työnhakijoiden ja yritysten palveluissa". Yhdymme tähän näkemykseen ja katsomme, että maakunnissa tuleekin siirtyä mahdollisimman nopeasti ja hallitusti aitoihin markkinaolosuhteisiin. Kommentoimme lakiluonnoksen siirtymäsäännöksiä erikseen, mutta toteamme jo nyt, että julkisen tuotannon suosiminen siirtymäaikana voi johtaa erittäin pitkäaikaisiin kielteisiin vaikutuksiin, mitä tulee markkinoiden kehittymiseen.

@yrittajat.fi:

Hallituksen esityksessä todetaan, että markkinoiden rakentuminen vie aikaa. Katsomme kuitenkin, että markkinoilla on tuhansia yrityksiä, joilla on jo valmiudet tarjota palvelujaan ja kehittää niitä markkinoiden toivomalla tavoin. Valinnanvapaus tulisi toteuttaa mahdollisimman nopeasti ja ilman väliaikaisratkaisuja, jotka vaikeuttavat siirtymistä uudistuksen tavoitteena olevaan toimintamalliin.

@chamber.fi:

Digitalisaation edistämiseksi tukeutuminen valtakunnallisiin alustoihin voi olla perusteltua tämä helpottaa myös uusien palveluntuottajien markkinoillepääsyä. Kauppakamari pitää kuitenkin tärkeänä, että järjestelmät eivät jäykistä palvelutuotantorakennetta eivätkä näin estä uusia palveluinnovaatiota.

@yrittajat.fi:

HE-tekstin sivulla 60 kuvaillaan, kuinka toimivat markkinat kehittyvät vaiheittain ja kuinka niiden rakentuminen vie aikaa. Huomautamme, että ministeriö on itse teettänyt tutkimuksen, joka osoittaa, että Suomessa on jo varsin laajaa yritys- ja työllisyyspalveluiden markkinatarjontaa. Ministeriö etsi tutkimuksen julkistuksen yhteydessä antamansa tiedotteen: Maakunnissa markkinat valmiina työnhakijoiden ja yritysten palveluissa”. Yhdymme tähän näkemykseen ja katsomme, että maakunnissa tuleekin siirtyä mahdollisimman nopeasti ja hallitusti aitoihin markkinaolosuhteisiin. Julkisen tuotannon suosiminen siirtymäaikana voi johtaa erittäin pitkäaikaisiin kielteisiin vaikutuksiin, mitä tulee markkinoiden kehittymiseen.

@akavanerityisalat.fi:

Lakiesityksessä yritetään luoda lainsäädännön kautta toimivat markkinat sen sijaan, että markkinoiden annettaisiin muovautua markkinaehtoisesti.

@nkl.fi:

-

@arene.fi:

Ammattikorkeakoululain (932/2014) mukaan ammattikorkeakoulujen tehtävänä (§4) on

”.. on antaa työelämän ja sen kehittämisen vaatimuksiin sekä tutkimukseen, taiteellisiin ja sivistyksellisiin lähtökohtiin perustuvaa korkeakouluopetusta ammatillisiin asiantuntijatehtäviin ja tukea opiskelijan ammatillista kasvua.”

”Ammattikorkeakoulun tehtävänä on lisäksi harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää ja aluekehitystä edistävää ja alueen elinkeinorakennetta uudistavaa soveltavaa tutkimustoimintaa, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa sekä taiteellista toimintaa. Tehtäviään hoitaessaan ammattikorkeakoulun tulee edistää elinikäistä oppimista.”

@yrittajat.fi:

Arviot siitä, että toimivat markkinat kehittyvät vaiheittain ja rakentuminen vie aikaa, pitävät sinällään paikkansa, mutta näkemyksemme mukaan viiden vuoden siirtymäaika voi vaikeuttaa markkinoiden kehittymistä syrjäseuduilla ja johtaa maakunnan passiivisuuteen markkinoiden aidolle avaamiselle.

@kylatoiminta.fi:

Palvelukokonaisuuksien määrittelyssä tulee kiinnittää huomiota siihen, että yksittäinen palvelutarjoaja voisi tarjota myös pienempiä yksittäisiä osioita kuten mikroyritysten neuvontapalveluita eikä määrittelyillä muodostettaisi tälle esteitä. Esteeksi voisi muodostua palvelukokonaisuuksien yhteen liittäminen siten että pienet palveluntarjoajat joutuisivat tarjoamaan koko palvelukokonaisuuden mikä olisi käytännössä mahdotonta.

@pardia.fi:

Kaikki ELY-keskuksissa ja TE-toimistoissa työskentelevät (yli 3 000) siirtyvät liikkeen luovutuksena 1.1.2019 maakuntiin. Eli henkilöstö siirtyisi niin sanottuina vanhoina työntekijöinä ja säilyttäisi voimassa olevat työ- tai virkasuhteeseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet kulumassa olevan sopimuskauden loppuun. Myös lisäeläketurva on säilytettävä.

Osa TE-toimistojen nykyisistä työttömyysturvaan liittyvistä tehtävistä siirrettäneen vuonna 2018 työttömyyskassojen ja Kansaneläkelaitoksen hoidettavaksi. Näitä tehtäviä TE-toimistoissa hoitavan henkilöstön on mahdollisesti tarkoitus siirtyä työttömyyskassojen ja Kansaneläkelaitoksen palvelukseen. Myös näissä henkilöstön siirroissa on myös noudatettava samoja periaatteita kuin sote- ja maakuntauudistuksessa.

Uudistuksen toteuttaminen on epäselvää ja tästä seuraa henkilöstölle pitkäaikainen epävarmuuden tila tulevasta työpaikasta ja työnantajasta. Tämä ei ole hyväksyttävää.

@sak.fi:

Maakuntien vastuut työttömyyden palveluiden toteutumisesta sekä palveluohjaus ovat lainsäädännössä edelleen auki. Lakiluonnoksessa on vahva usko asiakkaan, eli työttömän, omaan palvelutarpeen arvioon sekä kykyyn ja haluun tehdä valintoja. Työttömät ovat kuitenkin hyvin heterogeeninen ryhmä, joiden palvelutarpeen arviointiin tarvitaan kuitenkin usein tukea. Kuinka tuki annetaan, ei lakiluonnoksessa ole nähtävissä. Kasvupalvelulain ohella on toki meneillään rinnakkaista lainvalmistelua, joilla on vaikutusta myös tähän lakiluonnokseen. Nykyistä lakia julkisesta työvoima- ja yrityspalveluista (JTYPL) ollaan uudistamassa laiksi rekrytointi- ja osaamispalveluista. Epäselvää tuntuu olevan, mihin lakiin eri tahojen vastuut ja velvoitteet kirjataan. SAK:lla on edelleen suuri huoli luonnoksista puuttuvista asioista - Kuka tukee työttömän palveluiden valintaa? Mitkä ovat yksityisten palveluntuottajien vastuut ja laatukriteerit? Kuinka työn siirtyä palveluntuottajalta toiselle? Voiko palveluntuottaja valita asiakkaitaan tai kieltäytyä asiakkaista? Kuinka tieto siirtyä palveluntuottajilta työttömyysturvan maksajille? Kuinka turvataan heikoimmin työllistyvien palvelut? Avoimia kysymyksiä on tässä vaiheessa valmistelua vielä liian paljon.

SAK:n näkemyksen mukaan TE-palveluita ei tule kasvupalvelulain luonnoksen mukaisesti täysin markkinaehtoista. Kansainvälinen vertailu tuo esiin, ettei yksityinen sektori välttämättä tarjoa tehokkuushyödytään tai työllisyysvaikutuksiltaan julkista sektoria parempaa tulosta. Tästä huolimatta luonnoksessa korostetaan moneen kertaan palveluiden parantumista yksityisille markkinoille siirryttäessä.

Kasvupalvelumarkkinoille tulon kynns halutaan niin matalaksi, ettei palveluiden tuottaminen välttämättä tarvitse suuria investointeja. Palveluita voisi tausta-ajatuksen mukaan pienimmillään tarjota jo yhden hengen yritys. SAK:n painottaa, ettei työttömien palveluissa pidä olla kyse vain mahdollisimman monen yrityksen perustamisesta. Palveluiden laatua ei ole luonnoksessa määritetty ja tämä saattaa vaihdella merkittävästi etenkin alkuvaiheessa. Työtön ei voi odottaa palveluiden kehittymistä, joten palveluntuottajille on asettavat lainsäädännölliset laatukriteerit. Työttömien yhdenvertainen kohtelu on turvattava.

Erityisesti muutosvaiheen alussa palvelumarkkinoiden syntyminen saattaa viedä aikaa. Koko maan kattavan kasvupalvelumarkkinan toteutumiseen jopa kymmenen vuotta, todetaan lakiluonnoksessa. Luonnoksen mukaan maakuntien tulee vuoden 2020 aikana selvittää, onko maakunnassa kasvupalvelujen tuotannon osalta markkinapuutetilanteita. Markkinapuutetilanteessa maakunnan omat kasvupalveluja tuottavat yhtiöt tulee perustaa vuoden 2021 loppuun mennessä. SAK ihmettelee, mitä käy työttömille maakuntamalliin siirtymisen ensimmäisten vuosien ajan. Onko heidän tarkoituksenaan odotella markkinapuutetilanteen testausta ja mahdollista maakunnan yhtiön perustamista ilman palveluita?

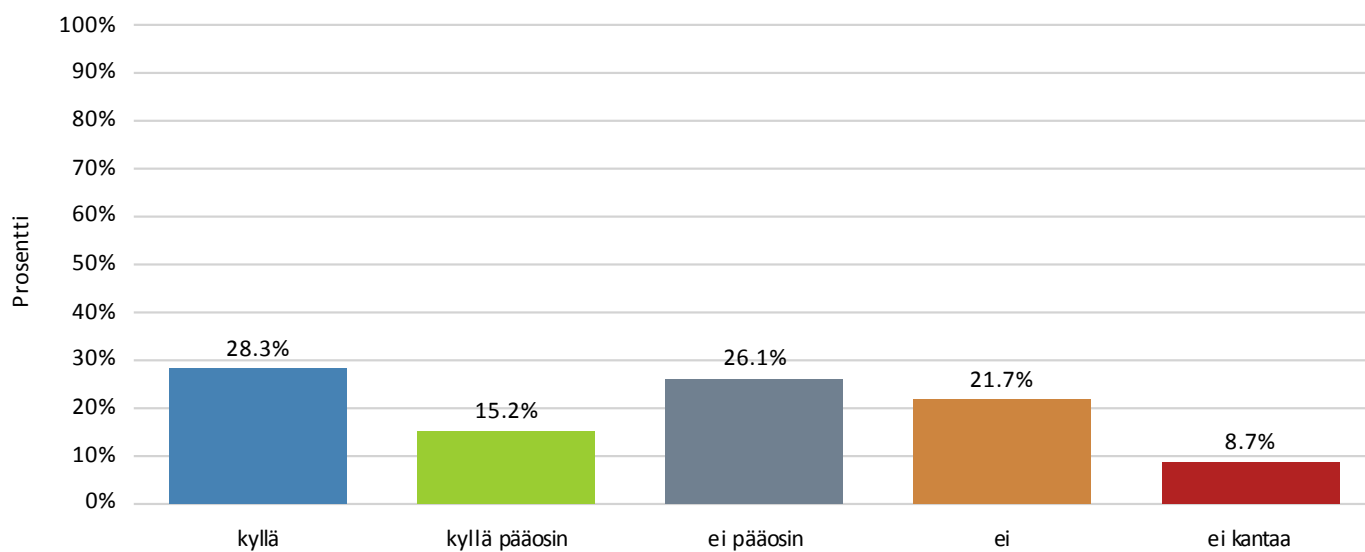
Yksityiset markkinat eivät valitettavasti ole yhtä kiinnostuneita vaikeimmin työllistyvien pitkäaikaistyöttömien tai maahanmuuttajien palveluiden tuottamisesta. Eivät etenkin tulosperusteisessa työllistämisen mallissa. Kuten luonnokseen on kirjattu, joissain maakunnissa voi olla vaikea löytää kilpailutuksellakaan toimijaa, jolla olisi valmiuksia tuottaa kaikkia kohderyhmän tarvitsemia palveluita. Pitkäaikaistyöttömien kohdalla Suomessa ei vielä juurikaan ole erikoistuneita palvelutoimijoita eikä toimivia markkinoita.

Maakunnilla sekä kunnilla tulee SAK:n näkemyksen mukaan olla oikeus tuottaa palveluita myös itse – ei vain markkinapuutetilanteessa ja perustamansa yhtiön kautta. Julkisia palveluita ei ole tarkoituksenmukaista ajaa täysin alas, sillä tehokkaampaa olisi toimia mm. monialaisessa yhteistyössä eri tahojen kesken. Joustavuus pitäisi säilyttää, joten SAK ei myöskään kannata maakuntien/kuntien yhtiö

...

12. Ovatko esityksen vaikutukset tunnistettu riittävällä tasolla?

Esityksen vaikutukset (HE, luku 4)

Nimi	Prosentti
kyllä	28,3%
kyllä pääosin	15,2%
ei pääosin	26,1%
ei	21,7%
ei kantaa	8,7%
N	46

13. Mahdollinen sanallinen perustelu

@yrittajat.fi:

- o maakunnan resurssien ja osaamisen varmistaminen (järjestämisvastuun hoitamiseksi)
- o siirtyvien palveluiden turvaaminen/järjestäminen siirtymävaiheessa
- o OKM:n rooli
- o kuntien rooli hiukan auki
- o RR -tehtävien jatkuvuuden varmistaminen (ESR, yritystuet, maksatukset jne.)
- o toteuttaako maakunta myös jatkossa hankkeita itse (RR -hankkeet)
- o keskitettyjen tehtävien purkaminen - ohjeistukset vaiheessa
- o maakuntien välinen yhteistyö kasvupalveluissa tärkeää
- o maakunnallisten/valtakunnallisten yrityspalveluiden erot ovat olemassa
- o työmarkkinatori ja sähköiset palvelut tulisi olla mukana maakuntauudistuksen
- o monialaista palvelua tarvitsevien palvelut jatkossa
- o maaseutupalveluiden ja kasvupalveluiden yhteistyö/kytkeminen toisiinsa (ml. kalatalousrahasto)
- o tulisi miettiä myös muita tärkeitä palveluita, joita nykyisestä "palvelurepertuaarista" puuttuu
- o paljonko yleiskatteellisen rahoituksen puitteissa on mahdollisuus järjestää muita kuin pakollisia palveluita (onko joitain ulosjääviä kuitenkin tarpeellista alueella järjestää)

@gmail.com:

Vaikutustekstin mukaan Maakunnat päättäisivät itse määrärahan kohdentamisesta järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. Ratkaisuihin tulisi olemaan suuret alueelliset erot. "Kilpailulliset markkinat voivat johtaa tehokkaampaan palvelutuotantoon " oletusta ei perustella riittävästi. Oletuksen mekaniikka ei kuitenkaan aukea koska TE-hallinnon palkkataso on jo tällä hetkellä matala.

Lain perusteluissa mainittu kuvaus henkilöstövaikutuksista on epätarkka ja herättää paljon epätietoisuutta. Henkilöstön osalta tämä on nöyryyttävää. Parempi vaihtoehto olisi vähittäinen avaaminen, joka mahdollistaisi henkilöstön sopeutumisen kilpailuun.

Työvoimahallinnon haasteet ovat kasvavat. Suunniteltu TE-toimistojen palveluiden purkaminen ja eri toimijoille hajauttaminen sekä osaavasta työvoimasta irtipäästäminen merkitsivät työvoimapalveluiden tuuliajolle päästämistä. Resurssien leikkaamisella on jo näkyviä vaikutuksia. Asiakkaiden pääsy ohjaukseen on vaikeutunut, mikä on osaltaan johtanut työttömyyden pitkittymiseen ja koulutusten keskeyttämiseen. Tätä kehitystä ei ole varaa vahvistaa. Työ- ja elinkeinohallinnossa psykologit ovat tuoneet esiin henkilökohtaisen, kokonaisvaltaisen ja integroivan ohjauksen tarpeen kasvua ja siihen tarvittavaa henkilöresurssointia, mutta ovat jääneet sen asian kanssa yksin. Huomautamme myös että psykologipalveluiden ostaminen yksityisiltä yrityksiltä on huomattavasti kalliimpaa kuin niiden tuottaminen julkisella sektorilla. Psykologisen osaamisen avulla pystytään yhteensovittamaan työnantajien ja työnhakijoiden tarpeita talouden vaatimuksetkin huomioon ottaen. Siksi olisi edelleen tärkeä saada lainsäädäntöön kasvupalveluja tuottavalle henkilöstölle kelpoisuusvaatimukset. Nämä määräykset voisivat olla esimerkiksi laissa rekrytointi- ja osaamispalveluista.

@kuntaliitto.fi:

Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämissyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

HE lähtee olettamuksesta, että kasvupalvelu-uudistuksella ei ole vaikutusta kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämiseen suuntaaman rahoituksen määrään ja kohdentumiseen. Mahdolliset vaikutukset ovat riippuvaisia toimenpiteiden yhteensovittamisen onnistumisesta. On mahdollista, että kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa resurssoinnin pienenemiseen. Nämä vaikutukset voivat olla julkisen rahoituksen kokonaismäärän kannalta merkittävät.

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Perusteluteksteissä esitetyt luvut (uusien markkinoiden syntyminen 400 milj. euron edestä) eivät ole nettolisäystä suhteessa nykyisin markkinoilta hankittaviin yritys- ja työvoimapalveluihin. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan siirtyvän pitkällä aikavälillä ja joka on perusteluteksteissä myös arvioitu epärealistisesti. Nettolisäysoisuus on olennaisesti pienempi.

Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan TE-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään. Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla laissa esitetyillä keinoilla.

Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden erilaiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@sttk.fi:

STTK edellyttää, että näin merkittävän poliittisen suunnanmuutoksen vaikutuksien selvittämiseksi tuotetaan ehdotuksessa esiteltyä enemmän riippumatonta, ulkopuolista tilastollista ja tieteellistä arviointia.

Lakiesityksen tavoitetilat ja sitä myötäilevät vaikuttavuusarviot ovat lähtökohtaisesti kovin positiivisia, ja mahdollisia haittoja on vähätelty tai suorastaan sivuutettu (esim. kansainvälinen vaikuttavuusvertailu työvoimapalvelujen järjestämisestä). Taustaoletukset on otettu sellaisenaan lakitekstiin, perustelut eivät perustu tutkittuun tietoon ja jäävät heikoiksi. Tämä vaarantaa jatkossa palvelujen laadun ja tarkoituksenmukaisuuden vakavalla tavalla.

Kasvupalvelujen lisäksi maakuntien kehittämisessä olisi otettava huomioon kaikki sellaiset elementit, jotka on hyvä säilyttää osana elinvoimaisuuden ja kasvun tavoitteita. Maakuntia monipuolisesti kehittäviä toimia ovat mm. maakuntakirjastot ja taidetoiminta, jotka ovat uudistuksessa vaarassa heikentyä.

Tutkittu tieto olisi auttanut jo nyt sekä julkisia, että yksityisiä palveluntuottajia palvelujen tarkoituksenmukaisessa kehittämisessä. Palvelujärjestelmän uudistaminen on tärkeää, mutta oikean tiedon puutteessa ehdotetut toimet eivät ole kansalaisten edun mukaisia, ja on vaikea nähdä miten ne voisivat palvella Suomen kilpailukyvyä vahvistamista ja kestävästä kasvusta.

@jhl.fi:

Esityksessä ei säädettäisi miten maakunnat rahoittaisivat kasvupalvelujen tuotannon. Mikäli kasvupalvelut on tarkoitus rahoittaa maakunnan saamasta ”yleiskatteellisesta” rahoituksesta, eri maakuntien panostukset kasvupalveluihin muodostuisivat alueellisesti epätasa-arvoisiksi. Myöskään maakunnan järjestämistehtäviin tarvittavien resurssien määrää ei ole voitu arvioida. Markkinatilanne alueella on niin ikään vaikeasti arvioitava. Eri asiakkaiden ja palveluiden hinnoitteluun esitys ei anna mallia.

Taloudellisesta näkökulmasta malli on vaikeasti hallittava ja todennäköisesti nykyistä kalliimpi. Antaa edellytykset ”kermankuorinnalle” helposti työllistyvien palveluihin panostamisen kautta. Työvoiman vuokrausyritykset kaappaavat työllistämismarkkinat. Jo nyt 1300 yritystä, joista 82% työvoiman vuokraukseen keskittyneitä. Vuokratyön ja ”nollatyösopimukset” lisääntyvät.

Kuntien sidosyksiköiden rooli romuttuu mallissa. Kuntien on ”pakkoyhtiöitettävä” omat kehittämisorganisaationsa, eikä niillä ole enää erityistä roolia alueensa kehittämisessä.

Henkilöstövaikutukset on sinällään kuvattu karulla tavalla oikein. Perusteluissa kuitenkin peitellään sitä tosiseikkaa, että nykyinen siirtyvä henkilöstö tulee elämään monia vuosia epävarmuudessa lopullisesta kohtalostaan ja työskentelypaikkakuntien muutoksia. Merkittävälle osalle muutos tarkoittaa muutamien vuosien kuluessa työpaikan menetystä ja muutokset kohdistuvat enemmän naisiin kuin miehiin, kuten esityksessäkin todetaan. Samapalkkaisuusohjelman vastainen, koska työehdot heikkenevät toiminnan ulkoistamisessa ja sirpaloinnissa. Työllisyystappio esityksen arvion mukaan jopa 3000.

@hpl.fi:

Lakiehdotuksen vaikutusten kokonaisarviointi on vaikeaa, koska monia yksityiskohtia on vielä avoinna eivätkä lain sisältöä yksityiskohtaisemmin määrittelevät erillislait ehtineet samaan lausuntoajankohtaan.

HPL pitää hyvänä asiana sitä, että työnvälityspalvelut avataan markkinoille. Tulosperusteisia työnvälityksen pilotteja on viime vuosina kokeiltu ja työllistämistulokset ovat olleet erittäin lupaavia. Pilotit ovat kuitenkin olleet hyvin pieniä ja rajattuja kohderyhmältään, joten niistä ei suoraan voi johtaa laajempia vaikutusarvioita. HPL uskoo kuitenkin yksityisten työnvälityspalveluiden tuottajien tuovan palvelujen järjestämiseen uusia palveluinnovaatioita ja kustannustehokkuutta.

HPL ei pidä markkinapuutetilanteita kovin todennäköisenä. Suomessa on paljon valtakunnallisia palveluntarjoajia ja yritykset ovat ketteriä muokkaamaan palveluitaan sekä sisällöllisesti että alueellisesti. Lisäksi osa palveluista voidaan tuottaa digitaalisesti, jolloin niissä tapauksissa palveluntarjoajan toimipaikan fyysisellä sijainnilla ei ole merkitystä.

HPL pitää tärkeänä, ettei valtakunnallinen kokonaisnäkemys kasvupalvelujen järjestämisestä jää puuttumaan. Jotta lakiesityksen tavoitteet täyttyvät ja vaikutukset toteutuvat toivotulla tavalla, tulee maakuntien ohjaukseen ja valvontaa kiinnittää enemmän huomiota.

Maakunnilla on lakiesityksen mukaan valta päättää itsenäisesti, mihin yleiskatteelliset sote-maakunta- ja kasvupalveluiden resurssit työllisyys- ja yrityspalveluissa kohdennetaan. Riskinä on, että kasvupalveluiden saatavuus ja sisältö vaihtelevat huomattavasti maakunnittain, jolla saattaa olla vaikutusta kansalaisten yhdenvertaiseen asemaan. Riskinä voi olla myös se, että kasvupalvelujen järjestämiseen ei ohjata riittäviä resursseja. Myös tämän vuoksi valvontaan ja ohjaukseen tulisi lakiesityksessä kiinnittää enemmän huomiota. Lisäksi työ- ja elinkeinoministeriölle tulee taata riittävät keinot palvelujen yhdenvertaisen saatavuuden, laadun, vaikuttavuuden ja rahoituksen tason riittävyysvarmistamiseen.

Kasvupalveluiden hajauttaminen 18 eri maakuntaan voi johtaa työmarkkinoiden jakautumiseen ja seurauksena voi olla työvoiman liikkuvuuden heikentyminen entisestään. HPL katsoo, että joissakin tapauksissa kasvupalveluiden keskittäminen ja kilpailuttaminen valtakunnallisesti voisi olla järkevä toimintatapa. Keskittämistä on nykyäänkin hyödynnetty ELY-keskuksissa työllisyys- ja yrityspalvelutehtävissä, jotta volyymit olisivat riittävän suuria. Keskittämisen etuina on pidetty myös sitä, että se pitäisi yllä tarvittavaa erityisosaamista. Keskittämistä ja yhteistyötä maakuntien välillä tulisi lisätä ja lakiesityksessä tähän olisi kiinnitettävä enemmän huomiota.

Lakiesityksessä korostetaan asiakkaan valinnanvapautta ja mainitaan mm. palvelusetelit. HPL näkee riskinä sen, että kilpailutukset pilkotaan liian pieniksi ja että kilpailutuksen kautta palvelun tuottajiksi valitaan liikaa yrityksiä. Tällöin vaarana on, että riittävien volyymien puuttuessa toivottuja skaalaetuja tai palveluinnovaatioita ei pääse syntymään ja kokonaisnäkemys tuotettavasta palvelusta jää puuttumaan. Lisäksi kilpailuttamisen järjestämiseen ja valvontaan käytettävät kulut kasvavat mitä pienemmiksi kilpailutukset pilkotaan. Lisäksi HPL:n mielestä tulisi pohtia onko asiakkaan valinnanvapaus välttämätöntä palveluissa, joihin liittyy myös välillisesti sanktiointi työttömyysetuuksien osalta. Esimerkiksi Isossa-Britanniassa asiakkaalla ei ole valinnanvapautta. Tulisikin pohtia voisiko asiakkaat ohjata palveluun pikemminkin ”arvan” tai muunlaisen asiakasohjauksen perusteella, kuten monissa muissa maissa, näin välttyttäisiin ns. positiivisen valikoitumisen riskiltä.

Lakiesityksessä todetaan, että suurimmat tietojärjestelmävaatimukset tulevat olemaan todennäköisesti niillä yrityksillä, jotka

...

@sekes.fi:

Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämissyhtiöt jatkavat nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan osin samoja palveluita.

Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

HE lähtee olettamuksesta, että kasvupalvelu-uudistuksella ei ole vaikutusta kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämiseen suuntaamaan rahoituksen määrään ja kohdentumiseen. Mahdolliset vaikutukset ovat kuitenkin riippuvaisia toimenpiteiden yhteensovittamisen onnistumisesta, ja tähän tulee rakentaa toimiva neuvottelujärjestelmä.

Mikäli kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osinkin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, voi se pahimmillaan johtaa kuntien resurssoinnin pienenemiseen, ja siten negatiivisiin vaikutuksiin kehitystoiminnan julkisen rahoituksen kokonaismäärän kannalta.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Vaikutukset yrityksille ja yhteisöille myönnettäviin palkkatukiin tulee selvittää.
- Vaikutukset pitkäaikaistyöttömiin tulisi selvittää.
- Vaikutukset vammaisten henkilöiden osalta tulisi selvittää tarkemmin.

Yrityksille ja yhteisöille myönnettävien tukien osalta on jätetty huomiotta uudistuksen vaikutukset TE-toimistojen myöntämiin palkkatukiin. Erityisesti osatyökykyisten kohdalla palkkatuki on merkittävä työllistymistä edistävä tuki. Palkkatukimäärärahat ovat viime vuosina laskeneet merkittävästi. Tämä on osaltaan vaikeuttanut vaikeasti työllistyvien pääsyä avoimille työmarkkinoille. Vaikutukset palkkatukiin tulisivatkin selvittää.

Uudistuksen vaikutukset pitkäaikaistyöttömiin on jätetty selvittämättä. Vaikka pitkäaikaistyöttömät ovat heterogeeninen ryhmä, uudistus tulee väistämättä vaikuttamaan heidän palveluiden saantiin. Vaikutukset pitkäaikaistyöttömiin tulisivatkin selvittää.

Vammaisten henkilöiden osalta arviointi on toteutettu hyvin pintapuolisesti todeten, että oletettavasti maakunnat noudattavat mainittuja kansainvälisiä sopimuksia. Lakiesityksen vaikutuksia vammaisten työnhakijoiden todellisuuteen ei kuitenkaan ole tosiasiasa tehty. Vaikutukset vammaisten henkilöiden osalta tulisi selvittää tarkemmin.

Kuten vaikutusten arvioinnissa on tuotu esille, kasvupalvelurahoituksen yleiskatteellisuuden myötä maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyistä poikkeavilla tavoilla. Ratkaisuisia tulee hyvin todennäköisesti olemaan alueellisia eroja.

@juko.fi

ei ole riittävästi tunnistettu asiakas- eikä henkilöstönäkökulmaa. Esitys merkinnee sitä, että 75 % henkilöstöstä siirtynee pois viranomaistehtävistä ja nykyisen työnantajansa palveluksesta. Esityksessä ei ole myöskään arvioitu riskejä siitä, miten paljon osaamista ja toimialan tuntemusta siirron yhteydessä voidaan menettää. Esityksessä tulisi arvioida ja huomioida riski siitä, että siirtyminen ei onnistu tai toteutuu hallitsemattomasti.

Tulevaa ns. osaamis- ja rekrytointilakia ei voi pitää sisällöllisesti irrallaan kasvupalvelulaista vaikutusten arvioinnissa. Ensin tulisi antaa sisältöä osaamis- ja rekrytointilakiin ja sitä koskeviin henkilöstömääriin, jotta kasvupalvelulakia olisi mahdollista arvioida yksityiskohtaisemmin.

Tarkemmat perustelut:

Vaikutustekstin mukaan Maakunnat päättäisivät itse määrärahan kohdentamisesta järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. Ratkaisuihin tulee olemaan hyvin todennäköisesti alueellisia eroja. Rahoituksen yleiskatteellisuudesta puuttuu riittävä ohjaus, eikä työ- ja elinkeinoministeriön seuranta ole riittävä tae palvelujen yhdenmukaisesta tuottamisesta. Maakuntiin ollaan siirtämässä TEM:n hallinnonalalla käytettävissä olevaa reilun miljardin euron rahoitusta, josta noin 18 prosenttia on viranomaistehtäviä. Lainperuste-luissa ei tuoda lainkaan esille sitä, mitä tällä 18 prosentin osuudella saadaan aikaan. Perusteluissa käytetään oletuksia: ”Kilpailulliset markkinat voivat johtaa tehokkaampaan palvelutuotantoon, jolloin sama tulos saadaan aiempaa alhaisemmilla kustannuksilla.” TE-toimistojen asiantuntijoiden palkkataso huomioiden tämä ei saman sisältöisellä tuotannolla ja lainsäädännöllä ole mahdollista. Tämän lisäksi on huomioitava tuotannosta erotettavat viranomaistehtävät ja kilpailutus, joiden on arvioitu olevan noin 25 % nyky-volyymistä sekä maakunnille ja kunnille aiheutuvat kustannukset yhtiöittämisistä.

Lain perusteluissa mainittu kuvaus henkilöstövaikutuksista on epätarkka ja herättää paljon epätietoisuutta henkilöstön keskuudessa: ”Maakuntiin siirtyvä henkilöstö tulisi jakaantumaan maakuntiin sekä maakunta-konserniin kuuluvien tai maakuntien määräysvallassa olevien yhteisöjen palvelukseen. Henkilöstö tulisi siirtymään ensin maakuntiin ja siitä edelleen maakunnan yhtiöihin.” Lopullinen työnantaja olisi lain perustelujen mukaan vielä arvailujen varassa? Henkilöstön osalta tämä on nöyryyttävää. Ikään kuin heidän osaamisellaan ei olisi mitään merkitystä, eikä sen hyödyntämisellä olisi arvoa. Parempi vaihtoehto olisi ollut markkinoiden avaaminen asteittain siten, että henkilöstön sopeutuminen kilpailuun ja muutokseen olisi ollut mahdollista.

Hallitus on 5.4.2016 tehnyt linjauksen siitä, että tehtävien uudelleenjärjestelyissä minimoidaan siirtymiset paikkakunnilta toiselle. Yhtiöittämiset eivät pysty takamaan tätä hallituksen linjausta TE-toimistojen ja osin ELY-keskusten henkilöstön osalta. Toimintojen yhtiöittäminen ja 18 maakuntaa suhteessa TE-toimistojen ja niiden toimipaikkojen määrään tuo väistämättä mukanaan kohtaanto-ongelman. Tämän seurauksena edessä saattaa olla vaikeitakin henkilöstösiirtoja ja toisaalta palvelun saatavuuden heikkenemistä tietyillä alueilla. Onko maakuntalain 8 luvussa säädetty vapaaehtoinen maakuntien välinen yhteistoiminnan muoto riittävä hallituksen linjauksen toteuttamiseksi?

Sama koskee ELY-keskusten ja TE- toimistojen keskitettyjä toimintoja, joissa henkilöstö työskentelee hajautetusti eri puolella Suomea (mm. TE-aspa, maahanmuutto ja rakennerahastotehtävät). Lain vaikutuksissa ei oteta riittävästi huomioon näiden keskitettyjen tehtävien hoitoa jatkossa, eikä siihen mikä velvollisuus palveluja tuottavilla yhtiöillä on käyttää näitä keskitettyjä palveluita, koska ne menevät osin heidän liiketoimintansa kanssa pääl..

..

@ek.fi:

EK on huolissaan maakuntien kasvupalveluiden saatavuuden ja sisällön merkittävästä eriytymisestä maakuntien välillä. Lakiesityksen mukaan maakunnille luodaan harkintavalta päättää poliittisin perustein ja itsenäisesti, mihin yleiskatteelliset sote-maakunta- ja kasvupalveluiden resurssit työllisyys- ja yrityspalveluissa kohdennetaan. On huomattava riski, että sen sijaan, että tavoiteltu yritys- ja työllisyyspalveluiden laatu ja asiakaslähtöisyys maakunnissa paranisi, erot työllisyys- ja yrityspalveluiden käytännöissä ja vaikuttavuudessa maakunnittain kasvavat entisestään. EK korostaa, että maakuntien on varmistettava kasvupalveluille omalla alueellaan riittävät resurssit.

Toisena kasvupalveluesityksen riskinä EK nostaa uhkan valtakunnallisen yhdensuuntaisen ja koordinoitun politiikan teon vaikeutuminen ja yhteiskunnallisen vaikuttavuusnäkökulman katoamisesta. Pahimmassa tapauksessa kasvupalveluiden tuotannon vastuun keskittäminen maakuntiin saattaa johtaa poliittiseen, lyhytnäköiseen kustannusten ja hyötyjen osaoptimointiin, mikä johtaa yritysten kannalta epäedulliseen ja epäterveeseen kilpailuun.

Toiseksi EK huomauttaa, että on huomattava riski, että kasvupalveluiden hajauttaminen johtaa esimerkiksi työmarkkinoiden maakunnallistumiseen ja sitä kautta työvoiman liikkuvuuden heikkenemiseen entisestään. EK suosittelee maakuntien aktiivista ja systemaattista hakeutumista keskinäiseen yhteistyöhön ja tehtävien keskittämistä kasvupalveluissa nyt ehdotettua laajemmin. Vaikka esityksessä todetaankin, että maakuntarajat ylittävän elinkeinotoiminnan kehittäminen ja työvoiman alueellisen ja ammatillisen liikkuvuuden edistämisen kannalta maakuntien välisen yhteistyön on oltava tiivistä, tulisi hallituksen esityksessä ja lakitekstissä vielä erityisesti korostaa yhteistyön merkitystä koko Suomen työllisyyden ja alueellisen liikkuvuuden kannalta.

Myös aluekehittämisen näkökulmasta on epätoivottavaa, mikäli tulevat maakunnat ovat kiinnostuneita vain oman maakuntansa kehittämisestä, ilman kannusteita rakentaa maakuntarajat ylittäviä kokonaisuuksia esimerkiksi innovaatio- ja elinkeinopolitiikassa. Maakuntien rajat muodostavat esteen maakunnan rajat ylittävien, yritysten kasvua ja uudistumista edistävien avoimien hankkeiden käynnistämiseksi. Huoli koskee myös Suomen kilpailukykyyn kannalta elintärkeiden ulkomaisten investointien houkuttelutyötä maailmalta – missä näkökulman tulee ensisijaisesti olla aina kansallinen, vasta sitten maakunnallinen.

Kolmanneksi, kasvupalveluiden resurssien hajauttamien 18 eri maakuntaan johtanee kustannustehottomaan ja pirstaleiseen palvelujen tuotantorakenteeseen sekä hallintokulujen kasvuun. EK korostaa lakiesityksen perusteluosion tavoitetta siitä, että kustannusten alenemisen tulisi kattaa myös kilpailuttamisen järjestämiseen ja valvontaan käytettävät kulut, jotta uudistus ei lisäisi julkisten varojen käyttöä. Tällä hetkellä merkittävä osa ELY-keskuksille osoitetuista työllisyys- ja yrityspalvelutehtävistä on nähty tarkoituksenmukaisina keskittää, minkä on katsottu parantavan asiakaspalvelun laatua tilanteissa, jossa tapahtumavolyymit eivät muuten riittäisi pitämään yllä tarvittavaa osaamista ja tietotaitoa esimerkiksi neuvonnassa ja valvontatehtävissä. EK suosittelee, että maakuntien olisi järkevää keskittää tehtäviä kasvupalveluissa nyt ehdotettua laajemmin.

@yrittajat.fi:

Pidämme esitykseen sisältyviä eri vaikutuslajeihin liittyviä arviointoja asianmukaisina. Viittasimme jo yllä siihen, että valmistelun yhteydessä on selvitetty eri maakuntien palvelutarjontatilannetta. Pidämme selvitystä tärkeänä. Samoin vaikutusarvioinneissa kerrotaan avoimesti eri maiden järjestelmä uudistuksista saaduista tuloksista.

Katsomme myös HE-tekstiin yhteys, että vaikutuksia on tällaisen uudistuksen yhteydessä mahdotonta arvioida etukäteen tarkasti. Tämä korostaa osaltaan jälkikäteen arvioinnin tarvetta.

Keskeinen seikka, joka sekä vaikeuttaa etukäteisarviointia että edellyttää jälkikäteisarviointia, on kysymys maakuntien itsenäisestä päätöksentekotilasta. Millaisiksi markkinat muotoutuvat, on pitkälti maakuntien vastuulla, kuten on tarkoituskin. Jotta kaikkien maakuntien toimenpiteet tukevat tehokkaasti uudistukselle asetettuja tavoitteita, tarvitaan yhteistä valtakunnallista tavoitteenasettelua sekä mittareita, joiden perusteella tuloksia arvioidaan.

@mtk.fi:

Työ- ja elinkeinoministeriö seuraa palvelujen yhdenvertaisen saatavuuden ja rahoituksen tason riittävyyden toteutumista valtakunnallisesti ja maakunnittain. MTK huomauttaa, että seurauksia tason puutteellisuudesta ei ole riittävästi kuvattu

Osiassa 4.1.2.5 kuvataan vaikutuksia uuteen yritystoimintaan. MTK huomauttaa, että kasvupalvelu-uudistuksen ohella on uudistettava myös mm. TEKES asetus, jonka mukaan esimerkiksi innovaatioaseteliin ovat oikeutettuja vain yhtiöt ja osuuskunnat. Maa- ja metsätalousyritykset, toiminimet sekä liiketoimintaa harjoittavat yhtiöt ovat tämän TEKES rahoituksen ulkopuolella ja jäävät uuden yritystoiminnan kehittämisrahoituksen ulkopuolelle

@yrittajat.fi:

Pidämme esitykseen sisältyviä eri vaikutuslajeihin liittyviä arviointeja asianmukaisina. Viittasimme jo yllä siihen, että valmistelun yhteydessä on selvitetty eri maakuntien palvelutarjontatilannetta. Pidämme selvitystä tärkeänä. Samoin vaikutusarvioinneissa kerrotaan avoimesti eri maiden järjestelmäuudistuksista saaduista tuloksista.

Katsomme myös HE-tekstiin yhteys, että vaikutuksia on tällaisen uudistuksen yhteydessä mahdotonta arvioida etukäteen tarkasti. Tämä korostaa osaltaan jälkikäteen arvioinnin tarvetta.

Keskeinen seikka, joka sekä vaikeuttaa etukäteisarviointia että edellyttää jälkikäteisarviointia, on kysymys maakuntien itsenäisestä päätöksentekotilasta. Millaisiksi markkinat muotoutuvat, on pitkälti maakuntien vastuulla, kuten on tarkoituskin. Jotta kaikkien maakuntien toimenpiteet tukevat tehokkaasti uudistukselle asetettuja tavoitteita, tarvitaan yhteistä valtakunnallista tavoitteenasettelua sekä mittareita, joiden perusteella tuloksia arvioidaan

satakunta@yrittajat.fi:

Pidämme esitykseen sisältyviä eri vaikutuslajeihin liittyviä arviointeja asianmukaisina. Viittasimme jo yllä siihen, että valmistelun yhteydessä on selvitetty eri maakuntien palvelutarjontatilannetta. Pidämme selvitystä tärkeänä. Samoin vaikutusarvioinneissa kerrotaan avoimesti eri maiden järjestelmäuudistuksista saaduista tuloksista.

Katsomme myös HE-tekstiin yhteys, että vaikutuksia on tällaisen uudistuksen yhteydessä mahdotonta arvioida etukäteen tarkasti. Tämä korostaa osaltaan jälkikäteen arvioinnin tarvetta.

Keskeinen seikka, joka sekä vaikeuttaa etukäteisarviointia että edellyttää jälkikäteisarviointia, on kysymys maakuntien itsenäisestä päätöksentekotilasta. Millaisiksi markkinat muotoutuvat, on pitkälti maakuntien vastuulla, kuten on tarkoituskin. Jotta kaikkien maakuntien toimenpiteet tukevat tehokkaasti uudistukselle asetettuja tavoitteita, tarvitaan yhteistä valtakunnallista tavoitteenasettelua sekä mittareita, joiden perusteella tuloksia arvioidaan.

Jälkiarvioinnissa on syytä arvioida koko palvelupolku kunta-maakunta-valtio. Toimiiko se tehokkaasti ja uutta yritystoimintaa tuottaen ja varmistaako se myös toimivien yritysten kasvumahdollisuudet?

@psyli.fi:

Viittaamme JUKOn lausuntoon.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Esityksen vaikutukset ovat riittävästi tunnistetut. On tärkeää, että valtakunnallisesti varmistetaan maakunnille riittävä yhteinen tuki ja ohjaus järjestelmien käyttöönottoon ja saumattomaan palveluiden tarjontaan. erityisesti

Maakunnat järjestävät kasvu- ja työllisyyspalvelut itsenäisesti. Haluamme korostaa, että maksuttomien palveluiden määrittelyssä lakiehdotukseen on hyvä asia. Koska rekrytointipalveluiden maksuttomuudesta ei ole laissa mainintaa, on vaarana luoda pk-sektorille työllistämisen esteitä, jos maakunnat eivät järjestä pk-yrityksille maksuttomia palveluita esimerkiksi palveluseteliä käyttäen.

@invalidiliitto.fi:

Vammaisten henkilöiden osalta on kiitettävästi nostettu esiin YK:n vammaissopimus, joka velvoittaa maakuntia toiminnassaan. Lakiesityksessä todetaan tämän vuoksi, että lakimuutoksesta ei koidu vammaisille henkilöille haittaa. Vaikutusarviointi on tehty hieman ylimalkaisesti vammaisten henkilöiden osalta. Olisi toivottavaa pohtia esimerkiksi niitä vaikutuksia, joita koituu palvelujen muuttumisesta osin maksullisiksi asiakassetelin myötä. Vammaisen henkilö ei välttämättä saa työttömänä työnhakijana ansiosidonnaista korvausta, vaan hakee töitä työkyvyttömyyseläkkeen lisäksi, jolloin tilanne hänen kohdallaan on aivan toinen kuin jonkun muun työttömän. Tuleeko asiakasseteliin tulosisidonnaisuusharkintaa? Voiko asiakassetelin omarahoitusosuuden lukea toimeentulotuen kuluihin?

Vaikutusarvioinnissa olisi myös ollut toivottavaa pohtia sitä, että takaako todellakin yhdenvertaisuuslaki ja muut kansainväliset velvoitteet yhdenvertaiset palvelut kaikkialla. Onko yhdenvertaisuuslaista saatu tällä hetkellä vahvaa näyttöä siitä, että palvelut ovat muodostumassa kaikille yhdenvertaisesti saavutettaviksi?

Lisäksi olisimme kiinnostuneita siitä seikasta, miten STEAn tukemat järjestöt voivat osallistua työllisyyspalvelujen ja yrityspalvelujen tuottamiseen? Lakiesitys lähtee siitä, että kolmas sektori osallistuu palvelujen tuottamiseen. Esimerkiksi vammaisia henkilöitä työelämään ja yrittämiseen tukevat järjestöt toimivat nykyisen STEA:n avustusvaroilla. Jos nämä tahot vastaisuudessa auttavat kasvupalvelujen työntekijöitä joidenkin asiakkaiden kanssa kuten nykyään, voiko järjestö ottaa vastaan esim. palvelusetelin asiakkaalta, jos asiakas haluaisikin palvelunsa järjestön tuottamana eikä muita palveluntuottajia ole, vai miten suhtautuu STEA tähän seikkaan? Onko tästä käyty keskustelut stm:n kanssa? Miten mahdollistetaan kolmannen sektorin osallistuminen vaikeasti työllistyvien vammaisten henkilöiden työllisyyspalvelujen tai yrityspalvelujen tuottamiseen, jos ei alueella ole varsinaisia markkinoita. Tällä hetkellä monessa vammaisjärjestössä toimitaan valtakunnallisesti, koska määrällisesti vammaisia henkilöitä (ja ehkä tietyn diagnoosin omaavia) on vähän.

@chamber.fi:

Keskuskauppakamarin mukaan lakiesitys on muotoiltu itsehallinnollisille maakunnille ja riittävän väljäksi, jolloin se antaa maakunnille liikkumavaraa. Liikkumavara voi kuitenkin johtaa epäyhtenäiseen toteutukseen, jolloin syntyy palvelujen eriytymistä alueiden välillä ja sekä hyviä että huonoja käytäntöjä.

Parhaimmillaan kasvupalvelujen kokoaminen ELY:stä, TE-toimistosta ja maakunnan liitosta voi selkeyttää palvelujen ohjausta, kun järjestäjätahoja on vähemmän. Palveluista voi tulla myös nykyistä paremmin eri asiakasryhmille räätälöityjä ja vaikuttavampia. Keskuskauppakamari pitää kuitenkin tärkeää, että palveluiden vaikuttavuutta seurataan. Tämä on erityisen tärkeää siksi, että rahoitus ei ole pääasiassa korvamerkittyä, vaan yleiskatteellista (rakennerahastojen osalta kasvupalvelurahoitus on kuitenkin kohdennettua).

Uusi hajautetumpi toimintamalli voi myös johtaa siihen, että käsittely- ja maksatusajat voivat joillakin alueilla pidentyä nykyisestä ja päätöskien yhdenmukaisuus vähentyä, kun tehtävien keskittämistäjärjestelyjä ja tulohjausta puretaan. Keskuskauppakamari on tuonut esille valmistelussa käsittelyaikojen seurannan tärkeyttä ja tämä on mainittu maakunnan omavalvontaa käsittelevässä kohdassa. Tämän lisäksi käsittely- ja maksatusaikoja pitäisi seurata myös maakuntien välillä. Nykymallissa käsittelyaikoja on saatu kurottua, toimintaa yhtenäistettyä ja resursseja säästettyä sillä, että määrättyjä toimintoja on keskitetty määrättyihin elyihin ja liittoihin. Myös jatkossa maakuntien pitäisi tehdä yhteistyötä/toimintojen keskittämistä tarkoituksenmukaisissa palvelukokonaisuuksissa ja aluekehitystyössä. Erityisen tärkeää yhteistyö on työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi. Keskuskauppakamarin Alueiden kilpailukyky 2016-selvityksessä ilmenneeseen työmarkkinoiden kohtaanto-ongelmaan tarttuminen on Suomen kilpailukyvyllä ja alueiden elinvoimalle ensiarvoisen tärkeää. Työvoiman liikkuvuus ei saa vaarantua uusien hallinnollisten raja-aitojen tai rahanjakoperiaatteiden vuoksi.

Järjestelmämuutoksissa on aina riski kustannusten kasvuun esimerkiksi tietojärjestelmämuutosten ja kilpailuttamisesta syntyvien kustannusten myötä. Keskuskauppakamari pitää tärkeänä toisaalta, että julkisen talouden hoito hoidetaan huolella ja toisaalta sitä, että hallinto- ja järjestelmämuutoksista huolimatta yritysten ja asiakkaiden maksut pidetään kohtuullisina. Lakiin on kirjattu esimerkiksi yritysten osalta vain, että aloittavan yrityksen palvelut pitää olla maksuttomia (ks. 1 luku 4 § ja 5 §).

Keskuskauppakamari pitää välttämättömänä, että muutoksiin valmistaudutaan huolellisella riskien- ja kustannustenhallinnalla, jotta tässä ei toistu vastaavat ongelmat kuin Kansaneläkelaitoksen toimeentuloturvan myöntämisen kohdalla.

@yrittajat.fi:

Esitykseen sisältyvät arvioinnit ovat oikeita. Vaikutuksia on tällaisen uudistuksen yhteydessä mahdotonta arvioida etukäteen tarkasti. Tämä korostaa osaltaan jälkikäteen arvioinnin tarvetta.

Keskeinen seikka, joka sekä vaikeuttaa etukäteisarviointia että edellyttää jälkikäteisarviointia, on kysymys maakuntien itsenäisestä päätöksentekotilasta. Millaisiksi markkinat muotoutuvat, on pitkälti maakuntien vastuulla, kuten on tarkoituskin. Jotta kaikkien maakuntien toimenpiteet tukevat tehokkaasti uudistukselle asetettuja tavoitteita, tarvitaan yhteistä valtakunnallista tavoitteenasettelua sekä mittareita, joiden perusteella tuloksia arvioidaan.

@yrittajat.fi:

Pidämme esitykseen sisältyviä eri vaikutuslajeihin liittyviä arviointeja asianmukaisina. Viittasimme jo yllä siihen, että valmistelun yhteydessä on selvitetty eri maakuntien palvelutarjontatilannetta. Pidämme selvitystä tärkeänä. Samoin vaikutusarvioinneissa kerrotaan avoimesti eri maiden järjestelmä uudistuksista saaduista tuloksista.

Katsomme myös HE-tekstiin yhteys, että vaikutuksia on tällaisen uudistuksen yhteydessä mahdotonta arvioida etukäteen tarkasti. Tämä korostaa osaltaan jälkikäteen arvioinnin tarvetta.

Keskeinen seikka, joka sekä vaikeuttaa etukäteisarviointia että edellyttää jälkikäteisarviointia, on kysymys maakuntien itsenäisestä päätöksentekotilasta. Millaisiksi markkinat muotoutuvat, on pitkälti maakuntien vastuulla, kuten on tarkoituskin. Jotta kaikkien maakuntien toimenpiteet tukevat tehokkaasti uudistukselle asetettuja tavoitteita, tarvitaan yhteistä valtakunnallista tavoitteenasettelua sekä mittareita, joiden perusteella tuloksia arvioidaan. Vaikutusten arviointia on näistä syistä toteutettava koko uudistusprosessin ajan, seuraten selkeillä mittareilla maakuntien onnistumista palvelumarkkinoiden luomisessa ja laajemmin palveluiden järjestämisvastuun toteuttamisessa. Jälkiarvioinneissa on syytä arvioida järjestelmän ja erityisesti yrityksille tarjottavan palvelupolun toimivuus kunta-maakunta-valtio –akselilla. On erittäin epätoivottavaa, että uudistus johtaisi maakuntien palveluiden ja sitä myötä myös työmarkkinoiden sekä yritysten kasvuedellytysten voimakkaaseen eriytymiseen.

@tpy.fi:

Esityksessä ei ole kokonaisuudessaan tunnistettu sitä, millaisia vaikutuksia esityksen keskeisillä ehdotuksilla on heikossa työmarkkina-asemassa oleviin ja miten esitys tulee vaikuttamaan heidän mahdollisuuksiin saada palvelua jatkossa. TPY:n mielestä esityksen vaikutukset tähän kohderyhmään tulisi arvioida tarkemmin. Esityksessä todetaan, että heikossa työmarkkina-asemassa olevien ryhmä on heterogeeninen, mutta tarkempaa vaikutusten arviointia ei ole. Heikossa työmarkkina-asemassa olevista ainoastaan vaikutuksia maahanmuuttajiin on arvioitu tarkemmin.

Merkittävä osa nykyisistä työllisyyspalveluista tuotetaan työpajojen, yhdistysten, säätiöiden ja muiden valmennusyksiköiden toimesta. Iso osa näistä toimijoista on pieniä organisaatioita. Laista puuttuu arviointi siitä, miten se tulee vaikuttamaan näiden toimijoiden edellytyksiin tuottaa palveluja jatkossa. Useat tunnistetuista vaikutuksista vahvistavat sitä käsitystä, että laki tulee heikentämään merkittävästi isoimpien kaupunkien ja kuntien ulkopuolelle jäävää palveluntarjontaa ja asiakkaiden mahdollisuuksia saada henkilökohtaista palvelua. TPY katsoo myös, ettei vaikutuksia siihen, onko työllisyyspalveluja todellisuudessa mahdollista tuottaa kokonaan markkinoilla, ole arvioitu ja selvitetty uudistuksen valmisteluvaiheessa riittävästi. Lain vaikutukset työpajojen toimintaedellytyksiin ovat epäselvät ja valmistelussa on annettu esimerkiksi yhtiöittämisvelvoitteen vaikutuksista työpajatoimintaan vaihtelevaa ja ristiriitaista tietoa. TPY peräänkuuluttaa tarkempaa arviota lain vaikutuksista niin työpajatoimintaan kuin yleisesti välityömarkkinoilla tuotettaviin palveluihin ja niiden kohderyhmiin.

Esityksen taloudellisten vaikutusten arvioinnissa kuvataan kasvupalvelu-uudistuksen myötä radikaalisti uudistuva rahoitusrakenne. Esityksen mukaisesti maakuntien rahoitusratkaisuihin tulee olemaan alueellisia eroja, mikä tulee vaikuttamaan palvelujen yhdenvertaiseen saatavuuteen ja rahoituksen tason riittävyyteen. Esimerkiksi niissä maakunnissa joissa asukkaiden terveys on muita maakuntia huonommalla tasolla, jää työllistämiseen ja sosiaalipalveluihin vähemmän panoksia. TPY kysyy, miten taataan heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluihin resursointi jatkossa? TPY epäilee, että yleiskatteelliseksi muuttuva rahoitus heikentää työllisyyspalveluihin resursointia entisestään. Heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluihin tulisi olla korvamerkittyä rahoitusta, jotta kohderyhmän palvelujen saatavuus turvataisiin kestävästi.

TPY huomauttaa, että esityksen kirjaus siitä, että kilpailullisuus johtaa parempaan hinta-laatusuhteeseen, tulisi arvioida tarkemmin eri asiakasryhmien näkökulmasta. Samalla hinnalla ei voida tuottaa saman laatuista palvelua kaikille asiakasryhmille, vaan heikossa työmarkkina-asemassa olevien palvelun hinta on voitava asettaa korkeammalle kuin nopeasti työllistyvien. TPY on yhtä mieltä esityksen kirjauksesta, että keskeistä palvelujen onnistuneelle kilpailutukselle on laadun onnistunut monitorointi. Tässä yhteydessä tulee huomioida olemassa olevat mittaritot työllisyyspalvelujen laadullisen vaikuttavuuden todentamiseksi ja niille tulee antaa painoarvoa kilpailutuksissa. Työpajat ovat tässä suhteessa monia yksityisiä palveluntuottajia vahvemmassa asemassa, koska työpajakentällä palvelujen laadullisen vaikuttavuuden osoittamiseen on tehty vuosien kehittämistyö ja toimijat käyttävät mittaristoa, jolla saadaan valtakunnallisesti vertailukelpoista tietoa.

@yrittajat.fi:

Pidämme esitykseen sisältyviä eri vaikutuslajeihin liittyviä arviointeja asianmukaisina. Viittasimme jo yllä siihen, että valmistelun yhteydessä on selvitetty maakuntien palvelutarjontatilannetta. Pidämme selvitystä tärkeänä. Samoin vaikutusarvioinneissa kerrotaan avoimesti eri maiden järjestelmä uudistuksista saaduista tuloksista.

Katsomme myös HE-tekstiin yhteys, että vaikutuksia on tällaisen uudistuksen yhteydessä mahdotonta arvioida etukäteen tarkasti. Tämä korostaa osaltaan jälkikäteen arvioinnin tarvetta.

Keskeinen seikka, joka sekä vaikeuttaa etukäteisarviointia että edellyttää jälkikäteisarviointia, on kysymys maakuntien itsenäisestä päätöksentekotilasta. Millaisiksi markkinat muotoutuvat, on pitkälti maakuntien vastuulla, kuten on tarkoituskin. Jotta kaikkien maakuntien toimenpiteet tukevat tehokkaasti uudistukselle asetettuja tavoitteita, tarvitaan yhteistä valtakunnallista tavoitteenasettelua sekä mittareita, joiden perusteella tuloksia arvioidaan.

@yrittajat.fi:

Lisäksi on edellytettävä maakunnalta, että kun palveluntuottajia joko kilpailutetaan tai muutoin valitaan esimerkiksi palvelusetelien avulla tuottamaan kasvupalveluita tehdään se tavalla, joka kehittää, parantaa ja myös uudistaa palvelumarkkinaa. Palveluntuottajaksi pitää päästä myös laadulliset kriteerit täyttävät uudet yritykset ja toimijat. Maakunnan on tunnettava palvelumarkkina ja tehokkaimmat keinot hyödyntää sitä. Osaamiseen ja markkinavuoropuheluun pitää erityisesti kannustaa ja tätä on myös arvioitava säännöllisesti.

@saatio-oktetti.fi:

Vaikutuksen heikossa työmarkkina-asemassa oleviin tulee selvittää merkittävästi esityksvalmistelussa tähän mennessä tehtyä laajemmin. Nyt esitysluonnoksessa eritellään tarkemmin tilannetta vain maahanmuuttajien osalta. Arviointi ja erittely tulee suorittaa myös muiden heikossa työmarkkinatilanteessa olevien osalta eikä sivuuttaa tätä tarvetta toteamalla, että ryhmä on heterogeeninen.

Kuten vaikutusten arvioinnissa on tuotu esille, kasvupalvelurahoituksen yleiskatteellisuuden myötä maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyistä poikkeavilla tavoilla. Tämä johtanee merkittäviin eroihin siinä, miten saatavilla olevat palvelut kohtaavat yksittäisen ihmisen tarpeet oikea-aikaisesti. Yhdenvertaisuus tulee huomioida merkittävästi tehtyä valmistelua paremmin esityksen jatkovalmistelussa.

@amke.fi:

Esitys korostaa tarpeettomasti jakoa julkisesti rahoitetun koulutusjärjestelmän ja kasvupalveluihin kuuluvien osaamisen kehittämisen toimien välillä. Tämä haittaa erityisesti maahanmuuttajien koulutuksen tehostamista.

@yrittajat.fi:

Vaikutuksia tällaisen uudistuksen yhteydessä mahdotonta arvioida etukäteen tarkasti. Tämä korostaa osaltaan jälkikäteisen arvioinnin tarvetta. Keskeinen seikka, joka sekä vaikeuttaa etukäteisarviointia että edellyttää jälkikäteisarviointia, on kysymys maakuntien itsenäisestä päätöksentekotilasta. On pitkälti maakuntien vastuulla millaisiksi markkinat muotoutuvat. Jotta kaikkien maakuntien toimenpiteet tukevat tehokkaasti uudistukselle asetettuja tavoitteita, tarvitaan yhteistä valtakunnallista tavoitteenasettelua sekä mittareita, joiden perusteella tuloksia arvioidaan. Vaikutusten arviointia on näistä syistä toteutettava koko uudistusprosessin ajan.

@yrittajat.fi:

Pidämme esitykseen sisältyviä eri vaikutuslajeihin liittyviä arviointeja asianmukaisina. Viittasimme jo yllä siihen, että valmistelun yhteydessä on selvitetty eri maakuntien palvelutarjontatilannetta. Pidämme selvitystä tärkeänä. Samoin vaikutusarvioinneissa kerrotaan avoimesti eri maiden järjestelmä uudistuksista saaduista tuloksista.

Katsomme myös HE-tekstiin yhteys, että vaikutuksia on tällaisen uudistuksen yhteydessä mahdotonta arvioida etukäteen tarkasti. Tämä korostaa osaltaan jälkikäteisen arvioinnin tarvetta.

Keskeinen seikka, joka sekä vaikeuttaa etukäteisarviointia että edellyttää jälkikäteisarviointia, on kysymys maakuntien itsenäisestä päätöksentekotilasta. Millaisiksi markkinat muotoutuvat, on pitkälti maakuntien vastuulla, kuten on tarkoituskin. Jotta kaikkien maakuntien toimenpiteet tukevat tehokkaasti uudistukselle asetettuja tavoitteita, tarvitaan yhteistä valtakunnallista tavoitteenasettelua sekä mittareita, joiden perusteella tuloksia arvioidaan.

Jälkiarvioinnissa on syytä arvioida koko palvelupolku kunta-maakunta-valtio, toimiiko se tehokkaasti ja uutta yritystoimintaa tuottaen ja varmistaako se myös toimivien yritysten kasvumahdollisuudet.

@yrittajat.fi:

Lainsäädännön valmistelun yhteydessä on ennakkoon selvitetty mm. millaisia palveluja eri maakunnissa on tarjolla jo nykyisellään ja saatu kattava kuva monipuolisesta kokonaistarjonnasta. Perusteluissa on myös arvioitu nykyisin viranomaispalveluina tuotettujen palveluiden ulkoistuspotentiaalia. Samoin on selvitetty muiden maiden uudistuksista saatuja kokemuksia.

Vaikutusarviointia on tarpeellista toteuttaa koko uudistusprosessin ajan sekä seurata selkeillä mittareilla eri maakuntien onnistumista uusien palvelumarkkinoiden luomisessa.

@chamber.fi:

Parhaimmillaan kasvupalvelujen kokoaminen ELY:stä, TE-toimistosta ja maakunnan liitosta voi selkeyttää palvelujen ohjausta, kun järjestäjätahoja on vähemmän. Palveluista voi tulla myös nykyistä paremmin eri asiakasryhmille räätälöityjä ja vaikuttavampia.

Nykymallissa käsittelyaikoja on saatu kurottua, toimintaa yhtenäistettyä ja resursseja säästettyä sillä, että määrättyjä toimintoja on keskitetty määrättyihin elyihin ja liittoihin. Myös jatkossa maakuntien pitäisi tehdä yhteistyötä/toimintojen keskittämistä tarkoituksenmukaisissa palvelukokonaisuuksissa ja aluekehitystyössä. Erityisen tärkeää yhteistyö on työvoiman liikkuvuuden edistämisessä.

@yrittajat.fi:

Pidämme esitykseen sisältyviä eri vaikutuslajeihin liittyviä arviointeja asianmukaisina. Viittasimme jo yllä siihen, että valmistelun yhteydessä on selvitetty eri maakuntien palvelutarjontatilannetta. Pidämme selvitystä tärkeänä. Samoin vaikutusarvioinneissa kerrotaan avoimesti eri maiden järjestelmä uudistuksista saaduista tuloksista.

Katsomme myös, että vaikutuksia on tällaisen uudistuksen yhteydessä mahdotonta arvioida etukäteen tarkasti. Tämä korostaa osaltaan jälkikäteisen arvioinnin tarvetta.

Keskeinen seikka, joka edellyttää jälkikäteisarviointia, on kysymys maakuntien itsenäisestä päätöksentekotilasta. Millaisiksi markkinat muotoutuvat, on pitkälti maakuntien vastuulla, kuten on tarkoituskin. Jotta kaikkien maakuntien toimenpiteet tukevat tehokkaasti uudistukselle asetettuja tavoitteita, tarvitaan yhteistä valtakunnallista tavoitteenasettelua sekä mittareita, joiden perusteella tuloksia arvioidaan.

@akavanerityisalat.fi:

Esityksessä ei ole riittävästi tunnistettu asiakas- eikä henkilöstönäkökulmaa. Miten asiakkuuden on tarkoitus toteutua henkilö- ja yritysasiakkaille? Esitys merkinnee sitä, että 75 % henkilöstöstä siirtynee pois viranomaistehtävistä ja nykyisen työnantajansa palveluksesta. Esityksessä ei ole arvioitu riskejä siitä, miten paljon osaamista ja toimialan tuntemusta siirron yhteydessä voidaan menettää.

Esityksessä tulisi arvioida riskiä siitä, että siirtyminen ei onnistu tai toteutuu hallitsemattomasti. Mitä riskit merkitsevät asiakkaille ja toisaalta henkilöstölle?

Tulevaa ns. osaamis- ja rekrytointilakia ei voi pitää sisällöllisesti irrallaan kasvupalvelulaista vaikutusten arvioinnissa. Ensin tulisi antaa sisältöä osaamis- ja rekrytointilakiin ja sitä koskeviin henkilöstömääriin, jotta kasvupalvelulakia pystyisi pätevämmiin arvioimaan.

@nkl.fi:

Laissa on otettava huomioon läpileikkaavasti YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva yleissopimus. Ratifioitu sopimus on tullut voimaan 10.6.2016 ja sen velvoitteita on noudatettava lainsäädännön valmistelussa. Sopimuksella on kattavuutensa vuoksi erittäin merkittävä vaikutus vammaisten ihmisten oikeuksien ja olojen järjestämiseen. Esityksessä YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva yleissopimus on mainittu, mutta sitä ei tosiasiaassa ole otettu huomioon läheskään riittävästi. Myöskään esityksen vaikutuksia vammaisiin ihmisiin ei ole tarkasteltu huolella, vaan ne on ohitettu ylimalkaisilla toteamuksilla.

@arene.fi:

Kasvupalveluiden tuottajien osalta ei olla huomioitu, mitä vaikutuksia tulee oppilaitosten rajaamisesta pois palveluntuottajista. Esityksessä ei olla riittävästi selvitetty, kuinka suuri osuus oppilaitoksista olisi sidosyksiköitä. Lisäksi esityksessä on asiaan liittyviä ristiriitaisuuksia. Esimerkiksi ammattikorkeakoulut ovat luoneet vakiintuneet yhteistyöverkostot, jotka kehittävät aluetta ja tuottavat ekosysteemeille elintärkeitä palveluita omalla vahvalla asiantuntemuksellaan. Ammattikorkeakouluilla on lakisääteinen tehtävä edistää toiminnassaan aluekehitystä, kehittää työ- ja elinkeinoelämää sekä tuottaa TKI-toimintaa. Mikäli näin oleellisia toimijoita pakotetaan pois verkostoista, voi syntyä aukkoja, joita täyttämään ei löydy riittävää osaamista ja asiantuntemusta. Kasvupalveluntarjoajina olisi sallittava luonnolliset kumppanit, kuten korkeakoulut (ammattikorkeakoulut, yliopistot) ja ammatillinen toinen aste.

Arene korostaa, että sidosyksikköasemasta tehtävät tulkinnot eivät saa johtaa oppilaitoksiin kohdistuvaan syrjivään menettelyyn. Esityksessä mainitaan todennäköiseksi, että oppilaitos on sidosyksikköasemassa. Näin ei kuitenkaan ole ammattikorkeakoulujen osalta. Oppilaitos voi hyvin todeta uuden sidosyksikkömäärittelyn jälkeen sidosyksikköasemansa muuttuneen ja purkautuneen, jolloin in-house- hankinnat omistajien taholta loppuvat ja oppilaitos voi jatkaa palveluiden tarjoamista kasvupalvelumarkkinoilla. Sidosyksikköaseman tulkinnot tulee olla yksiselitteisiä ja lakiin perustuvia eivätkä saa johtaa oppilaitoksiin kohdistuvaan syrjivään menettelyyn.

Sidosyksikkömäärittelyn ulottaminen korkeakouluihin rajoittaisi vahvat aluekehittäjät pois kasvupalveluista. Tämä johtaisi helposti heikentävään kierteeseen. Ammattikorkeakoulujen rajaaminen ulos kasvupalvelujen tuottamisesta heikentäisi merkittävästi koko alueellisen innovaatiotoiminnan kehittämistä, koska ammattikorkeakoulut ovat oleellinen osa alueellista innovaatiotoimintaa. Ne tuovat alueelle uutta työvoimaa, uutta yrittäjyyttä, lisäävät kansainvälisyyttä ja tukevat olemassa olevan työelämän tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa. Lisäksi ammattikorkeakouluilla on merkittävässä määrin olemassa olevaa tutkimus- ja kehittämisinfrastruktuuria, joka edesauttaa innovaatiotoimintaa.

Kasvupalvelulaki esityksen tulee rakentua niin että se tukee ammattikorkeakoulujen lakisääteisen aluekehittämistehtävän toteuttamista. Keskeisintä on se, että ammattikorkeakoulut voivat jatkossa osallistua tarjouskilpailuihin kasvupalvelujen tuottamiseksi ja että niitä ei tulkita kunnallisiksi sidosyksiköiksi. Ammattikorkeakoulut ovat joka tapauksessa kehittämistoiminnan osalta tilanteessa, jossa rahoitus vähenee lähivuosina niin kansallisella kuin Euroopan unioninkin tasolla. On syytä kysyä, miten ammattikorkeakoulut pystyvät toteuttamaan jatkossa lakisääteistä TKI- ja aluekehitystehtäväänsä, jos ne kategorisesti suljetaan kasvupalvelukilpailutuksesta?

Muuten Arene pitää hyvänä ja oikein arvioituna uudistuksena määriteltyjä tavoitteita ja esimerkiksi palvelusetelimäisen toiminnan edistämistä.

@yrittajanaiset.fi:

Pidettävä huolta palveluita järjestettäessä, että palveluntuottajien valinta ja valvonta on yrityksille tasapuolinen. Ei saa syntyä uusia yksityisen sektorin monopoleja. Maakuntien tulee tarjota korkealaatuisia palveluita eri puolella Suomea, jotta kasvu ja kansainvälistyminen ei jää esimerkiksi vain kasvukeskuksiin.

@akava.fi:

Kasvupalveluiden rahoituksessa pitäisi olla työttömyyden vähentämiseen kannustava elementti. Esityksen mukaan ns. kasvupalvelurahoituksen jakokriteerit eivät sisällä työttömyyden vähentämiseen maakunnissa kannustavaa elementtiä. Sen sijaan kyseisestä rahoituksesta yhteensä 75 prosenttia määräytyy työttömien työnhakijoiden määrän ja työttömyysasteen perusteella, mikä saattaa muodostaa negatiivisen kannustimen työttömyyden vähentämiseen.

Lailla pitäisi suoraan varmistaa kasvupalveluiden riittävä rahoitus jokaisessa maakunnassa. Esityksen mukaan maakunnat päättävät itse rahoituksen kohdentamisesta maakunnan järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. On vaarana, että kasvupalveluihin suunnatut resurssit jäävät maakunnissa tarkoituksenmukaista tasoa pienemmiksi.

Lain on sallittava ammatilliset oppilaitokset sekä korkeakoulut palveluntarjoajiksi. Jokaisessa maakunnassa ammatillisen koulutuksen järjestäjät sekä yliopistot että ammattikorkeakoulut ovat keskeisimpiä sekä osaamis- että ohjauspalveluiden (koulutuksen) tuottajia. Koulutuksenjärjestäjät ovat myös järjestämisluvan (amatillinen koulutus) tai tutkinnonanto-oikeuden (korkeakoulut) saadessaan jo käyneet läpi laadunvarmistuksen. Ei olisi viisasta tahallaan sulkea virallisten koulutuksenjärjestäjien osaamista ja palveluita palveluntarjoajien ulkopuolelle.

Oppilaitokset voisivat laaja-alaisesta tarjonnastaan koota myös kattavia yhdistelmiä osaamisen kehittämistä ja tieto-, neuvonta-, ohjauspalveluita. Oppilaitosten on mahdollista perustaa myös erillinen yritys kyseistä tehtävää varten. Toinen asia on, onko tällainen ”pakko-yhtiöittäminen” järkevää ja tuleeko sitä kautta tehokkaimmin käyttöön oppilaitoksissa oleva osaaminen. Työttömille palveluita tuottavalla yrityksellä pitää olla lain velvoite tehdä yhteistyötä ammatillisen ja korkeakoulusektorin kanssa erityisesti ohjaus-, neuvonta- ja urapalveluissa. Opettajilla on alan osaaminen ja oppilaitoksilla infrastruktuuri valmiina.

Uraohjaukseen täytyy saada korkeakoulupohjainen täydennyskoulutusohjelma. Kaiken kaikkiaan palveluiden laadun varmistaminen on yksi tärkeimpiä maakuntien tehtävistä. Esimerkiksi laadukkaita ohjauspalveluita on runsaasti tarjolla, mutta niidenkin osalta on tunnistettava palveluiden osaamisen profiili, jotta palvelut ovat osuvia ja kustannustehokkaita työttömällä työnhakijalle. Palveluiden ostamisessa maakunnan tulee kiinnittää huomiota muun muassa seuraaviin kriteereihin: työntekijöiden koulutus (myös täydennyskoulutus), resurssien laajuus, toiminnan oma laadunhallintajärjestelmä, verkostojen laajuus, tiedonhankinnan tavat työmarkkinoista, koulutuksesta, työnhaun tavoista sekä työelämävaatimuksista.

Eräiden tehtävien hoitamisessa pätevyysvaatimukset on jatkossakin kirjattava lakiin. Nykyään esimerkiksi ammatinvalinta- ja urasuunnittelupalveluissa käytetään psykologisia arviointi- ja kuntoutusmenetelmiä (jtypl 6 luku, 11 §) ja terveydentilaa ja soveltuvuutta selvittäviä tutkimuksia (13 §), joissa psykologilla on oltava psykologian maisterin tutkinto taikka ylempi korkeakoulututkinto ja siihen sisältyvä tai erikseen suoritettu ylin arvosana psykologiassa (asetus ELY-keskuksista, kelpoisuusehdot, 21 §).

Tietojärjestelmien toimivuus ja yhteensopivuus maakuntien, viranomaisten ja eri toimijoiden välillä on varmistettava. Palveluprosessin sujuvuuden ja asiakkaan oikeusturvan varmistamiseksi nykyistä työllistymissuunnitelmaa vastaavalla dokumentaatiolla on todennettava työnhakijan oikeudet ja velvollisuudet ja varmistettava, että kaikki asianosaiset ovat niistä tietoisia.

Esityksen henkilöstövaikutukset osaamisen hävittämisen riskin näkökulmasta tulee arvioida. Jopa 75 prosenttia nykyisestä, vastaavia palveluita tuottavasta henkilöstöstä siirtynee pois viranomaistehtävistä ja nykyisen työnantajansa palveluksesta. Esityksessä ei ole arvioitu riskejä siitä...

@nytkis.org:

Lakiesityksen luonnoksessa on lyhyt luku, joka käsittelee sukupuolivaikutusten arviointia, mainiten henkilöstövaikutusten kohdistumisen naisiin sekä sen, että on syytä olettaa, että esityksellä olisi merkittäviä sukupuolivaikutuksia työnhakijoiden näkökulmasta. Sukupuolivaikutukset ovat kuitenkin laajemmat kuin luvun suppea käsittely antaa ymmärtää.

Kuten sukupuolivaikutukset-luvussa todetaan, työntekijöiden (TE-toimistot, ELY- ja KEHA -keskukset) kohtalo yhtiöittämisessä koskee pääasiassa naisia, koska suurin osa työntekijöistä on naisia. Tulisikin osana sukupuolivaikutusten arviointia arvioida tarkemmin työllisyysvaikutuksia nykyisiin työntekijöihin sekä selvittää, missä määrin yhtiöittäminen voi johtaa työehtojen heikkenemiseen, kun työvoimaintensiivisellä alalla yritysten kilpailuetu haetaan pitkälti palkkakuluista. Myös pidentyvät työmatkat voivat lisätä työn vastaanottamisen haasteita ja kuormittavuutta, erityisesti naisilla, joilla on keskimäärin laajemmat hoivavastuut kuin miehillä. Myös yrittäjyyteen siirtymiseen liittyvää tietoa sukupuolittain on tarkasteltava tässä kohdin, esimerkiksi on tiedossa että naisyrittäjyys on useammin pienyrittäjyyttä, mikä voi vaikuttaa kilpailumahdollisuuksiin.

On ongelmallista, ettei lakiesityksen luonnoksessa ole käsitelty tätä asiaa lainkaan henkilöstövaikutuksia arvioivassa luvussa vaan k.o. luku on sukupuolineutraali. Asian käsittely sukupuolinäkökulmasta kuuluu myös henkilöstövaikutus-lukuun.

Valtava-hanke (TEM) on osoittanut, että työelämän sukupuolisegregaation purun kannalta yksi tärkeä toimija voisi olla TE-palvelut, mutta tähän tarvittaisiin esimiesten ja asiantuntijoiden lisäkoulutusta. Kuinka voidaan huolehtia siitä, että sukupuolten välinen tasa-arvo ja sukupuolisegregaation purkamisen ohjaa yksityisiä palveluntuottajia? Ainakin sukupuolten välisen tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden edistäminen pitäisi eksplisiittisesti nimetä laatukriteeriksi. Valtava-hankkeen tulokset tulee huomioida lakiesitystä muokattaessa.

Sukupuolivaikutukset-luvussa todetaan, että ei ole erityistä syytä olettaa, että esityksellä olisi merkittäviä sukupuolivaikutuksia työnhakijoiden näkökulmasta. Sukupuolittain tarkasteltuna pitkäaikaistyöttömiä on kuitenkin eniten miehissä ja uutena ryhmänä on noussut myös esiin nuorten miesten pitkäaikaistyöttömyys. Lisäksi työelämän ulkopuolelle jääminen koskettaa erityisesti maahanmuuttajanaisia.

Näihin ryhmiin on kiinnitettävä erityistä huomiota. Kilpailu asiakkaista motivoi varmasti kustannustehokkuuteen mutta motivoiko sen palvelujen kehittämiseen kaikilta osin? Riskinä voi olla että yksityiset toimijat (esim. henkilöstöpalveluyritykset) ovat eniten kiinnostuneita helpoimmin työllistyvien palvelujen järjestämisestä, etenkin, jos palvelut toteutetaan ns. black box mallin mukaan eli niin, että maksetaan vain lopputuloksesta. Tällöin herää kysymys, kuinka käy pitkäaikaistyöttömien tai muiden vaikeasti työllistettävien ryhmien, kuten maahanmuuttajien, matalasti koulutettujen ja ikääntyvien. On riskinä, että yksityiset palveluntuottajat tekevät kategorian sisällä valikoimista, esimerkiksi työttömien työnhakijoiden maahanmuuttajien ryhmä on hyvin heterogeeninen. Tällöin vaikeimmin työllistettävien alaryhmä on vaarassa jäädä vaille juuri mitään itselleen toimivia palveluja. Lain perusteluissa on korostettava, että palvelujen järjestämistä tulee ohjata asiakaslähtöisyys. Lisäksi, kun monituottajamallissa ja valinnanvapaudessa tulee korostumaan entistä enemmän asiakkaan itseohjautuvuus, tulee palvelujen suunnittelussa kiinnittää erityishuomiota niihin vaikeasti työllistyvien ryhmiin, joiden kohdalla itseohjautuvuus saattaa olla rajallista.

Välityömarkkinoilla toimii paljon yhdistyksiä, jotka eivät toimi markkinalogiikan mukaisesti. Miten käy niiden toimintalogiikalle ja toiminnalle, mik...

...

@pardia.fi:

Näin merkittävän uudistuksen tueksi on liian vähän tutkittua tietoa ja ulkopuolista arviointia. Esityksen perusteluissa on useissa kohdin esitetty uudistuksen tavoitteisiin nähden ristiriitaisia tuloksia ja arvioita eri maista. Uudistuksen toteuttamistapojen motiivit herättävät kysymyksiä eivätkä tähtää ensisijaisesti työllisyyden parantumiseen.

@sak.fi:

Vaikutusten arvioinnista puuttuu täysin työttömien muuttuvaan tilanteeseen liittyvät arviot. Kuinka TE-toimistojen lopettaminen ja uusien palveluntuottajien mukaan ottaminen vaikuttaa esim. työllistymisen nopeuteen? Pystytäänkö kaikille työttömien ryhmille tarjoamaan palveluita? Kuinka vaikeimmin työllistyville ja esim. maahanmuuttajille tarjotaan heidän tarvitsemaa henkilökohtaista tukea ja palvelua? Kuinka estetään työvoiman hyväksikäyttö? Kuinka työttömien yhdenvertaisuus toteutetaan? Luonnokseen on kirjattu uudistuksen tavoitteeksi mahdollisuus räätälöidä palvelut alueen tarpeisiin parhaiten sopiviksi, mutta myös työttömien tarpeet ja kansalliset tavoitteet työvoimapolitiikalle tulisi arvioida.

@vammaisfoorumi.fi:

Vaikutukset eri väestöryhmiin -luvussa on käyty läpi heikommassa työmarkkina-asemassa olevia henkilöitä. Vammaisten henkilöiden osalta arviointi on toteutettu hyvin pintapuolisesti todeten, että oletettavasti maakunnat noudattavat mainittuja kansainvälisiä sopimuksia. Hienoa sinänsä, että YK:n vammaisten henkilöiden sopimus lakiesityksessä mainitaan, mutta teksti tulisi kirjoittaa velvoittavampaan muotoon, eli että maakuntien tulee noudattaa mainittuja kansainvälisiä sopimuksia. Esimerkiksi nyt lakiesityksen 23 pykälässä sanotaan, että "Maakunta voi palveluja koskevassa sopimuksessa tai palvelun tuottajan hyväksymistä koskevissa ehdoissa määritellä millä tavoin palvelun tuottajan on 1) ...". Pykälän yksityiskohtaisiin perusteluihin tulisi määritellä millä tavoin palvelun tuottaja käytännössä huolehtii esimerkiksi YK:n vammaissopimuksen ja yhdenvertaisuuslain mukaisista ammatinvalintaa, työllistymistä ja työpaikan säilyttämistä koskevista velvoitteista. Lakiteksti on riittämätön, mikäli siellä mainitaan vain, että velvoitteet tulee ottaa huomioon, ja että vastuiden noudattaminen on oletettavissa. Lakiesityksen vaikutuksista vammaisten työnhakijoiden todellisuuteen olisi voitu pohtia myös, miten vaikuttaa vammaisten henkilöiden työnhakuun se, että maakunta voi myöntää palvelun asiakassetelillä, joka ei kata koko palvelun hintaa? Miten vammaisten henkilöiden yhdenvertaisuus eri maakuntien välillä voidaan edes jollain tavalla ja tasolla varmistaa? Nyt vaarana on, että eri maakunnissa asuvat vammaiset henkilöt saavat erilaisia ja eriarvoisia palveluita.

@samsnet.fi:

När det gäller följderna för de språkliga rättigheterna konstateras det på s. 87 i det finskspråkiga propositionsutkastet att det sannolikt kommer att finnas ett större utbud av producenter på båda nationalspråken i tvåspråkiga orter än i enspråkiga orter. Något mer sägs inte om konsekvenserna. Med tanke på grundrättigheter i form av jämlikhet och språkliga rättigheter är detta anmärkningsvärt. Någon språkkonsekvensbedömning har överhuvudtaget inte gjorts. En sådan måste göras för att det ska vara möjligt att värdera hur lagförslaget påverkar den svenska språkminoriteten.

I övrigt hänvisar SAMS till Handikappforums utlåtande i denna del.

@forestindustries.fi:

Valtakunnallisten palvelun tuottajien ja maakuntien olisi huolehdittava siitä, että yritysasiakkaille tarjottavat kasvupalveluketjut ovat toimivia ja palvelut täydentävät toisiaan eli eivät ole päällekkäisiä. Tämä edellyttää tiivistä yhteistyötä valtakunnallisten palveluntuottajien ja maakuntien välillä. Asia on nostettu hyvin esille kappaleessa 4.3.3 Vaikutukset valtakunnallisiin kasvupalveluihin.

14. Muut vapaamuotoiset huomiot HE:n lukuun 4

@kuntaliitto.fi:

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteensovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta Kuntaliitto on todennut, että maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@jhl.fi:

Resurssien jako maakuntien kesken on mallissa ongelmallista. ELY- ja TE-toimistoalueet eivät vastaa maakuntajakoa. Myös maakuntien väliset tai valtakunnalliseksi soveltuvien tehtävien organisointi vaikeutuu ja osaamiskeskittymät hukataan.

Väkirikkaissa maakunnissa maakuntien yhtiöt ovat välivaihe, joka tekee yhtiöt jo valmiiksi elinkelvottomiksi.

Kansainväliset alan konsernit pystyvät valtaamaan nopeasti uudet markkinat ja nostamaan maakuntien kustannuksia. Verotulot niistä valuvat ulkomaille.

@hpl.fi:

HPL katsoo, että on olemassa riski siitä, että erityisesti heikommassa työmarkkina-asemassa olevat työttömät jäisivät vaille heille tärkeää henkilökohtaista palvelua, kun työvoimapalveluita kehitetään ensisijaisesti digitaalisiksi. HPL:n jäsenyritykset katsovat, että heikommassa työmarkkina-asemassa olevat tarvitsevat jatkossakin henkilökohtaisia ohjaus- ja neuvontapalveluita. Julkisuudessa on välillä kannettu huolta siitä, kiinnostavatko heikommassa työmarkkina-asemassa olevat työttömät yksityisiä palveluntuottajia. Ainakin HPL:n jäsenyritysten joukossa on yrityksiä, jotka ovat kiinnostuneita tuottamaan palveluita ko. kohderyhmälle.

@vates.fi:

Lakiesityksen perusteluosassa on huomioitu heikommassa työmarkkina-asemassa olevat, kuten osa pitkäaikaistyöttömistä, vammaiset henkilöt ja pitkäaikaissairaat. Perusteluissa todetaan, että etenkin heikossa työmarkkina-asemassa olevien kohdalla kasvupalveluiden tuottajaksi rekisteröitymisen kriteereiden laadinta painottaa kahta kokonaisuutta. Tarjolla tulee olla sekä työllistymisen edistymistä tukevia palveluita että palveluita työllistymisen edistämiseksi niille, jotka tarvitsevat pitkäkestoista ja mahdollisesti useista erilaisista työelämävalmiuksien ja osaamisen kehittämisen sekä henkilökohtaisen tuen palveluista muodostuvia palvelukokonaisuuksia.

On hyvä, että lakiesityksen perusteluissa on huomioitu heikossa työmarkkina-asemassa olevien ryhmien heterogeenisuus ja vaikutuksissa tunnistettu se, että maakunnilla voi olla erilainen kyky järjestää ja varmistaa eri asiakasryhmille heidän tarvitsemansa palvelut. Kun kasvupalveluille asetetaan yhtenäiset valtakunnalliset tavoitteet, jotka takaavat palvelujen yhteensovittamisen, yhdenvertaisen saatavuuden, valinnanvapauden ja kielellisten oikeuksien turvaamisen, on myös maakunnalliset eroavaisuudet mahdollista lieventää. Yhdenvertaisen kohtelun edellytys eri maakuntien välillä on huomioitu.

YK:n vammaissopimuksen 27 artiklan ja Euroopan Neuvoston sosiaalisen peruskirjan 9 ja 15 artiklojen velvoitteet sekä kasvupalveluja järjestettäessä että tuotettaessa on lain perusteluissa nostettu esiin ja korostettu maakuntien viimesijaista vastuuta niiden noudattamisessa.

@sekes.fi:

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus ja maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuului myös vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa.

Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja tulee olla mukana kasvupalvelu-lainsäädännössä.

@soste.fi:

-

@juko.fi:

Kilpailulle vapauttaminen ei itsessään toteuta hallituksen esityksen tavoitteita vaan kyse on siitä, saadaanko mallilla kustannussäästöjä ja uusia palveluinnovaatioita. Merkittävä riskitekijä on se, että maakunnat ovat eri kokoisia ja samalla valtion taholta suunniteltu ohjausta voi pitää liian löyhänä. Työ- ja elinkeinoministeriön ohjausroolia tulisi täsmentää ja vahvistaa.

Monialainen toiminta eri hallinnonalojen välillä on myös vaarantumassa siirryttäessä maakuntamalliin. Nyt luodut hyvät monialaiset toiminnan mallit esimerkiksi nuorten työllisyyden edistämisessä vaarantuvat, kun palvelutuotanto maakunnissa kilpailutetaan ja järjestetään sen jälkeen erilaisten toimijoiden toimesta. Esityksessä tulisi pohtia, minkälaisia palveluja pystytään tarjoamaan keskitetysti valtakunnallisen toimijan taholta.

@ek.fi:

EK huomauttaa, että erityisesti heikommissa työmarkkina-asemassa olevien työttömien jääminen vaille heille tärkeää henkilökohtaista palvelua on riski, kun työvoimapalveluita kehitetään ensisijaisesti digitaalisiksi.

@yrittajat.fi:

Totesimme yllä, että tarkkoja vaikutusarvioita on vaikea esittää tämänkaltaisissa muutoshankkeissa. Kiitämme kuitenkin valmistelua siitä, että perusteluista ilmenee eri palveluiden nykyisiä volyymitietoja sekä siitä, että perusteluissa arvioidaan, mikä nykyisin viranomaispalveluina tuotettujen palveluiden ulkoistuspotentiaali on. Tämä antaa erinomaisen kokonaiskuvan uudistuksen taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta merkityksestä.

@mtk.fi:

Esityksen mukaan maakuntien erilaiseen markkinatilanteeseen liittyy epävarmuustekijöitä. Liikkeellelähtötilanne kasvupalveluiden käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palveluntuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa. Palveluiden asiakkaat eivät pääse nauttimaan yhtä laajasta palveluntuottaja-valikoimasta ja valinnanvapaudesta kaikkialla Suomessa, koska palveluntuottajayritykset keskittyvät todennäköisesti niille paikkakunnille, joilla työmarkkinat toimivat. MTK korostaa, että palveluiden pilotointi kasvukeskusten ulkopuolella on syytä aloittaa välittömästi. Tarvetta lisää myös esityksen kirjaus: ”Kasvupalveluiden tuottaminen markkinoilla tehostaa toimintaa erityisesti niillä alueilla, joihin muodostuu toimivat kilpaillut markkinat kasvupalveluille. Niillä alueilla, joissa kilpailua ei ole esimerkiksi pitkien etäisyyksien ja harvan asutuksen takia, tehokkuushyödyt jäänevät pieniksi.”

Olemassa olevien, esimerkiksi kuntien tarjoamien elinkeinopalvelujen toimivia käytäntöjä ei saa muutoksessa menettää.

Luonnoksessa todetaan, että työ- ja elinkeinoministeriön selvityksen mukaan yhden hankintalainmukaisen tarjouksen laatimisen kustannukset palveluita tuottavalle yritykselle ovat keskimäärin 1 160 euroa. Lisäksi hankintayksikön hallinnon kustannukset ovat 2 900 euroa per palveluihin kohdistunut tarjouspyyntö. MTK huomauttaa, että uudistuksessa on luotava toimintatavat, joilla yritysten kustannukset saadaan alas esimerkiksi velvoittamalla vasta tarjouskilpailussa menestyvät toimittamaan täsmennetyt tiedot. Lisäksi hallinnon kustannukset on saatava minimiin ja resurssit käytännön kasvupalvelutyöhön.

MTK korostaa, että kiinteän laajakaistaverkon ulottaminen kaikkialle on entistä tärkeämpää, koska esityksen mukaan vaikutukset kasvupalvelujen saatavuuteen riippuvat ensisijaisesti siitä, kuinka hyvin palvelut digitalisoidaan ja minkälaiset laajakaistayhteydet asiakkailla on käytettävissään.

@yrittajat.fi:

Totesimme yllä, että tarkkoja vaikutusarvioita on vaikea esittää tämänkaltaisissa muutoshankkeissa. Kiitämme kuitenkin valmistelua siitä, että perusteluista ilmenee eri palveluiden nykyisiä volyymitietoja sekä siitä, että perusteluissa arvioidaan, mikä nykyisin viranomaispalveluina tuotettujen palveluiden ulkoistuspotentiaali on. Tämä antaa erinomaisen kokonaiskuvan uudistuksen taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta merkityksestä.

Palvelujen markkinaehtoistaminen tulee lisäämään tehokkuutta ja tuo kustannussäästöjä, mutta edellyttää järjestäjän toimesta hyvää koordinaatiota palvelujen tuottajien välillä, jotta eri palveluntuottajien ketju on yhtenäinen.

@invalidiliitto.fi:

Lakiesityksessä todetaan, että yksityinen palvelutuotanto ei ole toteutuskustannuksiltaan välttämättä halvempaa kuin julkinen, mutta odotusarvona on kokonaiskustannusten edullisuus nettovaikutuksena. Tutkimuskirjallisuus ei kuitenkaan tarjoa yksityistämistä puoltavaa tietoa yksityistämisen tuloksista. Lisäksi julkisuudessa on esitetty asiantuntija-arvioita muiden maiden yksityistämisen kokeiluista, joista sittemmin on jo luovuttu. Herääkin kysymys, mihin perustuu oletamus, että Suomessa näin voimakas yksityistäminen onnistuisi, jos siihen ei ole kyetty väestömäärältään isommissa maissa?

@chamber.fi:

Uudistuksella on todellinen mahdollisuus edistää palveluiden digitalisaatiota. Digitalisaation edistämisessä tukeutuminen valtakunnallisiin alustoihin voi olla perusteltua tämä helpottaa myös uusien palveluntuottajien markkinoillepääsyä. Keskuskauppakamari pitää kuitenkin tärkeänä, että järjestelmät eivät jäykistä palvelutuotantorakennetta eivätkä näin estä uusia palveluinnovaatiota.

Keskuskauppakamari pitää hyvänä, että digitalisaatiota edistetään myös viranomaisverkkoa kehittämällä. Samalla on syytä varmistaa, että alueelliset erot laajakaistayhteyksien tasossa eivät muodosta palvelujen saavutettavuuden esteeksi. Samoin on huomioitava palvelujen digitaalisen saavutettavuuden kannalta haasteelliset asiakasryhmät.

@yrittajat.fi:

Tarkkoja vaikutusarvioita on vaikea esittää tämänkaltaisissa muutoshankkeissa. Perusteluista ilmenee eri palveluiden nykyisiä volyymitietoja sekä arvioidaan, mikä nykyisin viranomaispalveluina tuotettujen palveluiden ulkoistuspotentiaali on. Tämä antaa erinomaisen kokonaiskuvan uudistuksen taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta merkityksestä.

@yrittajat.fi:

Totesimme yllä, että tarkkoja vaikutusarvioita on vaikea esittää tämänkaltaisissa muutoshankkeissa. Kiitämme kuitenkin valmistelua siitä, että perusteluista ilmenee eri palveluiden nykyisiä volyymitietoja sekä siitä, että perusteluissa arvioidaan, mikä nykyisin viranomaispalveluina tuotettujen palveluiden ulkoistuspotentiaali on. Tämä antaa erinomaisen kokonaiskuvan uudistuksen taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta merkityksestä. Markkinamekanismien hyödyntäminen antaa hyvät edellytykset parantaa palveluiden tuottavuutta ja tehokkuutta, mutta vaikutusarviointien tehtävänä on näiltäkin osin todentaa, toteutuvatko asetetut tavoitteet.

@chamber.fi:

Digitalisaatiota on syytä käyttää hyväksi mahdollisimman paljon.

@yrittajat.fi:

Totesimme yllä, että tarkkoja vaikutusarvioita on vaikea esittää tämänkaltaisissa muutoshankkeissa. Kiitämme kuitenkin valmistelua siitä, että perusteluista ilmenee eri palveluiden nykyisiä volyymitietoja sekä siitä, että perusteluissa arvioidaan, mikä nykyisin viranomaispalveluina tuotettujen palveluiden ulkoistuspotentiaali on. Tämä antaa erinomaisen kokonaiskuvan uudistuksen taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta merkityksestä.

@yrittajat.fi:

Tarkkoja vaikutusarvioita on vaikea esittää tämänkaltaisissa muutoshankkeissa. Perusteluista ilmenee eri palveluiden nykyisiä volyymitietoja sekä se, mikä nykyisin viranomaispalveluina tuotettujen palveluiden ulkoistuspotentiaali on. Tämä antaa hyvän kokonaiskuvan uudistuksen taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta merkityksestä.

@yrittajat.fi:

Totesimme yllä, että tarkkoja vaikutusarvioita on vaikea esittää tämänkaltaisissa muutoshankkeissa. Kiitämme kuitenkin valmistelua siitä, että perusteluista ilmenee eri palveluiden nykyisiä volyymitietoja sekä siitä, että perusteluissa arvioidaan, mikä nykyisin viranomaispalveluina tuotettujen palveluiden ulkoistuspotentiaali on. Tämä antaa erinomaisen kokonaiskuvan uudistuksen taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta merkityksestä.

Palvelujen markkinaehtoistaminen tulee lisäämään tehokkuutta ja tuo kustannussäästöjä, mutta edellyttää järjestäjän toimesta hyvää koordinaatiota palvelujen tuottajien välillä.

@chamber.fi:

Kauppakamari pitää hyvänä, että digitalisaatiota edistetään myös viranomaisverkkoa kehittämällä. Samalla on syytä varmistaa, että alueelliset erot laajakaistayhteyksien tasossa eivät muodosta palvelujen saavutettavuuden esteeksi.

@yrittajat.fi:

Totesimme yllä, että tarkkoja vaikutusarvioita on vaikea esittää tämänkaltaisissa muutoshankkeissa. Kiitämme kuitenkin valmistelua siitä, että perusteluista ilmenee eri palveluiden nykyisiä volyymitietoja sekä siitä, että perusteluissa arvioidaan, mikä nykyisin viranomaispalveluina tuotettujen palveluiden ulkoistuspotentiaali on. Tämä antaa erinomaisen kokonaiskuvan uudistuksen taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta merkityksestä.

@akavanerityisalat.fi:

Kilpailulle vapauttaminen ei itsessään toteuta hallituksen esityksen tavoitteita vaan kyse on siitä, saadaanko mallilla kustannussäästöjä ja uusia palveluinnovaatioita. Merkittävä riskitekijä on se, että maakunnat ovat eri kokoisia ja samalla valtion taholta suunniteltu ohjausta voi pitää liian löyhänä. Työ- ja elinkeinoministeriön ohjausroolia tulisi täsmentää ja vahvistaa. Monialainen toiminta eri hallinnonalojen välillä on myös vaarantumassa siirryttäessä maakuntamalliin. Nyt luodut hyvät monialaiset toiminnan mallit esimerkiksi nuorten työllisyyden edistämisessä vaarantuvat, kun palvelutuotanto maakunnissa kilpailutetaan ja järjestetään sen jälkeen erilaisten toimijoiden toimesta. Esityksessä tulisi pohtia, minkälaisia palveluja pystytään tarjoamaan keskitetysti valtakunnallisen toimijan taholta.

@nkl.fi:

Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien palvelujen osalta on ratkaistava työllisyys- ja sosiaalipalvelujen integraatio, monialainen yhteispalvelu ja sen tarpeen arviointi. Olennaista on huolehtia siitä, että palveluntuottajat eivät profiloidu vain suoraan työmarkkinoille sijoittuvien työnhakijoiden palveluihin ja että palveluntuottajilla on osaamista näkövammaisen ihmisen kokonaispalvelutarpeen arviointiin. On välttämätöntä, että palveluntuottajien välille tulee ohjausvelvoite.

@arene.fi:

Arene esittää harkittavaksi, että sidosryhmäsäännöksen sijaan kasvupalvelujen hankinnassa sovelletaan normaalia kilpailutusmenettelyä hankintalain mukaisesti.

Ammattikorkeakoululain (932/2014) mukaan ammattikorkeakoulujen tehtävänä (§4) on

”.. on antaa työelämän ja sen kehittämisen vaatimuksiin sekä tutkimukseen, taiteellisiin ja sivistyksellisiin lähtökohtiin perustuvaa korkeakouluopetusta ammatillisiin asiantuntijatehtäviin ja tukea opiskelijan ammatillista kasvua.”

”Ammattikorkeakoulun tehtävänä on lisäksi harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää ja aluekehitystä edistävää ja alueen elinkeinorakennetta uudistavaa soveltavaa tutkimustoimintaa, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa sekä taiteellista toimintaa. Tehtäviään hoitaessaan ammattikorkeakoulun tulee edistää elinikäistä oppimista.”

@sak.fi:

Kasvupalveluihin siirtymisellä on suuri vaikutus nykyiseen julkisen sektorin henkilökuntaan. TE-toimistojen ja ELY:n henkilöstö (noin 2 300 hlöä) siirtyy maakunnille vuoden 2020 loppuun mennessä liikkeen luovutuksen periaatteella vanhoina työntekijöinä, mutta ilman mahdollisiin tulevaisuudessa tapahtuviin irtisanomisiin liittyviä siirtymäaikoja. Henkilöstö tulisi jakautumaan maakuntien, maakuntien palvelulaitosten, maakuntien yhtiöiden ja maakuntien valtakunnallisten palvelukeskusten palvelukseen. Osa työntekijöistä tulisi kenties siirtymään muihin organisaatioihin, kuten yrityksiin. Tarkemmat henkilöstövaikutukset selviävät kuitenkin vasta aikaisintaan vuoden 2018 aikana. Alustavan arvion mukaan julkiselle sektorille jäisi TE-palveluiden osalta virkavastuulla tehtäviä töitä noin 15–25 prosentille nykyisestä henkilötyövuosimäärästä.

SAK haluaa nostaa esiin muutoksilla olevan merkittävä vaikutus henkilöstön asemaan ja merkitä monen vuoden epävarmuutta työntekijöille - missä työpaikka on, millaisia tehtäviä tulee tekemään vai uhkaako työttömyys. Tilanne vaatii riittävän ja jatkuvan informaation välittämistä työntekijöille, yhteistoimintalain noudattamista sekä hyvää vuoropuhelua johdon ja henkilöstön välillä muutokseen varautumisessa. Muutoksen läpivienti hallitusti edellyttää suunnitelmallisuutta ja perusteltua harkintaa henkilöstön siirtojen toteuttamisessa.

@vammaisfoorumi.fi:

Maakunnan kasvupalvelujen rahoitus on osa maakunnan yleiskatteellista rahoitusta. Määrärahat kasvupalveluihin eivät siis ole ns.

”korvamerkittyjä”, joten maakunnat päättävät itse käyttävätkö rahat yritystukiin tai soteen vai mihin. Työttömien ja varsinkin vaikeasti työllistyvien osalta tulisi olla säädeltyä, että palveluita on saatavilla.

Vaikuttaa myös siltä, että palkkatukirahoja ei ole enää erikseen määriteltä, joten niiden saatavuus maakunnittain on kysymysmerkki. Palkkatuki on toiminut oivana kannustimena palkata vammaisen henkilö töihin. Vammaisen henkilön palkkatuki on yksi keino edistää yhdenvertaisuutta yhteiskunnassamme, tämä tulisi taata myös tulevaisuudessa.

Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien palvelujen osalta on ratkaistava työllisyys- ja sosiaalipalvelujen integraatio, monialaisen yhteispalvelun tarve. Olennaista on huolehtia siitä, että palveluntuottajat eivät profiloidu vain suoraan työmarkkinoille sijoittuvien työnhakijoiden palveluihin. Tämä tarkoittaa myös palvelutarpeen arvioinnin osalta kykyä arvioida esimerkiksi vammaisen henkilön kokonaispalvelutarve. Tärkeää on, että palveluntuottajien välille tulee ohjausvelvoite.

15. Vapaamuotoiset huomiot

@yrittajat.fi:

- työkokeilut edelleen käytössä
- työvoimakoulutuksista
- o tutkintoon johtava koulutus siirtyy OKM:lle
- o ammatillinen koulutus (ei tutkintoon johtava) jää
- o yhteishankintakoulutus jää
- o maahanmuuttajakoulutus jää
- 51 momentin rahoista noin puolet siirtyy OKM:lle
- ELY ei enää osta koulutuksia; tärkeää kuitenkin on, että kouluttajia jatkossakin
- tärkeää on säilyttää vaikuttamismahdollisuus (foorumi) siihen, mitä tutkintoon johtavaa koulutusta alueella jatkossa tarjotaan
- viranomaistehtäväksi määritelty omaehtoinen työttömyysetuudella opiskelu tärkeä

@gmail.com:

Vapaamuotoiset huomiot: Asian valmistelussa ei ole riittävästi otettu mukaan henkilöstöä ja käsittelyä on vaivannut kiire.

@kuntaliitto.fi:

Kuntaliitto kiinnittää huomiota siihen, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Epäselväksi jää, missä ja millä perusteilla linjausta on mahdollisesti muutettu, varsinkaan 26.9.2016 strategiaistunnossa hyväksytyjä linjauksia ei ole ollut nähtävillä.

@sttk.fi:

Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelulainsäädännön uudistukseen perustettu ohjausryhmä on ollut hyvä ajatus, mutta käytännössä kokoukset ovat olleet lähinnä TEM:n tiedotusluonteisia tapaamisia, joissa tietoa on saatu erityisesti aikatauluista ja eri työryhmien työstä.

Esimerkiksi koko uudistuksen peruslähtökohtien pitävyydestä ei ole käyty yhtään keskustelua. Todellista ohjausvaikutusta lakiesitykseen on siten ollut vain vähäisessä määrin. Työskentelyä on haitannut suuresti palvelujen järjestämisen kannalta merkittävien lakien ja päätösten keskeneräisyys ja tavaton lainvalmistelun kiire.

@jhl.fi:

Lain valmistelu on näyttäytynyt henkilöstön suuntaan salailevana. Asianosaisen henkilöstön ja henkilöstöjärjestöjen osallistaminen mallin laatimiseen on sivuutettu lähes kokonaan.

@hpl.fi:

HPL pitää lain valmistelun aikataulua erittäin tiukkana. Lain valmistelun osalta HPL kiittää siitä, että lain valmistelu on ollut avointa ja on uskallettu julkaista keskeneräisiäkin luonnoksia. Lakiehdotukseen sisältyviä asioita on paljon vielä avoinna ja erillislait ovat vielä kovin keskeneräisiä, joten kokonaisuuden hahmottaminen on paikoitellen vielä vaikeaa.

@sekes.fi:

Maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kuntien kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista keskeisen tärkeää mahdollisuutta tunnista ja tämä mahdollisuus on palautettava lakiesitykseen.

@soste.fi:

Asian valmistelussa ovat olleet mukana eri hallinnon edustajat ja työmarkkinajärjestöt. Uudistusten puutteellisesta valmistelusta vaikeasti työllistyvien palvelujen osalta kieli se, että lausunnoille lähteneeseen kasvupalvelulakiluonnokseen ei ole pyydetty lausuntoa palveluiden käyttäjiltä eikä välityömarkkinoilla toimivilta tahoilta. Ko. tahoja ei myöskään ole huomioitu työryhmätyöskentelyn yhteydessä.

Työikäisistä suomalaisista noin 1,9 miljoonalla on jokin pitkäaikaissairaus tai vamma. Heistä 600 000 arvioi, että tämä sairaus tai vamma vaikuttaa heidän työhönsä tai työmahdollisuuksiinsa. Osatyökykyisillä on myös muita suurempi riski jäädä työttömäksi. Osatyökykyisten kanssa työskentelevien asiantuntijuutta ei ole otettu huomioon valmistelussa.

@juko.fi:

Asian valmistelussa ei ole riittävästi otettu mukaan henkilöstöä ja käsittelyä on vaivannut poliittisten linjausten viivästymisen takia kiire. Kiireestä on hyvänä esimerkkinä pääkaupunkiseudun erillisratkaisu. Henkilöstölle esitetyt ratkaisut ovat tulleet täytenä yllätyksenä, ja kasvupalvelulainsäädäntöön liittyvät muut muutokset ja sen ohella tehdyt päätökset ovat aiheuttaneet sekaannusta virastojen toimintaan. Tällaisia ovat hallituksen päättämät kolmen kuukauden haastatteluhanke, työttömyysturvalausuntojen siirtäminen KELalle ja Työttömyyskassoilta sekä kuntakokeilut. Kuntakokeiluilla oli tarkoitus valmistautua maakunta-uudistuksen ja uudistuvan kasvupalvelulainsäädännön tuloon. Kokeilu on auttamattomasti myöhässä ja siitä saatava kokemushyöty on kyseenalainen. Epäselvää on kuntakokeilussa myös se, että kuntaorganisaatioon tiukasti sidoksissa olevat organisaatiot toteuttavat työnjohdolla kokeilua, jonka lopputuloksia tulisi hyödyntää avoimilla kasvupalvelun markkinoilla. Henkilöstön osalta kokeilussa on epäselvää mm. tehtävänkuvat, joihin siirryttäisiin ja tasa-arvoinen ja yhdenvertainen kohtelu maakuntaan siirtymisessä tilanteessa, jossa henkilöstö on kunnan työnjohdon alaisuudessa.

@ek.fi:

Lain kokonaisuuden arvioinnin kattavasti tekee mahdolltomaksi se seikka, että lain sisältöä yksityiskohtaisemmin määrittelevät erillislait eivät alkuperäisestä tavoitteesta huolimatta ehtineet samaan lausuntoajankohtaan.

@mtk.fi:

Asiaa on valmisteltu kovalla vauhdilla ja kokonaisuus on hyvin moniulotteinen. MTK esittää kuitenkin kiitoksensa valmisteleville työryhmille sekä ohjausryhmätyöskentelylle. Työn aikana esille tulleet kehittämis ehdotukset ovat huomioitu hyvin ja tavoitteena on selkeästi ollut maakunnille valtaa antava ja elinkeinoja uudistava lainsäädäntö.

@yrittajat.fi:

Olemme olleet mukana Pohjois-Savon maakuntauudistuksen toimenpideryhmissä yhteisellä edustuksella Pohjois-Savon MTK:n Kuopion seudun Kauppakamarin kanssa. Olemme lisäksi keskusteluja hyvinkin laajasti eri toimijoiden kanssa maakunnallisten palveluiden kehittämisestä. Toteutusvaiheessa tulee ehdottomasti tehdä laajaa yhteistyötä kuntien elinvoimapaalveluiden sovittamisessa maakunnan yrityspalvelutehtävien kanssa asiakkaalta päin sopivimpaan muotoon. Helppo saavutettavuus (mukaan lukien digitaaliset ratkaisut) on onnistumisen avain.

@yrittajat.fi:

Olemme mukana Satakunnan maakuntauudistuksen ohjausryhmässä ja olemme olleet mukana kuulemistilaisuuksissa sekä käyneet pienryhmäkeskusteluja toimijoiden kanssa. Enemmän yhteistyötä pitäisi tehdä palveluja määriteltäessä sekä määriteltäessä kuntien ja maakunnan palvelujen rajapinnat lähinnä yrityspalveluiden järjestämisessä. Kasvupalveluissa meillä ei ole varsinaista valmisteluryhmäpaikkaa, sillä tämä valmistelu tehdään Satakunnassa virkamiesvoimin. Tässä olisi voinut olla myös asiakkaan näkemys paikallaan.

@psyli.fi:

Viittaamme JUKOn lausuntoon.

@invalidiliitto.fi:

Mielenkiintoista on lain valmistelussa ollut se seikka, että lausuntoa pyydettiin aika harvalta järjestöltä. Lakimuutoksen kohderyhmänä on suureksi osaksi työttömät henkilöt, joten olisi ollut odotettavaa, että lausuntoa pyydetään näiltä kohderyhmiä edustavilta järjestöiltä laajasti.

@chamber.fi:

Keskuskauppakamari pitää erittäin positiivisena, että työ- ja elinkeinoministeriö on valmistellut lakiesitystä aidossa kumppanuusyhteistyössä alusta lähtien. Selkeänä lähtökohtana on ollut maakuntien itsehallinto ja markkinoiden avaaminen. Uudenmaan erillisratkaisu on kuitenkin tullut annettuna ratkaisuna ja valmistelu tässä on ollut suljettua ilman asiakastarkastelua.

@yrittajat.fi:

Yrittäjät ovat olleet mukana valmistelussa Etelä-Karjalan maakuntauudistuksen seuranta- ja ohjausryhmässä sekä tärkeimmissä työryhmissä, mukaan lukien Aluekehityksen alatyöryhmä, jossa lausunnon antaja on mukana ollut.

Valmistelu on ollut avointa ja palautteeseen on suhtauduttu aidolla vakavuudella ja tarkkuudella vaikkakin uudistus on vaativa sekä sisältökysymysten laajuudeltaan että aikataulultaan. Kaikissa työryhmissä on käsitelty muutoksia hyvin kattavasti.

Yhteistyötä voisi tehdä vielä enemmän palvelujen määrittelyn suhteen sekä määriteltäessä kuntien ja maakunnan palvelujen rajapinnat lähinnä yrityspalveluiden järjestämisessä.

@yrittajat.fi:

Olemme olleet mukana valmistelussa ohjausryhmän kautta. Katsomme valmistelun olleen avointa ja palautteeseen rakentavasti suhtautuvaa siitä huolimatta, että uudistus on äärimmäisen vaativa sekä sisältökysymysten laajuus että aikataulupaine huomioon ottaen.

@tpy.fi:

Hallituksen 5.4.2016 tekemän linjauksen mukaan TE-palvelut päätettiin siirtää maakuntiin ja hyödyntää niiden tuottamisessa järjestäjä-tuottaja-mallia. Hallituksen linjaus muutti näin ollen hallitusohjelman alkuperäistä kirjausta siitä, että vaikeimmin työllistyvien palvelujen siirtoa kuntien vastuulle selvitettäisi hallituskauden aikana. Tätä oli tarkoitus pilotoida alueellisissa työllisyyskokeiluissa, joihin liittyvää lainsäädäntöä ja kokeilujen sisältöä jouduttiin muokkaamaan radikaalisti hallituksen linjausmuutosten vuoksi. TPY:n mielestä hallitusohjelman alkuperäinen kirjaus vaikeimmin työllistyvien palvelujen siirrosta kuntiin olisi pitänyt selvittää ja pilotoida laajamittaisesti siten kuin alun perin oli suunniteltu. Linjan muutos ilman perusteellista selvittämistä ja laajamittaista kokeilua kertoo uudistusten puutteellisesta valmistelusta ja siitä, ettei heikossa työmarkkina-asemassa olevien palvelujen roolia osana kasvupalveluja ole tunnistettu.

Vuoden 2017 aikana käynnistävät alueelliset työllisyyskokeilut toteutuvat hallituksen linjausmuutoksista huolimatta, mutta alkuperäistä tarkoitusta kapea-alaisempina eikä kokeiluissa mukana olevilla ole selkeää käsitystä kokeilujen tarkoituksesta, kun kuntien roolia työllisyydenhoidossa ollaan kasvupalvelu-uudistuksessa merkittävästi rajaamassa. Kokeiluissa kunnille sen sijaan lisätään toimivaltaa työnhakijoiden palveluprosesseissa ja kokeiluja koskevan lakiesityksen mukaan kunnat voivat valmistautua työllisyyskokeiluissa maakuntauudistuksen jälkeiseen aikaan. Kuitenkin kuntien tulisi yhtiöittää palvelunsa, mikäli ne haluavat ottaa käyttöön kokeiluissa syntyviä toimintamalleja. TPY:n näkemyksen mukaan kasvupalvelulaki ja laki alueellisista työllisyyskokeiluista ja niitä koskevat linjaukset ovat jääneet toisistaan erillisiksi uudistusten valmisteluvaiheessa jo aikataullisestikin.

Uudistuksen valmisteluun liittyen TPY huomauttaa, että heikossa työmarkkina-asemassa olevat ja heille suunnattuja palveluja tuottavat palveluntuottajat on jätetty kaikilla tasoilla, paikallistasolta valtakunnalliselle tasolle tarkasteltuna, uudistuksen valmistelun ulkopuolelle. Palveluntuottajia edustavia kansallisia kattojärjestöjä ei ole kuultu valmistelijoiden toimesta eikä niiltä ole pyydetty lausuntoa lakiesityksestä. Lisäksi itse palvelunkäyttäjät on jätetty kokonaan huomiotta uudistuksen valmistelussa. TPY katsoo kyseessä olevan niin merkittävän toimintakentän uudistuksen, joka vaikuttaa läpileikkaavasti kaikkien kansalaisten elämään ja palveluihin, että erityisesti ne palvelunkäyttäjät, joiden asemaan uudistuksessa liittyy suurimpia epävarmuustekijöitä olisi täytynyt tulla kuulluksi valmisteluvaiheessa.

@yrittajat.fi:

Katsomme valmistelun olleen avointa ja palautteeseen rakentavasti suhtautuvaa siitä huolimatta, että uudistus on äärimmäisen vaativa sekä sisältökysymysten laajuus että aikataulupaine huomioon ottaen.

@yrittajat.fi:

Pohjois-Pohjanmaalla maakuntauudistuksen muuta kuin sotepuolta on valmisteltu vain virkamiesten toimesta. Mukaan ei ole kutsuttu elinkeinoelämän edustajia. Yksittäisiä keskusteluja valmistelun kulusta on käyty työryhmien vetäjien kanssa. Huomattavan paljon pitäisi lisätä vuorovaikutusta. Uudistus on erityisen tärkeä yrittäjille sekä asiakkaina ja tulevana palveluntuottajina. Tarvitaan markkinatuntemusta ja yhteistyötä enemmän. Kuntien ja maakuntien keskinäinen rajapinta on myös hallinnut keskustelua alueellisesti. Mitä kunnat saavat tehdä ja mitä eivät.

@saatio-oktetti.fi:

Asian valmistelussa ovat olleet mukana eri hallinnon edustajat ja työmarkkinajärjestöt. Uudistusten puutteellisesta valmistelusta heikossa työmarkkina-asemassa olevien osalta kertoo hyvin se, että lausuntoa ei pyydetty palveluiden käyttäjiltä tai välityömarkkinoilla toimivilta tahoilta. Näitä ei huomioitu myöskään työryhmätyöskentelyssä.

@yrittajat.fi:

Kymenlaaksossa uudistusta on tähän asti valmisteltu lähinnä virkamiesten ja luottamushenkilöitten toimesta. Elinkeinoelämän edustajia ei tähän mennessä ole juuri kutsuttu valmisteluun mukaan. Olemme olleet mukana valmistelussa yksittäisten keskustelujen ja seminaarien kautta. Valmistelun etenemisestä tiedottaminen sinänsä on maakunnassakin ollut varsin avointa. Vuoropuhelun ja yhteistyön lisääminen ja tiivistäminen eri tahojen ja maakunnan yrittäjien kanssa olisi ensiarvoisen tärkeää.

@yrittajat.fi:

Olemme olleet mukana valmistelussa Keski-Suomen Kasvupalvelut-työryhmän kautta. Katsomme valmistelun olleen avointa ja palautteeseen rakentavasti suhtautuvaa siitä huolimatta, että uudistus on äärimmäisen vaativa sekä sisältökysymysten laajuus että aikataulupaine huomioon ottaen.

Olemme olleet mukana Keski-Suomen sote- ja maakuntauudistuksen viidessä valmistelevassa työryhmässä sekä läsnäolo- ja puheoikeudella ohjausryhmässä. Olemme lisäksi olleet mukana kuulemistilaisuuksissa sekä käyneet pienryhmäkeskusteluja toimijoiden kanssa. Enemmän yhteistyötä pitäisi tehdä palvelujen määrittelyn suhteen sekä määriteltäessä kuntien ja maakunnan palvelujen rajapinnat lähinnä yrityspalveluiden järjestämisessä.

@nkl.fi:

Palveluntuottajina toimivien yritysten, erityisesti pienten yritysten, tuote- ja palveluvalikoiman laajuudesta, laadusta ja vaikuttavuudesta on varmistuttava. Näkövammaisten asiakkaiden osalta palveluntuottajien digitaalisen palvelutarjonnan ja sähköisen asioinnin on oltava saavutettavaa ja käytettävää. Digitaalisen palvelutarjonnan lisäksi henkilöasiakkaille on taattava mahdollisuus henkilökohtaiseen asiointiin toimipisteissä. Digitaalisten palvelujen kehittämisen haasteiden ratkaisuihin edellytetään yhteistyötä Näkövammaisten liitto ry:n kanssa. Valmistettava esitys on merkityksellinen näkövammaisten ja muiden vammaisten kannalta. Esitys on valmisteltu ilman vammaisjärjestöjen osallistamista. Lisäksi lausuntopyyntöjä ei, ilman erillistä huomauttamista, lähetetty vammaisjärjestöille. Näkövammaisten liitto ry huomauttaa, että asian merkityksellisuuden vuoksi Työ- ja elinkeinoministeriön olisi ollut aiheellista pyytää lausuntoja myös vammaisjärjestöiltä ja huolehtia koko valmisteluprosessin ajan, että vammaisjärjestöjen osallisuus on varmistettu. Tähän velvoittaa YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen 4. artikla Yleiset velvoitteet 3. kohta.

@arene.fi:

Asianvalmistelu on toteutettu hyvin, mutta siinä oltaisiin voitu kuulla jo aiemmin ja laajemmin alueellisia toimijoita pelkkien keskusjärjestöjen sijaan. Lisäksi valmistelussa olisi laajemmin sovittava yhteen eri ministeriöiden hallinnonaloja koskevia asetuksia ja linjauksia, kuten korkeakoulujen rahoitusmallien asettamia vaikutuksia.

Vaikka hallitus on korostanut markkinalähtöisyyttä, ei sen vuoksi ole tarpeen rajata oppilaitoksia, ammattikorkeakouluja ja yliopistoja pois kasvupalveluiden tuottajista, vaan markkinalähtöisyys voidaan toteuttaa kilpailutuksella ottaen huomioon, että ne ovat lähtökohtaisesti erillisiä toimijoita kuin kasvupalveluiden järjestäjät.

@yrittajanaiset.fi:

Digitaalisten palveluiden edistäminen on tärkeää. Samalla tulee huolehtia riittävästä henkilökohtaisesta palvelusta yrityksille. Tietopalveluita järjestettäessä on huolehdittava, että kilpailutuksia hoitavilla virkamiestahoilla on riittävä hankintaosaaminen ja ymmärrys myös hankittavasta teknologiasta, jota ostetaan ja kilpailutetaan. Näin varmistetaan hankittavan teknologian nykyaikaisuus, mutta myös toimintavarmuus ja käyttäjystävällisyys. Lisäksi tulee huomioida, että järjestelmätoimittajat ovat hyvämaineisia ja kansallisesti merkittävässä hankinnoissa huomioida toimittajan veronmaksuaine.

@akava.fi:

Palkansaajakeskusjärjestöjen kirje 24.1. kilpailukykyministereille

- Työttömien palveluprosessi, eri asiakasryhmät, vastuut
- Henkilöstön asema, muutosjohtaminen, yt-laki
- Julkisten hankintojen osaaminen maakunnissa
- Vaikuttavuusarvioinnit

Palkansaajakeskusjärjestöjen ja Elinkeinoelämän keskusliiton kirje 21.3. valtioneuvostolle

- Huoli työvoimapalvelujen tulevaisuudesta, saatavuudesta, kannustavuuden heikentymisestä, yhdenvertaisuudesta
- Kirjattava laajemmin ja yksityiskohtaisemmin palveluista
- Työttömyysturvan työvoimapolitiittisten edellytysten ratkaiseminen tarkoituksenmukaiselta osin maakunnan vastuulle

@sak.fi:

Asian valmistelu on viety läpi liian kiireisellä aikataululla. Asiakokonaisuus on niin suuri, ettei kaikkia näkökulmia tai vaikutusarvioita ole ehditty huomioida/valmistella. Luonnoksella olevaan lakiin liittyy myös muita liitännäislakeja, joiden valmistelu on edelleen kesken. Tämä vaikeuttaa kokonaisuuden hahmottamista ja tarvittavia yksityiskohtia saattaa jäädä sääntelemättä (sääntelyn purkamisessa ei voida mennä liian pitkälle).

Lain valmistelu on edennyt yritysten näkökulma edellä. Yritysten kasvu ja työllisyyden lisääminen on tärkeää, mutta edelleen työttömät jäävät kasvupalveluiden osalta taka-alalle. Kasvupalveluissa on kuitenkin kyse suurelta osalta työvoimapolitiittisten järjestämisen muutoksesta, joten työttömät tulee nostaa vahvemmin esiin.

TEMin asettaman ohjausryhmän työ on ollut näennäistä valmistelun kiireellisyyden vuoksi. Ohjausryhmälle on kerrottu lainsäädäntötyön ja päätösten etenemisestä - ryhmä on toiminut enemmän seurantaryhmänä kuin ohjausryhmänä. Toivon mukaan tällä lausuntokierroksella esiin nousseet kommentit otetaan tarkoin huomioon.

@vammaisfoorumi.fi:

Asian valmistelussa ovat olleet mukana eri hallinnot ja työmarkkinajärjestöt, mutta onko kohderyhmää osallistettu hankkeen eri vaiheissa? Onko työttömiä työnhakijoita kuultu tai pyydetty näkemyksiä nettikyselyin tai muutoin? Onko kysytty mielipidettä muilta kuin työmarkkinajärjestöiltä? Vammaiset ihmiset ja heitä edustavat järjestöt tulee osallistaa lainsäädännön muutosten valmisteluun kuten vammaisyleissopimuksen 4 artikla 3 kohta edellyttää

@samsnet.fi:

SAMS hänvisar till Handikappforums utlåtande i denna del.

@sll.fi:

Uudenmaan ratkaisun päättäminen ei ollut transparenttia eikä järkevää. Samoin MAL-sopimusten nyppääminen esityksestä pois kesken kaiken oli väärin.

16. Vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 1

@yrittajat.fi:

Yleisesti tulisi määritellä myös ne säilyvät palvelut, jotka on aiemmin hoidettu yhteistyössä (naapuri) maakunnista käsin. Tulisi olla selkeät ohjeet asioista, jotka järjestetään jatkossa oman maakunnan toimesta (mm. kotouttamispalvelut, koulutushankintojen kilpailutukset, kalatalousasiat). On tärkeintä keskittyä riittävien palveluiden järjestämiseen ja varmistaa riittävät resurssit tehtävien hoitamiseksi.

Muiden hallinnonalojen (mm. OKM, LVM, MMM, YM) kytkemistä aluekehittämiskokonaisuuteen sekä niihin liittyvää edunvalvontaa on tärkeää. Huomionarvoista on se että ETA valmisteluryhmässä ollaan oltu sitä mieltä, että ETA tehtäväkenttään liittyvät päätökset tehdään omassa maakunnassa (tiettyissä asioissa yhteistyö muiden alueiden kanssa lienee kuitenkin tarpeen).

@gmail.com:

Uudistuksen tavoitteena on asiakaslähtöisyys ja palveluiden parantaminen. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että ollaan menossa rakenteet edellä eikä palveluiden käytännön toteutusta ole mietitty eikä henkilöstöä kuultu.

@kuntaliitto.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä. Toisaalta tekstissä puhutaan TEM:n hallinnonalan nykyisten työvoima-, yritys- ja kotouttamispalvelujen siirtymisestä maakuntaan, toisaalta kasvupalvelun käsitteellä viitataan laajasti valtion ja maakunnan toimiin lain tavoitteiden toteuttamisessa. Kasvupalvelu-käsitettä tulee rajata em. tavalla sekä tarvittaessa täsmentää lakia muuttamalla otsikkoa esimerkiksi muotoon ”laki alueiden kehittämisestä sekä työ- ja elinkeinopalveluista”.

Pykälä 4: kansallisten ja EU-menettelyjen yhteensovittamisessa ei tule kaventaa nykyisin kansallisella puolella olevaa joustavuutta verrattuna EU-säädösten sisältämiin menettelyihin.

@jhl.fi:

Kielelliset oikeudet palveluissa voidaan taata vain viranomaistuottajien osalta. Monituottajamallin markkinaehtoiset toimijat ovat ilmeisesti vapautettuja palvelujen tarjoamisesta samalla velvoitteella, joka johtaa kunkin alueen vähemmistökielen aseman heikkenemiseen palvelujen tarjonnassa.

@hpl.fi:

Lähtökohtaisesti HPL kannattaa ajatusta siitä, ettei työnhakija-asiakkaiden palveluiden sisältöä määritellä tiukasti, vaan luotetaan siihen, että palveluntuottajat osaavat tuottaa sellaista palvelua, mitä tarvitaan työttömien työllistämiseen. Koska laki rekrytointi- ja osaamispalveluista on vielä niin keskeneräinen, on vaikea ottaa kantaa siihen, pitäisikö työnhakija-asiakkaalle tarjottavia vähimmäispalveluita määritellä kuitenkin jollakin tasolla jo kasvupalvelulaissa. HPL varaa mahdollisuuden lausua asiasta tarkemmin jälkikäteen.

@vates.fi:

5§:ssä säädetään palvelujen maksullisuudesta. Henkilöasiakkaan maakunnalliset kasvupalvelut ovat maksuttomia. Maakuntien järjestämissä kasvupalveluissa yksi toteutustapa voi olla myös asiakasseteli. Asiakassetelin käytön mahdollisuus toteuttaa valinnanvapautta silloin, kun maakunnalla ei ole mahdollisuutta tarjota riittävän monipuolisia työllisyyspalveluita. Koska maakunnalliset kasvupalvelut ovat harkinnanvaraisia, voi maakunta päättää tuottaa olennaisesti suppeammat kasvupalvelut, mikäli riittävää tarvetta palveluihin ei ole. Kasvupalveluihin sisältyvä asiakkaan valinnanvapaus voi jatkossa antaa heikossa työmarkkina-asemassa olevalle henkilölle enemmän mahdollisuuksia valita palveluita työllistymisensä tehostamiseksi varsinkin niissä maakunnissa, joissa kasvupalveluiden tarjonta on suppeaa.

@sekes.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä. Kasvupalvelu-käsitettä tulee rajata sekä tarvittaessa täsmentää lakia muuttamalla otsikkoa esimerkiksi muotoon ”laki alueiden kehittämisestä sekä työ- ja elinkeinopalveluista”.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Kaikki kielelliset oikeudet on turvattava muutoksessa. Kaiken tiedon on oltava esteetöntä ja saavutettavaa huomioiden paitsi kieli- ja kulttuurivähemmistöt myös erityisryhmien tarpeet.
- Työttömien palveluiden tulee perustua maksuttomuuteen.

Lakiluonnoksen luvun 1 3§:ssä säädetään palvelujen järjestämisessä käytettävästä kielestä. Yksityiskohtaisissa perusteluissa viitataan viittomakielilakiin, mutta se puuttuu itse lakipykälästä. Myös tieto palveluista tulee olla kaikkien saavutettavissa (huomioitava selkokieli, viittomakieli, verkkosivujen käytettävyys näkövammaisille). Tiedon tulee olla aina myös kirjallisesti saatavilla. Kaikki kielelliset oikeudet on turvattava muutoksessa. Kaiken tiedon on oltava esteetöntä ja saavutettavaa huomioiden paitsi kieli- ja kulttuurivähemmistöt myös erityisryhmien, kuten kehitysvammaisten, tarpeet. Uudesta lainsäädännöstä ja periaatteista on tiedotettava saavutettavasti eli selkeän suomen, ruotsin ja saamen lisäksi myös molemmilla viittomakielillä. Neuvontaa ja ohjausta on oltava saatavilla suoraan viittomakielellä, jotta kaikkia viittomakieltä käyttäviä kuuroja ei ohjattaisi palvelutarpeen arviointiin ”varmuuden vuoksi”. Palvelutarpeen arvioinnissa kielelliset oikeudet on turvattava.

5 § palvelujen maksullisuudesta jää hieman epäselväksi. Lakiehdotuksessa määritellään henkilöasiakkaille tarjottavat maakunnalliset kasvupalvelut maksuttomiksi, mutta perusteluissa nostetaan esiin yhtenä toteutustapana asiakasseteli. Tuleeko osa esim. työttömien palveluista maksullisiksi? Työttömien palveluiden tulee perustua maksuttomuuteen.

Maakunnille asiakassetelin käyttö on vapaaehtoista ja maakunnat itse määrittelevät asiakassetelillä saatavat palvelut. Lähtökohtaisesti tämä asettaa ihmiset eriarvoiseen asemaan sen perusteella, missä maakunnassa he asuvat.

Asiakassetelissä olennaista on setelin todellinen arvo / taso suhteessa sillä saatavan palvelun kustannuksiin. Toisin sanoen, mitä ja minkä tasoisen palvelun asiakas saa kyseisellä setelillä. Setelin arvon on oltava riittävä, eikä se saa vuosien varrella inflatoitua. Mikäli seteleiden todellinen arvo on riittämätön tai pidemmällä aikavälillä inflatoituu, joutuu asiakas tosiasiallisesti maksamaan haluamansa palvelun ja setelin arvon välisen erotuksen (laittamaan omaa rahaa ”päälle”). Lakiesityksen perusteluissa esitetään, että asiakassetelin ei tarvitse kattaa koko palvelua. Tämä asettaa ihmiset eriarvoiseen asemaan maksukyvyn mukaan. Epäselväksi jää voiko ”omarahoitusosuuden” kattaa toimeentulotulon tai henkilökohtaisen budjetin avulla.

@juko.fi:

Uudistuksen tavoitteena on asiakaslähtöisyys ja palveluiden parantaminen. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että uudistusta tehdään rakenteet edellä, eikä palvelun käytännön toteutusta ole mietitty eikä henkilöstöä kuultu. Työvoimahallinnon haasteet ovat kasvavat. Suunniteltu TE-toimistojen palveluiden purkaminen ja eri toimijoille hajauttaminen sekä osaavasta työvoimasta irti päästäminen merkitsisivät työvoimapalveluiden ”tuuliajolle” jättämistä, jonka seurauksena yhteiskunnan työllisyystavoitteet tuskin toteutuvat.

Kasvupalvelujen laadun takaaminen edellyttää, että lainsäädännöllä määrätään palveluja tuottavien organisaatioiden henkilöstön kelpoisuus-/pätevyysvaatimuksista. Nykyisin TE-toimistoja koskevassa lainsäädännössä on esimerkiksi psykologien osalta säädetty seuraavasti:

Julkista työvoimapalvelua koskevan lain 1295/2002 mukaan ammatinvalinta- ja urasuunnittelupalveluissa käytetään

- ▶ psykologisia arviointi- ja kuntoutusmenetelmiä (6 luku 11§)
- ▶ terveydentilaa ja soveltuvuutta selvittäviä tutkimuksia (13§)

Asetus ELY-keskuksista, kelpoisuusehdot:

21§ 2) psykologilla psykologian maisterin tutkinto taikka ylempi korkeakoulututkinto ja siihen sisältyvä tai erikseen suoritettu ylin arvosana psykologiassa.

Vastaavat määräykset tulee sisällyttää uuteen lainsäädäntöön, jolla ohjataan kasvupalveluja tuottavia organisaatioita.

TE-toimistojen palveluiden jakautuminen useiden yksityisten palveluntuottajien toteuttamaksi tekee palvelun tarjoamisesta pirstaleista ja palvelun alueellinen tasapuolisuus heikkenee entisestään, mikä mahdollistaa yhä useamman nuoren ja aikuisen syrjäytymisen.

Pykälän 1 momentin 7 ja momentin 8 mukainen esitys tuo mukanaan edellä mainitun pirstaloitumisen. Esitetty valinnanvapaus ei toteudu kaikissa maakunnissa. Valinnanvapaus asettaa palvelujen käyttäjät eriarvoiseen asemaan, ja tuotanto ei määräydy palvelun tarpeen mukaan, vaan markkinoiden mukaan.

@ek.fi:

Maakunnan järjestämien kasvupalveluiden rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain perusteella. EK toteaa, että tässä lausunnossa rahoitukseen on mahdotonta ottaa kantaa, koska alkuperäisestä tavoitteesta huolimatta ko. lakiluonnosta ei saatu lausuttavaksi rinnakkain kasvupalvelulain kanssa.

@yrittajat.fi:

Luku 1 on yleisesti ottaen toimiva. Soveltamisalasta ja tavoitteista käy ilmi, mihin lailla pyritään. Jonkinlaisena vähintään optisena epätasapainona toteamme, että kasvupalveluiden tavoitteita ei olla säätämässä erikseen, vaan ne sisältyvät 1 luvun 1 § 2 momenttiin ja implisiittisesti lain 3 lukuun. Sen sijaan aluekehityksen tavoitteista esitetään säädettäväksi oma pykälä. Tämä lienee aluekehityssääntelyn historian tulos, mutta ehkä olisi syytä harkita vastaavanlaisen tavoitesäännöksen säätämistä myös kasvupalveluista.

@mtk.fi:

Lain tavoitteet ovat selkeästi muotoiltuja ja laissa on selkeästi huomioitu aluekehittämisen laaja-alaisuus. Lisäksi aluekehittämisen ja kasvupalvelujen suhde on hyvin kuvattu.

Lain soveltamisalassa on selkeästi määritelty, että laki sovelletaan TEM hallinnonalan tehtävien järjestämiseen. On hyvä, että 1§:ssä on myös todettu, että lakia ei sovelleta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto), Euroopan maatalouden tukirahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta rahoitettaviin tukiin liittyviin tehtäviin. MTK korostaa maaseutuasioiden vahvaa EU kytköstä ja tästä johtuvaa välttämättömyyttä säilyä erillään.

Vaikka suuri osa kasvupalveluista on maksuttomia, huomauttaa MTK, että maakuntien eräistä tehtävistä perimät maksut eivät saa asettaa asukkaita ja yrityksiä eri arvoiseen asemaan eri puolilla Suomea.

@yrittajat.fi:

Luku 1 on yleisesti ottaen toimiva. Soveltamisalasta ja tavoitteista käy ilmi, mihin lailla pyritään. Jonkinlaisena vähintään optisena epätasapainona toteamme, että kasvupalveluiden tavoitteita ei olla säätämässä erikseen, vaan ne sisältyvät 1 luvun 1 § 2 momenttiin ja implisiittisesti lain 3 lukuun. Sen sijaan aluekehityksen tavoitteista esitetään säädettäväksi oma pykälä. Tämä lienee aluekehityssääntelyn historian tulos, mutta ehkä olisi syytä harkita vastaavanlaisen tavoitesäännöksen säätämistä myös kasvupalveluista.

@yrittajat.fi:

Tavoitesäännöksen säätämistä myös kasvupalveluista. Luku 1 on yleisesti ottaen toimiva. Soveltamisalasta ja tavoitteista käy ilmi, mihin lailla pyritään. Jonkinlaisena vähintään optisena epätasapainona toteamme, että kasvupalveluiden tavoitteita ei olla säätämässä erikseen, vaan ne sisältyvät 1 luvun 1 § 2 momenttiin ja implisiittisesti lain 3 lukuun. Sen sijaan aluekehityksen tavoitteista esitetään säädettäväksi oma pykälä. Tämä lienee aluekehityssääntelyn historian tulos, mutta ehkä olisi syytä harkita vastaavanlaisen tavoitesäännöksen säätämistä myös kasvupalveluista.

@psyli.fi:

Lakiesityksen 5§ palvelujen maksullisuudesta todetaan, että henkilöasiakkaalle ja yritykselle yritystoimintaa aloittaessa tarjottavat maakunnalliset kasvupalvelut ovat maksuttomia. Kuitenkin kohdan perusteluissa mainitaan, että toteutustapana voi olla myös asiakasseteli, johon asiakkaalta voidaan edellyttää myös omaa maksuosuutta. Tämä vaarantaisi erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa olevien pääsyn ohjauspalveluihin ja sitä kautta pahentaisi syrjäytymistä. Henkilöasiakkaalle tulisi aina olla tarjolla myös täysin maksutonta palvelua, joka olisi myös saatavilla lähialueella ilman matka- ym. kustannuksia.

TE-toimistojen psykologipalvelu on nykyisin asiakkaalle maksutonta ja koko työikäisen väestön käytettävissä työnhakijastatuksesta riippumatta. Asiakas voi myös itse ottaa yhteyttä suoraan psykologipalveluun, jossa psykologi auttaa ratkaisemaan ammatinvalintaan, ammatilliseen kehittymiseen ja kuntoutumiseen liittyviä ongelmia. Myös vajaakuntoisten sekä vaikeasti työllistyvien koulutustarpeiden huomioon ottaminen ja realististen työllistymismahdollisuuksien arvioiminen edellyttää psykologin osaamista. Psykologisen osaamisen avulla pystytään yhteen sovittamaan yhteiskunnan ja työnhakijoiden tarpeita talouden vaatimuksetkin huomioon ottaen.

TE-toimistojen resursseja on leikattu samaan aikaan kun työttömien määrä ja yksilöllisen ohjauksen tarve ovat lisääntyneet. Työntekijöiden määrä työvoimapalveluissa on muutamassa vuodessa laskenut neljänneksellä, psykologien määrä peräti puoleen. On jo paljon paikkakuntia, joissa asiakkaiden on käytännössä mahdotonta saada kasvokkaista ohjausta. Palvelu on aina ollut erittäin kysytty, yksittäisiä ohjauskeskusteluja käytiin yhä vuonna 2016 yli 28 000 kappaletta. Asiakkaiden pääsy ohjaukseen on vaikeutunut henkilöresurssien ja toimipisteiden vähentämisen vuoksi, mikä on todennäköisesti osaltaan johtanut työttömyyden pitkittymiseen ja koulutusten keskeyttämiseen. Tätä kehitystä ei ole varaa vahvistaa. Työ- ja elinkeinohallinnossa psykologit ovat tuoneet esiin henkilökohtaisen, kokonaisvaltaisen ja integroivan ohjauksen tarpeen kasvua ja siihen tarvittavaa henkilöresursointia jo vuosia.

@invalidiliitto.fi:

Lakiesityksessä määritellään, että henkilöasiakkaan kasvupalvelut kuten starttirahapäätös ja siihen kiinteästi liittyvät asiantuntijapalvelut olisivat maksuttomia. Yksityiskohtaisissa perusteluissa 2. kappaleessa todetaan kuitenkin, että maakunta voi harkintansa mukaan myöntää asiakassetelin, johon voi kuulua omarahoitusosuutta. Nähdäksemme tämä on vastoin palvelujen yhdenvertaisuusperiaatetta. Voivatko palvelut olla yhdenvertaisesti kaikkien saatavissa, jos joihinkin palveluihin liittyy omarahoitusosuutta edellyttävä asiakasseteli? Voiko toimeentulotuella kattaa omarahoitusosuutta, vai sisältyykö asiakasseteliin tuloperustaista harkintaa?

@chamber.fi:

Keskuskauppakamari pitää perusteltuna, että lakiin ei kirjata yksittäisiä palveluja eikä palvelujen vähimmäistasoa. Palvelukokonaisuuksien pitää kuitenkin noudattaa lain tavoitteita esim. edistää työllisyyttä. Väljä muotoilu antaa maakunnalle itsehallintoon kuuluvaa liikkumavaraa.

Kasvupalvelujen rahoitus ja palvelujen maksullisuus:

Lakiin on kirjattu esimerkiksi yritysten osalta vain, että aloittavan yrityksen palvelut pitää olla maksuttomia (ks. 1 luku 4 § ja 5 §).

Keskuskauppakamari pitää tärkeänä toisaalta, että julkisen talouden hoito hoidetaan huolella ja toisaalta sitä, että hallinto- ja järjestelmämuutoksista huolimatta yritysten ja asiakkaiden maksut pidetään kohtuullisina.

yrittajat.fi:

Se on yleisesti ottaen toimiva. Soveltamisalasta ja tavoitteista käy ilmi, mihin lailla pyritään. Kasvupalveluiden tavoitteita ei olla säätämässä erikseen. Sen sijaan aluekehityksen tavoitteista esitetään säädettäväksi oma pykälä. Ehkä olisi syytä harkita vastaavanlaisen tavoitesäännöksen säätämistä myös kasvupalveluista.

@yrittajat.fi:

Luku 1 on yleisesti ottaen toimiva. Soveltamisalasta ja tavoitteista käy ilmi, mihin lailla pyritään. Jonkinlaisena vähintään optisena epätasapainona toteamme, että kasvupalveluiden tavoitteita ei olla säätämässä erikseen, vaan ne sisältyvät 1 luvun 1 § 2 momenttiin ja implisiittisesti lain 3 lukuun. Sen sijaan aluekehityksen tavoitteista esitetään säädettäväksi oma pykälä. Tämä lienee aluekehityssääntelyn historian tulos, mutta ehkä olisi syytä harkita vastaavanlaisen tavoitesäännöksen säätämistä myös kasvupalveluista.

@tpy.fi:

TPY kiinnittää lain yleisissä säännöksissä huomion erityisesti kuntien elinvoimatehtävien määrittelemättä jättämiseen osana kasvupalveluja sekä palvelujen maksullisuuteen, jota koskevat kirjaukset ovat tulkinnanvaraisia luvun 1 5 §:ssä.

2 §:ssä todetaan, ettei laissa määriteltäisi valtakunnallisten kasvupalvelujen sisällön tai palvelukokonaisuuksien ohella myöskään kuntien elinvoimatehtäviä. TPY huomauttaa, että koska lain 1 §:ssä lain soveltamisalasta ja tavoitteista säädetään paikallisten elinvoimapalvelujen olevan osa palveluketjuja, tulisi laissa myös määritellä nämä tehtävät. Esimerkiksi työpajoilla tarjottavista palveluista osa voitaisi toteuttaa kuntien elinvoimatehtävien nimissä, mutta työpajoilla tuotettaisiin myös kasvupalveluja. Kunnissa on todettu olevan osin epäselvää, missä määrin kunta voi toteuttaa jatkossa omaehtoista työllistämistä mm. työkokeiluina tai palkkatuettuna työnä ja mitä palveluja sekä millä resursseilla kunnissa voidaan työllistämässä tarjota. Tästäkin syystä kunnan elinvoimatehtävät työllistämässä osana kasvupalvelujen yhteensovittamista tulisi avata laissa.

5 §:ssä palvelujen maksullisuudesta todetaan henkilöasiakkaan maakunnallisten kasvupalvelujen olevan maksuttomia. Kuitenkin maakuntien kasvupalveluissa toteutusvaihtoehtona olevasta asiakasasetelista on todetaan seuraavasti: "Asiakasasetelin ei tarvitse kattaa koko palvelua, vaan asiakkaalta voidaan edellyttää myös omaa maksuosuutta ehtona asiakasasetelin myöntämiselle. Omarahoitusosuutta ei tulisi edellyttää vielä siinä vaiheessa, jossa maakunta kartoittaa asiakkaan tarpeita, vaan vasta palvelutarpeen selvittyä ja asiakkaan valitessa varsinaista palveluntuottajaa." TPY huomauttaa, että mikäli kirjaukset asiakasasetelin osittaisesta maksullisuudesta pitävät paikkansa kirjauksen mukaisesti, ei pykälässä säädettävä kasvupalvelujen maksuttomuus pidä paikkaansa kaikilta osin. Tämä tulee tarkentaa lakiin.

@chamber.fi:

Kaikki maksut on syytä pitää kohtuullisina.

@yrittajat.fi:

Luku 1 on yleisesti ottaen toimiva. Soveltamisalasta ja tavoitteista käy ilmi, mihin lailla pyritään. Toteamme kuitenkin, että kasvupalvelulaille tulisi harkita vastaavanlaisen tavoitesäännöksen säätämistä, kuin mitä aluekehityksen tavoitteiden osalta on esitetty.

@yrittajat.fi:

Kasvupalvelut määritelmänä kuulostaa hyvältä, se on kuitenkin määritelty laissa viittauksena 1pykälään. Tämä määrittely ainakin tässä vaiheessa näyttäytyy hieman epäselvältä erityisesti suhteessa kunnan elinvoimaisuustehtävään ja kuntien tuleviin elinkeinotehtäviin. Voisiko termin määritellä selkeämmin?

@saatio-oktetti.fi:

Esitysluonnoksessa palvelujen maksuttomuus jää epäselväksi. Lakiluonnoksessa määritellään henkilöasiakkaille tarjottavat maakunnalliset kasvupalvelut maksuttomiksi, mutta perusteluissa nostetaan esiin yhtenä toteutustapana asiakasaseteli, joka voisi edellyttää omaa maksuosuutta. Tämä antaa ymmärtää, että osa maakunnista voisi päätyä järjestämään palvelut merkittäviltä osin siten, että palvelut eivät tosiasiallisesti ole käyttäjille maksuttomia. Tältä osin lakiesitystä tulee selkeyttää merkittävästi ja varmistaa, että kaikilla palveluita tarvitsevilla on tosiasiallisesti mahdollisuus riittäviin ja oikea-aikaisiin hänelle tosiasiallisesti maksuttomiin palveluihin. Asiakasasetelin käyttöönotto sinällään nähdään myönteisenä mahdollisuutena.

@yrittajat.fi:

Yleisesti ottaen toimiva. Soveltamisalasta ja tavoitteista käy ilmi, mihin lailla pyritään.

@yrittajat.fi:

Luku 1 on yleisesti ottaen toimiva. Soveltamisalasta ja tavoitteista käy ilmi, mihin lailla pyritään. Jonkinlaisena vähintään optisena epätasapainona toteamme, että kasvupalveluiden tavoitteita ei olla säätämässä erikseen, vaan ne sisältyvät 1 luvun 1 § 2 momenttiin ja implisiittisesti lain 3 lukuun. Sen sijaan aluekehityksen tavoitteista esitetään säädettäväksi oma pykälä. Tämä lienee aluekehityssääntelyn historian tulos, mutta ehkä olisi syytä harkita vastaavanlaisen tavoitesäännöksen säätämistä myös kasvupalveluista.

@chamber.fi:

Kauppakamari pitää perusteltuna, että lakiin ei kirjata yksittäisiä palveluja eikä palvelujen vähimmäistasoa. Palvelukokonaisuuksien pitää kuitenkin noudattaa lain tavoitteita esim. edistää työllisyyttä. Väljä muotoilu antaa maakunnalle itsehallintoon kuuluvaa liikkumavaraa.

@nkl.fi:

Yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan 1 §:n 8 momentin osalta "Kaikki kasvupalvelut eivät olisi valinnanvapauden piirissä vaan tämä jäisi riippumaan palvelun järjestäjän harkinnasta ja palvelujen tarjonnasta.". Käytännössä tämä tarkoittaa, että voi syntyä tilanne, jossa maakunta toteuttaa palveluja asiakasasetelillä ja sen käyttäminen saattaa edellyttää asiakkaan omarahoitusosuutta. Tällöin asiakkaan mahdollisuudet valita eri palveluntuottajien välillä eivät ole yhdenvertaiset. Monet näkövammaiset ovat erittäin pienituloisia, jolloin heillä ei tosiasiaassa ole varaa maksaa omarahoitusosuutta.

@arene.fi:

Arene pitää hyvinä lain soveltamisalaa ja tavoitteita, jotka keskittyvät muun muassa alueen kehittämisen, kilpailukyyn ja yrittäjyyden edistämiseen. Sen sijaan kasvupalvelun järjestäjän osalta on huomioitava niiden osalta esitetyt muutokset.

@sak.fi:

Esityksen pääasiallisen sisällön kuvauksessa kasvupalveluiden erityisen kohderyhmän todetaan olevan kasvua ja kansainvälistymistä tavoittelevat yritykset. Samassa kohdassa mainitaan, että myös muiden yritysten olisi saatava tarvitsemansa palvelut kasvupalvelut – yleisnimikkeen alle koottavista palveluista. Kasvupalveluiden toinen kohderyhmä, työttömät, on unohdettu täysin. SAK painottaa, että sisällön kuvaukseen tulee lisätä työttömien palveluiden turvaaminen osana uusia kasvupalveluja. Näkökulmana tulee olla mahdollisimman nopean työllistymisen tukeminen.

Uudet kasvupalvelut jäävät ylipäätään lakiluonnoksessa hyvin hajanaisiksi ilman tarkempaa määrittelyä. Kenelle ja mitä palveluita on tarkoitus tuottaa kaipa edelleen täsmentämistä. Aiemmassa luonnosversiossa työtöntä ei edes mainittu ja määritelmää ei lukenut missään. Nyt 1 luvun 2§ määritelmiin on lisätty sekä työnhakijan että työttömän määritelmät. Samassa pykälässä määritellään myös asiakkaan käsite viittauksella luonnolliseen henkilöön. Luonnoksessa käytetään kuitenkin kautta linjan työttömästä määritelmää asiakas tai henkilöasiakas. SAK:n näkemyksen mukaan lakiluonnoksessa on todettava aidosta kenestä puhutaan ja käytettävä määritelmää työtön.

@vammaisfoorumi.fi:

5§ säätelee palvelujen maksullisuutta. Yksityiskohtaisissa perusteluissa esitetään, että maakunta voi toteuttaa palveluja asiakassetelillä, jonka myöntämiseen voidaan edellyttää asiakkaan omarahoitusosuutta. Tämä toteuttamistapa ei kata yhdenvertaisuuden periaatteen toteutumista. Kaikilla ei siis tule olemaan samanlaisia mahdollisuuksia valita palvelujen tuottajien välillä, jos joihinkin palveluihin edellytetään omarahoitusosuutta. Onko selvitetty, voiko toimeentulotukea myöntää asiakassetelin edellyttämään omarahoitusosuuden kattamiseen? Voiko vammaisen henkilö, jolle on myönnetty henkilökohtainen budjetti, käyttää budjettiaan asiakassetelin omarahoitusosuuden kattamiseen? Lisäksi sosiaali- ja terveydenhuollossa ilmeisesti asiakasseteli tarkoittaa sitä, että sen arvo kattaa koko palvelun. Kasvupalvelujen asiakasseteli ei voi tarkoittaa jotain muuta kuin maakunnan järjestämien sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen asiakasseteli.

Lakiehdotuksen yksityiskohtaisissa perusteluissa sanotaan 1 §:n 8. momentin osalta, että "Kaikki kasvupalvelut eivät olisi valinnanvapauden piirissä vaan tämä jäisi riippumaan palvelun järjestäjän harkinnasta ja palvelujen tarjonnasta." Näin voi syntyä tilanne, jossa maakunta toteuttaa palveluja asiakassetelillä ja edellä mainitut asiat tulevat ajankohtaisiksi.

@samsnet.fi:

Propositionsutkastet innefattar en språkparagraf. Enligt grundlagen är alla lika inför lagen. Vidare har Finland enligt grundlagen finska och svenska som nationalspråk och vars och ens rätt att hos domstol och andra myndigheter i egen sak använda sitt eget språk, antingen finska eller svenska, samt att få expeditioner på detta språk ska tryggas genom lag. Det allmänna skall tillgodose landets finskspråkiga och svenskspråkiga befolknings kulturella och samhälleliga behov enligt lika grunder. En grundläggande tanke med detta innebär i detta propositionsutkastets kontext att svenskspråkiga personer med funktionsnedsättning måste garanteras service på jämlika grunder med den finskspråkiga befolkningen. Som vi uppfattar det måste paragrafen ses mot denna bakgrund.

Pöängen med att ha en språkparagraf är att förtydliga och understryka att svenskspråkiga personer har rätt till likvärdig service på jämlika grunder med de finskspråkiga

Utkastet till valfrihetslagförslag har i viktiga delar likheter med detta utkast. Det lagförslaget har en tydlig språkparagraf (30 §).

Språkparagrafen i detta lagförslag måste formuleras om. Paragrafen (3 §) är allmänt formulerad och det framstår som att språkrättigheterna endast aktualiseras i samband med att man är i kontakt med myndigheter. Enligt vår mening måste det av lagen tydligt framgå vilka skyldigheter även enskilda producenter har när de erbjuder service som landskap har anordningsansvar för. Lämpligen skulle man kunna ha 30 § 1 mom. i utkastet till valfrihetslagförslag som modell för hur språkparagrafen omformuleras.

SAMS hänvisar i övrigt till Handikappforums utlåtande i denna del.

17. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 1

@kuntaliitto.fi:

2 § (Määritelmät) kasvupalvelua koskevan kohdan muuttaminen seuraavaan muotoon:

....kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

5 § (Palvelujen maksullisuus):

Pykälässä 5 todetaan, että henkilöasiakkaalle tarjottava maakunnalliset kasvupalvelut ovat maksuttomia, mutta perusteluteksteissä puhutaan asiakassetelistä ja siihen liittyvästä omarahoitusosuudesta. Pykälä ja perustelut ovat ristiriidassa keskenään.

5 §. Palvelujen maksullisuus: yksityiskohtaiset perustelut s.99 "Asiakassetelin ei tarvitse kattaa koko palvelua, vaan asiakkaalta voidaan edellyttää myös omaa maksuosuutta ehtona asiakassetelin myöntämiselle. Omarahoitusosuutta ei tulisi edellyttää vielä siinä vaiheessa, jossa maakunta kartoittaa asiakkaan tarpeita, vaan vasta palvelutarpeen selvittyä ja asiakkaan valitessa varsinaista palveluntuottajaa."

@jhl.fi:

Kielellisten velvoitteiden lisääminen myös markkinaehtoisille toimijoille.

@hpl.fi:

-

@sekes.fi:

2 § (Määritelmät) kasvupalvelua koskevan kohdan muuttaminen seuraavaan muotoon:

....kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita...

@soste.fi:

Lisäys 3§: Viittomakieltä käyttävän mahdollisuudesta käyttää omaa kieltään ja saada tietoa omalla kielellä säädetään viittomakielilaissa (359/2015).

@ek.fi:

1§ 2 mom. 3) kohtaan alleviivattuna lisäys: "maakuntien järjestämien palvelukokonaisuuksien ja työnhakija-asiakkaan vähimmäispalveluiden määrittely". Perustelut: Jokaiselle työnhakija-asiakkaalle on taattava jokaisessa maakunnassa vähintäänkin tietyt riittävät palvelut, jotta työllistyminen on mahdollista, olivat ne sitten yksityisen, julkisen tai kolmannen sektorin tuottamat. EK ei pidä riittävänä, että vasta sisältölaissa määriteltäisiin kyseiset palvelut.

@invalidiliitto.fi:

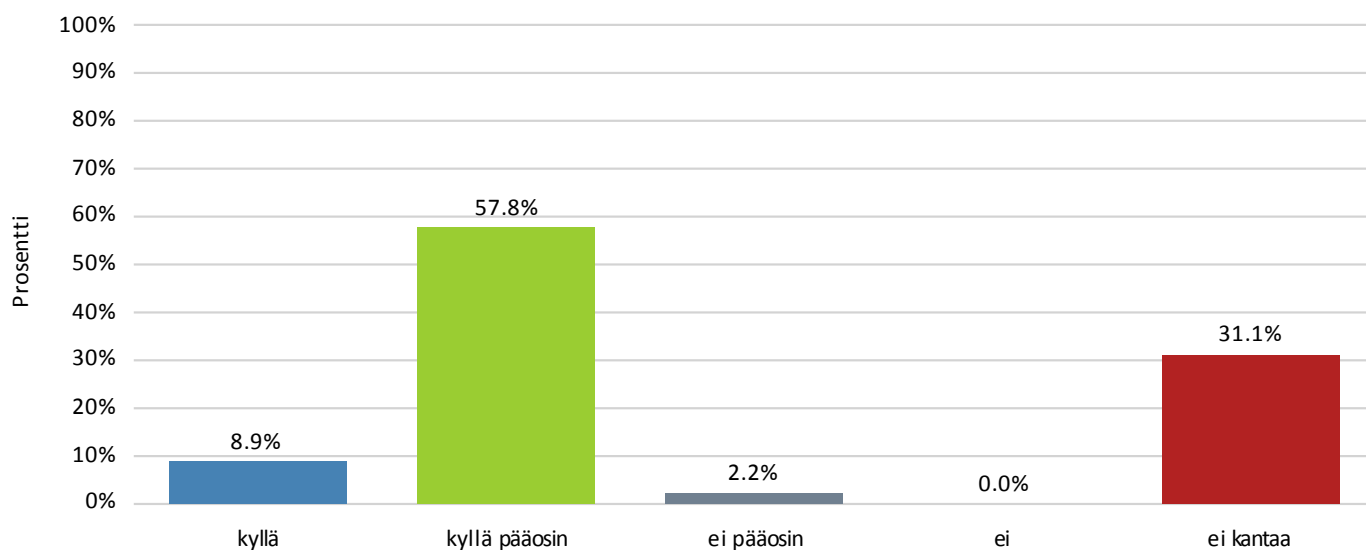
Ehdotus 5§:n yksityiskohtaisiin perusteluihin. "Asiakassetelin tulee kattaa asiakkaan kanssa yhdessä sovittu palvelu. Asiakkaalla on mahdollisuus sijoittaa omarahoitusosuutta asiakassetelin lisäksi halutessaan lisäpalveluja."

@samsnet.fi:

Se ovan under punkten 16.

18. Säädetäänkö laissa riittävän selkeästi aluekehittämisen vastuista (7 §)?

Luku 2 Alueiden kehittäminen (6-12 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	8,9%
kyllä pääosin	57,8%
ei pääosin	2,2%
ei	0,0%
ei kantaa	31,1%
N	45

19. Mahdollinen sanallinen perustelu

@yrittajat.fi:

Viittaa edellisiin vastauksiin

@kuntaliitto.fi:

Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@hpl.fi:

HPL pitää alueiden kehittämistä tärkeänä asiana, mutta valtakunnallista kokonaistarkastelua ei tule unohtaa, jotta Suomeen saada toimivat työmarkkinat. Yhteistyö kaikkien toimijoiden kanssa on siis äärimmäisen tärkeää ja erityisesti yhteistyö yksityisten palveluntarjoajien kanssa on keskeistä, jotta palveluita voidaan järjestää ja tuottaa järkevällä ja kustannustehokkaalla tavalla. Tiettyjen palveluiden keskittäminen olisi järkevää ja maakuntien tulisikin keskittää tehtäviään lakiehdotuksessa esitettyä laajemmin. Työ- ja elinkeinoministeriön ohjausvalta on tärkeää, jotta voidaan taata kansalaisten yhdenvertainen kohtelu ja kasvupalvelut eivät laadun ja vaikuttavuuden osalta toteudu liian eriarvoisesti.

HPL näkee tärkeänä myös sen, että maakunnat tekevät keskenään yhteistyötä kasvupalvelujen järjestämisessä. Maakunnalla on harkintavaltaa siinä, miten kasvupalvelut maakunnassa järjestetään ja rahoitetaan ja tästä johtuen jatkossa eri maakunnissa voi olla tarjolla erilaisia ja toisistaan poikkeavia kasvupalveluita. Maakuntien välistä yhteistyötä voi käytännössä vaikeuttaa, jos maakunnat ovat päättäneet tarjota keskenään erilaisia palveluja. Palveluntuottajan näkökulmasta laaja kirjo erilaisia palveluita eri maakunnissa voi olla ongelmallinen palveluiden kehittämisen kannalta. Jotta syntyisi uusia palveluinnovaatioita, tehokkaampia toimintatapoja ja jotta pystyttäisiin hyödyntämään digitalisaatiota sekä saavutettaisiin skaalaetuja, edellyttäisi se, että markkinat olisivat riittävän suuret asiakas- ja palvelumääriältään.

Markkinoiden kapasiteettia ja kypsyyttä tulee vahvistaa markkina-avauksilla ja systemaattisella markkinavuoropuhelulla.

@sekes.fi:

Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa.

Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

@soste.fi:

-

@ek.fi:

EK on huolissaan siitä, että niukkenevien rakennerahastojen hallinnon hajauttaminen uudelleen 18 maakuntaan johtaa merkittävään vaikuttavuuden heikkenemiseen ja hallinnon paisumiseen. Kyse on viimekädessä ohjelmakausittain merkittävästi pienenevästä rahoituspotista, johon tulisi varautua hallintoa keventämällä ja keskittämällä, ei sitä hajauttamalla. Esimerkiksi ohjelmakaudella 2014-20 Suomeen allokoituvien rakennerahastojen määrä, että hallintoon kohdentuva tekninen tuki aleni 40 %. Tuolloin ELY-jen välittävien toimielinten tehtävät keskitettiin neljään ELY-keskukseen, ja Etelä- ja Länsi-Suomessa maakuntien välittävän toimielimen tehtävät Uudenmaan ja Pirkanmaan liitoille. Kasvupalvelulain yleisperusteluiden mukaan tehtyjen keskittämisten on todettu säästäneen resursseja tehostaneen ja yhdenmukaistaneen rakennerahastotehtävien hoitoa sekä säästäneen huomattavasti resursseja. EK suosittelee, että maakuntien olisi uudelleen hajauttamisen sijaan perusteltua jatkaa ELY-keskusten ja maakuntien itsensäkin käynnistämää rakennerahastojen hallinnon tehtävien kokoamista ja keskittämistä myös jatkossa.

Lisäksi EK korostaa, että koulutus- ja osaamistarpeiden ennakoinnissa näkökulman tulee olla valtakunnallinen. Eri toimialojen osaamistarpeisiin vastaamiseksi on valtakunnallinen tarkastelu ja koordinaatio tarpeen.

@yrittajat.fi:

Vastuiden määrittely on yleisesti ottaen toimiva. Kysymme kuitenkin, onko tarkoituksenmukaista, että lakiluonnoksessa esitetään säädettäväksi aluekehitysvastuu kunnille niiden alueella. Valmistelun kuluessa on varsin selvästi todettu, että valtakunnallinen vastuu kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle ja alueellinen maakunnille. Emme pidä välttämättä onnistuneena, että kunnille ollaan säätämässä vastuu tehtävistä, joita ei tarkemmin määritellä. Toki ymmärrämme tavoitteena olevan, että valtion, maakuntien ja kuntien tulee olla tiiviissä yhteistyössä keskenään

@yrittajat.fi:

Vastuiden määrittely on yleisesti ottaen toimiva. Kysymme kuitenkin, onko tarkoituksenmukaista, että lakiluonnoksessa esitetään säädettäväksi aluekehitysvastuu kunnille niiden alueella. Valmistelun kuluessa on varsin selvästi todettu, että valtakunnallinen vastuu kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle ja alueellinen maakunnille. Emme pidä välttämättä onnistuneena, että kunnille ollaan säätämässä vastuu tehtävistä, joita ei tarkemmin määritellä. Toki ymmärrämme tavoitteena olevan, että valtion, maakuntien ja kuntien tulee olla tiiviissä yhteistyössä keskenään

satakunta@yrittajat.fi:

Vastuiden määrittely on yleisesti ottaen toimiva. Kysymme kuitenkin, onko tarkoituksenmukaista, että lakiluonnoksessa esitetään säädettäväksi aluekehitysvastuu kunnille niiden alueella. Valmistelun kuluessa on varsin selvästi todettu, että valtakunnallinen vastuu kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle ja alueellinen maakunnille. Emme pidä välttämättä onnistuneena, että kunnille ollaan säätämässä vastuu tehtävistä, joita ei tarkemmin määritellä. Toki ymmärrämme tavoitteena olevan, että valtion, maakuntien ja kuntien tulee olla tiiviissä yhteistyössä keskenään. Ainoastaan tätä kautta voidaan varmistaa, ettei tule päällekkäisiä toimintoja ja että toiminnot ovat asiakkaan kannalta selkeitä ja helppokäyttöisiä.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Haluamme kiinnittää huomiota aluekehitysvastuun säätämistä myös kunnille niiden alueella. Selkeyden vuoksi laissa pitäisi olla selkeästi määritelty, mitkä ovat kuntien aluekehittämismääräykset.

@chamber.fi:

Aluekehittämismääräykset on valtiolla, maakunnalla ja kunnalla. Maakunnalla ei ole kuitenkaan yleistä toimialaa, vaan toimiala määräytyy lailla. Vaikka vastuita on lakiesityksessä tarkennettu, niin lakiesitys ei poista eri toimijoiden päällekkäistä toimintaa. Esimerkiksi kuntien elinkeinopolitiikassa ja elinvoimatehtävissä (erityisesti aloittavan yrityksen palvelut) ja maakuntien kasvupalveluissa on päällekkäisyyttä. Samoin valtiolla ja maakunnille annettavissa tehtävissä on päällekkäisyyttä erityisesti kansainvälisten palveluiden osalta. Samankaltainen tehtäväkenttä ei kuitenkaan ole välttämättä ongelma, mikäli työnjako on selkeää, toiminta on toisiaan täydentävää ja tukevaa (esim. kuntien ja maakuntien elinkeinopolitiikka) ja palveluketjun toimivuutta ja saumakohtia on tarkasteltu asiakasnäkökohdasta.

@yrittajat.fi:

Aluekehittämisen vastuiden määrittely on selkeä ja toimiva. Onko tarkoituksenmukaista, että kunnille ollaan säätämässä vastuu tehtävistä, joita ei tarkemmin määritellä. Tavoitteena on, että valtion, maakuntien ja kuntien tulee olla tiiviissä yhteistyössä keskenään, jolloin voidaan varmistaa ettei tule päällekkäisiä toimintoja ja toiminnot ovat asiakkaan kannalta selkeitä ja helppokäyttöisiä.

@yrittajat.fi:

Vastuiden määrittely on yleisesti ottaen toimiva. Kysymme kuitenkin, onko tarkoituksenmukaista, että lakiluonnoksessa esitetään säädettäväksi aluekehitysvastuu kunnille niiden alueella. Valmistelun kuluessa on varsin selvästi todettu, että valtakunnallinen vastuu kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle ja alueellinen maakunnille. Emme pidä välttämättä onnistuneena, että kunnille ollaan säätämässä vastuu tehtävistä, joita ei tarkemmin määritellä. Toki ymmärrämme tavoitteena olevan, että valtion, maakuntien ja kuntien tulee olla tiiviissä yhteistyössä keskenään. Kuten jo yllä totesimme, vain tiiviin ja tarkoituksenmukaisen yhteistyön kautta voidaan välttää päällekkäisyydet sekä varmistaa, että palvelut ovat asiakkaiden kannalta selkeitä ja helppokäyttöisiä.

@chamber.fi:

Ainakin uudistuksen alkuvaiheessa tulee kiinnittää huomiota siihen, että maakunnissa ei synny päällekkäistä toimintaa kuntien kanssa. Työnjakoon on syytä kiinnittää huomiota.

@yrittajat.fi:

Vastuiden määrittely on yleisesti ottaen toimiva. Kysymme kuitenkin, onko tarkoituksenmukaista, että lakiluonnoksessa esitetään säädettäväksi aluekehitysvastuu kunnille niiden alueella. Valmistelun kuluessa on varsin selvästi todettu, että valtakunnallinen vastuu kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle ja alueellinen maakunnille. Emme pidä välttämättä onnistuneena, että kunnille ollaan säätämässä vastuu tehtävistä, joita ei tarkemmin määritellä. Toki ymmärrämme tavoitteena olevan, että valtion, maakuntien ja kuntien tulee olla tiiviissä yhteistyössä keskenään.

@yrittajat.fi:

Vastuiden määrittely on yleisesti ottaen toimiva. Tavoitteena on, että valtion, maakuntien ja kuntien tulee olla tiiviissä yhteistyössä keskenään. Tiiviin ja tarkoituksenmukaisen yhteistyön kautta voidaan välttää päällekkäisyydet sekä varmistaa, että palvelut ovat asiakkaiden kannalta selkeitä ja helppokäyttöisiä.

@yrittajat.fi:

Vastuiden määrittely on yleisesti ottaen toimiva. Kysymme kuitenkin, onko tarkoituksenmukaista, että lakiluonnoksessa esitetään säädettäväksi aluekehitysvastuu kunnille niiden alueella. Valmistelun kuluessa on varsin selvästi todettu, että valtakunnallinen vastuu kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle ja alueellinen maakunnille. Emme pidä onnistuneena, että kunnille ollaan säätämässä vastuu tehtävistä, joita ei tarkemmin määritellä. Toki ymmärrämme tavoitteena olevan, että valtion, maakuntien ja kuntien tulee olla tiiviissä yhteistyössä keskenään, ainoastaan tätä kautta voidaan varmistaa ettei tule päällekkäisiä toimintoja ja toiminnot ovat asiakkaan kannalta selkeitä ja helppokäyttöisiä.

@yrittajat.fi:

Maakuntien alueellisen kehitysvastuun ja kuntien oman alueensa kehitysvastuun määrittelyä olisi hyvä selkeyttää.

@chamber.fi:

Aluekehittämistä on valtiolla, maakunnalla ja kunnalla. Maakunnalla ei ole kuitenkaan yleistä toimialaa, vaan toimiala määräytyy lailla. Vaikka vastuita on lakiesityksessä tarkennettu, niin lakiesitys ei poista eri toimijoiden päällekkäistä toimintaa. Esimerkiksi kuntien elinkeinopolitiikassa ja elinvoimatehtävissä (erityisesti aloittavan yrityksen palvelut) ja maakuntien kasvupalveluissa on päällekkäisyyttä. Samankaltainen tehtäväkenttä ei kuitenkaan ole välttämättä ongelma, mikäli työnjako on selkeää, toiminta on toisiaan täydentävää ja tukevaa (esim. kuntien ja maakuntien elinkeinopolitiikka) ja palveluketjun toimivuutta ja saumakohtia on tarkasteltu asiakasnäkökohdasta.

@yrittajat.fi:

Vastuiden määrittely on yleisesti ottaen toimiva. Onko kuitenkaan tarkoituksenmukaista, että lakiluonnoksessa esitetään säädettäväksi aluekehitysvastuu kunnille niiden alueella. Valmistelun kuluessa on varsin selvästi todettu, että valtakunnallinen vastuu kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle ja alueellinen maakunnille. Emme pidä välttämättä onnistuneena, että kunnille ollaan säätämässä vastuu tehtävistä, joita ei tarkemmin määritellä. Toki ymmärrämme tavoitteena olevan, että valtion, maakuntien ja kuntien tulee olla tiiviissä yhteistyössä keskenään.

@nkl.fi:

-

@arene.fi:

Esityksessä todetaan, että maakunta kehittää alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä ottaen huomioon kuntien erilaisista lähtökohdista johtuvat tarpeet ja vahvuudet. Maakunta vastaa alueellisesta ennakoinnista ja siihen liittyvästä yhteensovittamisesta. Erityisen hyvää on, että maakunnan ja korkeakoulujen yhteistyö on tunnistettu strategisellakin tasolla. Näin käytännössä jo toteutetaan ammattikorkeakoulujen kanssa. Näin tulee esiin, että korkeakouluilla on maakunnallisia tarpeita ja tavoitteita. Ainoana epäselvyytenä on eri toimijoiden roolit ja mahdollisuudet toimia kasvupalveluiden osana.

@yrittajat.fi:

Pykälän 7 määrittely maakunnan vastuusta omalla alueellaan ja kuntien vastuusta omilla alueillaan on ristiriitainen ja saattaa johtaa päällekkäisyyksiin sekä epäselvyyksiin tehtävien jaossa.

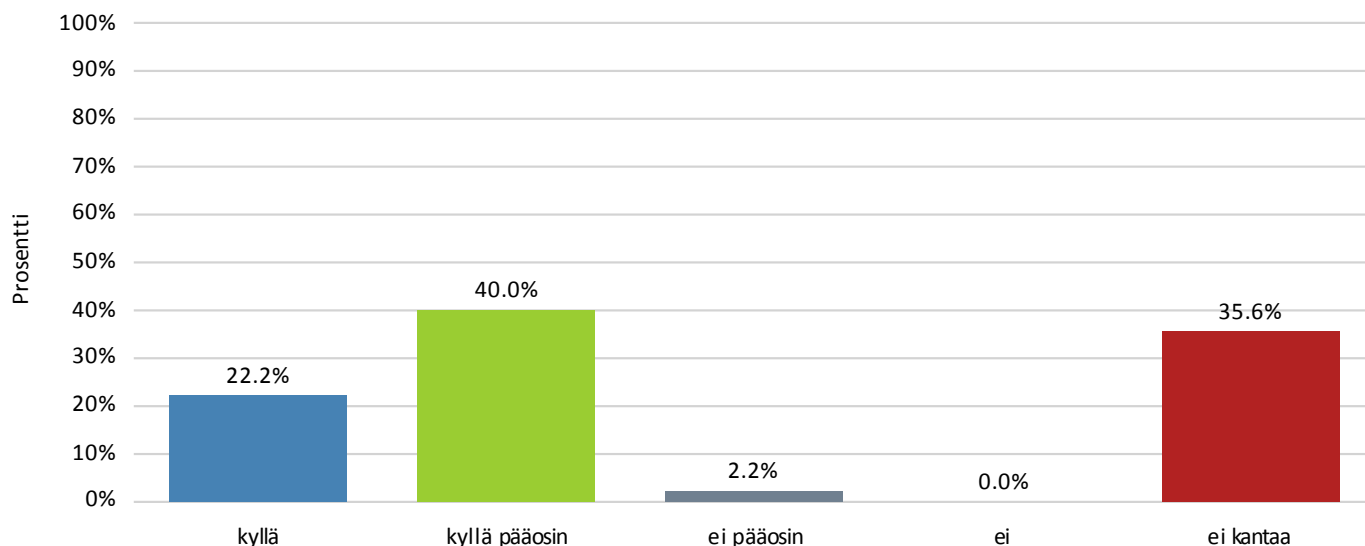
@yrittajanaiset.fi:

Palvelutarjonta ja sen kehittäminen on hyvä suhteuttaa yritysten lukumäärää ko. maakunnan alueella.

@sak.fi:

Kasvupalveluiden ja alueiden kehittämisen osalta luonnoksessa nostetaan esiin neuvottelukunnan perustaminen. SAK toteaa, että neuvottelukunnan edustukseen tulee kirjata selkeästi esiin myös työmarkkinajärjestöjen rooli ja edustus.

20. Säädetäänkö laissa riittävän selkeästi aluekehittämisen järjestelmästä, rakennerahastojen hallinnoinnista ja aluekehittämiseen liittyvästä yhteistyöstä (8, 9, 10, 11 ja 32 §)?

Nimi	Prosentti
kyllä	22,2%
kyllä pääosin	40,0%
ei pääosin	2,2%
ei	0,0%
ei kantaa	35,6%
N	45

21. Mahdollinen sanallinen perustelu

@yrittajat.fi:

Viittaa edellisiin vastauksiin

@kuntaliitto.fi:

Järjestelmää selkeyttäisi, mikäli olisi oma erillinen lakinsa alueiden kehittämiseksi. Alueiden kehittämisessä on kysymys laajasta järjestelmätason horisontaalisesta toimintatavasta, kun taas kasvupalvelut koskevat yksittäisiä konkreettisia päätöksiä ja toimenpiteitä.

@sttk.fi:

On perusteltua, että 9§ mukaiset maakunnan yhteistyöryhmät perustetaan ja niiden jäseniksi kutsutaan rakennerahastoja koskevien sääntöjen 5 art mukaisesti myös työmarkkinaosapuolet.

@hpl.fi:

-

@soste.fi:

-

@juko.fi:

Rakennerahastojen hallinnointi on keskitetty neljän ELY-keskuksen tehtäväksi. Lakiesityksen mukaan nykyinen, meneillään oleva, rahastokausi hoidetaan loppuun nykyisillä organisoinnilla vuoden 2020 loppuun saakka. Maakuntalakiin on yksiselitteisesti kirjattu, että rakennerahastojen hallinnointi siirtyy jokaiselle 18:sta maakunnalle. Epäselvää on siis se, miten maakuntien väliset sopimukset keskitetyistä tehtävistä varmistetaan vuoden 2020 loppuun ja mitä tapahtuu sen jälkeen? Taustalla ovat ELY-keskuksia ja osin TEMiä koskeneet YT-neuvottelut, jossa Rakennerahastotehtävistä, tekniseltä tuelta, irtisanottiin työnantajan päätöksellä yhteensä 62 työntekijää tuotannollisten ja taloudellisten syiden takia.

@ek.fi:

Kansallisina välittävinä toimieliminä toimivat 8§ mukaan maakuntien rinnalla TEM, STM ja Tekes. EK huomauttaa, että myös osaamisen vahvistamisessa on kansallinen intressi, eikä maakuntien pidä asettaa siihen keinotekoisia rajoja. Maakunnille tulee joko tässä laissa tai asetuksessa antaa velvollisuus selvittää OKM:n kanta esitetyn koulutuksen tarkoituksenmukaisuuteen ennen tuen myöntämistä.

EK:n mielestä aluekehittämisen järjestelmä on moniportainen, mikä hankaloittaa toteutuksen kokonaisvaltaista ohjausta ja seurantaa. EK pitää kuitenkin myönteisenä, että maakuntaohjelman toimenpidesuunnitelmasta ei enää säädetä erikseen kuten nykyisessä aluekehityslaisissa.

EK painottaa aluekehittämisessä yhteistyötä ja kumppanuutta. Maakunnan yhteistyöryhmän (9§) tehtävät ja kokoonpano määritellään ehdotuksessa suppeasti verrattuna nykyiseen lakiin aluekehittämisestä. EK edellyttää, että maakunnan yhteistyöryhmän tehtäviä ja etenkin kokoonpanoa on tarkennettava lakiehdotuksessa ja varmistettava, että yhteistyöryhmässä on mukana alueen kehittämisen kannalta keskeiset tahot kuten työmarkkina- ja elinkeinojärjestöt, sekä tämän lisäksi korkeakoulut ja koulutuksen järjestäjät.

Myös alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunnassa (31§) tulee huomioida hallinnon ulkopuolisten, ns. sosiaalipartnereiden aidot vaikutusmahdollisuudet.

Samanaikaisesti EK toteaa, että aluekehittämisen resurssien uudelleen hajauttaminen 18 eri maakuntaan voi johtaa pirstaleiseen palvelujen tuotantorakenteeseen sekä hallintokulujen kasvuun. Tämän vuoksi suosittelee maakuntien aktiivista ja systemaattista hakeutumista keskinäiseen yhteistyöhön ja tehtävien keskittämistä myös aluekehittämisessä.

@yrittajat.fi:

Pidämme sääntelyratkaisuja onnistuneina. Erytisen tärkeänä seikkana korostamme maakunnan yhteistyöryhmien merkitystä myös tulevaisuudessa. Katsomme, että MYR-tehtäväkenttä on tulossa säännellyksi tarkoituksenmukaisesti. MYR-n toimintaa on syytä kehittää tavoitteellisemmaksi.

@yrittajat.fi:

Pidämme sääntelyratkaisuja onnistuneina. Erytisen tärkeänä seikkana korostamme maakunnan yhteistyöryhmien merkitystä myös tulevaisuudessa. Katsomme, että MYR-tehtäväkenttä on tulossa säännellyksi tarkoituksenmukaisesti.

@yrittajat.fi:

Pidämme sääntelyratkaisuja onnistuneina. Erytisen tärkeänä seikkana korostamme maakunnan yhteistyöryhmien merkitystä myös tulevaisuudessa. Katsomme, että MYR-tehtäväkenttä on tulossa säännellyksi tarkoituksenmukaisesti. MYR-roolia tulee kuitenkin kehittää jatkossa entistä määrätietoisemmaksi ja käytännönläheisemmäksi vuorovaikutuskeskusteluksi, jolla voisi olla myös kasvupalveluita kehittävä rooli.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Haluamme korostaa maakunnan sosiaalipartnereiden mukaan ottamista rakennerahastovarojen suuntaamiseen. Nykyisestä mallista oppien pitäisi MYR:in työtä kyetä ohjaamaan enempi osallistavaan ja ohjaavampaan suuntaan. Nyt MYR:ien toiminta on lähinnä muodollista.

@chamber.fi:

Aluekehittämisen resursseista merkittävä osa tulee EU:n rakennerahastoista saatavasta rahoituksesta ja sen kansallisesta osuudesta. Nykyisellä ohjelmakaudella omaksuttuja toimintatapoja rakennerahastoasioiden keskittämisestä (nyt keskitetty neljään RR-elyyn) voisi tarvittaessa jatkaa maakuntien sopimuksella, koska keskittämisellä voidaan säästää hallinnollisia kuluja. Yritysten kannalta on toisaalta hyvä, jos päätöksenteko on lähellä yritystä.

Keskuskauppakamari pitää ehdottoman tärkeänä, että rakennerahastotukien hakeminen ei missään nimessä hankaloidu tai käsittely- tai maksatusajat pitene, sillä nämä vaikuttavat myös rakennerahastovarojen käyttöön ja imagoon sekä muun muassa yritysten osuuteen tukien käyttäjänä. Mikäli näitä aluekehittämiseen ja kasvupalveluihin suunnattuja varoja ei käytetä, ne palautuvat EU:lle.

@yrittajat.fi:

EU:n rakennerahasto-ohjelmat sekä Leader-ohjelmien rahoitukset pitää saada päättää maakunnan sisällä, jolloin hankkeet tukevat paremmin alueen elinvoimaa. Leader-ohjelmiin tulisi saada myös aitoa päätösvaltaa.

Sääntelyratkaisut ovat onnistuneita korostaen maakunnan yhteistyöryhmien merkitystä myös tulevaisuudessa. MYR:n roolia olisi muutettava proaktiivisemmaksi, jotta niiden kokouksista on hyötyä ryhmän jäsenillekin. Liiallinen solidaarisuus ryhmien kokoamisessa on lopetettava ja mietittävä samalla toiminnan tehokkuutta.

@yrittajat.fi:

Pidämme sääntelyratkaisuja onnistuneina. Erityisen tärkeänä seikkana korostamme maakunnan yhteistyöryhmien merkitystä myös tulevaisuudessa. Katsomme, että MYR-tehtäväkenttä on tulossa säännellyksi tarkoituksenmukaisesti. Korostamme kuitenkin, että MYR-roolia tulee kehittää käytännönläheiseksi vuorovaikutukseksi maakuntien ja yrityksiä edustavien tahojen sekä muiden sidosryhmien kanssa. Lisäksi toteamme, että on tärkeää huolehtia siitä, että rakennerahastojen toimintaa ohjataan riittävän yhdenmukaisesti siitä huolimatta, että hallinto hajautuu kunkin maakunnan vastuulle.

@yrittajat.fi:

Pidämme sääntelyratkaisuja onnistuneina. Erityisen tärkeänä seikkana korostamme maakunnan yhteistyöryhmien merkitystä myös tulevaisuudessa. Katsomme, että MYR-tehtäväkenttä on tulossa säännellyksi tarkoituksenmukaisesti.

@yrittajat.fi:

Rakennerahastojen rahoituksia tulee pystyä hyödyntämään entistä paremmin tukemaan alueen elinvoimaa, alueen yritysten kasvua, kilpailukykyä ja kehittymistä sekä työllisyyttä parantavia toimia ja hankkeita. Maakunnalla tulee olla hankkeissa oma päätäntävaltaa. Maakunnan yhteistyöryhmillä voi olla tärkeä merkitys myös tulevaisuudessa. MYR:n roolia tulee kehittää käytännönläheiseksi vuorovaikutukseksi maakuntien ja yrityksiä edustavien tahojen sekä muiden sidosryhmien kanssa.

@yrittajat.fi:

Pidämme sääntelyratkaisuja onnistuneina. Erityisen tärkeänä seikkana korostamme maakunnan yhteistyöryhmien merkitystä myös tulevaisuudessa. Katsomme, että MYR-tehtäväkenttä on tulossa säännellyksi tarkoituksenmukaisesti. MYR-roolia tulee kuitenkin kehittää jatkossa entistä määrätietoisemmaksi ja käytännön läheisemmäksi vuorovaikutuskeskusteluksi, jolla voisi olla myös kasvupalveluita kehittävä rooli.

@yrittajat.fi:

Pidämme tärkeänä, että Uudellamaalla on yhteistyöryhmiä, joissa myös elinkeinoelämä on edustettuna, ja että ryhmät toimivat tavoitteellisesti ja tehokkaasti.

@chamber.fi:

Nykyisellä ohjelmakaudella omaksuttuja toimintatapoja rakennerahastoasioiden keskittämisestä (nyt keskitetty neljään RR-elyyn) on syytä jatkaa maakuntien sopimuksella. Tämä edistäisi myös tuensaajien yhdenmukaista kohtelua ja säästäisi hallinnollisissa kuluissa.

@yrittajat.fi:

Pidämme sääntelyratkaisuja onnistuneina. Erityisen tärkeänä seikkana korostamme maakunnan yhteistyöryhmien merkitystä myös tulevaisuudessa. Katsomme, että MYR-tehtäväkenttä on tulossa säännellyksi tarkoituksenmukaisesti.

@nkl.fi:

-

@yrittajanaiset.fi:

Uudistustyö on tärkeää ja monimutkainen. Siitä tulee tehdä yrittäjille selkokielistä. Asiakkaiden näkökulmasta palvelutarpeen syntyessä on palvelun pariin löydettävä helposti ja nopeasti. Kaikissa maakunnissa tulee olla selkeät yhtenäiset neuvontapalvelut, ja koulutettava asiakaspalveluun.

@sll.fi:

MAL-sopimukset olisi pitänyt sisällyttää mukaan.

22. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 2

@kuntaliitto.fi:

Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimus pohjaisesti. Kokemukset valtion ja kaupunkiseutujen keskinäisistä mal- ja kasvusopimuksista ovat positiivisia. Tällaista sopimus pohjaista kehittämistä tulee edelleen voida tässä laissa säädetyn toiminnan rinnalla jatkaa ja kehittää.

8 § (Euroopan unionin rakennerahasto-ohjelman hallinnointi): Pykälän kolmannessa momentissa todetaan, että välittävällä toimielimellä tulee olla riittävät edellytykset tehtävän hoitamiseen. Välittävän toimielimen edellytyksistä tehtävän hoitamiseen säädetään EU:n komission yleisasetuksessa, tämä tulee tarkentaa pykäläkohtaan.

@hpl.fi:

-

@sekes.fi:

Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimus pohjaisesti ja kokemukset valtion ja kaupunkiseutujen mal- ja kasvusopimuksista ovat positiivisia. Tällaista sopimus pohjaista kehittämistä tulee edelleen voida jatkaa ja kehittää.

@soste.fi:

Maakunnan yhteistyöryhmän 9 § jäsenistön kokoonpanoon sovelletaan yleisasetuksen 5 artiklan säännöksiä. Lakiesityksessä korostetaan, että yhteistyöryhmässä tulee olla kattavasti edustettuina maakunnan alueen kehittämisen kannalta keskeiset tahot. Yhteistyöryhmän kokoonpano ja edustuksellinen kattavuus vaihtelevat tällä hetkellä eri maakunnissa. Kansalaisjärjestöjen edustus on vain muutamissa yhteistyöryhmissä. Ottaen huomioon kolmannen sektorin merkityksen alueen kehittämisessä, kansalaisjärjestöjen edustus tulisi olla kaikissa yhteistyöryhmissä.

@ek.fi:

Maakuntien rakennerahasto-toimenpiteiden vaikuttavuuden ja kustannustehokkuuden vertailtavuus sekä läpinäkyvyys on varmistettava. Lakiesityksen mukaisesti rakennerahastovarojen hallinto hajautetaan 18 maakuntaan (nyt keskitetty 4 ELY:yn). On todennäköistä, että toimenpiteiden hallinto siiloutuu ja kasvaa, ja rakennerahastojen kansallinen vaikuttavuus jää entistä pienemmäksi. Lisäksi on olemassa merkittävä riski yritystukien kriteerien erilaistumisesta maakuntien välillä. Yritykset ja monet muut tuensaajat toimivat alue- ja hallintorajojen yli ja niistä välittämättä, jolloin on pystyttävä takaamaan tukikriteereiltään ja sisällöltään yhdenmukainen palvelu kaikkialla Suomessa. EK korostaa, että maahan ei saa syntyä toimintakulttuureiltaan ja -käytännöiltään erilaisia maakuntia, missä yrityksiä ja muita tuensaaajia käsiteltäisiin eri tavoin sijainnista riippuen.

@mtk.fi:

Aluekehittämistehtävässä onnistuminen vaatii maakunnilta laaja-alaista ymmärrystä ja MTK pitää hyvänä, että maakunnan yhteistyöryhmä määrittellään edelleen laissa. Ryhmälle tuleekin antaa maakunnissa merkittävä rooli.

@invalidiliitto.fi:

7§. Yksityiskohtaisissa perusteluissa on jo todettu, että alueiden kehittämistyötä on tehtävä yhdessä eri toimijoiden kanssa. Lakiesityksessä on mainittu keskeiset toimijat, joita ovat kunnat, valtion viranomaiset ja erilaiset järjestöt sekä alueen yrittäjät. Tässä kohtaa on syytä myös mainita maakunnalliset vammaisneuvostot, joiden tulee olla mukana aluekehittämisessä.

@chamber.fi:

-

@yrittajat.fi:

Rakennerahastojen rahoitusta pitää pystyä entistä paremmin hyödyntämään yritysten kilpailukyvyyn parantamiseksi ja täsmällisempien työllisyyttä parantavien hankkeiden saamiseksi. Rahoitukseen liittyvää byrokratiaa on syytä purkaa ja helpottaa. Maakunnalla pitää olla hankkeissa omaa päätösvaltaa. Hankkeiden pitää tukea yritysten kasvupalveluita. Se ei saa erillisenä kokonaisuutena vääristää kasvupalveluissa tai muussa markkinassa toimivia palvelumarkkinaa. Pitää huolehti ettei rakennerahastoista ja kasvupalveluista rakenneta toimintamallia joka kohtelee yritys kenttää epätasa-arvoisesti.

@nkl.fi:

-

@kylatoiminta.fi:

Leader-ryhmät soveltuvat erinomaisesti tahoksi joka voi sekä antaa yritysneuvontaa että harkinnanvaraisesti myöntää alle 10.000 euron suuruisia avustuksia yrityksille. Leader-ryhmät ovat näin toimineet jo yli 20 vuotta, pääkohderyhmänään yrittäjäksi aikovat ja alkavat yrittäjät sekä pienet mikroyritykset. Leader-ryhmien asema on määritelty paitsi EU:n Maaseuturahastoa määrittelevissä säädöksissä myös Hallinnointilaissa, viranomaistehtävää hoitavina tahoina. Leader-ryhmillä on erityisasema sekä alueiden elinvoimaisuutta ja osallisuutta lisäävinä yhdistyksinä että toisaalta luotettavina viranomaiskumppaneina alueilla. Leader-ryhmät tulee tunnistaa potentiaalisina kasvupalveluiden tarjoajina sekä kumppaneina maakuntauudistusta valmistelevissa työryhmissä.

@sll.fi:

6 § talouden KESTÄVÄÄ kasvua kaikilla aloilla ... elinympäristö p.o. YMPÄRISTÖ.
Saavutettavuuden ratkaisemiseen ei vähiä aluekehityksärahoja pitäisi tuhlaa.

23. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 2

@kuntaliitto.fi:

-

@hpl.fi:

-

@soste.fi:

-

@ek.fi:

9§ Maakunnan yhteistyöryhmä täydennettävä selkeällä määrittelyllä yhteistyöryhmän kokoonpanosta huomioiden, että kokoonpanoon kuuluu alueen kehittämisen kannalta keskeisiä tahoja kuten työmarkkina- ja elinkeinojärjestöjä sekä korkeakouluja ja koulutuksen järjestäjiä.

@chamber.fi:

Lakiesityksen maakuntien yhteistyöryhmää koskevaan pykälään pitäisi tarkentaa kumppanuusperiaatetta. Laissa pitäisi mainita niin kutsuttujen sosiaalipartnereiden ml. elinkeinoelämän järjestöjen osallistuminen maakuntien yhteistyöryhmien työhön.

@chamber.fi:

Maakunnan yhteistyöryhmän osalta sen jäsenyys pitäisi määritellä tarkemmin ainakin elinkeinoelämän järjestöjen mukanaoloa koskien.

@chamber.fi:

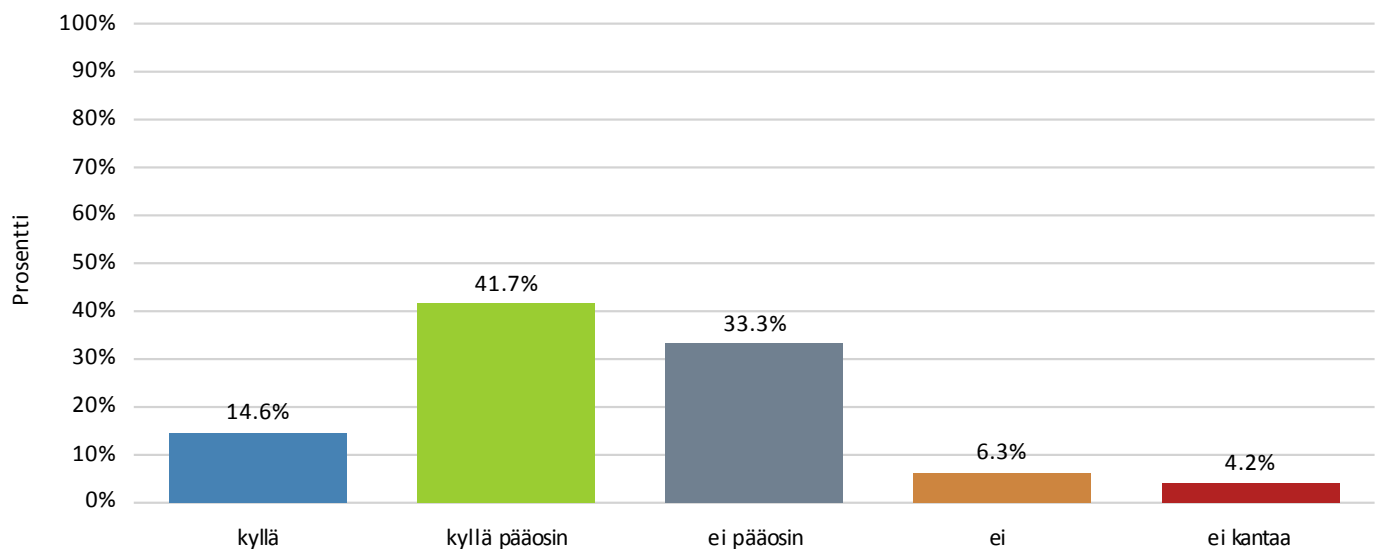
Lakiesityksen maakuntien yhteistyöryhmää koskevaan pykälään pitäisi tarkentaa kumppanuusperiaatetta. Laissa pitäisi mainita niin kutsuttujen sosiaalipartnereiden ml. elinkeinoelämän järjestöjen osallistuminen maakuntien yhteistyöryhmien työhön.

@nkl.fi:

-

24. Säädetäänkö laissa riittävän selkeästi maakunnan vastuusta ja järjestämistehtävistä?

Luku 3 Kasvupalvelut ja niiden järjestäminen (13-20 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	14,6%
kyllä pääosin	41,7%
ei pääosin	33,3%
ei	6,3%
ei kantaa	4,2%
N	48

25. Mahdollinen sanallinen perustelu

@gmail.com:

Lakiluonnoksessa alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista on varsin niukasti huomioitu työvoimapalveluiden verkostokehittäminen ja sekä TNO-palvelujen (Tieto-, neuvonta- ja ohjauspalvelujen) ohjaukseen liittyvät ELO-verkostot (elinikäisen oppimisen ja ohjauksen verkostot) Eri tahojen resurssien niukentuessa ja osaamisen tehokkaammassa hyödyntämisessä näiden on nähty olevan nimenomaan tehokkaita. MM. laissa tulisi huomioida olemassa olevat verkostot keskeisenä kehittämistoimintona ja pikemminkin vahvistaa jatkossa niiden tarvetta.

@kuntaliitto.fi:

Kuntaliiton hallitus on todennut 20.10.2016 hyväksymässään hallituksen esitystä maakuntauudistukseksi koskeneessa lausunnossaan kasvupalveluiden järjestämisestä seuraavaa: ”Esityksessä työllisyys ja yrityspalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion TE - hallinnolta maakunnalle. Kuntaliiton mielestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.”

Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelun lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanostukset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksytyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työnjakoa ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta. Asiassa olisi mahdollista edetä myös kokeilujen kautta, jolloin lähtökohtaisesti kaupunki toimisi järjestäjänä tarkoituksenmukaisten kasvupalvelujen osalta.

Kuntaliitto huomauttaa lisäksi, ettei ole myöskään esitetty asiallista perustetta sille, että 18 olisi tarkoituksenmukaisin kasvupalveluiden järjestäjien lukumäärä. Ainakin suurissa maakunnissa niitä voisi siten olla useampiakin.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämissyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää. (TEM raportteja 39/2015).

@sttk.fi:

STTK edellyttää, että palvelujen laadun arvioinnista on selkeä vaatimus laissa ja että arvioinnin hoitaa kansallinen itsenäinen arviointitaho.

Näin voidaan taata, että kansalliset toimijat ja maakunnat pyrkivät vahvasti ylläpitämään palveluiden laatua.

Kasvupalveluiden järjestäminen on jätetty maakunnan harkinnan varaan. Erityisesti kansalaisten kannalta tärkeät työnhaun palvelut jäävät määrittelemättä. Kun edes rahoitus-ohjaus ei ole ehdotuksen mukaan käytössä, vaan määrärahat jaetaan yleiskatteellisena rahoituksena, ei ole mitään takuuta siitä, että palvelut järjestetään asiakkaitten tarpeiden mukaan ja laadultaan korkeina.

Palvelujen laadun arviointi jää ehdotuksessa heppoiseksi. Ei riitä, että arvioidaan esimerkiksi vain työllistymistoimenpiteiden ja muiden kasvupalveluiden vaikutuksia keskimäärin, vaan tulisi arvioida myös yksittäisten palveluntuottajien onnistumista tehtävässään. Kasvupalveluissa se kannustaisi palveluntuottajia panostamaan työnhakijoiden työllistymiseen ja yritysten menestykseen.

STTK katsoo, että julkisten kasvupalveluiden yhtiöittämisen ja yksityistämisen erityinen ongelma on palvelujen yhtiöittämispakon (22§) ja viranomaistehtävien velvoitteiden (18§) yhteensovitus.

Perustuslain 124§:n mukaan merkittävää viranomaisvaltaa ei voi siirtää yrityksille, ja päätökset esim. työttömyysturvasta (työvoimapolitiittiset lausunnot) ovat sellaisia että niitä ei voi luovuttaa muille kuin viranomaisille tehtäväksi.

Nyt valtion viranomainen tekee työttömälle haastattelut ja urasuunnitelmat ja jopa etsii sopivia työpaikkoja. Jatkossa tilanne muuttuu niin, että yksityisen yrityksen työntekijä tekee samoja työvoimaviranomaisen tehtäviä, mutta ei kuitenkaan pysty tekemään mitään viranomaispäätöstä. Yritys kuitenkin laskuttaa palveluista, jotka maakunnan virkamies ottaa uudelleen käsiteltäväkseen ja vasta sitten voidaan asiakkaalle antaa lainmukainen päätös. Tämä tulee veronmaksajille kalliiksi ja viivästyttää palveluihin pääsyä.

On tärkeää, että tulevissa maakunnissa säilyy vahva työvoimapalveluiden osaaminen ja maakunnilla on tärkeä rooli palveluiden tuottamisessa jatkossakin. Näin voidaan varmistaa palvelut koko maassa ja myös sellaiset palvelut, joissa yksityisellä sektorilla ole tällä hetkellä osaamista tai halua tarjota (esim. pitkäaikaistyöttömien palvelut). Maakuntien tulisi koordinoida esimerkiksi pitkäaikaistyöttömien työvoimapalvelut sekä sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut eheäksi kokonaisuudeksi, joka tukisi työllistymistä nykyistä paremmin.

@jhl.fi:

Maakunnan viranomaistehtävien osalta kokonaisuus näyttää suppealta, mutta arviointia vaikeuttaa keskeisten tehtävien määrittely erikseen tulevassa lakiesityksessä rekrytointi- ja osaamispalveluista (esim. määräaikaishaastattelut, suunnitelmat, työtarjous), jotka saattavat aiheuttaa sanktioita. Sanktioiden määräämisen on oltava maakunnalle kuuluvaa viranomaistoimintaa.

@hpl.fi:

Lakiesityksessä säädetään asiakkaan valinnanvapaudesta maakunnallisten kasvupalveluiden osalta. Asiakkaalla olisi lakiesityksen mukaan oikeus valita haluamansa palveluntuottaja maakunnan nimeämien palveluntuottajien joukosta. Asiakkaan valinnanvapaus lähtökohtaisesti on hyvä asia. HPL näkee kuitenkin riskinä sen, että jos palveluntuottajia kilpailutusten kautta nimetään liikaa, häviää palveluntuottajien mahdollisuus ottaa vastuuta tietyistä kokonaisuuksista ja näin peräänkuulutetut skaalaedut ja palveluinnovaatiot jäävät toteutumatta. Jos palvelun piiriin ei ohjaudu riittävästi asiakkaita eikä palvelun järjestäjä voi taata tiettyä asiakasvirtaa palveluntuottajalle, mahdollisuus ja kiinnostus kehittää palveluja voi olla rajallista. Lisäksi HPL:n mielestä tulisi pohtia onko asiakkaan valinnanvapaus välttämätöntä palveluissa, joihin liittyy myös välillisesti sanktiointi työttömyysetuuksien osalta. Esimerkiksi Isossa-Britanniassa asiakkaalla ei ole valinnanvapautta. Tulisikin pohtia voisiko asiakkaat ohjata palveluun pikemminkin ”arvan” tai muunlaisen asiakasohjauksen perusteella, kuten monissa muissa maissa, näin välttyttäisiin ns. positiivisen valikoitumisen riskiltä.

HPL:n mielestä valtion tulee valvoa maakuntien kasvupalvelujen järjestämisvastuuta ja sillä pitää olla riittävät keinot. HPL pitää hyvänä 15b § -tyyppistä pykälää. Valitettavasti pykäläehdotus on vielä keskeneräinen, joten siihen on vielä vaikea ottaa täsmällistä kantaa.

Maakunnalliset kasvupalvelut ovat harkinnanvaraisia, jollei lakiehdotuksen 17 §:stä ja 18 §:stä muuta johdu. Lakiehdotuksessa ei ole yksityiskohtaisesti ja tyhjentävästi säädetty maakunnan järjestämisvastuulla olevista tehtävistä sekä viranomaistehtävistä. Lakiehdotuksessa ei kuvata tyhjentävästi myöskään maakuntien harkinnanvaran piirissä olevia markkinaehtoisesti tuotettavia palveluita, koska palveluiden sisällön määrittäminen on lähtökohtaisesti maakunnan vastuulla, ja ne osaltaan syntyvät markkinoiden avautumisen ja palvelutarjonnan kehittymisen myötä. HPL pitää hyvänä lakiluonnoksen pyrkimystä yksityiskohtaisen sääntelyn purkamiseen. Koska erillislakeja koskevat lakiluonnokset eivät ole vielä valmiina, on vaikea ottaa lopullista kantaa siihen, onko laissa riittävällä tavalla säädetty maakunnan vastusta ja järjestämistehtävästä. Lakiesityksessä viitataan lisäksi Suomea sitoviin kansainvälisiin sopimuksiin. Olisi hyvä, että tällaiset velvoitteet kirjattaisiin selkeästi joko kasvupalvelulakiin tai erillislakeihin.

HPL katsoo, että on olemassa riski siitä, että erityisesti heikommassa työmarkkina-asemassa olevat työttömät jäisivät vaille heille tärkeää henkilökohtaista palvelua. On hyvä, että lakiesityksen perusteluissa todetaan, että maakunnan pitää kiinnittää huomiota erityisesti heikommassa työmarkkina-asemassa olevien neuvontaan ja ohjaukseen.

HPL kiittää esitystä siitä, että siinä on selkeästi todettu periaate, että viranomaistyönä hoidettaisiin vain se, mikä on välttämätöntä. HPL ilmaisee kuitenkin huolensa siitä, että jokin kasvupalveluihin kuuluva tehtävä jatkossa kategorisesti tulkittaisiin maakunnan tai maakunnan yhtiön hoitamaksi tehtäväksi, vaikka sitä ei ole laissa yksiselitteisesti määritetty kuuluvan 17 §:n tai 18 §:n tehtäviin ja kyse ei olisi markkinapuutetilanteesta. Tältä osin lakiehdotuksen 17 §:ää ja 18 §:ää tulisi voida tulkita tyhjentävästi. Lakiehdotuksen tulisi siis toisin sanoen jo itsessään sisältää perustuslaillisen arvion siitä, mitä tehtäviä on tai ei ole mahdollista siirtää markkinoille. Asia tulisi tältä osin huomioida myös kasvupalvelulakiin liittyvien erillislakien valmistelussa.

Sikäli kun on kyse maakuntien harkintaan perustuvasta viranhaltijapäätöksiä edeltävien valmistelevien toimien erottamisesta itse päätöksenteosta, tulisi tilannetta ...

@sekes.fi:

Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta.

Maakunnan tulee myös voida delegoida järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimissa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Kuntien määräysvallassa olevien kehittämissyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää. Kaupunkineuvos Markku Andersson teki 2015 Työ- ja elinkeinoministeriön toimeksiannosta selvityksen kehittämissyhtiöiden nykytilasta ja toiminnan edellytyksistä kuntien ja valtion työ- ja elinkeinopoliittikan edistämiseksi. Raportissaan ”Kehittämissyhtiö - toimiva innovaatio” Andersson teki useita nopeasti toteutettavia toimenpide-ehdotuksia sekä esitti käynnistettäväksi ”suomalainen kehittämissyhtiö 2020 –toimintamallin” valmistelun. Raportti ja sen suositukset ovat ajankohtaisia ja ne tulee ottaa huomioon kasvupalvelu-uudistuksen valmistelussa.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Maakunnan vastuu ja järjestämistehtävät tulee määritellä selkeästi
- Maakunnan tulee huolehtia palveluiden saatavuudesta koko maakunnan alueella.

15b § valtion ja maakunnan vastuusta työllistymisestä on vielä keskeneräinen. Tämän pykälän jatkovalmistelun kohdalla tulisi yhtä aikaa selkeyttää kunnan vastuu työllistymisestä. Osa nyt kunnilla olevista vastuista ja velvoitteista (mm. työmarkkinatuen rahoitusvastuu) olisi siirrettävissä maakunnan vastuulle.

16§ pykälän 3 momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluita varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Tämä kohta on vielä keskeneräinen. On tärkeää, että ainakin osa palveluista hoidetaan keskitetysti. Erityistä heikossa työmarkkina-asemassa olevien kohdalla on vaarana jäädä palveluiden ulkopuolelle, mikäli tukea, ohjausta ja neuvontaa ei ole helposti saatavilla. Palveluohjauksessa ja tietopalveluiden järjestämisessä on kiinnitettävä huomiota esteettömyyteen ja selkokielisyyteen.

Pykälän 4 momentissa esitetään, että maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto alueensa ja palveluiden asiakkaiden tarpeidenmukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. Mitä nämä neuvottelut pitävät sisällään ja mikä on kunnan rooli esim. työllisyyden edistämässä jää epäselväksi.

Samaisessa pykälässä (momentti 5) esitetään, että maakunta huolehtii siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluita. Väli työmarkkinatoimijoiden tietotaito ja osaaminen vaikeasti työllistyvien osalta tulee myös tunnistaa, vaikka ne eivät toimisi virallisina palveluntuottajina. Esimerkiksi järjestöt, säätiöt ja työpajat ovat vuosien ajan kehittäneet toimintamalleja ja tukimuotoja, joiden avulla vaikeasti työllistyvien tilannetta on onnistuttu kohentamaan. Keskeistä näissä toimintamalleissa on luottamus, oikeanlaiset ja oikea-aikaiset monialaiset palvelut sekä yksilöllinen tuki. Näiden elementtien myötä pitkäänkin työttömänä olleet tai vailla koulutusta olleet nuoret on saatu ohjattua polulle, joka on johtanut avoimille työmarkkinoille. Yhteistyön jatkuminen väli työmarkkinatoimijoiden ja TE-palveluista vastaavien tahojen kanssa on jatkuttava myös uudistuksen jälkeen. Eri alueilla on jo käytössä näyttöön perustuvia toimivia malleja (mm. nuorten työpajat, Ohjaamot, Vamos!-palvelumalli, TYP), joiden yhteensovittaminen kasvupalveluiden kanssa on tarkoituksenmukaista.

Pykälän 6 momentin mukaan maakunnalliset kasvupalvelut olisivat harkinnanvaraisia. Maakunta voisi siten päättää tuottaa suppeammat kasvupalvelut, mikäli riittävää tarvetta palveluihin ei ole. Miten riittävät palvelut määritellään ja mikä taho tekee ko. määrittelyn jää epäselväksi.

Pykälässä 17 säädetään maakunnan järjestämistehtävistä. On tärkeää, että vastuut on selkeästi määritelty. Vastuiden määrittelyssä olisi hyvä lisätä maakunnan vastuu huolehtia palveluiden saatavuudesta koko maakunnan alueella.

@juko.fi:

Esityksessä ei oteta kantaa, kuka kantaa lopulta vastuun työllisyyden kehittämisestä. Työttömyysturvan rahoitus, syntyvät kustannukset, työttömät ja toisaalta heille tulevat palvelut eivät kohtaa maakuntamallissa samalla tapaa kuin nykyjärjestelmässä. Yleiskatteellisuudesta seuraa, että maakunnilla ei ole korvamerkittyä rahaa työllisyyden hoitoon. Yhtenä riskinä on se, että näiden palveluiden tuottamiselle ei jää riittävää rahaa eikä intressiä.

Tarkemmat perustelut:

Hallituksen esitys laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista vaikutukset kohdistuvat keskeisesti ELY-keskuksissa E-vastuualueen työllisyys-, yrittäjyys ja osaaminen –tehtäviin. Tällä hetkellä tehtäviin kuuluu mm. TE-toimistojen ohjaus ja työvoimapalveluiden hankinnat, jotka siirtyvät muutoksessa maakuntiin.

Työvoimapalveluiden hankintatehtäviin kohdistuu ensimmäinen muutos jo ennen maakuntauudistusta. Ammattitutkintoon johtavien koulutusten hankintatehtävät ja noin kolmasosa ELY-keskusten koulutushankintoihin käyttämistä määrärahoista siirtyy ELY-keskuksista Opetus- ja kulttuuriministeriön vastuualalle jo 1.1.2018. Muutoksen takia koulutusten hankintatehtävien työmäärä ELY-keskuksissa vähenee ja ELY-keskusten rooli hankinnoissa muuttuu, kun tehtävänä ei ole enää kilpailuttaa ja hankkia koulutusta, vaan roolina on keskustella oppilaitosten kanssa niiden tarvitsemasta koulutustarpeesta.

Lain alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista nojalla maakunnille siirtyy järjestämisvastuu työvoimapalveluista ja keskiössä on ELY-keskusten henkilöstön kannalta mm. markkinapuutteen selvittämis-, työvoimapalveluiden kilpailutus- ja hankintatehtävät sekä eri työvoimapalveluita tuottavien toimijoiden yhteensovittamistehtävät. Tämän erityisalan osaamista on olemassa tällä hetkellä ELY-keskuksissa. Muutoksissa tätä olemassa olevaa resurssia ja osaamista ei pidä hukata vaan sitä tulee hyödyntää ja vahvistaa muutoksessa.

Lakiluonnoksessa alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista on varsin niukasti huomioitu ELY-keskusten työllisyys-, yrittäjyys- ja osaaminen – yksiköiden vetovastuulla oleva työvoimapalvelujen verkostokehittäminen sekä TNO-palvelujen (tieto-, neuvot- ja ohjauspalvelujen ohjaukseen liittyvät ELO- verkostot (elinikäisen oppimisen ja ohjauksen verkostot) sekä luovien alojen verkostot (kulttuurin edistäminen ja luova talous). Eri tahojen resurssien niukentuessa ja osaamisen tehokkaamman hyödyntämisen takia on muodostettu mm. työelämän kehittämiseen, palveluiden tarpeen ennakointiin ja elinikäisen oppimisen edistämiseen sekä luovien alojen verkostoja, joilla on saavutettu hyviä tuloksia ja ne on todettu tehokkaiksi eri asiantuntijatahojen osaamisen huomioimiseksi työvoimapalveluiden kehittämisessä. Ne on mainittu myös ELY-keskusten tulostavoitteissa. Hyvin toimivien verkostojen ylläpitäminen muutoksessa on tärkeää ja tulisi välttää tilannetta, jossa toimivia ja tehokkaita työvoimapalveluiden olemassa olevia kehittämisrakenteita hukataan lainsäädännön laatimiseen liittyvän kiireen takia. Jotta eri asiantuntijoiden osaaminen voidaan työvoimapalveluiden kehittämisessä jatkossakin hyödyntää tehokkaasti, tulisi laissa huomioida olemassa olevat verkostot keskeisenä kehittämistoimintona ja vahvistaa niitä. Mikäli näitä verkostoja ei huomioida riittävästi työvoimapalveluiden järjestämistehtävien siirtyessä maakuntiin, niin samalla voidaan hukata paljon olemassa olevaa ja tehokkaasti toimivaa osaamista.

@ek.fi:**Maakuntien hankinnat**

EK kiittää lakiehdotuksen tavoitetta mahdollisimman monipuolisesta tuotantorakenteesta ja pk-yritysten osallistumismahdollisuuksien takaamisesta, mutta korostaa kasvupalvelujen järjestävän maakunnan hankintaosaamisen tärkeyttä.

EK pitää kannatettavana, että palveluja koskeva sopimus annetaan tuottajalle ehdotuksen mukaisesti joko julkisten hankintojen tarjouskilpailun tai asiakkaan valinnanvapauteen perustuvan järjestelmän kautta. Mahdolliset tarjouskilpailut on tehtävä niin, että myös pk-yritysten on mahdollista osallistua niihin. Suorassa asiakasvalintajärjestelmässä pk-yritysten osallistumismahdollisuudet lienevät vielä paremmat kuin julkisten hankintojen tarjouskilpailussa. Kummankin mallin osalta tulisi kiinnittää huomiota siihen, ettei maakunta palvelujen järjestäjänä aseta mukaan valittavalle palveluntuottajalle suhteettomia tai kohtuuttomia vaatimuksia, jotka sitten perusteetta jättäisivät sopimusten ulkopuolelle päteviä kandidaatteja. Kilpailutuksissa tulisi huomioida julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain 1397/2016 (jäljempänä hankintalaki) tavoitteet ja keinot pk-yritysten osallistumismahdollisuuksien parantamiseksi. Maakunnan tulisi, silloin kuin se on tarkoituksenmukaista ja järkevää, jakaa kilpailutus pienempiin osiin esimerkiksi maantieteellisesti ja palveluittain. Edelleen kilpailutuksissa tulisi huomioida hankintalain mukaisesti hinnan ohella myös palvelun laadun varmistaminen.

EK pitää alle 10 000 € tuen myöntövaltuuden siirtämistä yksityisille palveluntuottajille oikeasuuntaisena. Maakuntien vastuulla on ajantasaisesti varmistaa, ettei tukien kriteereissä tapahdu eriytymistä eikä kilpailuasetelma vääristy maakuntien välillä.

Työllisyyspalvelut

15b§ valtion ja maakunnan työllisyydestä – kohta ”täydentyy pykälällä”: valtion ja maakuntien vastuu, ettei minkään maakunnan työttömyysaste olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa, ja maakuntien vastuu siitä, että minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maakunnan keskimääräistä tasoa. EK olisi toivonut, että pykälä olisi ollut lausuntovaiheessa nähtävänä kokonaan, ja varaa mahdollisuuden lausua pykälästä tarkemmin jälkikäteen. Lisäksi EK haluaa varmistaa, että maakunta ei laiminlyö työllisyyspalveluita saadakseen valtiolta enemmän kasvupalvelurahaa.

Julkisten työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirtäminen maakunnille on toteutettava tavalla, joka takaa laadukkaiden ja yhdenvertaisen palvelujen saatavuuden maan kaikissa osissa. Sen on aidosti tuettava työllisyyden edistämistä ja sosiaaliturvan vastikkeellisuutta. Palvelujen järjestämisveloitteet on siirrettävä työvoima- ja elinkeinohallinnolta maakuntien vastuulle. Veloitteiden sisällöistä ja määrästä säätämiseksi ei ole lainsäädännöllistä estettä. Niin on tehty myös valmisteltaessa maakunnille sosiaali- ja terveydenhuollon yksityiskohtaiset järjestämisveloitteet.

Yritysten rekrytointitarpeet eivät aina noudata maakuntien rajoja. Uudistuksessa on pystyttävä parantamaan rekrytointipalveluiden toimintaa. Työnantajan on voitava yhden palveluntarjoajan kautta tavoittaa koko maan työnhakijat. Erityisesti nopeisiin työvoimatarpeisiin vastaamiseksi tarvitaan valtakunnallista yhteistyötä, jossa yhdistyvät työnantajan ja työnhakijoiden tarpeet sekä mahdollisuudet esimerkiksi rekrytointikoulutuksen järjestämiseen.

Maakuntien omavalvonta

Kohdassa 20§: maakuntien omavalvontaohjelmista todetaan, että ”VN asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä...” EK toteaa, että maakunnan tulisi systemaattisesti seurata järjestämisvastuullaan olevien palveluiden toteutumista ja vaikuttavuutta eri palveluille asettaville vaikuttavuusmittareilla, seurata ja vertailla eri vuosien välillä toiminnan järjestämisen hallinnon kuluja ja ylipäättään varmistaa kustannustehoka...

@yrittajat.fi:

Katsomme että sekä valtakunnallinen että maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksenteko-oikeutta. Nyt tehdyt ehdotukset ovat tasapainoisia valtion ja maakunnan osalta. Maakunnan ja kunnan välinen yhteistyö on määriteltävä myös riittävän selkeästi.

@mtk.fi:

Perusteluteksteissä todetaan, että valtakunnallisten kasvupalvelujen tarjoajien tulisi yhdessä varmistaa johdonmukainen ja asiakastarpeisiin vastaava palvelutarjonta sekä toimia tiiviissä yhteydessä maakunnallisten kasvupalveluiden järjestäjätoimintojen kanssa. -->toivelause, tällaiset eivät kuulu lakiin. Sanamuodoksi ”tulee varmistaa”

@yrittajat.fi:

Katsomme että sekä valtakunnallinen että maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksenteko-oikeutta. Nyt tehdyt ehdotukset ovat tasapainoisia.

satakunta@yrittajat.fi:

Katsomme että sekä valtakunnallinen että maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksenteko-oikeutta. Nyt tehdyt ehdotukset ovat tasapainoisia valtion ja maakunnan osalta. Maakunnan ja kunnan välinen yhteistyö on määriteltävä myös riittävän selkeästi.

@psyli.fi:

Palvelutarpeen arviointi on maakuntien järjestämistehtävä.

Maakuntien on jatkossakin toimittava portinvartijana ja arvioitava asiakkaiden palvelutarpeet, johdettava palveluketjuja, seurattava rahoitusta ja vaikuttavuutta osana järjestämistehtäväänsä. Tämä ei ole palveluntuottajien tehtävä, koska ne eivät ole palvelun ostajia tai maksajia. Mallit, joissa palvelutarpeen arviointi annetaan tuottajille, voivat johtaa kustannusten karkaamiseen. Lisäksi palvelutarpeen arvioinnin säilyttäminen alkupalveluiksi tuottajapuolelle suosii alan suuria yrityksiä ja toimijoita.

Maakunnille tulisi sallia mahdollisuus toimia kasvupalvelujen tuottajana omien yhtiöidensä kautta muissakin kuin markkinapuutostilanteissa, kuten sosiaali- ja terveyspalveluissa. Tällä hetkellä hallituksen esittämä kasvupalvelun tuottamismalli ja muiden hallinnonalojen tuottamismallit eroavat merkittävästi toisistaan. On nähtävissä selviä synergiahätyötyä esimerkiksi sosiaali-, kuntoutus- ja kasvupalvelujen yhdistämisellä pitkäaikaistyöttömyyden hoidossa

Monelle vaikeasti työllistyvälle ohjautuminen itsenäisesti palveluihin, saati niiden valitseminen, ei onnistu, vaan he tarvitsevat palveluohjausta ja tukea valintoihinsa.

Palveluohjauksen tarpeessa mainitaan olevan erityisesti kielitaidottomat maahanmuuttajat, mutta yhtä lailla tukevaa palveluohjausta tarvitsevat monet pitkään työttömänä olleet, osatyökykyiset ja moniammatillisen avun tarpeessa olevat. Heidän kohdallaan hyvin tärkeää on verkostoyhteistyö, jota nykyään jo tehdään viranomaisten välillä hyvin joustavasti. Erityisesti ammatinvalinnan ja uraohjauksen psykologien työ sisältää ja edellyttää nykyisinkin eri toimijoiden välistä yhteistyötä sekä koordinoitua. Uudessa mallissa uhkana on palvelujen pirstaloituminen, jos ei ole viranomaista, joka kantaa kokonaisvastuun asiakkaan palveluprosessista. Asiakkaan palvelut jäävät näin helposti irrallisiksi toimenpiteiksi eivätkä edistä asiakkaan työllistymispolkua. Yrityksille on houkuttelevinta saada asiakkaikseen helpommin työllistäviä, minkä yritykset ovat itsekin avoimesti myöntäneet ja mitä on havaittavissa jo nykyisissä ulkoistuspalveluissa.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Katsomme että sekä valtakunnallinen että maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksenteko-oikeutta. Nyt tehdyt ehdotukset ovat tasapainoisia.

@invalidiliitto.fi:

Maakunnan velvollisuus yhteen sovitettuihin ja kustannustehokkaisiin palveluihin tulee lakiesityksessä selvästi esiin. Tämä on erittäin tervetullut muutos, sillä nykyisen kaltaiset siiloutuneet palvelut tuottavat väliinputoajia. Lakiesityksessä ehdotetaan, että maakunnalliset kasvupalvelut on järjestettävä ja tuotettava sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisina kuin asiakkaiden tarve edellyttää. Tarpeen arviointiin lakiesitys ei anna eväitä, muuta kuin että huomiota on kiinnitettävä sekä väestötason että yksilötason tarpeisiin niin henkilö- kuin yritysasiakkaiden osalta. Tässä yhteydessä olisi syytä mainita asiakasosallisuuden lisääminen palvelujen tarpeiden kartoituksessa.

@chamber.fi:

Lain tavoitteiden onnistuminen riippuu pitkälti toimeenpanosta maakunnassa. Erityisesti maakunnan hankintaosaamiseen pitäisi panostaa. Maakunnan pitää valittavalla toimintatavallaan edistää monituottajamalliin siirtymistä ja pk-yritysten mahdollisuuksia toimia palveluntarjoajina. Todennäköisesti pienten yritysten mukana edistäisi parhaiten palvelusetelimalli, joka perustuu asiakkaan valinnanvapauteen. Toimintatavasta riippumatta, palveluprosesseja ei saa määrittää niin tarkasti, että ne itsessään estävät erikokoisten yritysten mukanaolon ja palveluinnovaatioiden synnyn.

@yrittajat.fi:

Valtakunnallinen sekä maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksenteko-oikeutta. Ehdotukset ovat tasapainoisia valtion ja maakunnan osalta. Maakunnan ja kunnan välinen yhteistyö on määriteltävä myös riittävän selkeästi. Alkavien yritysten neuvontapalvelun, yrittäjyyskasvatuksen ja omistajanvaihdospalveluiden koordinoiminen olisi hyvä pysyä maakunnan tasolla. Tällä hetkellä kaikissa kunnissa ei pystytä näitä järjestämään.

@yrittajat.fi:

Katsomme että sekä valtakunnallinen että maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksenteko-oikeutta. Nyt tehdyt ehdotukset ovat tasapainoisia valtion ja maakuntien välisen suhteen osalta. Ongelmaksi voi osoittautua maakuntien ja kuntien välisten suhteiden muotoutuminen, mutta kuten yllä on jo todettu, tämän kysymyksen sääntelyyn on rajalliset mahdollisuudet.

@tpy.fi:

Luvun 13 §:ssä ja 19 §:ssä säädetään palvelujen yhteen sovittamisesta, mikä on keskeistä heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluissa. TPY:n mielestä yhteen sovittamisesta säädettyä tulisi kuitenkin tarkemmin kuvata eri palvelujen välinen palveluohjaus ja monialainen yhteistyö. Myöskin heikossa työmarkkina-asemassa olevien kannalta keskeinen kasvupalvelujen ja sosiaali- ja terveyspalvelujen välisen integraation kuvaus puuttuu laista.

Lain 19 §:ssä sanotaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi siitä, että palvelujen tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. TPY:n mielestä on tärkeää, että vastuu asiakkaiden palvelukokonaisuuksista on yhdellä taholla, mutta se onko vastuutaho heikossa työmarkkina-asemassa olevien sekä myös nuorten kohdalla kunta vai maakunta, tulee arvioida tarkemmin samalla kun saadaan kokemuksia alueellisista työllisyyskokeiluista, joissa kuntien vastuuta näiden kohderyhmien palveluprosessissa lisätään. Monialaista tukea tarvitsevien nuorten osalta heille suunnatut palvelut tulevat jatkossakin sijoittumaan suurelta osin kuntaan, jonne jää nuorisotyön ohella palvelujen yhteensovittamisesta tällä hetkellä vastuuta kantavat etsivä nuorisotyö, työpajatoiminta sekä mahdollisesti Ohjaamot. Pienissä kunnissa, joissa ei ole Ohjaamo-toimintaa, työpaja ja etsivä nuorisotyö vastaavat kohderyhmänsä nuorten palveluprosesseista ja palvelujen yhteensovittamisesta. Tämä tulee huomioida vahvemmin yhteensovittamisesta säädettyä. Yhteensovittamisvastuusta säädettyä oli tärkeää antaa maakunnalle ja kunnalle oikeus sopia asiakasryhmittäin yhteensovittamisvastuusta niin, ettei olemassa olevien toimintamallien päälle luoda uutta monialaista järjestelmää.

13 §:n kirjausta siitä, että kasvupalvelujen järjestämisessä ja tuottamisessa olisi huomioitava maahanmuuttaja-asiakkaiden palvelut niin, että ne edistävät heidän kotoutumistaan ja työllistymistään tulee täydentää niin, että pykälässä mainitaan myös muut heikossa työmarkkina-asemassa olevat.

15b §:ssä on kirjattu valtion ja maakunnan vastuusta työllisyydestä niin, että kohta täydentyy pykälällä, jossa säädetään valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa ja maakunnille vastuu siitä, ettei minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maakunnan keskimääräistä tasoa. Pykälässä säädetäisiin valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu.

TPY huomauttaa, että tämä asettaa maakunnille kohtuuttomia vaatimuksia eikä huomioi maakuntien erilaisuutta ja työllisyystilannetta. Esimerkiksi Itä-Suomen ja Kainuun maakuntien työttömyys on alueellisista erityispiirteistä ja rakenteellisista tekijöistä johtuen muuta maata korkeammalle ja alueiden työllisyystilanne ei ole tästä johtuen nopeasti parannettavissa edes merkittäville työllisyystoimilla.

16 §:ssä säädetään maakunnallisista kasvupalveluista. Kyseisen pykälän 4 momentissa säädetäisiin, että maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto alueensa ja palvelujen asiakkaiden tarpeiden mukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. TPY:n mielestä esityksestä ei käy riittävästi ilmi, miten tämä käytännössä tapahtuisi. Laissa tulisi asettaa kyseistä kirjausta suurempi velvoite ja seuranta sen täyttämistä palvelujen kartoitukseen yhteistyössä kuntien kanssa. Työllisyydenhoito etenkin heikossa työmarkkina-asemassa olevien osalta on pitkälle kuntien vastuulla tällä hetkellä. Valmisteluvaiheessa on käynyt ilmi, ettei kuntien palveluja ole tunnistettu ja huomioitu maakuntatasolla. Pykälässä säädetään myös palvelutarpeiden kartoituksesta ja niiden mukaisen neuvonnan sekä ohjauspalvelujen järjestämisestä.

@yrittajat.fi:

Katsomme että sekä valtakunnallinen että maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksentekooikeutta. Nyt tehdyt ehdotukset ovat tasapainoisia

@yrittajat.fi:

18 pykälässä määritellään 10000 euron rajasta, jonka alittavalta osalta voisivat myös muut toimia tuenantajina. Tämä kohta on mielenkiintoinen. Millaisia toimijoita tällä on mahdollisesti tarkoitettu? Esimerkiksi Pohjois-Pohjanmaan Yrittäjät koordinoivat tällä hetkellä keskitetysti maakunnassa omistajanvaihdospalveluita ja tekevät aktiivista palveluohjausta. Meillä on esimerkiksi erinomaiset mahdollisuudet toimia tuen myöntäjänä vastaisuudessa omistajanvaihdospalveluissa.

@saatio-oktetti.fi:

Maakunnan vastuu tulee määritellä nykyistä esitysluonnosta selkeämmin. Erityisesti tulee huolehtia palveluiden saatavuudesta kaikille ja koko maakunnan alueella. Lisäksi tulee selkeyttää kunnan mahdollinen vastuu työllistymisestä. Osa kunnilla nyt olevista velvoitteista (kuten työmarkkinatuen rahoitusvastuu) olisi tarkoituksenmukaista siirtää maakunnan vastuulle, mikä edistäisi vastuiden toteutumista käytännössä. Myös palveluohjauksen järjestämisen osalta esitystä on selkeytettävä. Muuten erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa olevat ovat vaarassa jäädä tarvitsemiensa palveluiden ulkopuolelle.

Sosiaali- ja valmennuspalveluyhteisöt sekä muut välityömarkkinatoimijat ovat olleet keskeisiä yhteistyökumppaneita TE-palveluista vastaavien tahojen kanssa heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluiden järjestämisessä, kehittämisessä ja integroitujen palveluiden varmistamisessa. Tämänkaltaisen yhteistyön on tarkoituksenmukaista jatkaa myös tulevaisuudessa.

@amke.fi:

Maakunnan tehtäväksi esitetään kasvupalvelujen yhteensovittaminen muiden julkisten palveluiden kanssa. Osaamisen kehittämisen osalta merkittävimmän palvelukokonaisuuden muodostavat ammatillisen koulutuksen järjestäjät ja korkeakoulut. Näiden osalta OKM:n ohjaus on valtakunnallista ja kasvupalvelut käytännössä täydentävät julkista koulutustarjontaa.

@yrittajat.fi:

Valtakunnallinen ja maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksenteko-oikeutta. Ehdotukset ovat tasapainoisia valtion ja maakuntien välisen suhteen osalta. Maakunnan ja kunnan välinen yhteistyö tulisi määritellä myös selkeästi.

@yrittajat.fi:

Katsomme että sekä valtakunnallinen että maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksenteko-oikeutta. Nyt tehdyt ehdotukset ovat tasapainoisia valtion ja maakunnan osalta. Maakunnan ja kunnan välinen yhteistyö on määriteltävä myös riittävän selkeästi.

@yrittajat.fi:

Maakuntien vastuut ja järjestämistehtävät määritellään selkeästi. Valtakunnallisesta ohjauksesta ja maakuntien itsehallinnollisesta kokonaisuudesta muodostuu toimiva kokonaisuus.

@chamber.fi:

Erityisesti maakunnan hankintaosaamiseen pitäisi panostaa. Maakunnan pitää valittavalla toimintatavallaan edistää monituottajamalliin siirtymistä ja pk-yritysten mahdollisuuksia toimia palveluntarjoajina.

Todennäköisesti pienten yritysten mukana edistäisi parhaiten palvelusetelimalli, joka perustuu asiakkaan valinnanvapauteen. Toimintatavasta riippumatta, palveluprosesseja ei saa määrittää niin tarkasti, että ne itsessään estävät erikokoisten yritysten mukanaolon ja palveluinnovaatioiden synnyn.

@yrittajat.fi:

Katsomme että sekä valtakunnallinen että maakuntien vastuu ja järjestämistehtävät tulevat selkeästi määritellyiksi. Sääntelyssä täytyy löytää toimiva yhdistelmä valtakunnan tason ohjausta, yhdenmukaisia palveluita koko maassa kaikille asiakkaille ja maakuntien itsehallinnollista päätöksenteko-oikeutta. Nyt tehdyt ehdotukset ovat tasapainoisia.

@akavanerityisalat.fi:

Esityksessä ei oteta kantaa, kuka kantaa lopulta vastuun työllisyyden kehittämisestä. Työttömyysturvan rahoitus, syntyvät kustannukset, työttömät ja toisaalta heille tulevat palvelut eivät kohtaa maakuntamallissa samalla tapaa kuin nykyjärjestelmässä. Yleiskatteellisuudesta seuraa, että maakunnilla ei ole korvamerkittyä rahaa työllisyyden hoitoon. Yhtenä riskinä on, että näiden palveluiden tuottamiselle ei jää riittävästi rahaa eikä intressiä.

@nkl.fi:

Pykälän 14 yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että kasvupalvelulaissa säädetään asiakkaan valinnanvapaudesta, mutta ei oikeudesta vaihtaa palveluntuottajaa. Tämä on kyseenalaista valinnanvapautta erityisesti vammaisen asiakkaan kohdalla. Ellei palveluntuottaja tarjoa toimivia ja näkövammaisen asiakkaan tarpeisiin räätälöityjä palveluja tai noudata yhdenvertaisuuslain ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen velvoitteita, näkövammaisen asiakas on kerran valinnan tehtyään sidoksissa näihin hänelle täysin hyödyttömiin ja tarvettaan vastaamattomiin palveluihin. Tämä on rinnastettava pykälän 17 yksityiskohtaisissa perusteluissa olevaan kohtaan, jossa "Maakunnan olisi erityisesti huolehdittava heikommassa työmarkkina-asemassa olevien asiakkaiden neuvonnasta ja ohjauksesta tarkoituksenmukaisesti palveluihin osoittamalla selkeästi palvelujentuottajat, joista asiakas voisi valita."

@arene.fi:

On erittäin hyvä, että palveluiden tarjontaa ja laatua säädetään asiakas- ja tarvelähtöisesti. Tämä tarvelähtöisyys tulee huomioida myös siinä, ettei olennaisia palveluntarjoajia suljeta keinotekoisesti ulos kasvupalvelun tuottajista. Esimerkiksi korkeakoulut ja oppilaitokset voivat olla kumppaneita, jotka tarjoavat tarpeisiin olennaiset palvelut. Muussa tapauksessa palvelun joudutaan hankkimaan toimijalta, jolla ei välttämättä ole riittävästi osaamista, asiantuntemusta tai infrastruktuuria palvelun tuottamiseen. Sama on huomioitava säädetäessä työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan valtakunnallisista palveluntuottajista.

On kuitenkin erittäin hyvä, että myös tutkimus- ja kehittämisorganisaatiot voivat olla kasvupalveluiden asiakkaita.

@tyj.fi:

Työttömyyskassojen toimintaan esitys liittyy siten, että siihen liittyen on suunniteltu TE-toimistojen tehtävien siirtämistä työttömyysetuuden maksajille, Kansaneläkelaitokselle ja työttömyyskassoille. Tästä seikasta on tarkoitus säätää myöhemmin tarkemmin, mut-ta nyt kyseessä olevassa kasvupalvelulaissa säädetty tulee vaikuttamaan ja rajaamaan tätä myöhempää sääntelyä. Yhteisjärjestö olisi kaivannut jo tässä esityksessä tarkempaa ja konkreettisempaa määrittelyä siitä, mitkä tehtävät ovat valtakunnallisen kasvu-palvelun, mitkä maakunnallisen kasvupalvelun ja mistä tehtävistä toivotaan yksityisten palveluntuottajien ottavan vastuun. Yhteisjärjestö pitää tärkeänä, että uudistuksessa huolehditaan siitä, että työttömän henkilön asiakaspalveluprosessi on nykyistä yksin-kertaisempi. Lopputuloksen tulisi olla se, että palveluprosessi on nimenomaan työttömän henkilön näkökulmasta nykyistä selkeämpi ja tehokkaampi.

Esitys sisältää säännökset työvoimapalveluiden järjestäjän ja tuottajan eriyttämisestä niin sanotun tilaaja/tuottajamallin mukaisesti. Julkisen palvelun järjestämisvastuullinen on aina maakunta. Maakunta vastaa siten siitä, että palvelut ovat saatavissa lain edellyttämällä tavalla ja maakunnalla on vastuu toteutettavien palvelujen tarpeen, määrän ja laadun määrittelemisestä, tuotantotavan päättämisestä, kustannusvaikuttavuuden varmistamisesta, yhdenvertaisesta saatavuudesta ja kehittämisestä sekä omavalvonnasta. Maakunta vastaa myös viranomaiselle kuuluvan toimivallan käytöstä niissä kasvupalveluihin liittyvissä tehtävissä, joihin liittyy merkittävää julkisen vallan käyttöä. Maakunnan järjestämisvastuulla olisi esityksen mukaan työnhakuun, rekrytointiin, ura-ohjaukseen ja osaamisen kehittämiseen liittyvät palvelut. Maakunta vastaisi palvelujen käyttöön liittyvästä neuvonnasta, palvelutarpeen arvioinnista ja asiakkaan ohjaamisesta tarkoituksenmukaisesti palveluihin. Työttömyyskassojen Yhteisjärjestön näkemyksen mukaan näihin tehtäviin tulisi lisätä maakunnan tehtäväksi päättää työnhakijan moitittavasta käyttäytymisestä seuraavasta korvauksettomasta määrääjasta päättäminen, mikä on merkittävän julkisen vallan käyttöä. Työnhakijan kannalta olisi selkeintä, jos maakunta päättäisi myös niistä työnhakuun liittyvistä seuraamuksista, joiden tavoitteena on kannustaa työnhakijaa työllistymään. Maakunnan kasvupalvelu tuntee alueensa työmarkkinat ja sillä (tai yksityisellä palvelun-tuottajalla, jonka toimintaa kasvupalvelu ohjaa ja valvoo), on puolestaan tiedossaan työnhakijan työhistoria ja koulutustiedot. Työnhakijan työvoimapolitiittisesti moitittavan menettelyn arvioinnissa näillä tiedoilla on huomattava merkitys.

Työttömyyskassojen Yhteisjärjestö pitää myös tärkeänä, että työttömillä henkilöillä on uudistuksen jälkeenkin mahdollisuus saada tukea työllistymiseensä vähintään siinä määrin kuin nykyisin. Aivan erityisesti Yhteisjärjestö on huolissaan niistä työnhakijoista, joiden työllistyminen on syystä tai toisesta tavanomaista vaikeampaa. Lisäksi uudistuksen yhteydessä tulee kiinnittää huomiota yhdenvertaisuuden toteutumiseen koko maassa ja eri ammattiryhmien välillä.

@yrittajanaiset.fi:

Vastuu ja järjestämistehtävä ovat monimutkaisia kokonaisuuksia. Palvelua yhdeltä luukulta -periaate ja viestinnän selkeys ovat avainasemassa.

@akava.fi:

Maakuntia pitää vastuuttaa ja kannustaa maakuntien välisen yhteistyön tekemiseen työllisyyden edistämiseksi ja palvelutarpeisiin vastaamisessa. Kasvupalvelut pitää toteuttaa niin, että ne mahdollistavat ja jopa kannustavat työvoiman liikkuvuuteen. Pitää varmistaa, että kasvupalveluiden asiakkailta on tarvittaessa mahdollisuus käyttää myös muiden kuin oman maakunnan kasvupalveluita, mikäli ne koetaan sopivammiksi tai tarkoituksenmukaisemmiksi.

@nytkis.org:

On hyvä, että lakiehdotuksen perusteluissa maakunnan järjestämisvastuun yhteydessä viitataan tasa-arvolakiin ja mitä siinä säädetään viranomaisen velvollisuudesta toimia sukupuoleen perustuvan syrjinnän estämiseksi ja naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistämiseksi. On myös hyvä, että samassa kohdassa todetaan, että naisten ja miesten välinen tasa-arvon edistäminen pitää ottaa huomioon palvelujen saatavuudessa ja tarjonnassa. Tässä yhteydessä tulee tuoda esiin myös tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusosaamisen huomioiminen palvelujen tuottamisessa ja tilaamisessa.

Suomessa tasa-arvon johdonmukainen edistäminen on ollut maakuntatasolla kaikkein heikointa. Tällä hetkellä maakuntaohjelmista puuttuu tasa-arvotavoitteet ja ylipäättään minkäänlainen tasa-arvonäkökulma. Myös tasa-arvototeutavien kuulumisen viranhaltijoiden tehtäviin on maakuntatasolla ollut hyvin epäselvää ja harvassa maakunnassa on nimetty vastuuviranhaltijaa seuraamaan asiaa. Sukupuolivaikutusten arviointia ja sukupuolinäkökulman valtavirtaistamista osana maakuntien velvollisuuksia tulee siksi tuoda vahvemmin esiin lain perusteluissa.

Rakennerahastotoiminnan yhteydessä on eksplisiittisesti todettava, että sukupuoli- ja tasa-arvonäkökulma tulee valtavirtaistaa alueiden kehittämiseen ja rakennerahastotoimintaan. Rakennerahastotoiminnassa tasa-arvoa on seurattava sekä rahoituksen jakaantumisen, toimien kohdentumisen että toteutuneiden tulosten näkökulmasta.

@pardia.fi:

Kasvupalveluiden järjestäminen on jätetty maakunnan harkinnan varaan. Erityisesti kansalaisten kannalta tärkeät työhaun palvelut jäävät määrittelemättä. Kun määrärahat jaetaan yleiskatteellisena rahoituksena, ei ole mitään takuuta siitä, että palvelut järjestetään asiakkaitten tarpeiden mukaan ja laadultaan korkeina.

Palvelujen laadun arvioinnista on säädettävä ja samalla on säädettävä kansallisesta arviointitahosta.

Julkisten kasvupalveluiden yhtiöittämisen ja yksityistämisen erityinen ongelma on palvelujen yhtiöittämissä (22§) ja viranomaistehtävien velvoitteiden (18§) yhteensovitus. Tällöin riskiksi nousee esimerkiksi moninkertainen työn tekeminen ja asiakaspalvelun heikkeneminen.

@sak.fi:

kts. ensimmäisen sivun vapaamuotoiset huomiot

@vammaisfoorumi.fi:

Palvelujen harkinnanvaraisuus luo eriarvoisuutta maakuntien välillä.

18§:ssä tulisi määritellä tarkemmin vastuut. Tuleeko olemaan julkinen kasvupalvelukeskus maakunnissa?

Työolosuhteiden järjestelytuki pitää näkyä lainsäädännössä, jotta sitä osataan käyttää.

14§:n yksityiskohtaisissa perusteluissa sanotaan, että kasvupalvelulaissa säädetään asiakkaan valinnanvapaudesta, mutta ei oikeudesta vaihtaa palveluntuottajaa. Tämä on kyseenalaista valinnanvapautta erityisesti vammaisen asiakkaan kohdalla. Jos palveluntuottaja ei tarjoa toimivia, räätälöityjä palveluja tai ei esimerkiksi noudata YK:n vammaisyleissopimuksen ja yhdenvertaisuuslain velvoitteita, on vammaisen asiakas kerran valittuaan "kiinni" näissä käytännössä hyödyttömissä palveluissa. Tämä on rinnastettava 17§:n yksityiskohtaisissa perusteluissa olevaan kohtaan, jossa "Maakunnan olisi erityisesti huolehdittava heikommassa työmarkkina-asemassa olevien asiakkaiden neuvonnasta ja ohjauksesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin osoittamalla selkeästi palvelujentuottajat, joista asiakas voisi valita."

@samsnet.fi:

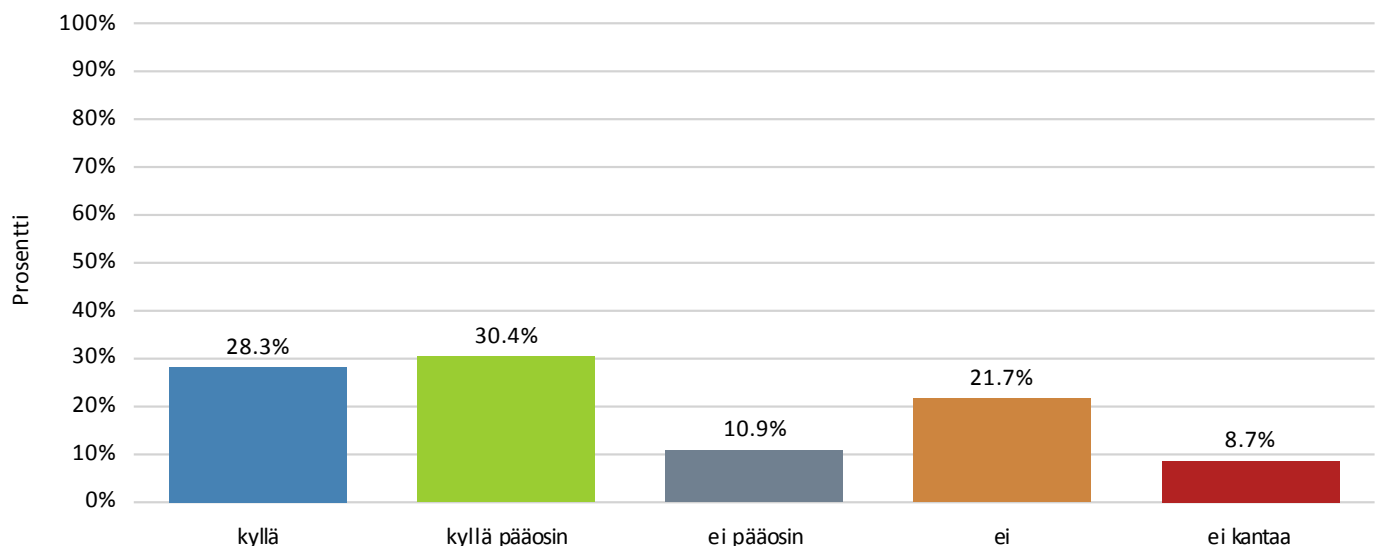
Det är viktigt att det i lagen är tydligt att de tjänster som ordnas ska göra det möjligt för enskilda att få sina grundrättigheter uppfylla. Därför föreslår SAMS ett tillägg i 13 § 2 mom. första meningen som ska förtydliga detta (se nedan under punkt 31).

Språket är avgörande för att man ska kunna kommunicera och detta gäller särskilt personer med funktionsnedsättning. För att på ett jämlikt sätt kunna få ta del av tillväxttjänster måste man kunna få service på svenska i enlighet med vad grundlagen och språklagen stadgar. Verkligheten för svenskspråkiga personer med funktionsnedsättning är sådan att de språkliga grundrättigheterna många gånger eftersätts. Reglerna i denna lag måste vara tydliga i detta avseende och SAMS föreslår därför att regeln i 20 § om program för egenkontroll kompletteras med en sats som förtydligar att det av programmet ska anges hur uppfyllandet av de språkliga rättigheterna säkerställs (se nedan under punkt 31).

@forestindustries.fi:

Valtakunnallisten palvelun tuottajien ja maakuntien olisi huolehdittava siitä, että yritysasiakkaille tarjottavat kasvupalveluketjut ovat toimivia ja palvelut täydentävät toisiaan eli eivät ole päällekkäisiä. Tämä edellyttää tiivistä yhteistyötä valtakunnallisten palveluntuottajien ja maakuntien välillä. On tärkeää, että jatkossakin Tekesin ja Finpron (tulevaisuudessa Business Finland) toimintaa kehitetään siten, että yrityksille palveluja tarjotaan samanlaisena valtakunnallisesti. Tekesin ja Finpron toimintoja ei tule siirtää maakuntahallinnon alaisuuteen. Näin maakuntahallintolainsäädäntöehdotuksessa on nyt esitettykin.

26. Tulisiko lailla säätää, mitkä palvelut maakunnan tulee minimissään järjestää?

Nimi	Prosentti
kyllä	28,3%
kyllä pääosin	30,4%
ei pääosin	10,9%
ei	21,7%
ei kantaa	8,7%
N	46

27. Mahdollinen sanallinen perustelu

@gmail.com:

Kansalaisten yhdenvertaisuuden toteutumiseksi ja työvoiman vapaan liikkuvuuden toteutumiseksi palveluista olisi tarpeen säätää lailla.

@kuntaliitto.fi:

Pykälä 17 riittää säätämän palveluista, mutta ei välttämättä riitä turvaamaan palvelujen yhdenvertaista saatavuutta. Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa. Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

@sttk.fi:

STTK edellyttää, että lakiin kirjataan laajemmin yksityiskohtaisesti mitä palveluita on tarjottava, sekä maakunnan velvollisuus varmistaa, että näitä palveluita on jatkuvasti ja asiakkaan tarpeen mukaan tarjolla.

Uudistuksen tavoitteena pitää olla kansalaisten hyvinvoinnin ja turvallisuuden lisääminen, eikä laki voi korostaa pelkästään yritys- ja elinkeinopoliittisia päämääriä.

@jhl.fi:

Palvelujen saatavuus tulee joka tapauksessa vaihtelevaan voimakkaasti. Erityisen tärkeää vähimmäisvaatimukset ovat niiden maakuntien osalta, joissa väestöpohja ei houkuttele markkinaehtoisia toimijoita tarjoamaan palveluja. Alueellisen yhdenvertaisuuden varmistamiseksi vähimmäispalvelut tulisi määritellä laissa.

@hpl.fi:

Koska erillislakeja koskevat lakiluonnokset eivät ole vielä valmiina, on vaikea ottaa lopullista kantaa siihen, onko laissa riittävällä tavalla säädetty maakunnan vastusta ja järjestämistehtävästä.

Lakiehdotuksessa määritellyt palvelukokonaisuudet kattaisivat maakuntalain 6 §:n mukaiset työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan tehtävät siten, että maakunnalla on oikeus harkintansa mukaisessa laajuudessa kyseisten palvelukokonaisuuksien järjestämiseen ja tarjoamiseen. HPL ilmaisee huolensa siitä, että nykyisten TE-toimistojen palvelut eivät jatkossa toteudu välttämättä laadun ja tuloksellisuuden osalta yhdenvertaisesti eri puolilla Suomea. HPL kantaa myös huolta siitä, miten varmistetaan, että maakunnat ohjaavat kasvupalvelujen järjestämiseen riittävästi varoja. Perustuslainmukainen yhdenvertaisuus palveluihin on lakiehdotuksessa pyritty turvaamaan säätämällä 17 §:ssä niistä palveluista, joiden saatavuudesta maakunnan on ainakin vastattava ja 18 §:ssä viranomaistehtävistä. Kyseiset lakipykälät ovat kuitenkin luonteeltaan informatiivisia.

HPL korostaa luonnosvaiheessa olevan 15b -pykälän ja muiden ohjaus- ja valvontakeinojen keskeistä merkitystä tämän asian ratkaisemiseksi. Valtiolla tulee olla mahdollisuus tehdä nopeita korjaavia toimenpiteitä tilanteessa, jossa maakunnan vastuu työllisyydestä ei toteudu laissa määritellyllä tavalla.

Lakiesityksessä viitataan lisäksi Suomea sitoviin kansainvälisiin sopimuksiin. Olisi hyvä, että tällaiset velvoitteet kirjattaisiin selkeästi joko kasvupalvelulakiin tai erillislakeihin.

@vates.fi:

Pykälässä 17 on määritelty maakunnan järjestämisvastuulle kuuluvat tehtävät. Säädöksissä on riittävästi otettu huomioon myös maakunnat, joiden elinkeinorakenne, väestörakenne tai muu toimintaympäristö on riittämätön, jotta maakunnassa olisi mahdollista tarjota laaja kirjo palvelukokonaisuuksia. Tällöin asiakkaat voivat valita palvelunsa esim. toisesta maakunnasta. Lisäksi lain 17 §:ssä mainitaan erityisesti, että palveluja järjestettäessä on otettava huomioon Suomea sitovat kansainväliset velvoitteet, erityisesti yhdenvertaisuuden toteutuminen palvelujen saatavuudessa sekä eri asiakasryhmien ja yksittäisten asiakkaiden syrjimätön kohtelu.

@sekes.fi:

Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Palvelutason minimi tulisi säätää lailla, jotta peruskasvupalvelut turvattaisiin kaikkiin maakuntiin

Palvelutason minimi tulisi säätää lailla, jotta peruskasvupalvelut turvattaisiin kaikkiin maakuntiin. Ilman tätä säädöstä voivat alueelliset erot kasvaa suuriksi ja varsinkin ne ihmiset, joilla ei ole osaamista tai voimavaroja vaatia palveluita, jäävät paitsi tarpeellisista palveluista. Vaarana on myös, että maakunnan taloudelliset tekijät ohjaavat tarjolla olevia palveluja, eikä asiakkaiden tarve.

Pitkäaikaistyöttömyys kasvattaa sosiaali- ja terveydenhuollon kustannuksia. Tästä syystä on perustelua, että asiakasryhminä pitkäaikaistyöttömien, maahanmuuttajien, nuorten ja osatyökykyisten palvelukokonaisuudet tulisi maakunnan minimissään järjestää.

@juko.fi:

Laissa tulisi säätää, mitä vähimmäispalveluita ja minkä laatuksena, maakunnan tulisi järjestää. Mitä digitaalisemmaksi palvelut menevät, sitä kauemmaksi korkeakoulutetut voivat tosiasiaassa jäädä todellisista työnhakupalveluista. Työllistymisen kannalta esimerkiksi yhteyden otto vasta 12 kuukauden päästä korkeakoulutettuun työnhakijaan tulee aivan liian myöhään. Digitaalisuus ei tule ratkaisemaan työnhaun perimmäisiä kysymyksiä. Jokaiselle uudelle työttömälle työnhakijalle – myös korkeakoulutetulle – tulisikin järjestää pakollisena työnhaun orientaatiojakso. Palveluntarpeen arviointi työttömyyden alettua tulee nimenomaisesti todeta lainsäädännössä. Myös palveluntuottajien laatuvaatimukset tulee määritellä lainsäädännössä. Samoin palveluperiaatteet (esim. valmentava ote, asiakaskeskeisyys) tulisi määritellä lainsäädännössä.

@ek.fi:

EK toteaa, että työnjako kansallisten ja maakunnallisten kasvupalveluiden järjestämisessä jää ehdotuksessa vielä epäselväksi. Maakunnalliset kasvupalvelut ovat harkinnanvaraisia, paitsi 17§ järjestämisvastuu ja 18§ viranomaistehtävät. 18 §:n lista on hallituksen esityksen mukaan luonteeltaan ”informatiivinen”. Maakunnilla on lisäksi harkintavaltaa sen arvioimisessa, mitkä viranhaltijapäätöksiä edeltävät valmistelevat toimet ovat erotettavissa itse päätöksenteosta. EK huomauttaa, että laissa tulisi selkeästi määritellä ainakin työnhakija-asiakkaan minimipalvelut (työllistymissuunnitelman teko, työtarjoukset, työvoimakoulutus, ammatinvalinnanohjaus), jotta turvataan jokaisen työllistyminen.

@yrittajat.fi:

Emme kannata edes minimitason sääntelyä yksityiskohtaisesti. Koko järjestelmä uudistuksen yksi tarkoitus on keventää ja järkeistää sääntelyä. Sen vuoksi voidaan jättää valtakunnallisten tavoitteiden ja maakuntien käytännön päätöksenteon varaan, mitä palveluita järjestelmän kautta konkreettisesti järjestetään/tuotetaan.

Minimipalvelujen tason määrittäminen varmistaa, että palvelutaso on riittävällä tasolla.

@mtk.fi:

Laissa pitää määritellä yleistaso, jonka maakunnat hoitavat maakuntalähtöisesti. Esimerkiksi mainintoina, että maakunnallisina kasvupalveluina järjestetään rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, innovaatioympäristöä, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia. Lain perusteluteksteissä nämä voidaan määritellä tarkemmin. Pohjatekstit löytyvät mm. ohjausryhmän versiosta 16.1.2017. Tietty perustaso on löydettävä kaikilta alueilta. 16§:n mukainen tehtävien harkinnanvaraisuus tulee määritellä tarkemmin, minimitason saavuttamisen lisäksi tehtäviin toimenpiteisiin.

Maakuntien välisellä yhteistyöllä on löydettävissä myös hyviä esimerkkejä muilta alueilta.

@yrittajat.fi:

Minimitason sääntely on ainut keino taata jonkin tasoinen tasapuolisuus valtakunnan eri osien välillä. Minimitason toteutus on kuitenkin säädettävä riittävän väljäksi, että se mahdollistaa innovaatiot myös järjestäjän tasolla

@yrittajat.fi:

Minimipalvelujen tason määrittäminen varmistaa, että palvelutaso on riittävällä tasolla. Eri kunnissa on erilaiset valmiudet järjestää varsinkin aloittavien yrittäjien palveluita, yrittäjyyskasvatuspalveluita ja kansainvälistymispalveluita. Myös kummi- ja mentoritoiminta on hyvin eritasoista tällä hetkellä.

@psyli.fi:

Viittaamme JUKOn lausuntoon.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Katsomme, että palveluita pitäisi saada paikasta riippumatta tasapuolisesti. Valtakunnallisesti pitäisi varmistaa, että palveluiden tarjonta on alueilla lain tavoitteiden mukainen..

@invalidiliitto.fi:

16§ antaa kuvan, että maakunta VOI järjestää rekrytointeja ja osaamista ym palveluja, mutta myöhemmin 17§ perusteluissa todetaan, että pykälän 2 momentin mukaan maakunta vastaisi siitä, että maakunnassa olisi tarjolla rekrytointi- ja osaamispalveluja. Selvyyden vuoksi 16§ tulisi säätää, että maakunnan on järjestettävä, joka takaisi että minimissään maakunnassa on rekrytointi- ja osaamispalveluja.

17§. Maakunnan järjestämisvastuun perusteluissa tuodaan esiin maakunnan vastuu noudattaa Suomea sitovia kansainvälisiä velvoitteita, erityisesti yhdenvertaisuuden toteutuminen palvelujen saatavuudessa sekä eri asiakasryhmien ja yksittäisten asiakkaiden syrjimätön kohtelu. Myöhemmin tuodaan esiin yhdenvertaisuuslain säännökset, jotka velvoittavat maakuntaa sekä arvioimaan että edistämään yhdenvertaisuuden toteutumista kasvupalveluissa. Tämä on erinomainen kirjaus. Lisäksi todetaan, että yhdenvertaisuuslaki velvoittaa myös kasvupalvelujen tuottajaa toimimaan syrjimättömästi ja edistämään yhdenvertaisuutta. Myöhemmin vielä viitataan YK:n vammaissopimukseen. Tähän yhteyteen voisi keinoina vielä tuoda esiin vammaisten henkilöiden osalta työolosuhteiden järjestelytuen, jonka tavoitteena on edistää työelämään osallistumisen yhdenvertaisuutta sekä vammaisten henkilöiden mahdollisuus 50%:n palkkatukeen, joka myös on keino saada vammaisia henkilöitä samalle viivalle muiden kanssa.

@chamber.fi:

Keskuskauppakamari pitää perusteltuna, että lakiin ei kirjata yksittäisiä palveluja eikä palvelujen vähimmäistasoa. Palvelukokonaisuuksien pitää kuitenkin noudattaa lain tavoitteita esim. edistää työllisyyttä. Väljä muotoilu antaa maakunnalle itsehallintoon kuuluvaa liikkumavaraa.

@yrittajat.fi:

Jokin riittävän palvelutason määrittäminen pitäisi maakunnilla olla vaikei sääntelyä pidä liian yksityiskohtaisesti tehdä. Koko järjestelmä uudistuksen yksi tarkoitus on kuitenkin keventää ja järkeistää sääntelyä.

@yrittajat.fi:

Kannatamme periaatteessa, että palvelujen yleinen minimitaso määritetään. Emme kuitenkaan kannata edes minimitason sääntelyä yksityiskohtaisesti. Koko järjestelmäuudistuksen yksi tarkoitus on keventää ja järkeistää sääntelyä. Sen vuoksi voidaan jättää pääosin valtakunnallisten tavoitteiden ja maakuntien sekä käytännön päätöksenteon varaan, mitä palveluita järjestelmän kautta konkreettisesti järjestetään/tuotetaan. Olisi kuitenkin hyvä, että suoraan laista kävisi ilmi, että kasvupalveluiden ytimeen kuuluvat muun muassa yritysten elinkaaren mukaiset tärkeät palvelut kuten aloittavan yrittäjän neuvontapalvelut; rahoitukseen, taloudellisiin vaikeuksiin, kasvuun ja työllistämiseen liittyvät palvelut; kansainvälistymiseen ja innovaatioihin liittyvät palvelut; sekä omistajanvaihdospalvelut.

@tpy.fi:

Palvelujen vähimmäistasosta säätämällä voitaisi osaltaan turvata yhdenvertaisuus palvelun saannissa ja välttää merkittävät vaihtelut eri maakuntien välillä palvelujen järjestämisessä. Laki antaa maakunnille kannustimia panostaa helpommin työllistyvien palveluihin muiden asiakasryhmien kustannuksella. Minimitasosta säädettäessä tulisikin säätää palvelujen järjestämisvelvoitteesta heikossa työmarkkina-asemassa oleville.

Minimitasosta säädettäessä tulee huomioida myös palvelun saatavuus pienemmissä kunnissa. TPY:n mielestä sillä, että työpajatoiminta ja riittävät valmennuspalvelut työpajoilla turvataan vähintään nykyisellä tasolla, on merkitystä sille, että osaltaan voidaan taata vähimmäispalvelutaso eniten tukea työllistymiseen tarvitseville suurtenkin kaupunkien ulkopuolella.

@chamber.fi:

Maakunta pystyy itse päättämään tarvittavista palveluista.

@yrittajat.fi:

Emme kannata edes minimitason sääntelyä yksityiskohtaisesti. Koko järjestelmäuudistuksen yksi tarkoitus on keventää ja järkeistää sääntelyä. Sen vuoksi voidaan jättää valtakunnallisten tavoitteiden ja maakuntien käytännön päätöksenteon varaan, mitä palveluita järjestelmän kautta konkreettisesti järjestetään/tuotetaan.

@yrittajat.fi:

Eri alueiden tasa-arvoisuuden varmistamiseksi tarvitaan minimirajat. Tällä tavalla voidaan varmistaa että kaikilla alueilla on palvelutaso riittävällä tasolla

@saatio-oktetti.fi:

Palvelutason minimi tulisi säätää lailla, jotta peruskasvupalvelut turvattaisiin kaikkiin maakuntiin. Muutoin etenkin ne, joilla ei ole osaamista tai voimavaroja löytää palveluja kilpailuilta markkinoilta ovat vaarassa jäädä ilman tarvitsemiaan palveluita. Pitkäaikaistyöttömyys kasvattaa sosiaali- ja terveydenhuollon kustannuksia. Tästä syystä on perustelua, että maakuntien tulisi järjestää minimissään pitkäaikaistyöttömien, maahanmuuttajien, nuorten ja osatyökykyisten palvelukokonaisuudet.

@amke.fi:

Kansalaisten tasavertaisuus edellyttää, että maan eri osissa on yhtenäinen minimitaso palveluille. On todennäköistä, että kasvupalvelut käytännössä toteutuvat 18 maakunnassa toisistaan poikkeavin tavoin, mikä voi näyttäytyä sekavana esimerkiksi valtakunnallisesti tai useamman maakunnan alueella toimiville palveluntuottajille ja palveluiden yritysasiakkaille.

@yrittajat.fi:

Periaatteessa on kannatettavaa, että palvelujen yleinen minimitaso määritetään. Emme kuitenkaan kannata sääntelyä yksityiskohtaisesti. Koko järjestelmäuudistuksen yksi tarkoitus on keventää ja järkeistää sääntelyä. Olisi hyvä, että kasvupalveluiden ytimeen kuuluvat muun muassa yritysten elinkaaren mukaiset tärkeät palvelut määriteltäisiin ja varmistettaisiin, että kaikilla alueilla on palvelutaso riittävällä tasolla.

@yrittajat.fi:

Koko järjestelmäuudistuksen yksi tarkoitus on keventää ja järkeistää sääntelyä. Sen vuoksi voidaan jättää valtakunnallisten tavoitteiden ja maakuntien käytännön päätöksenteon varaan, mitä palveluita järjestelmän kautta konkreettisesti järjestetään/tuotetaan. Minimitaso on kuitenkin hyvä kirjata lakiin.

@yrittajat.fi:

Maakuntien tehtävien määrittely tulee jättää lähtökohtaisesti maakunnan tehtäväksi, jotta ei luoda jälleen uutta sääntelyä ja byrokratiaa. Keskeisimpien palveluiden nimenomainen järjestämisvelvoite voi kuitenkin olla tarpeellinen. Erityisen tärkeitä yritysten kannalta ovat yrityksen perustamiseen, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikkeuksiin, kriisitilanteisiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Olennaista on myös edellyttää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut.

@chamber.fi:

Kauppakamari pitää perusteltuna, että lakiin ei kirjata yksittäisiä palveluja eikä palvelujen vähimmäistasoa. Palvelukokonaisuuksien pitää kuitenkin noudattaa lain tavoitteita esim. edistää työllisyyttä. Väljä muotoilu antaa maakunnalle itsehallintoon kuuluvaa liikkumavaraa.

@yrittajat.fi:

Emme kannata edes minimitason sääntelyä yksityiskohtaisesti. Koko järjestelmäuudistuksen yksi tarkoitus on keventää ja järkeistää sääntelyä. Sen vuoksi voidaan jättää valtakunnallisten tavoitteiden ja maakuntien käytännön päätöksenteon varaan, mitä palveluita järjestelmän kautta konkreettisesti järjestetään/tuotetaan.

@akavanerityisalat.fi:

Laissa tulisi säätää, mitä vähimmäispalveluita ja minkä laatuena, maakunnan tulisi järjestää. Mitä digitaalisemmaksi palvelut menevät, sitä kauemmaksi korkeakoulutetut voivat tosiasiaa jäädä todellista työnhakupalveluista. Työllistymisen kannalta esimerkiksi yhteyden otto vasta 12 kuukauden päästä korkeakoulutettuun työnhakijaan tulee aivan liian myöhään. Digitaalisuus ei tulekaan ratkaisemaan työnhaun perimmäisiä kysymyksiä. Jokaiselle uudelle työttömälle työnhakijalle – myös korkeakoulutetulle – tulisikin järjestää pakollisena työnhaun orientaatiojakso. Palveluntarpeen arviointi työttömyyden alettua tulee todeta lainsäädännössä. Myös palveluntuottajien laatuvaatimukset tulee määritellä lainsäädännössä. Samoin palveluperiaatteet (esim. valmentava ote, asiakaskeskeisyys) tulisi määritellä lainsäädännössä.

@nkl.fi:

Lailla on säädettävä, mitkä palvelut minimissään maakunnassa on järjestettävä.

Palvelujen järjestämisestä säädettäessä on palveluvalikoimassa edelleen oltava työolosuhteiden järjestelytuki, joka on vammaiselle ihmiselle yksi yhdenvertaisuuden edistäjä työelämässä. Työolosuhteiden järjestelytuen jatkuvuus on taattava, sen mahdollisuuksista ja käytöstä on tiedotettava ja se on ulotettava koskemaan myös digitaalisiin ympäristöihin tehtäviä ratkaisuja. Nykypäivän työelämässä toimitaan erilaisissa ja jatkuvasti muuttuvissa digitaalisissa ympäristöissä. Niiden saavutettavuus ja käytettävyyden näkövammaisten apuvälineillä on ehdoton edellytys näkövammaisen työntekijän yhdenvertaisille mahdollisuuksille tehdä koulutustaan ja osaamistaan vastaavaa työtä.

@arene.fi:

Laissa tulee varmistaa tasaveroinen palveluntarjonta jokaiseen maakuntaan. Lisäksi tulee varmistaa, että palveluntuottajilla on riittävä osaaminen ja resurssit tuottaa laadukasta palvelua, jotka vastaavat laissa esitettyjä tavoitteita.

@yrittajat.fi:

Sääntelyn minimoimiseksi yksityiskohtaisen sääntelyn tarvetta tulee arvioida kriittisesti, huomioiden kuitenkin yhdenvertaisen palvelun takaamisen koko maahan.

@yrittajanaiset.fi:

Kaikkialla Suomessa yrityksessä tulee olla lähtökohtaisesti samat toimintaedellytykset, jolloin palvelutasollekin tulee olla minimimääritykset.

@akava.fi:

Maakunnalla pitää olla vastuu siitä, että tarjolla on aina kaikkia rekrytointi- ja osaamispalvelulaissa ja muissa ns. sisältölaeissa mainittuja palveluita. Laissa on todettu, että ”Kasvupalvelut on järjestettävä ja tuotettava sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisina kuin asiakkaiden tarve edellyttää”. Tämän edellytyksen pitää toteutua myös käytännössä ja riittävän yhdenmukaisena maakuntien välillä. Maakuntien välisten erojen muodostumista pitää seurata tarkemmin indikaattorein, kuin lakiesityksen keskeneräisessä pykälässä (15b §) todettu työttömyysasteen seuranta. Ainakin pitkäaikaistyöttömyyttä sekä eri asiakasryhmiä pitää seurata. Samaten työllistymisen laadullisia kriteerejä on otettava mukaan tarkasteluun. On tarkasteltava sekä tasoa että muutosta. Säädöksiin ja rahoituksen keinoin pitää varmistaa, että maakuntien väliset erot eivät pääse kehittymään liian suuriksi.

Maakunnalla pitää olla vastuu siitä, että työnhakija-asiakkaiden palvelutarve kartoitetaan heti asiakkuuden alussa tai alkuvaiheessa mahdollisimman täsmällisesti ja laadukkaasti. Erillisiä arvioitavia elementtejä ovat työnhakijan työkyky, työnhakijan osaaminen ja työnhakijan työllistymisen edellytyksiin vaikuttavat urataidot. Kehittyneitä sähköisiä menetelmiä voidaan käyttää arvioinnin tukena. Tarpeettomankin tarkan palvelutarvearvioinnin aiheuttama tehokkuustappio on todennäköisesti pienempi kuin puutteellisesti suoritettujen palvelutarpeen arvioinnin aikaansaamat hitaudet ja katkokset palveluiden käynnistämisessä. Huonosti tai liian myöhään tehdyn palvelutarpeen arvioinnin seuraukset voivat varsinkin yksilötasolla muodostua kohtalokkaaksi tulevalle työuralle. On varmistettava että myös henkilökohtaisen palvelun saavutettavuus eri asiakasryhmille on kohtuullisella tasolla.

Rekrytointi- ja osaamispalveluiden lisäksi maakunnissa olisi aina oltava tarjolla myös kolmen muun palvelukokonaisuuden sisältämiä palveluita ainakin soveltuville osin. Nyt lakiesityksessä todetaan, että ”Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia.” Sen lisäksi mitä edellä on todettu rekrytointi- ja osaamispalveluista, maakunnilla pitäisi olla velvollisuus aina järjestää edes joitakin kunkin palvelukokonaisuuden palveluita. Kasvupalveluilla pitää aidosti tukea kasvua.

@pardia.fi:

Tarve korostuu erityisesti, koska maakunnan rahoitus on yleiskatteellista. Sote-, kasvupalvelu- ja muut maakunnan menot rahoitetaan yhdestä potista. Veronmaksajien näkökulmasta on tärkeää varmistaa ainakin vähimmäispalveluista.

@vammaisfoorumi.fi:

18§ säättää viranomaisen ja palveluntuottajan välisestä vastuun jaosta. Palvelun tuottaja voi vastaisuudessa myöntää palkkatukea enintään 10 000 euroon asti. Riittävätkö maakunnan valvontaresurssit valvomaan kenelle ja minne on myönnetty palkkatukea?

Vammaisille henkilöille työolosuhteiden järjestelytuki on ollut yksi yhdenvertaisuuden edistäjä työelämässä. Tämä tuki on säilytettävä edelleen ja mainittava yksityiskohtaisissa perusteluissa, koska muutoin sitä todennäköisesti ei osata käyttää.

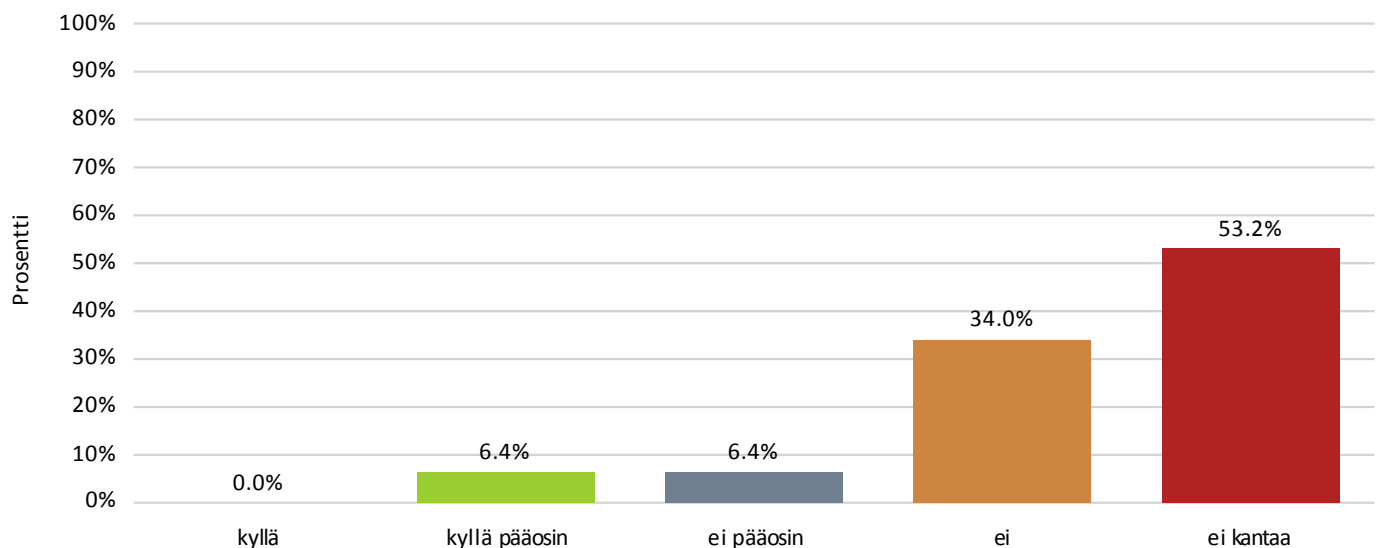
Lakiesitys tavoittelee uusien ja innovatiivisten palvelujen muotoutumista, olisi hyvä, jos myös vammaisten henkilöiden osalta olisi mahdollisuus luoda joustavasti eri keinoja, joilla kannustetaan ja helpotetaan vaikeasti työllistyvien työllistymistä. Valtakunnallisessa ohjeistuksessa voisi myös kiinnittää maakuntien huomiota sosiaalisten kriteerien kuten työllistämisehdon käyttämiseen julkisissa hankinnoissa.

Lakiesitys lähtee siitä oletuksesta, että yhdenvertaisuuslakia noudatetaan maakunnissa. Valtakunnallisessa ohjeistuksessa olisi siitä huolimatta kiinnitettävä huomiota myös yhdenvertaisuuslain velvoitteeseen toteuttaa kohtuullisia mukautuksia vammaisille henkilöille palvelujen käyttäjinä.

@samsnet.fi:

SAMS hänvisar till Handikappforums utlåtande i denna del.

28. Onko lakiluonnoksessa tuotu tarpeeksi selkeästi esiin mahdollisten valtakunnallisten palvelukeskustehtävien (toimitila- ja kiinteistö, talous- ja henkilöstö sekä ICT-tehtävät) suhde maakuntien kasvupalvelutehtäviin?

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	6,4%
ei pääosin	6,4%
ei	34,0%
ei kantaa	53,2%
N	47

29. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kuntaliitto.fi:

Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta on vaikea päätellä, tarkoitetaanko kirjauksella erillistä tämän lain tehtäväalueella toimivaa valtakunnallista palvelukeskusta vai olisiko kyseessä toimintojen kytkentä osaksi maakuntalaissa mainittujen palvelukeskusten toimintaa.

Lähtökohtaisesti Kuntaliitto katsoo, että maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maakuntien päätettävissä. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta.

@jhl.fi:

Valtakunnalliset palvelut, niiden tuottajat ja rahoitus jäävät kaikkineen lakiesityksessä aivan liian ohuelle kuvaukselle. Työmarkkinoiden valtakunnallisuus ja valtakunnallisesti yhdenvertainen palvelukonsepti vaativat vahvempaa valtakunnallista otetta. Palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa.

@hpl.fi:

-

@soste.fi:

-

@juko.fi:

Ristiriita yhtiöitettyjen palveluiden ja palvelukeskustehtävien välillä on ilmeinen, eikä sitä ole avattu laki-luonnoksessa. Laissa tulisi selvästi rajata ne tehtävät, joita maakunnat ja yritykset ovat veloitettu käyttämään palvelukeskustuotannosta.

Maakuntauudistuksen tavoitteena tulee olla maakuntien siirtyvän ja siellä työskentelevän henkilöstön palkkauksellinen ja palvelussuhde-ehtoja koskeva yhdenmukainen kohtelu. Oikea tapa vastata tähän mittavaan haasteeseen on laatia maakunnille yhtenäiset henkilöstöpoliittiset periaatteet keskitetysti. Palvelukeskusten koordinoivan henkilöstöhallinnon tulisi olla maakuntien tukitoiminto. Yhtenäiseen palkkausjärjestelmään liittyvä työ, samoin kuin henkilöstöohjeistuksen valmistelu sijoittuu luontevasti palvelukeskuksen tehtäväksi.

@yrittajat.fi:

Sikäli kuin asian on tarkoitus ilmetä lain 3 luvusta, säännöksiä on syytä tarkentaa. Toisaalta ei liene kasvupalvelulain asia velvoittaa maakuntia käyttämään valtakunnallisia palvelukeskuksia, vaan tätä koskevat säännökset kuuluvat maakuntalakiin. Asiasta on säännösehdotus luonnoksen 26 §:ssä, ei sen 3 luvussa.

@mtk.fi:

Palvelukeskukset on mainittu, mutta suhdetta ei ole kuvattu

@yrittajat.fi:

Sikäli kuin asian on tarkoitus ilmetä lain 3 luvusta, säännöksiä on syytä tarkentaa. Toisaalta ei liene kasvupalvelulain asia velvoittaa maakuntia käyttämään valtakunnallisia palvelukeskuksia, vaan tätä koskevat säännökset kuuluvat maakuntalakiin. Asiasta on säännösehdotus luonnoksen 26 §:ssä, ei sen 3 luvussa.

@yrittajat.fi:

Sikäli kuin asian on tarkoitus ilmetä lain 3 luvusta, säännöksiä on syytä tarkentaa. Toisaalta ei liene kasvupalvelulain asia velvoittaa maakuntia käyttämään valtakunnallisia palvelukeskuksia, vaan tätä koskevat säännökset kuuluvat maakuntalakiin. Asiasta on säännösehdotus luonnoksen 26 §:ssä, ei sen 3 luvussa. ICT-palveluissa on huomioitava yhden luukun periaate ja se, että palveluketju ei katkea tuottajien ja järjestäjien välillä. Samoin kuntien palveluiden ja maakunnan palveluiden pitää toimia yhteistyössä. Tämä vaatii yhteistä asiakashallintajärjestelmää.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Sikäli kuin asian on tarkoitus ilmetä lain 3 luvusta, säännöksiä on syytä tarkentaa. Toisaalta ei liene kasvupalvelulain asia velvoittaa maakuntia käyttämään valtakunnallisia palvelukeskuksia, vaan tätä koskevat säännökset kuuluvat maakuntalakiin. Asiasta on säännösehdotus luonnoksen 26 §:ssä, ei sen 3 luvussa.

@chamber.fi:

-

@yrittajat.fi:

Sikäli kuin asian on tarkoitus ilmetä lain 3 luvusta, säännöksiä on syytä tarkentaa. Toisaalta ei liene kasvupalvelulain asia velvoittaa maakuntia käyttämään valtakunnallisia palvelukeskuksia, vaan tätä koskevat säännökset kuuluvat maakuntalakiin. Asiasta on säännösehdotus luonnoksen 26 §:ssä, ei sen 3 luvussa.

@yrittajat.fi:

Sikäli kuin asian on tarkoitus ilmetä lain 3 luvusta, säännöksiä on syytä tarkentaa. Toisaalta ei liene kasvupalvelulain asia velvoittaa maakuntia käyttämään valtakunnallisia palvelukeskuksia, vaan tätä koskevat säännökset kuuluvat maakuntalakiin. Asiasta on säännösehdotus luonnoksen 26 §:ssä, ei sen 3 luvussa.

@yrittajat.fi:

Sikäli kuin asian on tarkoitus ilmetä lain 3 luvusta, säännöksiä on syytä tarkentaa. Toisaalta ei liene kasvupalvelulain asia velvoittaa maakuntia käyttämään valtakunnallisia palvelukeskuksia, vaan tätä koskevat säännökset kuuluvat maakuntalakiin. Asiasta on säännösehdotus luonnoksen 26 §:ssä, ei sen 3 luvussa.

@yrittajat.fi:

Asiasta on säännösehdotus luonnoksen 26 §:ssä (ei luvussa 3).

@yrittajat.fi:

Sikäli kuin asian on tarkoitus ilmetä lain 3 luvusta, säännöksiä on syytä tarkentaa. Toisaalta ei liene kasvupalvelulain asia velvoittaa maakuntia käyttämään valtakunnallisia palvelukeskuksia, vaan tätä koskevat säännökset kuuluvat maakuntalakiin. Asiasta on säännösehdotus luonnoksen 26 §:ssä, ei sen 3 luvussa.

@akavanerityisalat.fi:

Esityksessä ei ole tuotu riittävästi esille, että tarvitaan yhtenäistä palvelukeskusta mm. henkilöstöhallinnon ja henkilöstöpolitiikan johtamiseen. Epäselväksi jää, mikä on asiassa tavoiteltava.

Maakuntauudistuksen tavoitteena tulee olla maakuntien siirtyvän ja siellä työskentelevän henkilöstön palkkauksellinen ja palvelussuhde-ehtoja koskeva yhdenmukainen kohtelu. Oikea tapa vastata tähän mittavaan haasteeseen on laatia maakunnille yhtenäiset henkilöstöpoliittiset periaatteet keskitetysti. Palvelukeskusten koordinoivan henkilöstöhallinnon tulisi olla maakuntien tukitoiminto. Yhtenäiseen palkkausjärjestelmään liittyvä työ, samoin kuin henkilöstöohjeistuksen valmistelu sijoittuu luontevasti palvelukeskuksen tehtäväksi.

@nkl.fi:

-

@tyj.fi:

Työttömyysetuuden maksajat tarvitsevat nykyisin runsaasti tietoa TE-toimistoilta hakijasta. Jos tehtäviä siirretään nykyistä enemmän etuuden maksajien hoidettavaksi, tietojen tarve joltain osin vähenee. Etuuden maksajat tarvitsevat kuitenkin jatkossakin runsaasti tietoa hakijoiden työnhausta ja heille kohdistetuista palveluista, koska näillä seikoilla on vaikutus työttömyyden aikaisen etuuden maksamiseen ja/tai etuuden tasoon. Työttömyyskassojen Yhteisjärjestön näkemyksen mukaan maakunnan kasvupalvelulle ja niiden käyttämille yksityisille palvelutarjoajille tulisi säätää velvollisuus toimittaa etuuden maksajille niiden tarvitsemat tiedot. Sääntelyn tulisi olla niin yksityiskohtaista, että etuuden maksajilla on mahdollisuus täyttää oma lakisääteinen tehtävänsä.

Lopuksi Yhteisjärjestö kiinnittää huomiota siihen, että kyseessä on työttömien henkilöiden työllistymispalveluja ja etuuksien maksamista koskeva erittäin suuri muutos. Se edellyttää tietojärjestelmämuutoksia työnhakuun, rekrytointiin, uraohjaukseen ja osaamisen kehittämiseen liittyvien palveluiden osalta, mutta myös tietojärjestelmämuutoksia etuuksien maksajien järjestelmissä. Näiden muutosten toteuttamiselle on uudistuksessa varattava riittävän pitkä aika, jotta esityksen tavoitteisiin päästäisiin.

@yrittajanaiset.fi:

Vaikea sanoa. Pitää hoitaa kustannustehokkaasti ko. asiat.

30. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 3

@kuntaliitto.fi:

Keskeinen asia on valtakunnallisten ja maakunnallisten palvelujen yhteensovitus päällekkäisyyksien välttämiseksi, ei niinkään se, että valtakunnallisilla palveluilla ohjattaisiin samalla maakunnallisia palveluja. Maakunta on järjestämiensä palvelujen osalta vastuussa ensi sijassa maakuntavaltuustolle, ei valtiolle.

15b§: aiotaan esittää lisättäväksi pykälä, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa jne. Lisäksi ei ole määritelty valtion mahdollisia toimenpiteitä ao. tilanteessa. Laissa ei voi tällaista vastuuta säätää.

Työllistymistä edistävää monialaista yhteispalvelua (TYP-toimintamalli) on kehitetty jo yli kymmenen vuotta. Toiminta muuttui lakisääteiseksi vuonna 2015, jolloin kunnat saivat tehtäväkseen TYP-johtajuuden. Kunnat ovat pitäneet tehtävää tärkeänä, kehittäneet ja resursoineet yhteispalveluun merkittävästi. Kunnilla on TYP-johtajuuteen ja erilaisten palveluiden yhteensovittamiseen tarvittavaa erityisosaamista, ammattitaitoista henkilöstöä, toimitiloja ja välineitä. TYP-verkostoja on tällä hetkellä 33.

Monialaisen palvelun tarve ei tule jatkossakaan poistumaan, eikä TYP-yhteispalvelulakia tule lopettaa, vaan se tulee päivittää vuoden 2019 alusta voimaan kaavailtujen uudistusten myötä maakunnille siirtyvien TE-toimistojen palvelujen sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen osalta. Kuntien ja maakuntien tulee voida sopia, kuinka monialaista palvelua tarvitsevien palvelut järjestetään ja TYP-johtajuus tulee voida säilyä kunnilla. Eri toimijoiden palvelujen yhteensovittamisen ja kuntien tarjoamien työllisyyttä edistävät palveluiden ja Kelan tarjoamien palveluiden tulee olla jatkossakin merkittävä osa kokonaisuutta.

Kuntaliitto pitää erittäin tärkeänä, että asiakaslähtöistä TYP-toimintamallia kehitetään ja vahvistetaan entisestään tulevien uudistusten rinnalla.

@jhl.fi:

Poistuvatko sosiaalisille yrityksille, järjestöille sekä kunnille ja kuntayhtymille myönnettävät työllisyyspoliittiset avustukset kokonaan? Niistä ei löydy mainintaa lakiluonnoksessa.

18§ mukaan alle 10 000€ yrityksille myönnettävät tuet eivät olisi viranomaistoimintaa. Mielestämme kaikkien yrityksille myönnettäviä tukia koskevien päätösten (julkisen rahan jakaminen) tulee olla viranomaistoimintaa.

@hpl.fi:

Nykyiset työttömyysturvalaista tulevat TE-toimistojen velvoitteet työvoimapolitiittisten lausuntojen antamiseen on säilytettävä maakunnan viranomaistehtävänä, muutoin työttömyysturvalain säännöksillä ei olisi jatkossa merkitystä. Työttömyysturvan kulut kasvaisivat, kun karensseja ei enää määrättäisi.

Ulkomaalaislain 71 §:n mukaan "Työmarkkinaosapuolet osallistuvat työntekijän oleskelulupien myöntämiskäytäntöjen seurantaan ja arviointiin sekä ulkomaisen työvoiman käytön yleisiä edellytyksiä koskevien valtakunnallisten ja alueellisten linjausten laadintaan. Tässä pykälässä tarkoitetut valtakunnalliset linjaukset annetaan valtioneuvoston päätöksellä ja alueelliset linjaukset asianomaisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksellä." Alueellisista linjauksista ei voida luopua. Niiden laatiminen on siirrettävä maakuntien tehtäväksi. Siten voidaan ottaa huomioon alueelliset erot työvoiman saatavuudessa, nopeuttaa rekrytointeja ja vähentää viranomaisille aiheutuvaa työmäärää.

@sekes.fi:

Keskeinen asia on valtakunnallisten ja maakunnallisten palvelujen yhteensovitus päällekkäisyyksien välttämiseksi, ei niinkään se, että valtakunnallisilla palveluilla ohjattaisiin samalla maakunnallisia palveluja.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät myöskään riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyritys – maakunta/valtakunta akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja tulee tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyrityksien työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen.

Kehitysyritykset ovat ratkaisevassa roolissa, kun halutaan varmistaa, että maakunnallisia ja valtakunnallisia kasvupalveluja hyödyntävät ne, joille palveluista on eniten hyötyä. Vuonna 2016 SEKES-verkoston kehitysyritykset neuvoivat mm. TeamFinland - palveluista noin 4000 yritystä, joista yli 1000 ohjautui TeamFinland-palveluputkeen.

@soste.fi:

Muut vapaaehtoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 3 löytyvät erikseen lähetetyssä kirjallisesta lausunnosta.

@ek.fi:

EK olisi pitänyt tarkoituksenmukaisena, että kasvupalvelut olisi selkeästi jaoteltu a) yrityksille tarjottaviin yrityspalveluihin ja b) henkilöasiakkaille tarjottaviin työvoimapalveluihin. Kasvupalvelu-sanan käyttäminen molemmista hyvin erilaisille kohderyhmille suunnatuista palveluista tekee esityksestä hyvin sekavan. Pitäytyminen jo ennestään tutuissa käsitteissä selkeyttäisi esitystä huomattavasti ja helpottaisi myös esityksen kommentointia. EK toteaa, että ei liene vielä kukaan myöhäistä jaotella annettavia kasvupalveluita.

Nykyiset työttömyysturvalaista tulevat TE-toimiston velvoitteet työvoimapolitiittisten lausuntojen antamiseen on säilytettävä maakunnan viranomaistehtävänä, muutoin työttömyysturvalain säännöksillä ei jatkossa olisi merkitystä. Työttömyysturvan kulut kasvaisivat, kun karensseja ei enää määrättäisi.

Ulkomaalaislain 71 §:n mukaan "Työmarkkinaosapuolet osallistuvat työntekijän oleskelulupien myöntämiskäytäntöjen seurantaan ja arviointiin sekä ulkomaisen työvoiman käytön yleisiä edellytyksiä koskevien valtakunnallisten ja alueellisten linjausten laadintaan. Tässä pykälässä tarkoitettut valtakunnalliset linjaukset annetaan valtioneuvoston päätöksellä ja alueelliset linjaukset asianomaisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksellä." Alueellisista linjauksista ei voida luopua. Niiden laatiminen on siirrettävä maakuntien tehtäväksi. Siten voidaan ottaa huomioon alueelliset erot työvoiman saatavuudessa, nopeuttaa rekrytointia ja vähentää viranomaisille aiheutuvaa työmäärää.

EK pitää hyvänä, että nykyinen julkinen kansallinen Team Finland -toiminta (Business Finland, Finnvera, Tesi) säilyy jatkossakin suorassa valtion ohjauksessa. Yrityspalveluissa yritystemme liiketoiminnan uudistamisen ja kansainvälisen menestymisen edistäminen, ulkomaisten investointien (FDI) edistämisen ja matkailuelinkeinon koordinaatio ovat tehtäviä, missä Suomella on vahva kansallinen intressi. Vastaavasti ylivoimaisesti suurin osa yrityksistämme toimii paikallisilla tai kotimarkkinoilla. Näiden yritysten osalta avainasemassa ovat maakuntien yhden luukun kautta tarjoamat kasvupalveluiden tuottamat yritysten neuvonta- ja sparrauspalvelut, sekä kyky tunnistaa ja ohjata kasvuhakuiset yritykset kansallisen Team Finland -verkoston asiakkaaksi.

Edelliseen liittyen EK korostaa Team Finland -koordinaattoreiden roolin selkeyttämistä kansallisten ja maakuntien kv-kasvupalveluiden rajapinnassa, ja koordinaattorin nimen muuttamista yrityksille paremmin lähestyttäväksi Team Finland -palvelumyyjäksi.

@yrittajat.fi:

Eri yhteyksissä olemme tuoneet esiin epäkohdan, joka liittyy yritystoiminnan ja yrityksen käsitteeseen yrityspalveluita sekä yritystuki koskevassa lainsäädännössä. On ilmennyt, että esimerkiksi uudehko innovaatiotoiminnan rahoitusväline innovaatioaseteli ja eräät muut tukimuodot eivät ole toiminimiyrittäjien ulottuvilla. Ottaen huomioon, että järjestelmien pitäisi tukea yrittäjyyttä ja eri yritysmuotoja mahdollisimman neutraalisti, on syytä varmistaa, että kasvupalvelulaissa ja tukia koskevissa substanssisäädöksissä käytetään mahdollisimman laavaa yritystoiminnan määritelmää yrityskäsitettä.

Lakiin on tulossa erittäin suppea kuvaus kasvupalveluista. Palveluiden sisältöjä hahmotellaan lähinnä perusteluteksteissä. Niissä täsmennetyt palvelukokonaisuudet vaikuttavat asianmukaisilta. Erityisen tärkeitä osa-alueita ovat yrityksen perustamiseen, rekrytointeihin, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikeuksiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Korostamme sitä, että tällaisten palveluiden osalta on suuri tarve huolehtia siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Samalla viittaamme siihen, että nykyisin esimerkiksi maksuvaikeuksiin liittyvät talousapupalvelut on hoidettu keskitetysti. Edelleen toteamme, että omistajanvaihdosten edistämiseksi ja yritysmarkkinoinnin vahvistamiseksi on käynnissä SY:n operoima hanke, jonka päättymisen jälkeen on tärkeä huolehtia siitä, että omistajanvaihdoksiin liittyviä palveluita on saatavilla kasvavan tarpeen edellyttämä määrä myös maakuntien kasvupalvelujen muodossa. Varsinais-Suomessa on vasta käynnisteillä Varsinais-Suomen Yrittäjien koordinoima omistajanvaihdospalvelu, tällä hetkellä omistajanvaihdoksia ei siis vielä koordinoi maakunnassamme mikään taho.

@mtk.fi:

Kokonaisuuden pitää olla myös yhteensopiva ja täydentävä myös maaseuturahaston yrittäjyytyökalujen kanssa.

@yrittajat.fi:

Kuten aiemmin jo toimme ilmi, on palveluiden osalta huolehdittava siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Omistajanvaihdosten edistämiseksi ja yritysmarkkinoinnin vahvistamiseksi on käynnissä valtakunnallinen hanke, jonka päättymisen jälkeen on tärkeä huolehtia siitä, että omistajanvaihdoksiin liittyviä palveluita on saatavilla kasvavan tarpeen edellyttämä määrä myös maakuntien kasvupalvelujen muodossa. Pohjois-Savossa olemme parasta aikaa muodostamassa kuntien yhteistyöllä maakunnan kattavaa palvelua omistajanvaihdosten perusneuvonnan toteuttamiseksi. Harvaan asutulla alueella onnistunut omistajanvaihdos on kansalaisten peruspalveluiden pysyvyyden kannalta erittäin tärkeää.

@yrittajat.fi:

Eri yhteyksissä olemme tuoneet esiin epäkohdan, joka liittyy yritystoiminnan ja yrityksen käsitteeseen yrityspalveluita sekä yritystuki koskevassa lainsäädännössä. On ilmennyt, että esimerkiksi uudehko innovaatiotoiminnan rahoitusväline innovaatioeteli ja eräät muut tukimuodot eivät ole toiminimiyrityksien ulottuvilla. Ottaen huomioon, että järjestelmien pitäisi tukea yrittäjyyttä ja eri yritysmuotoja mahdollisimman neutraalisti, on syytä varmistaa, että kasvupalvelulaissa ja tukia koskevissa substanssisäädöksiä käytetään mahdollisimman laavaa yritystoiminnan määritelmää yrityskäsitettä.

Lakiin on tulossa erittäin suppea kuvaus kasvupalveluista. Palveluiden sisältöjä hahmotellaan lähinnä perusteluteksteissä. Niissä täsmennetyt palvelukokonaisuudet vaikuttavat asianmukaisilta. Erityisen tärkeitä osa-alueita ovat yrityksen perustamiseen, rekrytointeihin, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikeuksiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Korostamme sitä, että tällaisten palveluiden osalta on suuri tarve huolehtia siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Samalla viittaamme siihen, että nykyisin esimerkiksi maksuvaikeuksiin liittyvät talousapupalvelut on hoidettu keskitetysti. Edelleen toteamme, että omistajanvaihdosten edistämiseksi ja yritysmarkkinoinnin vahvistamiseksi on käynnissä SY:n operoima hanke, jonka päättymisen jälkeen on tärkeä huolehtia siitä, että omistajanvaihdoksiin liittyviä palveluita on saatavilla kasvavan tarpeen edellyttämä määrä myös maakuntien kasvupalvelujen muodossa. Satakunnassa on tällä hetkellä Satakunnan Yrittäjien tuottama omistajanvaihdospalvelu, joka kattaa koko maakunnan ja on toimiva malli.

@invalidiliitto.fi:

20\$. Maakunnan omavalvonta. Tähän prosessiin on kytkettävä maakunnallinen vammaisneuvosto, joka tarkastelee kasvupalvelujen toteutumista, saatavuutta ja laatua sekä asiakkaiden yhdenvertaisuutta vammaisten henkilöiden näkökulmasta.

@chamber.fi:

-

@yrittajat.fi:

Ottaen huomioon, että järjestelmien pitäisi tukea yrittäjyyttä ja eri yritysmuotoja mahdollisimman neutraalisti, on syytä varmistaa, että kasvupalvelulaissa ja tukia koskevissa substanssisäädöksiä käytetään mahdollisimman laavaa yritystoiminnan määritelmää yrityskäsitettä. Lakiin on tulossa erittäin suppea kuvaus kasvupalveluista. Palveluiden sisältöjä hahmotellaan lähinnä perusteluteksteissä. Niissä täsmennetyt palvelukokonaisuudet vaikuttavat asianmukaisilta. Erityisen tärkeitä osa-alueita ovat yrityksen perustamiseen, rekrytointeihin, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikeuksiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Näiden palveluiden osalta on pyrittävä varmistamaan, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Omistajanvaihdosten edistämiseksi ja yritysmarkkinoinnin vahvistamiseksi on käynnissä SY:n operoima hanke, jonka päättymisen jälkeen on tärkeä huolehtia siitä, että omistajanvaihdoksiin liittyviä palveluita on saatavilla kasvavan tarpeen edellyttämä määrä myös maakuntien kasvupalvelujen muodossa. Etelä-Karjalassa on starttaamassa Etelä-Karjalan Yrittäjien koordinoimana omistajanvaihdoksia kiihdyttävä hanke, jonka olisi hyvä jatkaa hankeajan jälkeenkin, vaikkapa maakunnan kasvupalvelujen alla.

@yrittajat.fi:

Eri yhteyksissä olemme tuoneet esiin epäkohdan, joka liittyy yritystoiminnan ja yrityksen käsitteeseen yrityspalveluita sekä yritystuki koskevassa lainsäädännössä. On ilmennyt, että esimerkiksi uudehko innovaatiotoiminnan rahoitusväline innovaatioeteli ja eräät muut tukimuodot eivät ole toiminimiyrityksien ulottuvilla. Ottaen huomioon, että järjestelmien pitäisi tukea yrittäjyyttä ja eri yritysmuotoja mahdollisimman neutraalisti, on syytä varmistaa, että kasvupalvelulaissa ja tukia koskevissa substanssisäädöksiä käytetään mahdollisimman laavaa yritystoiminnan määritelmää yrityskäsitettä.

Lakiin on tulossa erittäin suppea kuvaus kasvupalveluista. Palveluiden sisältöjä hahmotellaan lähinnä perusteluteksteissä. Niissä täsmennetyt palvelukokonaisuudet vaikuttavat asianmukaisilta. Erityisen tärkeitä osa-alueita ovat yrityksen perustamiseen, rekrytointeihin, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikeuksiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Korostamme sitä, että tällaisten palveluiden osalta on suuri tarve huolehtia siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Samalla viittaamme siihen, että nykyisin esimerkiksi maksuvaikeuksiin liittyvät talousapupalvelut on hoidettu keskitetysti. Edelleen toteamme, että omistajanvaihdosten edistämiseksi ja yritysmarkkinoinnin vahvistamiseksi on käynnissä SY:n operoima hanke, jonka päättymisen jälkeen on tärkeä huolehtia siitä, että omistajanvaihdoksiin liittyviä palveluita on koordinoitusti saatavilla kasvavan tarpeen edellyttämä määrä myös maakuntien kasvupalvelujen muodossa.

@yrittajat.fi:

Eri yhteyksissä olemme tuoneet esiin epäkohdan, joka liittyy yritystoiminnan ja yrityksen käsitteeseen yrityspalveluita sekä yritystuki koskevassa lainsäädännössä. On ilmennyt, että esimerkiksi uudehko innovaatiotoiminnan rahoitusväline innovaatioeteli ja eräät muut tukimuodot eivät ole toiminimiyrittäjien ulottuvilla. Ottaen huomioon, että järjestelmien pitäisi tukea yrittäjyyttä ja eri yritysmuotoja mahdollisimman neutraalisti, on syytä varmistaa, että kasvupalvelulaissa ja tukia koskevissa substanssisäädöksiä käytetään mahdollisimman laavaa yritystoiminnan määritelmää yrityskäsitettä.

Lakiin on tulossa erittäin suppea kuvaus kasvupalveluista. Palveluiden sisältöjä hahmotellaan lähinnä perusteluteksteissä. Niissä täsmennetyt palvelukokonaisuudet vaikuttavat asianmukaisilta. Erityisen tärkeitä osa-alueita ovat yrityksen perustamiseen, rekrytointeihin, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikeuksiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Korostamme sitä, että tällaisten palveluiden osalta on suuri tarve huolehtia siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Samalla viittaamme siihen, että nykyisin esimerkiksi maksuvaikeuksiin liittyvät talousapupalvelut on hoidettu keskitetysti. Edelleen toteamme, että omistajanvaihdosten edistämiseksi ja yritysmarkkinoinnin vahvistamiseksi on käynnissä SY:n operoima hanke, jonka päättymisen jälkeen on tärkeä huolehtia siitä, että omistajanvaihdoksiin liittyviä palveluita on saatavilla kasvavan tarpeen edellyttämä määrä myös maakuntien kasvupalvelujen muodossa.

@yrittajat.fi:

Yritystoiminnan ja yrityksen käsitteeseen yrityspalveluita sekä yritystuki koskevassa lainsäädännössä on epäselvyyttä. On ilmennyt, että esimerkiksi uudehko innovaatiotoiminnan rahoitusväline innovaatioeteli ja eräät muut tukimuodot eivät ole toiminimiyrittäjien ulottuvilla. Samoin pk-yrityksen statuksen voi menettää, jos omistuspohjaan on otettu kasvun varmistamiseksi pääomasijoittajia. Ottaen huomioon, että järjestelmien pitäisi tukea yrittäjyyttä ja eri yritysmuotoja mahdollisimman neutraalisti, on syytä varmistaa, että kasvupalvelulaissa ja tukia koskevissa substanssisäädöksiä käytetään mahdollisimman laavaa yritystoiminnan määritelmää yrityskäsitettä.

Lakiin on tulossa erittäin suppea kuvaus kasvupalveluista. Palveluiden sisältöjä hahmotellaan lähinnä perusteluteksteissä. Niissä täsmennetyt palvelukokonaisuudet vaikuttavat asianmukaisilta. Erityisen tärkeitä osa-alueita ovat yrityksen perustamiseen, rekrytointeihin, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikeuksiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Korostamme sitä, että tällaisten palveluiden osalta on suuri tarve huolehtia siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Samalla viittaamme siihen, että nykyisin esimerkiksi maksuvaikeuksiin liittyvät talousapupalvelut on hoidettu keskitetysti.

@saatio-oktetti.fi:

Palvelutarpeen arviointi korostuu palvelujärjestelmän sirpaloituessa. Epäselväksi jää kuka ja miten yksilön palvelutarpeen arviointi järjestetään. Lisäksi on huomioitava, että palvelutarpeen arviointi ei voi olla vain sähköisesti järjestettyä, vaan myös henkilökohtaiseen palveluun tulee olla aito mahdollisuus.

Lisäksi maahanmuuttajien rinnalla tulee tunnistaa muut erityistä tukea tarvitsevat ryhmät kuten nuoret, pitkäaikaistyöttömät ja osatyökykyiset. Näiden erityisryhmien kohdalla palveluiden yhteensovittaminen (19 §) on erityisen tärkeää. Palveluiden on lisättävä ihmisten työ- ja toimintakykyä sekä kehitettävä heidän osaamistaan. Palvelukokonaisuuteen sisältyy esimerkiksi valmennusta, kuntoutusta, sosiaali- ja terveydenhuollon palveluita sekä työllistämispalveluita, kuten työ- ja työhönvalmennusta. Esityksessä nykymuodossaan tämä yhteensovittaminen jää liian avoimeksi. Tässä työssä on tärkeä tunnistaa myös välityömarkkinatoimijoiden olemassa oleva osaaminen.

@yrittajat.fi:

Järjestelmien pitäisi tukea yrittäjyyttä ja eri yritysmuotoja mahdollisimman neutraalisti ja on syytä varmistaa, että kasvupalvelulaissa ja tukia koskevissa substanssisäädöksissä käytetään mahdollisimman laavaa yritystoiminnan määritelmää yrityskäsitettä.

Lakiin on tulossa erittäin suppea kuvaus kasvupalveluista. Palveluiden sisältöjä hahmotellaan lähinnä perusteluteksteissä. Niissä täsmennetyt palvelukokonaisuudet vaikuttavat asianmukaisilta. Erityisen tärkeitä osa-alueita ovat yrityksen perustamiseen, rekrytointeihin, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikeuksiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Korostamme sitä, että tällaisten palveluiden osalta on suuri tarve huolehtia siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista.

@yrittajat.fi:

Eri yhteyksissä olemme tuoneet esiin epäkohdan, joka liittyy yritystoiminnan ja yrityksen käsitteeseen yrityspalveluita sekä yritystukia koskevassa lainsäädännössä. On ilmennyt, että esimerkiksi uudehko innovaatiotoiminnan rahoitusväline innovaatioeteli ja eräät muut tukimuodot eivät ole toiminimiyrittäjien ulottuvilla. Ottaen huomioon, että järjestelmien pitäisi tukea yrittäjyyttä ja eri yritysmuotoja mahdollisimman neutraalisti, on syytä varmistaa, että kasvupalvelulaissa ja tukia koskevissa substanssisäädöksiä käytetään mahdollisimman laavaa yritystoiminnan määritelmää yrityskäsitettä.

Lakiin on tulossa erittäin suppea kuvaus kasvupalveluista. Palveluiden sisältöjä hahmotellaan lähinnä perusteluteksteissä. Niissä täsmennetyt palvelukokonaisuudet vaikuttavat asianmukaisilta. Erityisen tärkeitä osa-alueita ovat yrityksen perustamiseen, rekrytointeihin, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikeuksiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Korostamme sitä, että tällaisten palveluiden osalta on suuri tarve huolehtia siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Samalla viittaamme siihen, että nykyisin esimerkiksi maksuvaikeuksiin liittyvät talousapupalvelut on hoidettu keskitetysti. Edelleen toteamme, että omistajanvaihdosten edistämiseksi ja yritysmarkkinoinnin vahvistamiseksi on käynnissä SY:n operoima hanke, jonka päättymisen jälkeen on tärkeä huolehtia siitä, että omistajanvaihdoksiin liittyviä palveluita on saatavilla kasvavan tarpeen edellyttämä määrä myös maakuntien kasvupalvelujen muodossa.

@yrittajat.fi:

Eri yhteyksissä olemme tuoneet esiin epäkohdan, joka liittyy yritystoiminnan ja yrityksen käsitteeseen yrityspalveluita sekä yritystukia koskevassa lainsäädännössä. On ilmennyt, että esimerkiksi uudehko innovaatiotoiminnan rahoitusväline innovaatioaseteli ja eräät muut tukimuodot eivät ole toiminimiyrittäjien ulottuvilla. Ottaen huomioon, että järjestelmien pitäisi tukea yrittäjyyttä ja eri yritysmuotoja mahdollisimman neutraalisti, on syytä varmistaa, että kasvupalvelulaissa ja tukia koskeissa substanssisäädöksiä käytetään mahdollisimman laavaa yritystoiminnan määritelmää ja yrityskäsitettä.

Lakiin on tulossa erittäin suppea kuvaus kasvupalveluista. Palveluiden sisältöjä hahmotellaan lähinnä perusteluteksteissä. Niissä täsmennetyt palvelukokonaisuudet vaikuttavat asianmukaisilta. Erityisen tärkeitä osa-alueita ovat yrityksen perustamiseen, rekrytointeihin, kasvuun ja kansainvälistymiseen, erilaisiin rahoitustilanteisiin ja maksuvaikeuksiin sekä omistajanvaihdoksiin liittyvät palvelut. Korostamme sitä, että tällaisten palveluiden osalta on suuri tarve huolehtia siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Samalla viittaamme siihen, että nykyisin esimerkiksi maksuvaikeuksiin liittyvät talousapupalvelut on hoidettu keskitetysti. Edelleen toteamme, että omistajanvaihdosten edistämiseksi ja yritysmarkkinoinnin vahvistamiseksi on käynnissä SY:n operoima hanke, jonka päättymisen jälkeen on tärkeä huolehtia siitä, että omistajanvaihdoksiin liittyviä palveluita on saatavilla kasvavan tarpeen edellyttämä määrä myös maakuntien kasvupalvelujen muodossa.

@nkl.fi:

-

@arene.fi:

Arene korostaa, että sidosyksikköasemasta tehtävät tulkinnot eivät saa johtaa oppilaitoksiin kohdistuvaan syrjivään menettelyyn. Kasvupalvelulaki esityksen tulee rakentua niin että se tukee ammattikorkeakoulujen lakisääteisen aluekehittämistehtävän toteuttamista.

Ammattikorkeakoululain (932/2014) mukaan ammattikorkeakoulujen tehtävänä (§4) on

”.. on antaa työelämän ja sen kehittämisen vaatimuksiin sekä tutkimukseen, taiteellisiin ja sivistyksellisiin lähtökohtiin perustuvaa korkeakouluopetusta ammatillisiin asiantuntijatehtäviin ja tukea opiskelijan ammatillista kasvua.”

”Ammattikorkeakoulun tehtävänä on lisäksi harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää ja aluekehitystä edistävää ja alueen elinkeinorakennetta uudistavaa soveltavaa tutkimustoimintaa, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa sekä taiteellista toimintaa. Tehtäviään hoitaessaan ammattikorkeakoulun tulee edistää elinikäistä oppimista.”

@akava.fi:

Viranomaispäätösten osalta (18 §) on arvioitava, tulisiko yrityksille myönnettävien tukien rajana olla pienempi summa, kuin esitetty 10 000 euroa. Erityisesti starttirahan osalta raja voitaisiin jopa poistaa kokonaan ja todeta, että kaikki starttirahoina myönnettävät tuet hoidetaan viranomaistehtävinä. Starttirahapäätöstä valmisteltaessa on tarvittaessa perusteltua käyttää ulkoistettua asiantuntijalausuntoa liittyen mm. starttirahanhakijan liiketoimintasuunnitelmaan, kannattavuuteen, kilpailuasetelmaan ja yrittäjävalmiuksiin mutta se ei saa olla päättäjää sitovaa, vaan päätöstä tukevaa ja yrittäjyyttä aloittavan neuvontaa. Starttiraha on koettu tärkeäksi yritystoiminnan aloituskynnyksen madaltajaksi. Starttirahaa ei pitäisikään rinnastaa yritystukiin, vaan enemmänkin henkilökohtaisiin avustuksiin, jolla paikataan toimeentuloviivettä.

@vammaisfoorumi.fi:

Maakunnan on valvottava, että palveluntuottajilla on tietosuoja-asiat kunnossa.

@forestindustries.fi:

On kannatettavaa, että kasvupalveluita tuottavien toimijoiden yhteistyötä edistetään siten, että yhden luukun periaate ja yritysasiakastietojen jakamista julkisten palveluntarjoajien välillä kehitetään. Tämä kehitystyö on tärkeää tehdä nimenomaan asiakasnäkökulma edellä, eli siten että palvelut toimivat yrityksiin päin mahdollisimman sujuvasti.

31. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 3

@kuntaliitto.fi:

Pykälän 18 (maakunnan viranomaistehtävät) kohdasta 2 on poistettava maininta 10 000 euron ylittävästä summasta. Rahoituksen myöntämisen tulee säilyä julkisena viranomaistehtävänä. Nyt esitetty julkisen vallan siirto palvelun tuottajalle merkitsisi lakiluonnoksessa esitettyjen rakenteiden myötä mm. valvontaan ja seurantaan liittyviä lisäkustannuksia, joita rahoituspäätösten siirtämisestä tullut mahdollinen lisäarvo ei välttämättä kompensoi. Lisäksi on huomioitava rakennerahastovaroin rahoitettavien toimien osalta seurannan ja raportoinnin tuomat velvoitteet maakunnalle. Suuri osa rahoituksesta on EU-osarahoitteista rahaa, joka vaatii oman seurantansa.

@sttk.fi:

Maakuntien velvollisuudesta varmistaa, että palveluita on jatkuvasti ja asiakkaan tarpeen mukaan tarjolla voidaan säätää pykälissä 16 ja 18.

@sekes.fi:

Pykälän 18 kohdasta 2 on poistettava maininta 10 000 euron ylittävästä summasta. Rahoituksen myöntämisen tulee säilyä julkisena viranomaistehtävänä

@soste.fi:

-

@ek.fi:

17§ 2 momenttiin uusi 2 virke: Työtä hakevalle asiakkaalla on oikeus työllistämissuunnitelmaan ja hänelle on oltava palveluina tarjolla vähintään työnvälitystä, ammatinvalinnanohjausta ja työllistymistä edistävää koulutusta.

18§ 1 mom uusi kohta: "x) työttömyysturvalaissa (1290/2002) tarkoitetut työ- ja elinkeinotoimiston tehtävät".

Lisäys 18 § 1 mom 6) ulkomaalaislain (301/2004) mukaiset työntekijän oleskelulupaan ja elinkeinonharjoittajan oleskelulupaan "liittyvät ulkomaisen työvoiman käytön yleisiä edellytyksiä koskevien alueellisten linjausten laadinta", osapäätökset, ennakkotiedon antaminen sekä päätös pidättyä työntekijän oleskeluluvan myöntämisestä.

@mtk.fi:

14§ valtakunnallisten kasvupalveluiden asiakkaiksi on määritelty: yritykset, maakunnat, kunnat sekä sellaiset kasvupalveluihin liittyvää tutkimus- ja kehitystoimintaa harjoittavat yhteisöt, virastot ja laitokset, joiden toiminnan tavoitteena on myös 1 luvun 1 §:ssä määriteltyjen kasvupalvelujen tavoitteiden edistäminen. MTK huomauttaa, että valtakunnallisten kasvupalvelujen piirissä on oltava myös maa- ja metsätalousyritykset, toiminimet sekä liiketoimintaa harjoittavat yhdistykset. Kasvupalvelujen tulee olla saatavilla kaikille elinkeinotoimintaa harjoittaville

13§ ja 14§ on lievä ristiriita. 13§ todetaan, että: "Kasvupalvelut olisi järjestettävä ja tuotettava sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisina kuin asiakkaiden tarve edellyttää." 14§ kuitenkin todetaan: "Asiakas ei kuitenkaan voi edellyttää maakunnalta tiettyä palvelua tai tapaa palvella, sillä perusteella, että sitä tarjotaan jossain toisessa maakunnassa, jos kyseinen palvelu ei kuulu maakunnan palveluvalikoimaan." MTK peräänkuuluttaa uudistuksen aitoa asiakaslähtöisyyttä.

14§ on myös täsmennettävä, valtakunnalliset kasvupalvelut on oltava laajasti yrittäjien käytössä. Välitön kansainvälistyminen ei voi olla määräävä kriteeri.

15b§:ssä todetaan: " ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa ja maakunnille vastuu siitä, ettei minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maakunnan keskimääräistä tasoa." Vaatimus on liian epäselvä. Automaattisesti puolet keskiarvosta muodostuu keskiarvon yläpuolen arvoista. On syytä määritellä tarkemmin, mitä tarkoittaa olennaisesti.

@yrittajat.fi:

16 § 2 momentin rakenne ei toimi. Innovaatioiden kehittämisedellytysten luomista koskeva kohta lienee syytä siirtää ko. virkkeen loppuun, jotta virke etenee loogisesti.

@chamber.fi:

-

@yrittajat.fi:

16 § 2 momentin rakenne ei toimi. Innovaatioiden kehittämisedellytysten luomista koskeva kohta lienee syytä siirtää ko. virkkeen loppuun, jotta virke etenee loogisesti.

@yrittajat.fi:

16 § 2 momentin rakenne ei toimi. Innovaatioiden kehittämisedellytysten luomista koskeva kohta lienee syytä siirtää ko. virkkeen loppuun, jotta virke etenee loogisesti.

@nkl.fi:

-

@akava.fi:

16 § Maakunnalliset kasvupalvelut

Lakiluonnos: " Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiseksi, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia."

Muutosehdotus: " Maakunnallisina kasvupalveluina pitää soveltuvien osin järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiseksi, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia."

17 § Maakunnan järjestämisvastuu

Lakiluonnos: " Maakunta vastaa aina myös siitä, että maakunnassa on tarjolla rekrytointi- ja osaamispalveluita."

Muutosehdotus: " Maakunta vastaa aina myös siitä, että maakunnassa on tarjolla kaikkia rekrytointi- ja osaamispalvelulain mukaisia palveluita."

@vammaisfoorumi.fi:

20§. Ehdotetaan pykälän toinen virke muotoon: "Ohjelmassa on määriteltävä, miten kasvupalveluiden tuottaminen, saatavuus ja laatu, kielellisten oikeuksien toteutuminen sekä asiakkaiden yhdenvertaisuus varmistetaan siitä riippumatta, tuottaako palvelun maakunta tai joku muu palvelun tuottaja."

@samsnet.fi:

Tillägg till 13 § 2 mom första meningen:

Nuvarande lydelse: " Tillväxttjänsterna ska ordnas och produceras så att de till innehåll, omfattning och kvalitet motsvarar kundernas behov."

Observera att innebörden i den finska och den svenska texten skiljer sig från varandra.

"Kasvupalvelut on järjestettävä ja tuotettava sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisina kuin asiakkaiden tarve edellyttää."

Föreslagen lydelse (utgår från finska texten): "Kasvupalvelut on järjestettävä ja tuotettava sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisina kuin asiakkaiden tarpeet ja perusoikeudet edellyttävät."

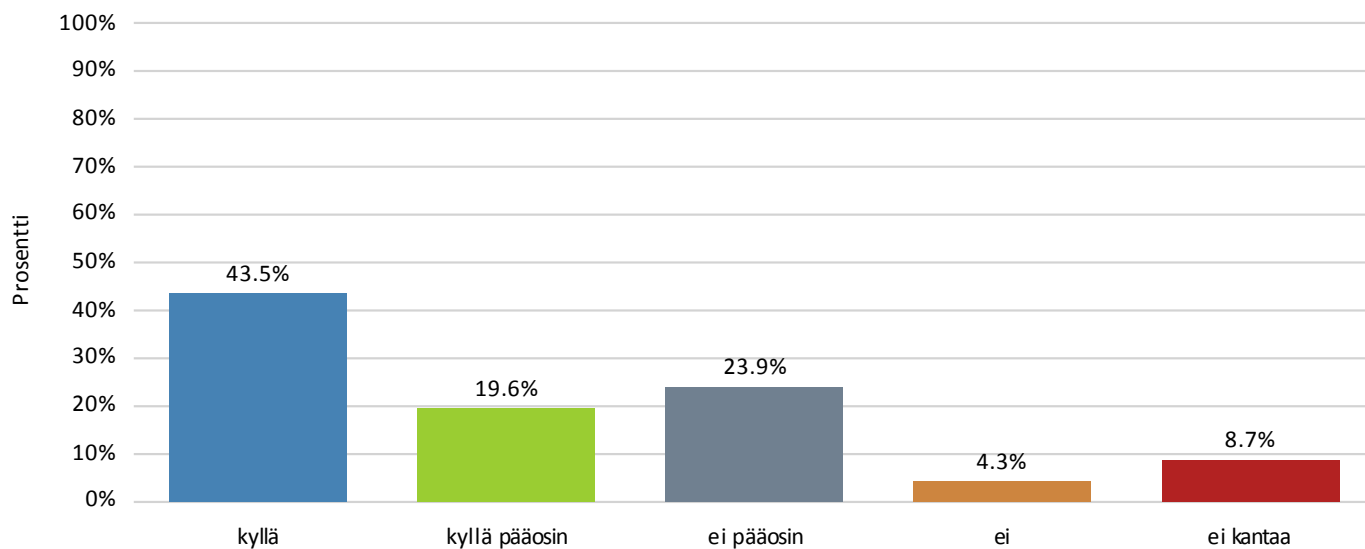
Tillägg till 20 §:

Nuvarande lydelse: " Landskapet ska utarbeta ett program för egenkontroll i fråga om de uppgifter och tjänster som omfattas av organiseringsansvaret. I programmet ska det anges hur produktionen och tillgången till samt kvaliteten på tillväxttjänster och kundernas jämlikhet ska säkerställas oberoende av om det är landskapet eller någon annan tjänsteproducent som producerar tjänsten. Dessutom ska det i programmet anges hur produktionen, kvaliteten och jämlikheten i fråga om tillväxttjänsterna ska följas upp och hur konstaterade brister ska åtgärdas. Närmare bestämmelser om innehållet i och utarbetandet av programmet för egenkontroll samt om den plan för främjande av kvalitetsledning och effektivitet som ingår i programmet för egenkontroll kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet."

Föreslagen lydelse "Landskapet ska [...]. [...] Dessutom ska det i programmet anges hur produktionen, kvaliteten, uppfyllandet av de språkliga rättigheterna och kundernas jämlikhet ska säkerställas [...]. [...]"

32. Onko monituottajamalliin pohjautuva ratkaisu tarkoituksenmukainen, jotta kasvupalvelu-uudistuksen tavoitteet saavutetaan?

Luku 4 Kasvupalvelujen tuottaminen (21-24 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	43,5%
kyllä pääosin	19,6%
ei pääosin	23,9%
ei	4,3%
ei kantaa	8,7%
N	46

33. Mahdollinen sanallinen perustelu

@gmail.com:

Kuten edellä pirstaleisuus palvelutuotannossa haittaa kokonaisuutta sekä julkista yhteistyötä ja luo alueellista epätasa-arvoa.

@kuntaliitto.fi:

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavailussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistykseen.

Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle. Jos julkinen palvelutuotanto lisätään monitoimijamalliin, silloin ratkaisu on tarkoituksenmukaisempi. Lakiehdotuksen ajatus palvelujen tuottamisesta on, että markkinat syntyvät jokaiselle kohderyhmälle (mm. nuoret, maahanmuuttajat, vaikeasti työllistettävät, työssä oleville, kouluttamattomille) tasaisesti ja laaja-alaisesti. Tätä olettamusta eivät edes työ- ja elinkeinoministeriön tuottamat raportit ja julkaisut (mm. Owlgroupin tekemä selvitys) tue.

Vaikeasti työllistyvien osalta yhtiöittämisvelvoite itsessään vaikuttaa tarpeettomalta ja tosiasiaassa byrokratiaa lisäävältä tilanteissa, joissa on selvää, ettei markkinaehtoista tuotantoa tule olemaan (palvelun tarve on marginaalinen, vaikeasti kaupallistettava tai palvelu sisältäisi myös viranomaistehtäviä). Palvelun hoitaminen maakunnan itsensä toimesta tai tapauskohtaisesti maakunnan ja kunnan yhteistyössä olisi käytännössä huomattavasti luontevampi tapa tuottaa palvelut.

Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteensovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta Kuntaliitto on todennut, että maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@sttk.fi:

Kuten edellä on useammassa kohdassa todettu, julkisten palvelujen yksityistäminen ja yhtiöittämisvelvoite eivät välttämättä palvele maakuntien, niiden asukkaiden tai veronmaksajien etuja.

Ehdotus on valmisteltu pitkälti yritysten palvelujen tuottamisen näkökulmasta. Vähäisemmälle huomiolle on jäänyt, miten niihin yhdistetään heikossa työmarkkina-asemassa olevien erilaisia sosiaali- ja terveyspalveluja. Sosiaalipalvelujen sisältö määrittyy lainsäädännön kautta ja niihin liittyvät hallinto-oikeudellinen oikeussuojajärjestelmä ja perusoikeusulottuvuus.

Ehdotuksessa jää myös epäselväksi työttömän työnhakija-asiakkaan oikeussuojan turvaaminen sekä se, miten palvelujen tuottajia valvotaan, kun tuotanto perustuisi pääosin sopimussuhteisiin eri toimijoiden välillä. Myös sopimussuhteiden oikeudellinen luonnehdinta on puutteellista. Lakiluonnokseen olisi lisättävä palvelujen tuottajan velvoite julkistaa verotustietonsa verkossa (vrt. sote-lakiehdotus). Määräyksellä varmistettaisiin, että tuottajat huolehtivat verotusta ja sosiaaliturvamaksuja koskevista velvoitteistaan. Avoimuus on erityisen tärkeää palveluissa, jotka rahoitetaan julkisin varoin.

Palvelun tuottajan ja palveluysikön tulisi rekisteröityä erillisinä. Tämä mahdollistaisi viranomaisen substanssiasiantuntemuksen keskittäminen itse palvelutoimintaa koskevien edellytysten täyttymisen tarkasteluun, sekä sen, että valvonnan seuraamuksia voidaan kohdentaa nykyisestä poiketen erikseen myös suoraan palveluysikköön. Tällöin palveluysikköön kohdistuvat valvontatoimenpiteet ”seuraisivat”, kun palvelun tuottaja vaihtuu.

Toiminnan yhteiskunnallisen hyväksyttävyyden, luotettavuuden ja yhdenvertaisuuden kannalta palvelun tuottajaksi rekisteröimiseksi edellytettäisiin muun muassa taloudellisten edellytysten täyttymistä. Esimerkiksi silloin, kun yksityisellä henkilöllä taikka yhteisöllä on verovelkoja tai muita julkisia velkoja ulosotossa (esim. maksamatta jääneitä lakisääteisiä vakuutusmaksuja), eivät palvelun tuottajalta vaadittavat edellytykset täytyisi. Edelleen mikäli tuottajalla olisi muita veroihin, lakisääteisiin eläke-, tapaturma- tai työttömyysvakuutusmaksuihin liittyvien velvollisuuksien laiminlyöntejä taikka ulosotossa muita tämän maksukykyyn nähden vähäistä suurempia velkoja, jotka vaarantavat palvelun tuottajan luotettavuuden, eivät edellytykset myöskään täytyisi. Taloudellisten edellytysten täyttymisellä edellytettäisiin pitkäjänteistä ja asianmukaista velvoitteiden hoitamista.

@jhl.fi:

Erityisesti henkilöasiakkaiden (työttömien) kannalta malli romuttaa kokonaan yhtenäisellä toimintamallilla ja alueellisesti yhdenvertaisesti tuotettavat palvelut. Eri asiakasryhmien palvelujen tarjonta eriytyy voimakkaasti ja keskittyy helpoimmin työllistyyviin kohderyhmiin. Järjestäjä-tuottaja malli luo loputtoman sopimusten vyyhden ja rikkoo palveluketjut. Kenelläkään ei ole kokonaisvastuuta asiakkaasta. Järjestämistehtävät tuovat lisäportaan, joka syö resursseja. Monituottajamallia voitaisiin kokeilla joillakin rajatuilla asiakasryhmillä.

@hpl.fi:

Lakiehdotuksen 22 §:ssä säädetään järjestämisen ja oman palvelutuotannon erottamisesta. Tämä on hyvä ja kannatettava ajatus, joka ei kuitenkaan toteudu täysin ehdotetussa Uudenmaan maakuntaa koskevassa erillislaissa. HPL lausuu tarkemmin Uudenmaan erillisratkaisusta kohdassa 60. Erityisesti kuntien, kuntayhtymien ja maakuntien omien yhtiöiden osalta maakunnan on varmistettava, että järjestäjä ja tuottaja eivät ole liian lähellä toisiaan.

Lakiehdotuksen lähtökohtana on, että maakuntien kasvupalvelut tuotetaan kilpailullisin ehdoin. HPL pitää tätä mallia hyvänä. Kilpailullisuuden hyödyntäminen tuo kasvupalveluihin lisää joustavuutta, jolla asiakkaille turvataan laadukkaat palvelut ja vaikuttavat tulokset. Kilpailullisuuden hyödyt saadaan kansantalouden näkökulmasta riittävän suuriksi silloin, kun markkinalähtöinen tuotantomalli säädetään ensisijaiseksi, hankinnat kohdennetaan laajempiin palvelukokonaisuuksiin ja palveluntuottajille annetaan toimivaltaa palveluprosessien ja -mallien suunnittelussa. Esimerkiksi Isossa-Britanniassa on ns. pääurakoitsija-malli (Prime Contractor), jossa palvelua ostetaan 2-3 pääasialliselta tuottajalta eri maantieteellisillä kilpailutusalueilla. Nämä pääurakoitsijat tuottavat palvelua alihankintaverkostonsa kautta. Näin taataan riittävät asiakasvolymit ja sen myötä laadukkaat palvelut. HPL pitää tärkeänä, että asiakasvolymit eivät pirstaloidu ja että syntyy valtakunnallisia palveluntarjoajia.

HPL pitää tärkeänä, että kasvupalvelulaissa kiinnitetään erityistä huomiota markkinapuutetilanteen määrittelyyn. Markkinapuutteen toteamisen kynnyksen on oltava korkealla. HPL ei pidä markkinapuutetilanteita kovin todennäköisinä. Suomessa on paljon valtakunnallisia palveluntarjoajia ja yritykset ovat ketteriä muokkaamaan palveluitaan sekä sisällöllisesti että alueellisesti. Maakuntien tulisikin arvioidessaan markkinapuutetilannetta selvittää myös esimerkiksi muiden maakuntien alueella sijaitsevien palveluntuottajien kiinnostus tuottaa palveluita. Maakuntien rajat eivät saa liikaa rajoittaa ajattelua ja palveluiden järjestämistä, sillä maantieteellisesti esimerkiksi naapurimaakuntien kohdalla ei puhuta kovin suurista etäisyyksistä. Lisäksi osa palveluista voidaan tuottaa digitaalisesti, jolloin niissä tapauksissa palveluntuottajan toimipaikan fyysisellä sijainnilla ei ole merkitystä.

Jotta markkinapuutteeseen ei voisi vedota silloinkin, kun palveluita olisi ollut saatavilla markkinoilta, markkinapuutetilanteen määrittely tulisi tapahtua laissa tyhjentävästi, ja muita todentamiskeinoja ei tulisi sallia. HPL pitää hyvänä lakiehdotuksen perusteluissa esiin tuotua kahta määrittelytapaa (julkisten hankintojen tarjouskilpailussa ei saada lainkaan tarjouksia tai tietyn palvelun tuottajaksi ei ole rekisteröityneitä palveluntuottajia). Kolmantena suositeltavana keinona HPL:n näkemyksen mukaan olisi hankintalain 15 §:n mukainen avoimuusilmoituksen julkaiseminen.

HPL kannattaa 22 §:n 3 momentissa säädettyä maakunnan yhtiöittämisvelvollisuutta, joka koskee tilannetta, jossa maakunta tuottaa kasvupalveluja itse. HPL ehdottaa, että maakunta veloitettaisiin oman palvelutuotannon yhtiöittämisen lisäksi eriyttämään kirjanpidollisesti toistaan mahdolliset saman yksikön tuottamat viranomaispalvelut ja sen tuottamat kasvupalvelut. HPL pitäisi myös tärkeänä, että oppilaitokset olisivat veloitettuja tulevissa tarjouskilpailutuksissa selkeämmin eriyttämään VOS-rahoituksen kokonaisrahoituksen lähteenä. Tämä tarjoaisi kilpailuneutraliteetin yksityisille yrityksille suhteessa VOS-rahoitteisiin oppilaitoksiin, kun oppilaitokset eivät saisi hyötyä esim. VOS-rahoitteisista koulutustiloistaan.

Laissa tulisi lisäksi määrätä, miten toimitaan tilanteessa, jossa maakunta tuottaa järjestämisvastuulleen kuuluvia palveluita vastoin 22 §:n määräyksiä, eli ilman markkinapuutteen...

@vates.fi:

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palveluissa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistykseen.

@sekes.fi:

Palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti ja muodostettavat maakunnat ovat erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa.

Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle. Jos julkinen palvelutuotanto lisätään monitoimijamalliin, tulee ratkaisusta tarkoituksenmukaisempi.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Yhdistysten ja säätiöiden sekä muiden välityömarkkanatoimijoiden mahdollisuus toimia palveluiden tuottajina tai osatuottajina on turvattava jatkossakin.
- Yhtiöittämisvelvoite sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvissa palveluissa ei ole tarkoituksenmukainen

Jo tällä hetkellä olemassa oleva TE-palveluiden tuottamisenmalli on monituottajamalli. Palveluiden tuottajina ovat valtio, kunnat, yksityiset palveluntuottajat sekä säätiöt ja yhdistykset.

Markkinoilla tuotettujen palveluiden lisääminen on sinällään kannatettavaa. Parhaiten yksityinen sektori on tähän mennessä suoriutunut 3-9 kk työttömänä olleiden työllistämisen edistämisessä.

Markkinaehtoisuus ei kuitenkaan välttämättä toimi kaikkien asiakasryhmien kohdalla. Pitkäaikaistyöttömät ja osatyökykyiset tarvitsevat laajempaa palveluvalikoimaa. Tällä hetkellä Suomessa ei juurikaan ole pitkäaikaistyöttömiin erikoistuneita palveluntuottajia eikä toimivia markkinoita. Suuri osa tukea työllistymiseen tarvitsevien työllisyyspalveluista tuotetaan tällä hetkellä kuntien ylläpitämissä työpajoissa, yhdistyksissä ja säätiöissä. Yhdistysten ja säätiöiden sekä muiden välityömarkkanatoimijoiden mahdollisuus toimia palveluiden tuottajina tai osatuottajina on turvattava jatkossakin. Yhtiöittämisvelvoite sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvissa palveluissa ei ole tarkoituksenmukainen. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluita erityisesti markkinapuutetilanteessa tulisi mahdollistaa.

Esityksen yleisperusteluissa tuodaan esiin uudistuksen tarve, koska palvelujen saatavuudessa ja laadussa on eroja kuntien ja alueiden välillä. Periaatteessa uudistus voi lisätä asiakkaan mahdollisuuksia saada tilanteeseensa parhaiten sopivia palveluita, jos valinnanvapauden syntyy aidot markkinat ja jos asiakkaalla on kyvyt ja mahdollisuudet hyödyntää valinnanvapautta.

Palvelujärjestelmän pirstoutuessa riskinä on, että ihmiset löytävät yhä huonommin oikean palvelun ääreen oikeaan aikaan. Pirstoutunut järjestelmä tuo myös riskin palvelujen saatavuuden ja laadun poikkeamiin.

@juko.fi:

Pirstaleisuus palvelutuotannossa haittaa kokonaisuutta sekä julkista yhteistyötä ja on omiaan luomaan alueellista epätasa-arvoa.

Palveluntuottajat toimivat eri alueilla ja ovat mahdollisesti eri hintaisia. Ns. palvelu-setelimalli ei siksi voi toimia koko maassa. Toisaalta jos toimivia markkinoita ei jollekin alueelle synny, koko lakiesityksen tuoma muutosharjoitus jää ”turhaksi”. Monituottajamallin käyttöönotto edellyttäisi laajempaa, pitkäkestoista kokeilua.

@ek.fi:

EK pitää tärkeänä, että laki velvoittaa maakunnan ehdotetun momentin 22 mukaisesti erottamaan kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen toisistaan. Nämä roolit eivät saa sekoittua keskenään. Erityisesti kuntien, kuntayhtymien ja maakuntien omien yhtiöiden osalta maakuntien on varmistettava, että järjestäjä ja tuottaja eivät ole liian lähellä toisiaan.

EK pitää tarkoituksenmukaisena 22 §:ssä ehdotettua rajausta, jonka mukaan maakunta saa tuottaa järjestämisvastuulleen kuuluvia palveluja vain silloin, kun palveluja ei muutoin ole saatavilla (markkinapuute). Markkinapuutteen toteamisen kynnyksen on oltava korkealla, ja markkinatarjonnan olemassa oloa arvioitaessa on huomioitava esimerkiksi se, voiko palvelua tuottaa saman maakunnan lisäksi toisenkin maakunnan alueella oleva palveluntuottaja.

Sellaisten säännösten soveltaminen, joissa julkinen toimija voi tuottaa tai on veloitettu tuottamaan palvelua markkinapuutetilanteissa, on osoittautunut joillain toimialoilla hyvin haasteelliseksi. Julkinen toimija on saattanut tuottaa palveluja markkinapuutteeeseen vedoten silloinkin, kun vastaavia palveluja on ollut saatavissa markkinoilta. Tällaisten tilanteiden estämiseksi kasvupalvelujen tuottamisen kohdalla on laissa kiinnitettävä erityistä huomioita markkinapuutteen toteamiskeinoihin. EK edellyttää, että keinot luetellaan lainkohdassa tai sen perusteluissa tyhjentävästi. Perusteluissa esitetyt kaksi keinoa (julkisten hankintojen tarjouskilpailussa ei saada lainkaan tarjouksia, tietyn palvelun tuottajiksi ei ole rekisteröityneitä palveluntarjoajia) ovat molemmat kannatettavia. Kolmantena markkinapuutteen toteamiskeinona keinona EK esittää hankintalain 15 §:n mukaisen avoimuusilmoituksen julkaisemista. Tällöin maakunta julkaisisi ilmoituksen suunnitellusta omasta kasvupalveluiden tuotannosta markkinapuutteen johdosta. Mikäli maakunta ei esimerkiksi 14 vuorokauden kuluessa saisi vastauksia ilmoitukseen, kyseisissä palveluissa katsottaisiin olevan markkinapuute, ja maakunta voisi tuottaa itse kyseisiä palveluja. EK vaatii, että muita kuin edellä mainittuja kolmea markkinapuutteen todentamiskeinoa ei tulisi sallia.

Laissa tulisi lisäksi määrätä, miten toimitaan tilanteessa, jossa maakunta tuottaa järjestämisvastuulleen kuuluvia palveluita vastoin 22 §:n määräyksiä, eli ilman markkinapuutteen olemassa olon selvittämistä, tai virheelliseen selvitykseen perustuen. Laissa tulisi säätää taho, johon esimerkiksi alueella palveluita tuottava yritys voi ottaa yhteyttä kokiessaan 22 §:n määräyksiä rikottavan. Samoin tulisi harkita, mitä seuraamuksia 22 §:n määräyksiä rikkovalle maakunnalle voidaan langettaa, sillä kokemus on osoittanut, että kilpailuneutraliteettia turvaavat säännökset jäävät varsin tehottomiksi ja niitä noudatetaan heikosti, mikäli niiden rikkomuksista ei ole säädetty mitään konkreettisia seuraamuksia.

EK pitää myös kannatettavana ehdotusta siitä, että markkinoiden toimivuutta pitää testata säännöllisesti, myös tulevaisuuteen katsoen. Tarkasteluvälin tulisi EK:n näkemyksen mukaan olla kaksi, tai korkeintaan kolme vuotta. Vastaavasti markkinapuutteen uudelleenarvioinnin toteutuksen maksimiaika tulisi rajoittaa yhteen vuoteen.

EK pitää yksityisen ja julkisen elinkeinotoiminnan kilpailuneutraliteetin kannalta välttämättömänä, että maakunta veloitetaan 22 §:ssä esitetyn mukaisesti yhtiöittämään mahdollinen oma palvelutuotantonsa. Yhtiöittämisvelvollisuudella edistetään kilpailuneutraliteettia yksityisen ja julkisen elinkeinotoiminnan välillä. Jo EU:n valtioneuvoston päätös edellyttää, ettei julkinen toimija voi toimia sellaisessa organisaatiomuodossa tai rakenteella, jossa se saisi kilpailuetua yksityisiin toimijoihin verrattuna. EU-sääntely kieltää jäsenvaltioita ylipäättään luomasta kansallisella lainsäädännöllään tietyille toimijoille kilpailuetua toisiin nähden.

...

@yrittajat.fi:

Kannatamme tehtyä ratkaisua voimakkaasti, kuten yllä olevista kommentteistamme on jo ilmennyt. Monituottajamalli on sote-ratkaisun keskeinen osa. On täysin loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Ensiksikin yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

@mtk.fi:

Mallin toteutuminen vaatii markkinoiden syntymisen ja huomiota tulee kiinnittää etenkin kasvukeskusten ulkopuolisten alueiden palvelumarkkinan syntymisen.

@yrittajat.fi:

Kannatamme tehtyä ratkaisua voimakkaasti, kuten yllä olevista kommentteistamme on jo ilmennyt. Monituottajamalli on sote-ratkaisun keskeinen osa. On täysin loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Ensiksikin yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

@yrittajat.fi:

Kannatamme tehtyä ratkaisua voimakkaasti, kuten yllä olevista kommentaistamme on jo ilmennyt. Monituottajamalli on sote-ratkaisun keskeinen osa. On täysin loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Ensiksikin yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

@psyli.fi:

Psykologipalveluiden hankkiminen ostopalveluna yrityksiltä on selkeästi kalliimpaa kuin niiden teettäminen työsuhteessa julkisella sektorilla. Lakiesityksen tausta-aineistossa todetaan, ettei tutkimusten perusteella voida asettaa paremmaksi julkisesti tai yksityisesti hoidettuja palveluja. Tutkitun tiedon ja kokemusten perusteella ei siis ole mitään näyttöä, että yksityinen sektori hoitaisi paremmin työllisyysasioita. Useissa tutkimuksissa julkisen sektorin on todettu olevan yksityistä tehokkaampi. OECD on myös todennut, että Suomessa on maailman parhaiten toimivat julkisen sektorin ohjauspalvelut ja niitä halutaan mallintaa muiden maiden palveluihin. Nämä asiat pitäisi nostaa koko lakiluonnoksen kärkeen, eikä ilman asianmukaisia selvittelyjä ja perusteluja arvella, kuinka uusi malli voisi olla parempi. Esitellyt kansainväliset mallit vaikuttavat tarkoitushakuisesti poimituilta ja niiden problematiikkaa vähätteleviltä. Vastaavanlaista, mittasuhteiltaan näin valtavaa palvelu-uudistusta ei ole missään päin maailmaa tehty.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Pidämme tärkeänä, että monituottajamallia viedään määrätietoisesti eteenpäin maakuntauudistuksessa. Tämän avulla laadukkaat markkinaehtoiset palvelut syntyvät. Haluamme kiinnittää huomioita siihen, että palveluketjut määritellään maakunnista asiakaslähtöisesti, siten että tämän uudistuksen avulla kyetään selkiyttämään palveluiden tarjontaa asiakas eikä resurssivetoisesti. Eritysien tärkeää on, että uuden palvelumuodot ovat kaikkien yritysten saatavilla ilman, että yhtiömuoto luo rajoituksia palveluiden saatavuudelle. Olisi tärkeää, että nykyisen järjestelmän haasteet voitaisiin korjata nyt maakuntauudistuksen yhteydessä.

@invalidiliitto.fi:

Monituottajamalli on edellytys sille, että räätälöityjä ratkaisuja on mahdollista toteuttaa. Tosin tälläkin hetkellä TE-palveluja tuotetaan monituottajamallilla. Kysymymerkiksi kuitenkin jää se seikka, että jos tietylle palvelulle ei ole tuottavia markkinoita ja palveluntuottajia sille saralle ei synny, ryhtyykö maakunta toteuttamaan niitä, vai todetaanko vain, että sitä palvelua ei tuoteta alueella. Voiko tämä johtaa tilanteeseen, jossa jollekin ryhmälle ei ole sopivia palveluja saatavilla? Tai tilanteeseen, jossa palveluntuottajat valikoivat asiakkaansa?

24§. Palveluja koskevaan sopimusprosessiin ja kilpailutuksen sekä hankinnan prosessiin on otettava mukaan asiakasraati tai maakunnallinen vammaisneuvosto, jonka kautta hankinnat ja palveluntuottajaksi hyväksyntä etenee. Viittaamme myös alueiden kehittämisen kuulemisen prosessiin ja omavalvonnan prosessiin, joissa myös tulisi olla asiakas- tai asukasosallisuus mukana.

@chamber.fi:

Keskuskauppakamari pitää kannatettavana linjauksena, että markkinaehtoisuutta lisätään palvelutuotannossa ja palvelun järjestäjä ja tuottaja erotetaan toisistaan. Kannatettavaa on myös linjaus siitä, että maakunta tuottaa kasvupalveluja vain markkinapuutetilanteessa. Markkinapuutetilanteiden tulkinta voi kuitenkin osoittautua haasteelliseksi.

Laissa olisi hyvä luetella keinot markkinapuutetilanteiden toteamiseksi. Maakunta voisi myös tehdä hankintalain mukaisen avoimuusilmoituksen markkinapuutetilanteessa, jossa ilmoitetaan maakunnan suunnitellusta kasvupalvelutuotannosta markkinapuutteen vuoksi. Keskuskauppakamari ehdottaa myös kansallisesti ja maakunnan omavalvonnessa seurattavaksi kriteeriksi/indikaattoriksi palveluntuottajien määrää. Esitys ei toteudu suunnitellusti, mikäli markkinaehtoisuutta lisätään vain yhtiöittämällä maakunnan palveluja. Keskuskauppakamari pitää siirtymäaikaa kasvupalvelujen monituottajamalliin liian pitkänä.

@yrittajat.fi:

Monituottajamalli on sote-ratkaisun keskeinen osa. On täysin loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Ensiksikin yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

@yrittajat.fi:

Kannatamme tehtyä ratkaisua voimakkaasti, kuten yllä olevista kommentaistamme on jo ilmennyt. Monituottajamalli on myös sote-ratkaisun keskeinen osa. On täysin loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Ensiksikin yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

Ehdotuksen perusteluissa kuvataan tavat, joilla mahdolliset markkinapuutetilanteet on todettava: julkinen hankinta, joka ei tuota tarjouksia tai ei rekisteröityneitä palveluntarjoajia. katsomme, että listaa tulee täydentää hankintalain mukaisella avoimuusilmoituksella. Lisäksi asiasta on syytä säätää laissa, jotta velvollisuus tule määriteltyä selkeästi.

@tpy.fi:

Kuten esityksen vaikutusten arvioinnissa on tunnistettu, on yksi esityksen suurimpia epävarmuustekijöitä se, muodostuuko toisaalta pienemmille alueille sekä heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluihin markkinoita, ja näin ollen aidon monituottajamallin muodostuminen on yhtä lailla epävarmaa. Monituottajamalliin perustuva palveluntuotanto vesittyy lisäksi pienissä kunnissa ja alueilla, joilla ei palveluntarjoajia riittävästi ole. Laki ei huomioi näitä alueita eikä TPY usko markkinapuutetilanteessa maakunnan oman yhtiön palveluntuotannon saavuttavan alueiden kaikkia kuntia. Vaarana voivat olla myös yksityiset monopolit ja sitä kautta kustannusten kasvu sekä asiakaslähtöisyyden heikkeneminen: järjestäjän pyrkimykset toiminnan tehostamiseen ja tuottajan intressit parhaimpaan tuottoon voivat nousta asiakastarpeiden edelle.

Monituottajamalli toimii suurissa keskuksissa, mutta syrjäiset ja pienet kunnat tulevat kärsimään markkinapuutteesta. Monituottajamallista on kokemuksia työpajatoiminnassa. Tilaaja-tuottaja-malliin perustuvaa palveluntuotantoa on kartoitettu työpajakentällä ensimmäistä kertaa jo aiemmin. Parhaimmillaan se on asiakaslähtöinen ja laajentaa asiakkaiden mahdollisuuksia. Monituottajamallin etuna on joustavuus ja nopea reagointi yhteiskunnan tarpeisiin. Vuonna 2010 TPY:n Palvelutori -hankkeen puitteissa tehdyn selvityksen mukaan mallin haittoina nähtiin toiminnan tehostamisen ja tuottajien intressien nousu asiakastarpeiden edelle palvelun laadun kustannuksella. Lisäksi tilaajan vastuussa asiakas- ja palvelutarpeiden tunnistamisessa nähtiin ongelmia.

TPY vaatii, että ehdotettua monituottajamallia tulee rakennetaan niin, että kunnilla on mahdollisuus palveluntuotantoon sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvissa palveluissa ilman yhtiöittämisvelvoitetta. Suurin osa työpajojen palveluista tuotetaan kuntien ylläpitämissä työpajoissa, joiden edellytyksiä palveluntuottamiseen yhtiöittämisvelvoite vaarantaa merkittävästi. Yksityisten palveluntuottajien palvelut ovat suunnattu pääasiassa muille kohderyhmille, joten mikäli työpajoille ja muille välityömarkkinoilla toimiville ei luoda yhtäläisiä edellytyksiä osallistua palvelujen kilpailutuksiin, jää merkittävä osa palvelujen ulkopuolelle.

@yrittajat.fi:

Kannatamme tehtyä ratkaisua voimakkaasti, kuten yllä olevista kommentaistamme on jo ilmennyt. Monituottajamalli on sote-ratkaisun keskeinen osa. On täysin loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Ensiksikin yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

@yrittajat.fi:

Kannatamme tehtyä ratkaisua voimakkaasti, kuten yllä olevista kommentaistamme on jo ilmennyt. Monituottajamalli on sote-ratkaisun keskeinen osa. On täysin loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Ensiksikin yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

@saatio-oktetti.fi:

Säätiöiden ja yhdistys mahdollisuus toimia palveluiden tuottajina tai osatuottajina on turvattava jatkossakin. Jo nykyisellään TE-palvelut tuotetaan monituottajamallilla. Markkinoilla tuotettujen palveluiden lisääminen on sinällään kannatettavaa. Heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluiden tuottamisessa valmennus- ja sosiaalipalveluyhteisöillä ja työpajoilla on nykyisellään merkittävä rooli. Onkin tärkeää varmistaa, että säätiöt ja yhdistykset voivat jatkossakin toimia palveluiden tuottajina.

@amke.fi:

Monituottajamalli on perusteltu, mutta sen on tunnistettava osaamisen kehittäminen rekrytointi- ja urapalveluja laajempaan kokonaisuutena. Merkittävimpiä toimijoita osaamisen kehittämisessä ovat ammatilliseen koulutuksen järjestäjät ja korkeakoulut, joka palvelevat työikäistä väestöä laajemmin kuin nykyinen työvoimakoulutus. Vuoden 2010 jälkeen useassa maakunnassa työttömien omaehtoinen koulutus on volyymiltaan ohittanut työvoimakoulutuksen hankinnat.

Vuonna 2015 TEM hankki koulutuspalveluita 120 oppilaitokselta yhteensä 160 miljoonan euron arvosta. 18 suurimman palveluntuottajan joukossa oli 14 oppilaitosta / koulutuksen järjestäjää. Esityksestä puuttuvat palvelujen tuottamisen nykytilan analyysi sekä kasvupalveluiden ja julkisesti rahoitetun koulutusjärjestelmän integraation edut.

OKM:n järjestämisluvan saaneella organisaatiolla on oltava mahdollisuus toimia kasvupalveluiden tuottajina samoilla edellytyksillä kuin nykyisin työvoimakouluttajina. Yhteiskunnan kokonaisedun mukaista on hyödyntää parasta mahdollista osaamista palvelujen tuotannossa silloinkin, kun osaaminen on julkisesti omistetussa organisaatiossa. Kilpaillailla markkinoilla paras tarjoaja voittaa.

Yksilön näkökulmasta kouluttautuminen ja kuntoutumisen työllistymisen edellytysten parantamiseksi muodostavat yhden kokonaisuuden, jota ei hallinnollisesti pidä jakaa eri siiloihin.

Maahanmuuttajien koulutuksen osalta ongelmana on kotouttaminen, kielen oppiminen ja lopulta ammattitaidon hankkiminen eivät muodosta kokonaisuutta, vaan heidän koulutuspolkunsu ovat pirstaleisia. Eriyttäminen sijaan kotouttamiskoulutusta on kytkettävä nykyistä tiiviimmäksi osaksi aikuisten perusopetusta ja yhä työvaltaisempaa ammatillista koulutusta ja OKM:n hallinnon alaa.

@yrittajat.fi:

Monituottajamalli on sote-ratkaisun keskeinen osa. On loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

@yrittajat.fi:

Kannatamme tehtyä ratkaisua voimakkaasti, kuten yllä olevista kommentaistamme on jo ilmennyt. Monituottajamalli on sote-ratkaisun keskeinen osa. On täysin loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Ensiksikin yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

@yrittajat.fi:

Tulevan sote-uudistuksen olennainen osa on perustellusti monituottajamalli. Kasvupalveluiden osalta monituottajamalli on luonteva toiminnan lähtökohtana, johon on jo valmiiksi tarjolla suuri määrä palveluntuottajia. Niin sote- kuin kasvupalvelu-uudistuksessakin on tärkeää varmistaa, että kaikenkokoisilla yrityksillä on aidot mahdollisuudet tarjota palveluitaan.

@chamber.fi:

Kauppakamari pitää kannatettavana linjauksena, että markkinaehtoisuutta lisätään palvelutuotannossa ja palvelun järjestäjä ja tuottaja erotetaan toisistaan. Kannatettavaa on myös linjaus siitä, että maakunta tuottaa kasvupalveluja vain markkinapuutetilanteessa. Maakunta voisi myös tehdä hankintalain mukaisen avoimuusilmoituksen markkinapuutetilanteessa, jossa ilmoitetaan maakunnan suunnitellusta kasvupalvelutuotannosta markkinapuutteen vuoksi.

Kauppakamari ehdottaa myös kansallisesti ja maakunnan omavalvonnassa seurattavaksi kriteeriksi/indikaattoriksi palveluntuottajien määrää.

Esitys ei toteudu suunnitellusti, mikäli markkinaehtoisuutta lisätään vain yhtiöittämällä maakunnan palveluja.

Kauppakamari pitää siirtymäaikaan kasvupalvelujen monituottajamalliin liian pitkänä.

@yrittajat.fi:

Kannatamme tehtyä ratkaisua voimakkaasti, kuten yllä olevista kommentaistamme on jo ilmennyt. Monituottajamalli on sote-ratkaisun keskeinen osa. On täysin loogista, että kasvupalveluiden kohdalla monituottajamalli viedään pidemmälle. Ensiksikin yrityspohjaista palvelutarjontaa on jo osoitettu olevan runsaasti olemassa. Monituottajamalli soveltuu hyvin sen edelleen kehittämiseksi: kun kysyntä on uskottavaa, tarjontaa syntyy varmasti. Uskomme, että tarjontaa syntyy kaikkiin maakuntiin, kun niiden erilainen tilanne osataan ottaa huomioon ja rakentaa markkinoita määrätietoisesti. Parhaiten markkinat kehittyvät, kun aito monituottajuus toteutuu eli varmistetaan, että myös pienet ja kokonaan uudet palvelutuottajat pääsevät tarjoamaan omia palveluitaan.

@akavanerityisalat.fi:

Palveluntuottajat toimivat eri alueilla ja ovat mahdollisesti eri hintaisia. Ns. palvelusetelimalli ei siksi voi toimia koko maassa. Toisaalta jos toimivia markkinoita ei jollekin alueelle synny, koko lakiesityksen tuoma muutosharjoitus jää ”turhaksi”. Monituottajamallin käyttöönotto edellyttäisi laajempaa, pitkäkestoista kokeilua.

@nkl.fi:

-

@arene.fi:

Monituottajamallissa ei olla tarpeeksi selkeästi kerrottu, mikä toimija voi olla palvelun tuottajana ja mikä on määriteltävissä kunnalliseksi sidosyksiköksi tai tytäryhtiöksi. Byrokratian vähentämisen kannalta olisi parempi sivuuttaa sidosyksikkö-rajoitus ja korostaa kilpailutusta hankintalain mukaisesti.

@yrittajat.fi:

Kannatamme monituottajamallia. Näkemysmme mukaan myös Lapissa on mahdollisuus riittävään palveluntarjontaan, kun sille annetaan mahdollisuus aktiivisen markkinaselvityksen ja informaation myötä.

@kylatoiminta.fi:

Vaikka verkossa tarjottavat palvelut yleistyvät, tulee henkilökohtainen palvelu edelleen olemaan keskeinen tulevaisuudessa. Leader-ryhmät ovat merkittävässä asemassa paikallisessa yritysneuvonnassa, sillä neuvonnan lisäksi ne myös myöntävät yritystukia eli toimivat rahoittajina alueilla. Leader-ryhmät kattavat kaikki Suomen maaseutualueet nyt ja maakuntauudistuksen jälkeenkin, ja ovat siis jo nykyisellään siellä missä asiakkaatkin ja markkinatarpeet.

@yrittajanaiset.fi:

Monipuolinen palveluntarjonta on hyvä asia. On varmistettava, ettei synny monopoleja. Vapaa kilpailu on hyvä karsimaan huonot toimijat pois.

@akava.fi:

Siirtymävaiheen valmistelussa ja toimeenpanovaiheessa on varmistettava, että maakunnissa on riittävä hankintaosaaminen ja kriteerit laadukkaisiin hankintoihin. Kilpailullinen monituottajamalli voi olla ideaalitalanteessa optimaalinen ratkaisu palveluiden tuottamiseen, mutta valvontaan on panostettava riittävästi ja mahdollisuuksien mukaan ensisijaisesti suosittava tulosperusteisia hankintoja. On myös varmistettava, että pienimmilläänkin palveluntuottajilla on tosiasialliset mahdollisuudet osallistua palvelutuotantoon. Maakuntien omavalvonta palveluiden laadun ja saatavuuden suhteen voi osoittautua riittämättömäksi; tätä asiaa pitää toimeenpanovaiheessa seurata erityisen tarkasti sekä asettaa joitakin valtakunnallisia kriteerejä palvelutuotantoon osallistuvilla laadun varmistamiseksi.

@pardia.fi:

Julkisten palvelujen yksityistäminen ja yhtiöittämisvelvoite eivät palvele maakuntien, niiden asukkaiden tai veronmaksajien etuja. Ehdotus on valmisteltu pitkälti yritysten palvelujen tuottamisen näkökulmasta, mikä ilmenee lausuntoaineistosta.

@sak.fi:

kts. ensimmäisen sivun vapaamuotoiset huomiot

@vammaisfoorumi.fi:

Lakiesitys lähtee siitä oletuksesta, että myös pienillä yrityksillä on mahdollisuudet toimia palveluntuottajina. Monipuolinen palveluntuottajaverkosto olisi toivottavaa, mutta kuinka maakunta voi varmistua pienten yritysten tuote- ja palveluvalikoiman laajuudesta, laadusta ja vaikuttavuudesta sekä siitä kuinka ne pystyvät selviytymään digitaalisten palvelujen haasteista.

@samsnet.fi:

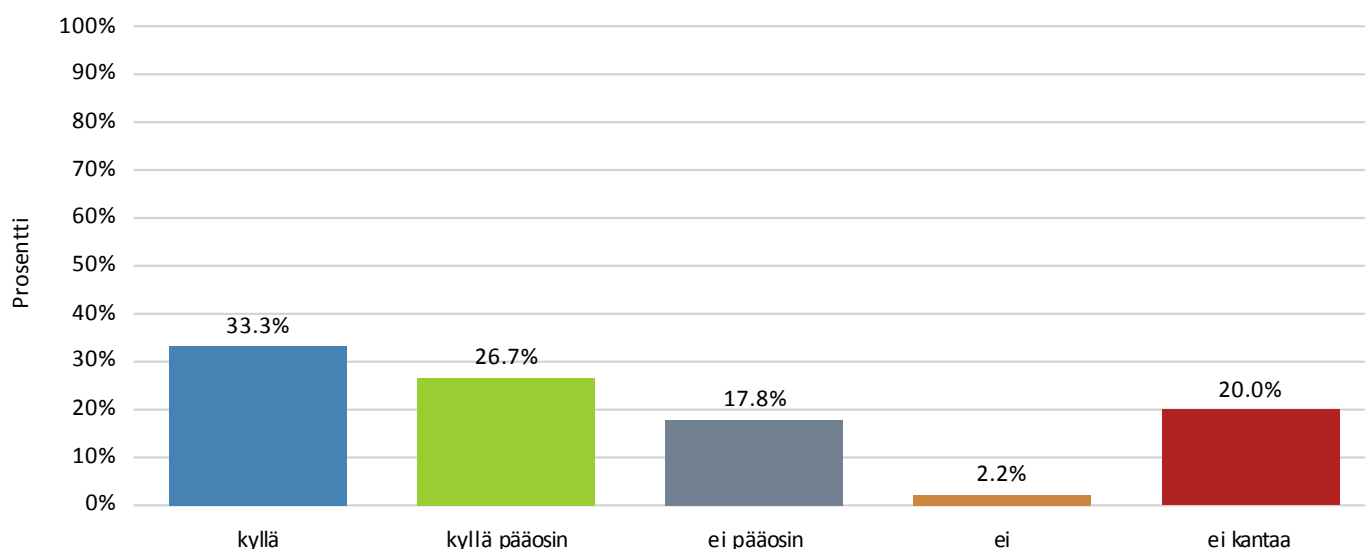
Valfriheten kan förverkligas endast med den förutsättningen att marknaden är tillräckligt bred, det vill säga att det finns valmöjligheter i systemet. Det finns på sikt en risk att stora aktörer köper upp mindre aktörer, precis som det har skett inom exempelvis boendetjänster för personer med utvecklingsstörning. Inom social- och hälsovården har det vidare skett upphandlingar där stora aktörer har fått i uppgift att anordna viss service på svenska och misslyckats med detta. Sedan har det vid nästa upphandling konstaterats att någon efterfrågan på tjänsterna inte finns, då de svenskspråkiga i området inte använde sig av tjänsterna som producenten misslyckats med att producera. Att lägga ut service på enskilda aktörer medför alltså en stor risk att de svenskspråkigas grundrättigheter i form av jämlikhet och språkliga rättigheter inte förverkligas. Det allmänna måste skapa sådana strukturer som möjliggör för små- och medelstora aktörer att vara med på marknaden och konkurrera med större aktörer som har kapacitet att producera sina tjänster nästan som en monopolaktör.

SAMS hänvisar i övrigt till Handikappforums utlåtande i denna del.

@sll.fi:

Uusimaa-ratkaisu oli omituinen ja yksityistämiseen meillä on huolia.

34. Säädetäänkö laissa tarpeeksi selkeästi kasvupalvelun tuottajien velvoitteista (huomioiden myös 35 § Hallintomenettely ja julkisuus)?

Nimi	Prosentti
kyllä	33,3%
kyllä pääosin	26,7%
ei pääosin	17,8%
ei	2,2%
ei kantaa	20,0%
N	45

35. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kuntaliitto.fi:

Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin viranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin.

@sttk.fi:

Suurimmat vaarat liittyvät palvelujen laadun ja saatavuuden sekä yhdenvertaisen kohtelun heikentymiseen (ks. edellisissä kohdissa annetut vastaukset).

@jhl.fi:

Velvoitteiden määrittely jää pitkälti maakuntien vastuulle. Palvelutarjonnan kattavuus, vaikeat asiakasryhmät ja tuottajien yhteistyövelvoite haastavia. Miten esim. pakotetaan tuottajat jakamaan tiedot avoimista työpaikoista yhteiseen rekisteriin, jos työllistämisestä maksetaan?

@hpl.fi:

Lakiehdotuksen 23 §:ssä säädetään kasvupalvelujen tuottajan velvollisuuksista. HPL toivoo, että yksityisiä palveluntuottajia koskevien velvollisuuksien perustuslaillinen arviointi tehdään mahdollisimman pitkälle jo ennen eduskuntakäsittelyä. Jatkovalmistelussa olisi myös hyvä tarkentaa, mitä tietoja palveluntuottajat voidaan velvoittaa valtakunnalliseen järjestelmään tuomaan, ja mitä vaatimuksia henkilötietojen käsittely käytännössä asettaa.

HPL korostaa myös samalla black box -ajattelun etuja palveluntuottajien velvoitteiden määrittelyssä. On tärkeää, että palveluntuottajille annetaan riittävästi liikkumavaraa palveluiden järjestämiseen.

HPL pitää tärkeänä, että maakunta ei palvelujen järjestäjänä aseta palveluntuottajille kohtuuttomia ja tarpeettomia vaatimuksia, jotka rajaavat ja työntävät markkinoilta pois kriteerit täyttäviä palveluntuottajia. Lisäksi HPL pitää tärkeänä, että palveluita ei hinnoitella niin alhaisiksi, ettei palveluntuottajilla ole mahdollisuutta osallistua tarjouskilpailuun.

HPL kannattaa lakiehdotuksen 23 §:n 3 momentin määräystä, jonka mukaan kasvupalveluiden tuottaja ei voi olla hankintalain 15§:n mukainen sidosyksikkö. Lainkohdasta tulisi kuitenkin poistaa virkkeen lopusta: ”jonka kunta omistaa”, jolloin rajoitus koskisi omistajuuteen katsomatta kaikkia hankintalain 15 §:ssä tarkoitettuja sidosyksiköitä.

@sekes.fi:

Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin viranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Palveluille tulisi määrittää selkeät tuloksellisuus- ja vaikuttavuustavoitteet, jotka huomioivat myös sosiaaliset vaikutukset.

Uudistuksen lähtökohtana on oltava tiedolla johtaminen, vaikutusten arvioinnin ollessa olennainen osa uudistuksen valmistelua. Ihmisten hyvinvointia sekä palveluiden saatavuutta ja laatua on ennakoitava, seurattava ja arvioitava säännöllisesti sekä muutosvaiheessa että uudistusten tultua voimaan.

Palveluille tulisi määrittää selkeät tuloksellisuus- ja vaikuttavuustavoitteet, jotka huomioivat myös sosiaaliset vaikutukset. Vaikeasti työllistyvien kohdalla palveluiden tavoitteet tulee ymmärtää myös oikein. Avoimille työmarkkinoille työllistyminen ei ole koskaan heidän kohdallaan ainoa tavoite. Tärkeitä tavoitteita ovat työ- ja toimintakyvyn kohentuminen sekä osaamisen vahvistuminen. Lisäksi palveluiden tulee vahvistaa vaikeasti työllistyvien osallisuutta, elämänhallintaa sekä motivaatiota. Näiden myötä myös vaikeasti työllistyvien hyvinvointi lisääntyy, vaikka työllistymistä avoimille työmarkkinoille ei välittömästi tapahtuisikaan. Tämä tulee ottaa huomioon palvelujen vaikuttavuuden arvioinnissa.

Järjestöillä, säätiöillä ja työpajoilla on käytössä useita eri sosiaalisten vaikutusten arviointiin kehitettyjä malleja, joita voi myös soveltaa julkisesti ja yksityisesti tuotetuissa palveluissa. Näitä ovat esim. SROI ja Sovari.

@ek.fi:

Lakiehdotuksen 23 §:ssä säädetään maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan velvollisuuksista. EK kannattaa lainkohdan 3 momentin mukaista määräystä, jonka mukaan kasvupalveluiden tuottaja ei voi olla hankintalain 15 §:n mukainen sidosyksikkö, jonka kunta omistaa.

Laissa on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että mikään kasvupalvelujen tuottaja ei saa epäreilua kilpailuetua omistajastaan johtuen. Tuottajia on kohdeltava kilpailuneutraalisti riippumatta siitä, ovatko ne esimerkiksi yksityisessä, kunnan, kuntayhtymän tai maakunnan omistuksessa. Verovaroin tuotettavan palvelun rahoituksen on oltava läpinäkyvää, eikä palvelun tuottamista saa tukea toisesta palvelusta saaduilla maksuilla. Mikäli sama yksikkö tuottaa sekä kilpaillailla markkinoilla harjoitettavia kasvupalveluja, että muita palveluja, sen on eriytettävä palvelut kirjanpidollisesti toisistaan.

Lakiehdotuksen 24 §:ssä säädetään palveluja koskevasta sopimuksesta tai päätöksestä. Kuten EK jo aiemmin 3 luvun kohdalla lausui, on kannatettavaa, että palveluja koskeva sopimus annetaan tuottajalle ehdotuksen mukaisesti joko julkisten hankintojen tarjouskilpailun tai asiakkaan valinnanvapauteen perustuvan järjestelmän kautta. Palveluja koskevia sopimuksia tehtäessä ja niistä päätettäessä on pyrittävä mahdollisimman monipuoliseen tuotantorakenteeseen ja pk-yritysten osallistumismahdollisuuksien takaamiseen.

Myös tältä osin EK korostaa aiemmin mainittuun tapaan hankkijan osaamisen tärkeyttä. Mahdolliset tarjouskilpailut on tehtävä niin, että myös pk-yritysten on mahdollista osallistua niihin. Suorassa asiakasvalintajärjestelmässä pk-yritysten osallistumismahdollisuudet lienevät vielä paremmat kuin julkisten hankintojen tarjouskilpailussa. Kummankin mallin osalta tulisi kiinnittää huomiota siihen, ettei maakunta palvelujen järjestäjänä aseta mukaan valittavalle palveluntuottajalle suhteettomia tai kohtuuttomia vaatimuksia, jotka sitten perusteetta jättäisivät sopimusten ulkopuolelle päteviä kandidaatteja.

@yrittajat.fi:

Emme pidä tarkoituksenmukaisena että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti. Mitä enemmän velvoitteita säännellään pykäläratkaisulla tai maakuntien käytännön päätöksillä, sitä korkeammaksi muodostuu helposti markkinoille pääsyn kynnyks.

Katsomme olevan tarpeellista turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä näiltä osin samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia (valinnanvapauslakiluonnos 26 a § ja 27 §).

@mtk.fi:

Maakunnan oma rooli on keskeinen, maakunta tulee määrittelemään tarkemmat kriteerit.

@yrittajat.fi:

Emme pidä tarkoituksenmukaisena että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti. Mitä enemmän velvoitteita säännellään pykäläratkaisulla tai maakuntien käytännön päätöksillä, sitä korkeammaksi muodostuu helposti markkinoille pääsyn kynnyks.

Katsomme olevan tarpeellista turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä näiltä osin samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia (valinnanvapauslakiluonnos 26 a § ja 27 §).

@yrittajat.fi:

Emme pidä tarkoituksenmukaisena että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti. Mitä enemmän velvoitteita säännellään pykäläratkaisulla tai maakuntien käytännön päätöksillä, sitä korkeammaksi muodostuu helposti markkinoille pääsyn kynnyks.

Katsomme olevan tarpeellista turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä näiltä osin samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia (valinnanvapauslakiluonnos 26 a § ja 27 §).

@psyli.fi:

On vaarana, että (hinta-)kilpailu johtaa palveluiden laadun heikkenemiseen. Tämä tulee estää kirjaamalla pätevyysvaatimukset lakiin. Psykologisen ohjaustyön pätevyysvaatimukset tulisi kirjata esimerkiksi rekrytointi- ja osaamispalvelulakiin.

Nykyisin julkista työvoimapalvelua koskevan lain 1295/2002 mukaan ammatinvalinta- ja urasuunnittelupalveluissa käytetään psykologisia arviointi- ja kuntoutusmenetelmiä (6 luku 11§), terveydentilaa ja soveltuvuutta selvittäviä tutkimuksia (13§). Asetuksessa ELY-keskuksista on todettu seuraavat kelpoisuusehdot ammatinvalinnan ja uraohjauksen palveluille: 21§ 2) psykologian maisterin tutkinto taikka ylempi korkeakoulututkinto ja siihen sisältyvä tai erikseen suoritettu ylin arvosana psykologiassa. Tämän osaamisen hävittäminen ei olisi viisasta tässä työllisyysstilanteessa.

Terveydenhuollon laillistettuina ammattihenkilöinä psykologit pystyvät arvioimaan asiakkaan kokonaistilanteen ja ohjaamaan häntä realistisiin koulutus- ja työuraratkaisuihin. Psykologin osaaminen mahdollistaa psyykkisen työ- ja toimintakyvyn arvioimisen, oppimisvalmiuksien tutkimisen sekä persoonallisuuden, motivaation ja sosiaalisen pääoman huomioimisen suunnitelmaa tehtäessä. Ainoastaan laillistetulla psykologilla on oikeus käyttää psykologisia tutkimusmenetelmiä ohjauksessa. Psykologeilta edellytetään vahvaa osaamista ja jatkuvaa osaamisen kehittämistä. Psykologin asiakasta suojaavat sekä laki että ammattieettiset säännöt.

Työelämä muuttuu nopeasti ja ammatit laaja-alastuvat. Yksilöllisen ohjauksen tarve lisääntyy työ-, koulutus- ja yrittäjyysvaihtoehtojen moninaistuesssa. Psykologit pystyvät lyhyin interventioin tukemaan asiakkaan työllistymiseen johtavaa prosessia, joka saattaa sisältää erilaisia kouluttautumiseen tai kuntoutumiseen liittyviä vaiheita. Psykologi pystyy koordinoimaan asiakkaan kokonaispalveluntarpeen.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Pldämme tärkeänä, että palveluntuottajille ei aseteta kohtuuttomia ja vain harvoja suosivia vaatimuksia. Markkinat huolehtivat palveluiden tuottajien olemassaolon oikeutuksen.

@chamber.fi:

-

@yrittajat.fi:

Ei ole tarkoituksenmukaista että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti.

On tarpeellista turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

@yrittajat.fi:

Emme pidä tarkoituksenmukaisena että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti. Mitä enemmän velvoitteita säännellään pykäläratkaisulla tai maakuntien käytännön päätöksillä, sitä korkeammaksi muodostuu helposti markkinoille pääsyn kynnys.

Katsomme olevan tarpeellista turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä näiltä osin samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia (valinnanvapauslakiluonnos 26 a § ja 27 §).

@tpy.fi:

Kasvupalvelun tuottajien velvoitteista 23 §:ssä sanotaan, että maakunta voisi edellyttää palvelun tuottajaa käyttämään toiminnan laatua, vaikuttavuutta, kustannuksia sekä mm. asiakkaiden kokemuksiin perustuvaa tietoa. TPY korostaa, että palveluntuottajia tulisi edellyttää käyttämään tuloksellisuus- ja vaikuttavuusmittareita, joilla saadaan tietoa palvelujen työllistymis- ja opiskeluvaihtoehtoja mutta myös palvelujen sosiaalisia valmiuksia vahvistavista vaikutuksista. TPY:ssä kehitettyä etsivän nuorisotyön ja työpajatoiminnan laadullisia vaikutuksia todentavaa Sovari-mittaristoa voidaan soveltaa myös muiden palveluntuottajien työllistymistä edistäviin palveluihin. Erityisesti vaikeasti työllistyvien palveluissa tulee käytössä olla sellaiset mittarit, joilla ei mitata vain avoimille työmarkkinoille työllistymistä, koska asiakkaiden lähtökohdat poikkeavat muista asiakasryhmistä ja tavoitteet tulee asettaa niiden mukaisesti.

@yrittajat.fi:

Emme pidä tarkoituksenmukaisena että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti. Mitä enemmän velvoitteita säännellään pykäläratkaisulla tai maakuntien käytännön päätöksillä, sitä korkeammaksi muodostuu helposti markkinoille pääsyn kynnys.

Katsomme olevan tarpeellista turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä näiltä osin samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia (valinnanvapauslakiluonnos 26 a § ja 27 §).

@yrittajat.fi:

Emme pidä tarkoituksenmukaisena että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti. Mitä enemmän velvoitteita säännellään pykäläratkaisulla tai maakuntien käytännön päätöksillä, sitä korkeammaksi muodostuu helposti markkinoille pääsyn kynns.

Katsomme olevan tarpeellista turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä näiltä osin samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia (valinnanvapauslakiluonnos 26 a § ja 27 §).

@saatio-oktetti.fi:

Uudistuksessa tiedolla johtamisella tulee olla keskeinen rooli.

Palveluiden vaikuttavuustavoitteissa tulee huomioida selkeästi myös sosiaaliset vaikutukset. Nykyisellään esitysluonnoksesta ei ole luettavissa palveluille asetettavia selkeitä tuloksellisuus- ja vaikuttavuustavoitteita, jotka huomioisivat myös sosiaaliset vaikutukset mukaan lukien vaikutukset palveluja tarvitsevalle ihmiselle (kuten työ- ja toimintakyvyn paraneminen, osaamisen vahvistuminen, motivaation ja elämänhallinnan paraneminen sekä koetun hyvinvoinnin lisääntyminen).

@yrittajat.fi:

Ei ole tarkoituksenmukaista, että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti. On tarpeellista turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä näiltä osin samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

@yrittajat.fi:

Emme pidä tarkoituksenmukaisena että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti. Mitä enemmän velvoitteita säännellään pykäläratkaisulla tai maakuntien käytännön päätöksillä, sitä korkeammaksi muodostuu markkinoille pääsyn kynns ja asiakkaan kannalta aito valinnanvapaus jää toteutumatta.

Katsomme olevan tarpeellista turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä näiltä osin samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia (valinnanvapauslakiluonnos 26 a § ja 27 §).

@yrittajat.fi:

Lain sääntely on selkeää. Lainsäädännöllä on tärkeää mahdollistaa erilaisten yritysten toimiminen markkinoilla, jotta avoin kilpailu toimii. Mahdollisten välttämättömien laatuvaatimusten ja mittarien tulee olla kohtuullisia ja kohdella palveluntuottajia yhdenmukaisesti.

@yrittajat.fi:

Emme pidä tarkoituksenmukaisena, että velvoitteita lisättäisiin lakitasolla tai että maakunnat alkaisivat edellyttää liian vaativien ehtojen täyttämistä kasvupalveluiden tuottajilta. Kun markkinat toimivat ja asiakkaat valitsevat tuottajan, syntyy automaattisesti riittävä motivaatio huolehtia erilaisista velvoitteista asianmukaisesti. Mitä enemmän velvoitteita säännellään pykäläratkaisulla tai maakuntien käytännön päätöksillä, sitä korkeammaksi muodostuu markkinoille pääsyn kynns.

Katsomme tarpeelliseksi turvata tuottajien asemaa kasvupalvelujärjestelmässä näiltä osin samalla tavalla kuin sote-valinnanvapauslaissa on tarkoitus tehdä. Tämä tarkoittaa sääntelyä, jonka mukaan edellytetään, että vaatimukset kohtelevat palveluntuottajia yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi sekä ovat avoimia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia (valinnanvapauslakiluonnos 26 a § ja 27 §).

@nkl.fi:

Esitetyn lain 4 luvun 23 §:ssä todetaan "Maakunta voi palveluja koskevassa sopimuksessa tai palvelun tuottajan hyväksymistä koskevissa ehdoissa määritellä millä tavoin palvelun tuottajan on 1) ...". Tähän kohtaan on lisättävä ja määriteltävä, millä tavoin palveluntuottaja tosiasiaassa varmistaa YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen ja yhdenvertaisuuslain mukaisista ammatinvalintaa, työllistymistä ja työpaikan säilyttämistä koskevista velvoitteista. Laissa ei riitä maininta, että velvoitteet tulee ottaa huomioon, ja että vastuiden noudattaminen on oletettavissa. Laissa on otettava huomioon läpileikkaavasti YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva yleissopimus. Ratifioitu sopimus on tullut voimaan 10.6.2016 ja sen velvoitteita on noudatettava lainsäädännön valmistelussa. Sopimuksella on kattavuutensa vuoksi erittäin merkittävä vaikutus vammaisten ihmisten oikeuksien ja olojen järjestämiseen. Esityksen kirjauksissa tätä ei ole riittävästi otettu huomioon.

@arene.fi:

On erittäin hyvä, että esityksessä on määritelty kasvupalvelun tuottajan velvollisuudet muun muassa alueellisten strategioiden kautta.

@yrittajanaiset.fi:

Tätä kohtaa on hyvä tarkentaa ja viestiä selkokielisesti.

@pardia.fi:

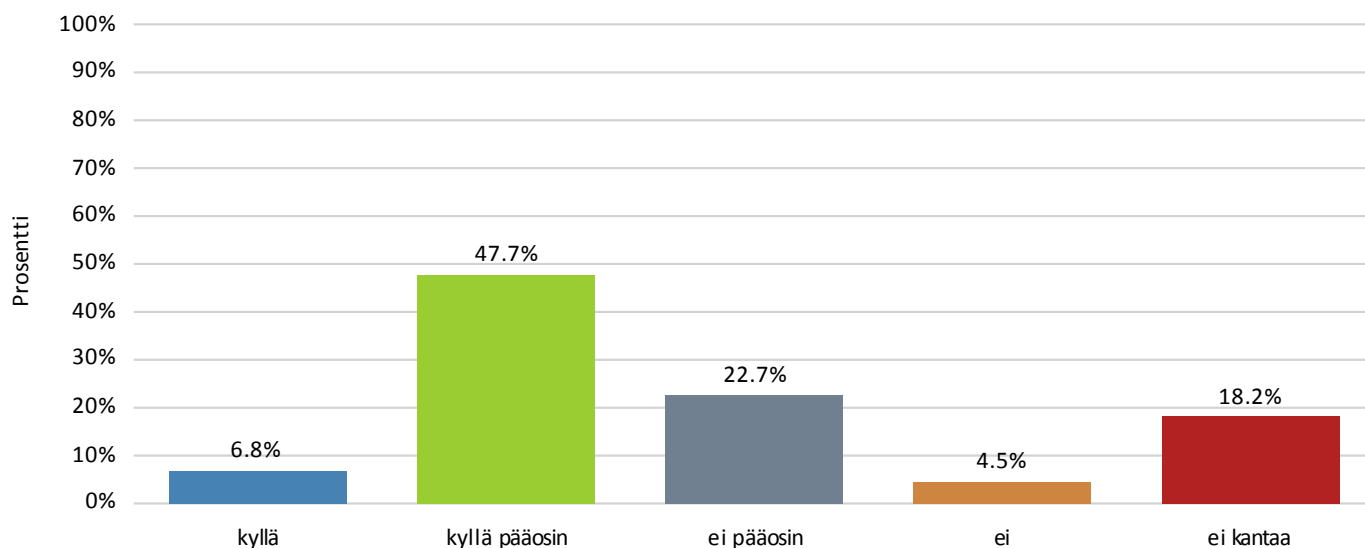
Riskinä on palvelujen laadun ja saatavuuden sekä yhdenvertaisen kohtelun heikentyminen.

@vammaisfoorumi.fi:

Useammassa kohtaa tulisi yksityiskohtaisissa perusteluissa määritellä millä tavoin palvelun tuottaja käytännössä huolehtii esimerkiksi YK:n vammaisyleissopimuksen ja yhdenvertaisuuslain mukaisista velvoitteista koskien eri palveluita. Lakiteksti on riittämätön, mikäli siellä mainitaan vain, että velvoitteet tulee ottaa huomioon, ja että vastuiden noudattaminen on oletettavissa.

@samsnet.fi:

Det är nödvändigt att det i avtal eller villkor som är aktuella i 23 § fastställs på vilket språk tjänsten ska tillhandahållas. SAMS föreslår därför ett förtydligande i detaljmotiveringen (se nedan punkt 39). 123

36. Mahdollistaako laki riittävällä tavalla asiakkaan valinnanvapauden toteutumisen?

Nimi	Prosentti
kyllä	6,8%
kyllä pääosin	47,7%
ei pääosin	22,7%
ei	4,5%
ei kantaa	18,2%
N	44

37. Mahdollinen sanallinen perustelu

@yrittajat.fi:

Ensimmäinen lähtökohta tulisi olla asiakkaan valinnanvapaus. Maakunnan järjestäjän ja tuottajan rooli tulisi myös olla selkeä, sekä riittävä. Palvelun tuottajan resurssointi tulisi huolehtia toimimaan niin että asiakkaan valinnanvapaus toimisi. Edellinen tärkeää erityisesti sote-asioissa. Mm. Palvelusetelin resurssointi palvelujen osalta tärkeimmässä roolissa että asiakkaan valinnanvapaus todella toteutuu.

@gmail.com:

Valinnanvapauden mahdollisuudet vaihtelevat paljon eri puolilla Suomea vaihtelevat ja eri asiakkaiden lähtökohdat vaikuttavat valinnanvapauden käytön mahdollisuuteen ja ymmärtämiseen.

@kuntaliitto.fi:

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

@sttk.fi:

Puutteellisen vaikuttavuusarvioinnin ja tutkimusten vuoksi on vaikea arvioida mahdollisen valinnanvapauden toteutumisen hyötyjä asiakkaille, ja lakiehdotuksessa käytännön toteutus on hyvin epäselvästi kerrottu. Ehdotus ei anna riittävää vastausta siihen, varmistaako valinnanvapaus asiakkaan omasta tarpeesta lähtevät palvelut, sanavaltaa palveluketjujen rakentamisessa ja sisältöjen määrittämisessä ja liittykö palveluihin palautteen antomahdollisuus (mahdollisimman julkinen).

@jhl.fi:

Ylipäänsä toimintaan ei sovi "valinnanvapauden" filosofia. Tämä esitys ei varmista alueellisesti ja asiakasryhmittäisesti yhdenvertaisia palveluita, mikä on myös perustuslaillinen ongelma. Tosin mikään lakiesitys ei takaa sitä näin puhtaassa markkinaehtoisessa mallissa. Valinnanvapaus ei toteudu maakunnissa ja alueilla, joissa todetaan markkinapuute-tilanne.

@hpl.fi:

HPL ei ota tässä vaiheessa tarkemmin kantaa palveluntuottajan vaihtamiseen, mutta siitä olisi selvyiden vuoksi hyvä olla selkeä säännös joko kasvupalvelulaissa tai erillislaissa. HPL varaa mahdollisuuden lausua asiasta jälkikäteen, kun säännöksen tarkempi sisältö on selvillä.

@vates.fi:

Asiakkaan valinnanvapaus sisältyy kasvupalvelulakiin. Heikossa työmarkkina-asemassa olevalle valinnanvapaus voi antaa enemmän mahdollisuuksia valita tarkoituksenmukaiset palvelut työllistymisen tehostumiseksi. Lakiesityksen perusteluissa on asiaan kuuluvasti huomioitu heikossa työmarkkina-asemassa olevien ryhmän heterogeenisuus, mikä asettaa palvelukokonaisuuksien kilpailuttamiselle erityisiä vaatimuksia. Harvaan asutuissa maakunnissa lienee tarpeellista ratkaista kilpailuttamisen vaatimukset yhteistyössä muiden maakuntien kanssa. Palveluntuottajien välinen ohjaus on tärkeää (kenelle kuuluu?) siinä tilanteessa, jos valittu palveluntuottaja ei pysty tarjoamaan heikossa työmarkkina-asemassa olevalle soveltuvaa palvelukokonaisuutta.

@sekes.fi:

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

Aito valinnanvapaus edellyttää myös riittävää tietoa eri kasvupalveluista ja niiden saatavuudesta. Tässä isoon rooliin nousee kehittämissyhtiöiden tekemä yritysten ohjaus kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä ja kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa tähän ohjaustehtävään rahoitusta.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Valinnanvapauden toteutuminen harvaan asutuilla alueilla ja syrjäseuduilla tulee olemaan näennäistä,
- Heikossa työmarkkina-asemassa olevien palvelut edellyttävät erityisosaamista ja monialaisia palveluita. On epätodennäköistä, että ko. asiakasryhmien osalla tulee enemmän valinnanmahdollisuuksia.
- Yhdenvertaisuus ei saa vaarantua eri asiakasryhmien välillä.
- Asiakkaalla tulee olla oikeus vaihtaa palveluntuottajaa perustelluista syistä.

Esityksen mukaan kaikki kasvupalvelut eivät olisi valinnanvapauden piirissä vaan tämä jäisi riippumaan maakunnan harkinnasta ja palvelujen tarjonnasta. Selkeyden vuoksi kasvupalveluiden valinnanvapauden tulisi myös olla samassa linjassa sote-palveluiden valinnanvapauden kanssa.

Huomioitavaa on, että markkinoiden synty harvaan asutuille alueille tulee olemaan vähäistä. Maakuntien erilaisuus ja tosiasialliset mahdollisuudet toteuttaa valinnanvapautta vaihtelevat alueen väestörakenteen ja taloudellisen kantokyvyn perusteella. Eroja tulee käytännössä olemaan myös maakuntien ja jopa kaupunkien sisällä. Palvelutarjonta voi lisääntyä isoissa kaupungeissa ja kasvukeskuksissa, mutta harvaan asutuille alueille lisätarjontaa ei välttämättä synny. Valinnanvapauden toteutuminen voi siten toteutua eri tavoin ja eriaikaisesti.

Esityksen mukaan, asiakkaan valinnanvapaus voi jatkossa antaa heikossa työmarkkina-asemassa olevalle enemmän mahdollisuuksia valita tarkoituksenmukaiset palvelut ja toimenpiteet esimerkiksi kotoutumisen ja työllistymisen tehostumiseksi. Aidon valinnanvapauden toteutuminen edellyttää, että on palveluita, joista valita. Heikossa työmarkkina-asemassa olevien palvelut edellyttävät erityisosaamista ja monialaisia palveluita. On epätodennäköistä, että ko. asiakasryhmien osalla tulee enemmän valinnanmahdollisuuksia.

Vammaisten ja pitkäaikaissairaiden henkilöiden osalta on riski, että palveluntuottajat näkevät heidät kaikki vaikeasti työllistyvinä henkilöinä. Tämä riski korostuu etenkin vähemmistökieliryhmiin kuuluvien vammaisten henkilöiden kohdalla. Tällöin palveluntuottajat eivät tarjoa palveluitaan tietyille kohderyhmille, eikä heillä näin ollen ole todellista valinnanvapautta palveluissa.

On tärkeää, että yhdenvertaisuus ei saa vaarantua eri asiakasryhmien välillä. Tässä tarvitaan selkeää palveluiden valvontaa.

Toisin kuin esityksessä perustellaan, kasvupalvelulaissa tulee säätää myös asiakkaan oikeudesta vaihtaa palveluntuottajaa perustelluista syistä. Esim. työllistymisen tuloksettomuuden perusteella. Perusteluissa esiin nostetut vaikutukset mahdollisiin tulosperusteisiin rahoitusratkaisuihin on ratkaistavissa. Tältä osalta lain valmistelussa on puutteita.

Esityksen yleisperusteluissa tuodaan esiin uudistuksen tarve, koska palvelujen saatavuudessa ja laadussa on eroja kuntien ja alueiden välillä. Periaatteessa uudistus voi lisätä asiakkaan mahdollisuuksia saada tilanteeseensa parhaiten sopivia palveluita, jos valinnanvapauteen syntyy aidot markkinat ja jos asiakkaalla on kyvyt ja mahdollisuudet hyödyntää valinnanvapautta. Palvelujärjestelmän pirstoutuessa riskinä on, että ihmiset löytävät yhä huonommin oikean palvelun ääreen oikeaan aikaan. Pirstoutunut järjestelmä tuo myös riskin palvelujen saatavuuden ja laadun poikkeamiin.

@juko.fi:

Valinnanvapauden mahdollisuudet eri puolilla Suomea vaihtelevat ja asiakkaiden eri lähtökohdat vaikuttavat valinnanvapauden käytön mahdollisuuteen ja ymmärtämiseen.

@ek.fi:

EK kannattaa 14 §:ssä todettua asiakkaan oikeutta valita kasvupalvelun tuottaja. Lakiluonnoksesta kuitenkin puuttuu säännös tuottajan vaihtamista. EK katsoo, että palvelun tuottajan vaihtaminen tulee olla mahdollista ja laissa tulee olla selkeät säännökset, miten usein vaihtaminen on mahdollista ja miten vaihto vaikuttaa esimerkiksi tuottajan samaan rahoitukseen. Kasvupalvelu-uudistuksessa tuottajan vaihtamiselle on samat palvelujen saatavuuteen, laatuun ja tehokkuuteen liittyvät perustelut kuin sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksessa, jossa tuottajan vaihtaminen on mahdollista tietyin väliajoin.

@yrittajat.fi:

Laki perusteluineen lähtee selvästi asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan selvästi, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On ratkaisevan tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Ymmärrämme, että joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyjä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin. Asiakasvalinnat varmistavat sen, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palvelutuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Pidämme monituottajamallin syntymisen, kilpailuneutraliteetin toteutumisen ja asiakkaan valinnanvapauden aitouden kannalta erittäin kannatettavana, että kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Vaikka säännös on ankarampi kuin hankintalain sidosyksikkösäännös, sen tarve on perusteltu HE-tekstissä hyvin. Pidämme selvänä, että kunnat pystyvät osallistumaan maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos ne katsovat sellaisen tarkoituksenmukaiseksi yleisen toimialansa puitteissa. Ja kuten perusteluissa todetaan, kuntien elinkeinoyhtiöt voivat jatkossakin hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia.

@mtk.fi:

Lähtötilanteessa maakunnallisten kriteerien ja vaatimusten määrittelyn tulee edistää kasvupalvelumarkkinoiden syntymistä. Esimerkiksi pienet toimijat voivat tarjota yhtä yksittäistä palvelua. Toimijoille asetettavia palvelukokonaisuusvaatimuksia ei saa laatia liian laajoiksi, vaan mahdollistaviksi.

Kasvupalveluiden tuottajiin on myös otettava jatkuvasti uusia toimijoita, tiettyjä tuottajia ei saa valita määräämättömäksi ajaksi ilman uusien mukaan tulo mahdollisuutta.

@yrittajat.fi:

Laki perusteluineen lähtee selvästi asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan selvästi, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On ratkaisevan tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Ymmärrämme, että joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyjä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin.

@yrittajat.fi:

Laki perusteluineen lähtee selvästi asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan selvästi, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On ratkaisevan tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Ymmärrämme, että joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyjä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin. Asiakasvalinnat varmistavat sen, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palvelutuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Pidämme monituottajamallin syntymisen, kilpailuneutraliteetin toteutumisen ja asiakkaan valinnanvapauden aitouden kannalta erittäin kannatettavana, että kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Vaikka säännös on ankarampi kuin hankintalain sidosyksikkösäännös, sen tarve on perusteltu HE-tekstissä hyvin. Pidämme hyvänä, että kunnat pystyvät osallistumaan maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos ne katsovat sellaisen tarkoituksenmukaiseksi yleisen toimialansa puitteissa. Ja kuten perusteluissa todetaan, kuntien elinkeinoyhtiöt voivat jatkossakin hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Laki perusteluineen lähtee selvästi asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan selvästi, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On ratkaisevan tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Ymmärrämme, että joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyjä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin. Asiakasvalinnat varmistavat sen, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palvelutuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Pidämme monituottajamallin syntyminen, kilpailuneutraliteetin toteutumisen ja asiakkaan valinnanvapauden aitouden kannalta erittäin kannatettavana, että kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Vaikka säännös on ankarampi kuin hankintalain sidosyksikkösäännös, sen tarve on perusteltu HE-tekstissä hyvin. Pidämme selvänä, että kunnat pystyvät osallistumaan maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos ne katsovat sellaisen tarkoituksenmukaiseksi yleisen toimialansa puitteissa. Ja kuten perusteluissa todetaan, kuntien elinkeinoyhtiöt voivat jatkossakin hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia

@chamber.fi:

Laki mahdollistaa asiakkaan valinnanvapauden toteutumisen, mutta ratkaisevaa on onnistuminen toimeenpanossa. Tuottamalla kasvupalvelut ensisijaisesti monituottajamallilla voidaan edistää asiakkaan valinnanvapauden toteutumista ja toisaalta pienten yritysten mukana oloa palveluntuottajana. Keskuskauppakamari ehdottaa kansallisesti ja maakunnan omavalvonnassa seurattavaksi kriteeriksi/indikaattoriksi palveluntuottajien määrää. Esitys ei toteudu suunnitellusti, mikäli markkinaehtoisuutta lisätään vain yhtiöittämällä maakunnan palveluja.

@yrittajat.fi:

On tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyjä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin ja varmistaa, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palvelutuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Monituottajamallin syntyminen, kilpailuneutraliteetin toteutumisen ja asiakkaan valinnanvapauden aitouden kannalta on erittäin kannatettavaa, että kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Vaikka säännös on ankarampi kuin hankintalain sidosyksikkösäännös, sen tarve on perusteltu HE-tekstissä hyvin. On selvää, että kunnat pystyvät osallistumaan maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos ne katsovat sellaisen tarkoituksenmukaiseksi yleisen toimialansa puitteissa. Ja kuten perusteluissa todetaan, kuntien elinkeinoyhtiöt voivat jatkossakin hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia.

@yrittajat.fi:

Laki perusteluineen lähtee selvästi asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan selvästi, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On ratkaisevan tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Ymmärrämme, että joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyjä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin. Asiakasvalinnat varmistavat sen, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palvelutuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Pidämme monituottajamallin syntyminen, kilpailuneutraliteetin toteutumisen ja asiakkaan valinnanvapauden aitouden kannalta erittäin kannatettavana, että kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Vaikka säännös on ankarampi kuin hankintalain sidosyksikkösäännös, sen tarve on perusteltu HE-tekstissä hyvin. Pidämme selvänä, että kunnat pystyvät osallistumaan maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos ne katsovat sellaisen tarkoituksenmukaiseksi yleisen toimialansa puitteissa. Ja kuten perusteluissa todetaan, kuntien elinkeinoyhtiöt voivat jatkossakin hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia.

@tpy.fi:

Esityksen vaikutusten arvioinnin mukaan markkinoiden avaamiseen liittyvä merkittävin epävarmuustekijä on maakuntien erilainen markkinatilanne. Tässä yhteydessä kuvataan, ettei palvelujen asiakkaat pääse nauttimaan yhtä laajasta palveluvalikoimasta ja valinnanvapaudesta kaikkialla Suomessa. Tämä heikentää TYPY:n mielestä merkittävästi ihmisten yhdenvertaisuutta palvelun saamisessa ja valinnassa.

Monituottajamalliin kytkeytyvä valinnanvapaus edellyttää, että yksityisiä palveluntuottajia on saatavilla ja asiakkaiden itseohjautuvuus ja aktiivisuus toimivat nykyistä laajemmin. Nämä edellytykset eivät täyty heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluissa, joille ei todennäköisesti monituottajamalliin nojaavia markkinoita muodostu. Heikossa työmarkkina-asemassa olevat tarvitsevat yksilöllistä tukea palveluihin ohjautumisessa ja kiinnittymisessä. Heidän kohdallaan valinnanvapaus voi monimutkaistaa ja pitkittää palveluprosessia entisestään, mikä on vastoin lakiesityksen tavoitteita. Koska kasvupalveluista yhä suurempi osa tullaan esityksen mukaan toteuttamaan sähköisinä palveluina erityisesti palveluihin ohjautumisen vaiheessa, ei tälle ryhmälle voida taata heidän tarvitsemaa tukea valinnanvapauden toteutumisessa. Tietyille asiakasryhmille on hyvä, että he voivat valita palveluntuottajan oman näkemyksensä ja tilanteensa pohjalta. On myös huomioitava, että jos palveluntuottajia ei ole alueella ja maakunta joutuu järjestämään palvelut itse, ei valinnanvapaus toteudu lainkaan. Tämä on todennäköinen seuraus heikossa työmarkkina-asemassa olevien palveluissa useilla alueilla.

Valinnanvapauden toteutuminen on myös haasteellista esimerkiksi tukea tarvitsevien nuorten kohdalla. Heille palveluntuottajan valinta on vaikeaa jo siksi, että järjestelmä on uusi eivätkä he välttämättä tiedä, mitä valinnat tarkoittavat heidän tilanteensa kannalta. Tästäkin syystä on tärkeää turvata esimerkiksi etsivän nuorisotyön ja työpajojen tarjoama henkilökohtainen tuki palveluun ohjautumisessa. Jos henkilökohtaista tukea palvelun valinnassa ja siihen ohjautumisessa ei voida nuorille ja muille heikossa asemassa oleville turvata, tulee palvelun ulkopuolelle jäävien osuus kasvamaan. TYPY huomauttaa, että palveluihin ohjautumisessa on heikossa asemassa olevien kohdalla tälläkin hetkellä haasteita. Kasvokkaisen palvelun väheneminen ja palvelujen sähköistyminen on hidastanut työnhakijoiden palveluprosesseja ja tuen tarpeiden tunnistamista. Laki vahvistaa tätä kehitystä entisestään.

@chamber.fi:

Monituottajamalli on hyvä perusta valinnanvapaudelle.

@yrittajat.fi:

Laki perusteluineen lähtee selvästi asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan selvästi, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On ratkaisevan tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Ymmärrämme, että joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyjä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin. Asiakasvalinnat varmistavat sen, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palveluntuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Pidämme monituottajamallin syntyminen, kilpailuneutraaliteetin toteutumisen ja asiakkaan valinnanvapauden aitouden kannalta erittäin kannatettavana, että kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Vaikka säännös on ankarampi kuin hankintalain sidosyksikkösäännös, sen tarve on perusteltu HE-tekstissä hyvin. Pidämme selvänä, että kunnat pystyvät osallistumaan maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos ne katsovat sellaisen tarkoituksenmukaiseksi yleisen toimialansa puitteissa. Ja kuten perusteluissa todetaan, kuntien elinkeino-yhtiöt voivat jatkossakin hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia.

@yrittajat.fi:

Laki perusteluineen lähtee selvästi asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan selvästi, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On ratkaisevan tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Ymmärrämme, että joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyjä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin. Asiakasvalinnat varmistavat sen, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palveluntuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Pidämme monituottajamallin syntyminen, kilpailuneutraaliteetin toteutumisen ja asiakkaan valinnanvapauden aitouden kannalta erittäin kannatettavana, että kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Vaikka säännös on ankarampi kuin hankintalain sidosyksikkösäännös, sen tarve on perusteltu HE-tekstissä hyvin. Pidämme selvänä, että kunnat pystyvät osallistumaan maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos ne katsovat sellaisen tarkoituksenmukaiseksi yleisen toimialansa puitteissa. Ja kuten perusteluissa todetaan, kuntien elinkeino-yhtiöt voivat jatkossakin hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia.

@saatio-oktetti.fi:

Valinnanvapaus harvaan asutuilla alueilla tulee olemaan varsinkin heikossa työmarkkina-asemassa olevien osalta näennäistä. Uudistuksessa onkin tärkeä varmistaa eri asiakasryhmien ja eri osissa maata asuvien yhdenvertaisuus nykyistä esitysluonnosta paremmin. Lisäksi asiakkaalla tulee olla perustellusta syystä oikeus vaihtaa palveluntarjoajaa toisin kuin esityksessä nyt esitetään. Esityksessä eritetyt tämän tuottamat vaikeudet on ratkaistavissa ja esityksen valmistelu on tältä osin puutteellinen. Esitysluonnos johtaa palveluiden pirstoutumiseen, mikä voi lisätä valinnanmahdollisuutta, mutta aidon valinnanvapauden toteutumisessa hyvän palveluohjauksen järjestämisellä on tällöin keskeinen rooli.

@amke.fi:

Tutkintoon johtava työvoimakoulutus siirtyy vuoden 2018 alusta OKM:n hallinonalalle ja tutkintoon johtamaton työvoimakoulutus muuttuu vuoden 2019 kasvupalveluksi. Valinnanvapaus ei työttömän työnhakijan osalta saa riippua koulutuksen tavoitteesta (tutkinto / muu). Valinnanvapaus toimii myös työttömien omaehtoisessa koulutuksessa TE-viranomaisen tarveharkinnan puitteissa. Peruskoulun jälkeisen julkisesti rahoitetun koulutusjärjestelmän peruspilareita on valinnanvapaus, jossa yksilöt voivat hakeutua haluamaansa oppilaitokseen tai korkeakouluun.

Kasvupalveluihin siirtyvät nykyiset TE-hallinnon palvelut asiakkaineen. Henkilöasiakkaiden joukossa on suuri joukko syrjäytymisen kierteessä tai vaarassa olevia pitkäaikaistyöttömiä, joiden kyky itsenäisesti käyttää valinnanvapautta palveluiden saavuttamiseksi on kyseenalainen.

AMKE kiinnittää huomiota vaikeimmin työllistyvien osalta palvelujen riittävyteen ja laatuun. Ammatillisen koulutuksen järjestäjät kantavat merkittävää vastuuta syrjäytymisen ehkäisystä sekä aikuisten että nuorten osalta.

.fi:

Laki perusteluineen lähtee asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin. Asiakasvalinnat varmistavat sen, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palvelutuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Kuntien elinkeinoyhtiöt voivat hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia.

@yrittajat.fi:

Laki perusteluineen lähtee selvästi asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan selvästi, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On ratkaisevan tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Ymmärrämme, että joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin. Asiakasvalinnat varmistavat sen, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palvelutuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Pidämme monituottajamallin syntyminen, kilpailuneutraliteetin toteutumisen ja asiakkaan valinnanvapauden aitouden kannalta erittäin kannatettavana, että kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Vaikka säännös on ankarampi kuin hankintalain sidosyksikkösäännös, sen tarve on perusteltu HE-tekstissä hyvin. Pidämme selvänä, että kunnat pystyvät osallistumaan maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos ne katsovat sellaisen tarkoituksenmukaiseksi yleisen toimialansa puitteissa. Ja kuten perusteluissa todetaan, kuntien elinkeinoyhtiöt voivat jatkossakin hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia.

@yrittajat.fi:

Lain lähtökohtana on asiakkaan valinnanvapaus. Kuitenkin monissa kohdin todetaan, että maakunta voi määrittää miten palvelut toteutetaan. Erityisesti pienimpien yritysten kannalta asiakkaan valinnanvapaus mahdollistaa palveluntarjonnan ja sen tulisi olla lähtökohtana, kun julkiset hankinnat kilpailutuksineen eivät ole välttämättömiä. Näin pienimmät yrityksetkin, joilla ei käytännössä ole mahdollisuuksia osallistua julkisiin hankintoihin, ovat mukana tavoitellun monituottajamallin toteutuksessa ja asiakkaan laaja palvelutarjonta mahdollistuu.

Pidämme kannatettavana esityksessä hyvin perusteltua sääntelyä, jossa kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Kunnat voivat osallistua maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos se on tarkoituksenmukaista kunnan yleisen toimialan kannalta.

@chamber.fi:

Tuottamalla kasvupalvelut ensisijaisesti monituottajamallilla voidaan edistää asiakkaan valinnanvapauden toteutumista ja toisaalta pienten yritysten mukana oloa palveluntuottajana.

@yrittajat.fi:

Laki perusteluineen lähtee selvästi asiakkaan valinnanvapaudesta liikkeelle. Mutta toisaalta eri yhteyksissä todetaan selvästi, että maakunta voi vapaasti määrittää, miten palvelut sen alueella toteutetaan. On ratkaisevan tärkeää, että maakunnat asettavat asiakkaiden valinnanvapauden ensisijaiseksi tavaksi järjestää palvelut. Ymmärrämme, että joissakin tapauksissa voi olla syytä käyttää hankintamenettelyjä ja ostaa palvelut maakunnan päätöksiin perustuen. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiakasvalinta on toimiva tapa järjestää palvelut, pitäisi kuitenkin menetellä niin. Asiakasvalinnat varmistavat sen, että palvelut toteutuvat asiakaslähtöisesti. Ja jos asiakas tekee valinnan, koko järjestelmän markkinadynamiikka toimii. Erityisen toimiva asiakasvalintajärjestelmä on pienille tuottajille, jotka eivät välttämättä pysty osallistumaan julkisiin tarjouskilpailuihin. Näin siitä huolimatta, että esimerkiksi markkinoinnin suhteen pienillä palvelutuottajilla on omat rajoitteensa asiakasvalintaan perustuvassa toimintamallissa.

Pidämme monituottajamallin syntyminen, kilpailuneutraliteetin toteutumisen ja asiakkaan valinnanvapauden aitouden kannalta erittäin kannatettavana, että kuntien sidosyksiköiltä kielletään osallistuminen maakunnallisten kasvupalveluiden tarjoamiseen. Vaikka säännös on ankarampi kuin hankintalain sidosyksikkösäännös, sen tarve on perusteltu HE-tekstissä hyvin. Pidämme selvänä, että kunnat pystyvät osallistumaan maakunnallisten palveluiden tarjoamiseen markkinaehtoiselta pohjalta, jos ne katsovat sellaisen tarkoituksenmukaiseksi yleisen toimialansa puitteissa. Ja kuten perusteluissa todetaan, kuntien elinkeinoyhtiöt voivat jatkossakin hyödyntää maakuntien hallinnoitavaksi siirtyviä hankerahoitusmahdollisuuksia.

@nkl.fi:

Näköammaisten liitto ry toistaa kysymyksen 25 vastauksen.

Pykälän 14 yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että kasvupalvelulaissa säädetään asiakkaan valinnanvapaudesta, mutta ei oikeudesta vaihtaa palveluntuottajaa. Tämä on kyseenalaista valinnanvapautta erityisesti vammaisen asiakkaan kohdalla. Ellei palveluntuottaja tarjoa toimivia ja näkövammaisen asiakkaan tarpeisiin räätälöityjä palveluja tai noudata yhdenvertaisuuslain ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen velvoitteita, näkövammaisen asiakas on kerran valinnan tehtyään sidoksissa näihin hänelle täysin hyödyttömiin ja tarvettaan vastaamattomiin palveluihin. Tämä on rinnastettava pykälän 17 yksityiskohtaisissa perusteluissa olevaan kohtaan, jossa "Maakunnan olisi erityisesti huolehdittava heikommassa työmarkkina-asemassa olevien asiakkaiden neuvonnasta ja ohjauksesta tarkoituksenmukaisesti palveluihin osoittamalla selkeästi palvelujentuottajat, joista asiakas voisi valita."

@arene.fi:

Laki rajaa liiaksi tiettyjä palveluntuottajia kasvupalveluiden ulkopuolelle, mikä vaikuttaa vahvasti myös asiakkaan valinnanvapauden toteutumiseen korkeakoulut ja oppilaitokset ovat jo valmiiksi keskeisiä kumppaneita alueilla ja siksi tärkeä osa maakuntien kasvupalveluita. Ammattikorkeakouluilla on myös lakisääteinen tehtävä aluekehittämisessä, työelämän kehittämisessä sekä tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnassa.

Ammattikorkeakoululain (932/2014) mukaan ammattikorkeakoulujen tehtävänä (§4) on

".. on antaa työelämän ja sen kehittämisen vaatimuksiin sekä tutkimukseen, taiteellisiin ja sivistyksellisiin lähtökohtiin perustuvaa korkeakouluopetusta ammatillisiin asiantuntijatehtäviin ja tukea opiskelijan ammatillista kasvua."

"Ammattikorkeakoulun tehtävänä on lisäksi harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää ja aluekehitystä edistävää ja alueen elinkeinorakennetta uudistavaa soveltavaa tutkimustoimintaa, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa sekä taiteellista toimintaa. Tehtäviään hoitaessaan ammattikorkeakoulun tulee edistää elinikäistä oppimista."

@yrittajat.fi:

Luonnostekstissä maakunnalle ollaan jättämässä mahdollisuus määrittää itse palvelujen toteuttamismuoto. Seuduilla, joissa palveluja tarjoavien yritysten määrä on vähäisempi, maakunta voi ratkaisullaan estää pienempien yritysten osallistumisen ja rajoittaa näin aidon valinnanvapauden syntyminen.

@yrittajanaiset.fi:

Asiakkaan valinnanvapaus on hyvä asia, mutta miten palveluiden sisältöä ja laatua voi arvioida sellainen joka on ensimmäistä kertaa hakeutumassa julkisten yrityspalveluiden pariin.

Naisten yritysten kannustaminen kasvuun ja kansainvälistymiseen on myös huomioitava palveluiden järjestämisessä. Naiset ovat kansantaloudellisesti hyödyntämätön resurssi edelleen tänä päivänä ja palveluiden tulee vastata myös naisten yritysten tarpeisiin.

@akava.fi:

Kasvupalveluiden asiakkailla on tarvittaessa oltava mahdollisuus käyttää myös muiden kuin oman maakunnan kasvupalveluita, mikäli ne koetaan sopivammiksi tai tarkoituksenmukaisemmiksi. Maakuntien väliseen yhteistyöhön palveluiden järjestämisessä on kannustettava.

Tosiasiallinen valinnanvapaus edellyttää riittävää ja todenmukaista informaatiota sekä omista palvelutarpeista, että tarjolla olevista vaihtoehdoista tarpeiden täyttämiseen. Tämä puolestaan edellyttää ammattitaitoista ja osaavaa palvelutarpeiden arviointia sekä ohjausta tarjolla oleviin palveluihin ja tietoa niiden sisällöistä.

@pardia.fi:

Jokseenkin mahdoton arvioida tässä vaiheessa.

@vammaisfoorumi.fi:

Eri tavoin vammaisilla henkilöillä on se riski, että palveluntuottajat näkevät heidät vaikeasti työllistytvinä henkilöinä. Tämä riski korostuu etenkin vähemmistökieliryhmiin kuuluvien vammaisten henkilöiden kohdalla. Tällöin palveluntuottajat eivät tarjoa palveluitaan tietyille kohderyhmille, eikä näillä henkilöillä näin ollen ole todellista valinnan vapautta palveluissa. Jos palveluntuottajia palkitaan bonuksilla työnhakijan työllistymisestä, riskinä on, että palvelun tuottajat ”poimivat rusinat pullasta” ja haasteellisessa tilanteessa olevat vammaiset henkilöt jäävät ilman palveluita. Olisiko mahdollista tutkia millainen bonusjärjestelmä on Yhdysvalloissa vammaisten henkilöiden työllistämiseksi? Taloudelliset kannustimet ovat usein tehokkain keino saada yksityisiä palveluntuottajia huomioimaan haasteellisetkin asiakasryhmät.

@samsnet.fi:

Det har inte utretts vilka konsekvenser lagförslaget i sin nuvarande form får för svenskspråkiga personer med funktionsnedsättning. Det kan tänkas att marknaden på den svenskspråkiga sidan kommer att domineras av en stor aktör som i praktiken får en monopolposition. Detta kan i sin tur leda till att någon reell valfrihet inte finns.

38. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 4

@kuntaliitto.fi:

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

@hpl.fi:

Maakunnan järjestämisvastuuseen sisältyy lakiehdotuksen 22 §:n mukaan muun muassa tuottajille maksettavien korvausten ja niiden perusteiden oikeellisuudesta varmistuminen. HPL pitää tärkeänä, että palvelukokonaisuuksiin voidaan soveltaa erilaisia rahoitusratkaisuja ja huomioida tältä osin myös erilaisia asiakaskohderyhmiä. Kilpailutuksissa palvelun hinta ei saa olla ainoa ratkaiseva tekijä, vaan huomiota on kiinnitettävä myös laatutekijöihin ja tulokellisuuteen. Työnvälityspalvelut ja muut toimenpiteet tulee tällöin voida huomioida erikseen.

HPL:n mielestä on hyvä, että tulosperusteisuutta nostetaan esiin osana rahoitusta. Palveluissa pitäisi HPL:n näkemyksen mukaan olla kuitenkin myös suoriteperusteinen, kiinteä rahoitusosa - muutoin riski jää kokonaan palveluntuottajan kannettavaksi. Työllistymiseen vaikuttavat monet asiat, joihin palveluntuottajat eivät pysty vaikuttamaan, kuten kannustinloukut (esimerkiksi työttömyysturvan taso ja pääkaupunkiseudun korkeat asuinkustannukset) ja muut syvemmät motivaatio-ongelmat. On myös tärkeää muistaa, että pitkään työmarkkinoilta poissaolleiden tai osaamistaan uudelleen tuotteistavien työnhakijoiden valmentamiseen ja ohjaamiseen täytyy panostaa ajallisesti ja määrällisesti, jotta palveluntuottajat voivat saada tuloksia.

Vertailukohtana voidaan pitää ammatillisen koulutuksen reformia ja ammatillisen koulutuksen suorite- ja tulosperusteista rahoitusmallia, jossa osa tullaan kiinnittämään tulokseen (vaikuttavuusrahoituksen osuus 15 %) ja osa on kiinteää korvausta (perus- ja suoriterahoitus). Jos tulosperusteisuus on osa palveluntuottajalle maksettavaa palkkiota, tulisi tällöin huomioida eri kohderyhmien haastavuus tulospalkkion suuruudessa.

@soste.fi:

-

@yrittajat.fi:

Kuten aiemmin jo toimme ilmi, on palveluiden osalta huolehdittava siitä, että tietyn minimitason mukaiset palvelut on saatavilla kaikista maakunnista. Omistajanvaihdosten edistämiseksi ja yritysmarkkinoinnin vahvistamiseksi on käynnissä valtakunnallinen hanke, jonka päättymisen jälkeen on tärkeä huolehtia siitä, että omistajanvaihdoksiin liittyviä palveluita on saatavilla kasvavan tarpeen edellyttämä määrä myös maakuntien kasvupalvelujen muodossa. Pohjois-Savossa olemme parasta aikaa muodostamassa kuntien yhteistyöllä maakunnan kattavaa palvelua omistajanvaihdosten perusneuvonnan toteuttamiseksi. Harvaan asutulla alueella onnistunut omistajanvaihdos on kansalaisten peruspalveluiden pysyvyyden kannalta erittäin tärkeää.

@psyli.fi:

Monelle vaikeasti työllistyvälle ohjautuminen itsenäisesti palveluihin, saati niiden valitseminen, ei onnistu, vaan he tarvitsevat palveluohjausta ja tukea valintoihinsa.

Palveluohjauksen tarpeessa mainitaan olevan erityisesti kielitaidottomat maahanmuuttajat, mutta yhtä lailla tukevaa palveluohjausta tarvitsevat monet pitkään työttömänä olleet, osatyökykyiset ja moniammatillisen avun tarpeessa olevat. Heidän kohdallaan hyvin tärkeää on verkostoyhteistyö, jota nykyään jo tehdään viranomaisten välillä hyvin joustavasti. Erityisesti ammatinvalinnan ja uraohjauksen psykologien työ sisältää ja edellyttää nykyisinkin eri toimijoiden välistä yhteistyötä sekä koordinoitua. Uudessa mallissa uhkana on palvelujen pirstaloituminen, jos ei ole viranomaista, joka kantaa kokonaisvastuun asiakkaan palveluprosessista. Asiakkaan palvelut jäävät näin helposti irrallisiksi toimenpiteiksi eivätkä edistä asiakkaan työllistymispolkua. Yrityksille on houkuttelevinta saada asiakkaikseen helpommin työllistyviä, minkä yritykset ovat itsekin avoimesti myöntäneet ja mitä on havaittavissa jo nykyisissä ulkoistuspalveluissa.

@chamber.fi:

-

@nkl.fi:

-

@sak.fi:

kts. ensimmäisen sivun vapaamuotoiset huomiot

@samsnet.fi:

När man lägger ut tjänster på entreprenad är det centralt att följa upp hur de enskilda aktörerna fullgör sina åtaganden. Eftersom svenskspråkiga personer med funktionsnedsättning upplever att de inte får service på svenska på det sätt som grundlagen förutsätter, krävs det att det i 24 § 1 mom. avseende övervakning förtydligas att landskapet ska övervaka att tjänsteproducenterna genomför tjänsterna på ett sätt som kundernas grundrättigheter förutsätter, se förslag nedan under punkten 39. Överlag är det nödvändigt att det krävs av landskapen att de har tillräckliga resurser för att övervaka att producenterna följer reglerna.

39. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 4

@kuntaliitto.fi:

-

@hpl.fi:

HPL kannattaa lakiehdotuksen 23 §:n määräystä siitä, ettei palvelun tuottaja saisi olla hankintalain 15 §:n mukainen sidosyksikkö. HPL pitää tässä kohdassa rajausta kuntiin liian kapeasti tulkittavana, ja esittää muutettavaksi 3 momentin seuraavaan muotoon: ”Maakunnallisten kasvupalveluiden tuottaja ei voi olla julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain (1397/2016) 15 §:ssä tarkoitettu sidosyksikkö.”

@soste.fi:

-

@ek.fi:

Tuottajia on kohdeltava tasavertaisesti niiden omistajasta riippumatta. Mikäli sama yksikkö tuottaa sekä kilpailluilla markkinoilla harjoitettavia kasvupalveluja, että muita palveluja, sen on eriytettävä palvelut kirjanpidollisesti toisistaan.

@yrittajat.fi:

Lakiluonnoksen 21 §:ssä todetaan, että kasvupalveluiden tuottajia ovat mm. kaikki työ- ja elinkeinoministeriön alaiset viranomaiset. Tällä ei kuitenkaan tarkoitettane, että esimerkiksi Kilpailu- ja kuluttajavirasto katsottaisiin kasvupalveluiden tuottajaksi.

Olemme yllä korostaneet asiakasvalintaan pohjautuvien menettelyiden ensisijaisuutta suhteessa julkisiin hankintoihin. Myös lakiluonnoksen yleisperusteluissa alleviivataan, että uudistuksen tavoitteiden kannalta ratkaisevassa asemassa on asiakkaiden valinnanvapaus. Tämän mukaisesti olisi loogista, että lain 24 §:n järjestystä muutettaisiin siten, että siinä mainitaan ensin – ja ensisijaisena vaihtoehtona – hyväksymiskriteerien täyttäminen ja vasta sen jälkeen julkiset hankinnat.

Lakiin tulee ottaa säännökset palvelutuottajien tasapuolisesta kohtelusta edellä kysymyksen 35 kohdalla antamamme vastauksen mukaisesti.

@yrittajat.fi:

Lakiluonnoksen 21 §:ssä todetaan, että kasvupalveluiden tuottajia ovat mm. kaikki työ- ja elinkeinoministeriön alaiset viranomaiset. Tällä ei kuitenkaan tarkoitettane, että esimerkiksi Kilpailu- ja kuluttajavirasto katsottaisiin kasvupalveluiden tuottajaksi.

Olemme yllä korostaneet asiakasvalintaan pohjautuvien menettelyiden ensisijaisuutta suhteessa julkisiin hankintoihin. Myös lakiluonnoksen yleisperusteluissa alleviivataan, että uudistuksen tavoitteiden kannalta ratkaisevassa asemassa on asiakkaiden valinnanvapaus. Tämän mukaisesti olisi loogista, että lain 24 §:n järjestystä muutettaisiin siten, että siinä mainitaan ensin – ja ensisijaisena vaihtoehtona – hyväksymiskriteerien täyttäminen ja vasta sen jälkeen julkiset hankinnat.

Lakiin tulee ottaa säännökset palvelutuottajien tasapuolisesta kohtelusta edellä kysymyksen 35 kohdalla antamamme vastauksen mukaisesti.

@invalidiliitto.fi:

23§. Lakitekstiin olisi nostettava yksityiskohtaisista perusteluista s. 118 velvoite toimimaan syrjimättömästi ja edistämään yhdenvertaisuutta, esim. kohtaan 2) toteutettava asiakkaan palvelut syrjimättömästi ja yhdenvertaisuutta edistäen. Tällä lauseella voisi kenties poistaa pelkoja siitä, että palvelun tuottajat syylistyivät ”kerman kuorintaan”.

@chamber.fi:

Lakiesityksen 23 pykälää pitäisi muotoilla uudelleen. ”Maakunnallisten kasvupalveluiden tuottaja ei voi olla julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain 15 pykälässä tarkoitettu sidosyksikkö.” (POIS:, jonka kunta omistaa.)

@yrittajat.fi:

Uudistuksen tavoitteiden kannalta ratkaisevassa asemassa on asiakkaiden valinnanvapaus. Tämän mukaisesti olisi loogista, että lain 24 §:n järjestystä muutettaisiin siten, että siinä mainitaan ensin – ja ensisijaisena vaihtoehtona – hyväksymiskriteerien täyttäminen ja vasta sen jälkeen julkiset hankinnat.

@yrittajat.fi:

Lakiluonnoksen 21 §:ssä todetaan, että kasvupalveluiden tuottajia ovat mm. kaikki työ- ja elinkeinoministeriön alaiset viranomaiset. Tällä ei kuitenkaan tarkoitettane, että esimerkiksi Kilpailu- ja kuluttajavirasto katsottaisiin kasvupalveluiden tuottajaksi.

Olemme yllä korostaneet asiakasvalintaan pohjautuvien menettelyiden ensisijaisuutta suhteessa julkisiin hankintoihin. Myös lakiluonnoksen yleisperusteluissa alleviivataan, että uudistuksen tavoitteiden kannalta ratkaisevassa asemassa on asiakkaiden valinnanvapaus. Tämän mukaisesti olisi loogista, että lain 24 §:n järjestystä muutettaisiin siten, että siinä mainitaan ensin – ja ensisijaisena vaihtoehtona – hyväksymiskriteerien täyttäminen ja vasta sen jälkeen julkiset hankinnat.

Lakiin tulee ottaa säännökset palvelutuottajien tasapuolisesta kohtelusta edellä kysymyksen 35 kohdalla antamamme vastauksen mukaisesti.

@yrittajat.fi:

Lakiluonnoksen 21 §:ssä todetaan, että kasvupalveluiden tuottajia ovat mm. kaikki työ- ja elinkeinoministeriön alaiset viranomaiset. Tällä ei kuitenkaan tarkoitettane, että esimerkiksi Kilpailu- ja kuluttajavirasto katsottaisiin kasvupalveluiden tuottajaksi.

Olemme yllä korostaneet asiakasvalintaan pohjautuvien menettelyiden ensisijaisuutta suhteessa julkisiin hankintoihin. Myös lakiluonnoksen yleisperusteluissa alleviivataan, että uudistuksen tavoitteiden kannalta ratkaisevassa asemassa on asiakkaiden valinnanvapaus. Tämän mukaisesti olisi loogista, että lain 24 §:n järjestystä muutettaisiin siten, että siinä mainitaan ensin – ja ensisijaisena vaihtoehtona – hyväksymiskriteerien täyttäminen ja vasta sen jälkeen julkiset hankinnat.

Lakiin tulee ottaa säännökset palvelutuottajien tasapuolisesta kohtelusta edellä kysymyksen 35 kohdalla antamamme vastauksen mukaisesti.

@yrittajat.fi:

Lakiluonnoksen 21 §:ssä todetaan, että kasvupalveluiden tuottajia ovat mm. kaikki työ- ja elinkeinoministeriön alaiset viranomaiset. Tällä ei kuitenkaan tarkoitettane, että esimerkiksi Kilpailu- ja kuluttajavirasto katsottaisiin kasvupalveluiden tuottajaksi.

Olemme yllä korostaneet asiakasvalintaan pohjautuvien menettelyiden ensisijaisuutta suhteessa julkisiin hankintoihin. Myös lakiluonnoksen yleisperusteluissa alleviivataan, että uudistuksen tavoitteiden kannalta ratkaisevassa asemassa on asiakkaiden valinnanvapaus. Tämän mukaisesti olisi loogista, että lain 24 §:n järjestystä muutettaisiin siten, että siinä mainitaan ensin – ja ensisijaisena vaihtoehtona – hyväksymiskriteerien täyttäminen ja vasta sen jälkeen julkiset hankinnat.

Lakiin tulee ottaa säännökset palvelutuottajien tasapuolisesta kohtelusta edellä kysymyksen 35 kohdalla antamamme vastauksen mukaisesti.

@chamber.fi:

Lakiesityksen 23 pykälää pitäisi muotoilla uudelleen. ”Maakunnallisten kasvupalveluiden tuottaja ei voi olla julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain 15 pykälässä tarkoitettu sidosyksikkö, (”jonka kunta omistaa” -poistettava).

@yrittajat.fi:

Lakiluonnoksen 21 §:ssä todetaan, että kasvupalveluiden tuottajia ovat mm. kaikki työ- ja elinkeinoministeriön alaiset viranomaiset. Tällä ei kuitenkaan tarkoitettane, että esimerkiksi Kilpailu- ja kuluttajavirasto katsottaisiin kasvupalveluiden tuottajaksi.

Olemme yllä korostaneet asiakasvalintaan pohjautuvien menettelyjen ensisijaisuutta suhteessa julkisiin hankintoihin. Myös lakiluonnoksen yleisperusteluissa alleviivataan, että uudistuksen tavoitteiden kannalta ratkaisevassa asemassa on asiakkaiden valinnanvapaus. Tämän mukaisesti olisi loogista, että lain 24 §:n järjestystä muutettaisiin siten, että siinä mainitaan ensin – ja ensisijaisena vaihtoehtona – hyväksymiskriteerien täyttäminen ja vasta sen jälkeen julkiset hankinnat.

Lakiin tulee ottaa säännökset palvelutuottajien tasapuolisesta kohtelusta edellä kysymyksen 35 kohdalla antamamme vastauksen mukaisesti.

@nkl.fi:

-

@samsnet.fi:

Förtydligande i detaljmotiveringen (tredje stycket på s. 121) till 23 §:

Nuvarande lydelse: ” I ett avtal eller i villkor kan det fastställas på vilket språk tjänsten ska tillhandahållas.”

Föreslagen lydelse: ” I ett avtal eller i villkor ska det fastställas på vilket språk tjänsten ska tillhandahållas.”

Tillägg till 24 §:

Nuvarande lydelse:

”Landskapet ingår ett i lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) avsett upphandlingskontrakt med tjänsteproducenten eller fattar ett beslut om tjänsternas innehåll, kvalitet och prissättning när en tjänsteproducent uppfyller de kriterier som fastställts för godkännande av tjänsteproducenter. I kontraktet eller landskapets beslut ska det även anges på vilket sätt man vid genomförandet av tjänsterna säkerställer att de samlade tjänster för kunderna som avses i denna lag genomförs och att beredskapen och kontinuiteten när det gäller tillväxttjänsten hanteras med tanke på kris- och störningssituationer. Landskapet kan därtill ställa behövliga villkor och förpliktelser på tjänsteproducenten för att säkerställa tillgången till och tillgängligheten hos tjänsterna.

Genom att ingå ett kontrakt som avses i 1 mom. eller då landskapet godkänner anmälan förbinder sig tjänsteproducenten till att iakttä skyldigheterna för tjänsteproducenten enligt 23 §. Landskapet ska övervaka att de tjänsteproducenter som avses i 1 mom. genomför tjänsterna på ett sätt som beaktar kundernas individuella behov och även i övrigt på det sätt som kontraktet förutsätter.”

Föreslagen lydelse:

”Landskapet ingår ett [...] till och tillgängligheten hos tjänsterna.

[...] Landskapet ska övervaka att de tjänsteproducenter som avses i 1 mom. genomför tjänsterna på ett sätt som beaktar kundernas individuella behov och grundrättigheter och även i övrigt på det sätt som kontraktet förutsätter”.

40. Vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 5

@kuntaliitto.fi:

Tietojärjestelmistä, tietovarannoista ja perusteknologiasta ei tule säädellä laissa. Tiedon liikkuminen pitää varmistaa, koska ei ole mitään tarvetta estää julkisen tiedon liikkumista. Erikoislainsäädäntö hankaloittaa tietojen siirtämistä ja lainsäädäntöä pitäisi purkaa ja yksinkertaistaa. Esimerkiksi kunnilla on 200 lakisääteistä velvoitetta toimittaa tietoa yhdelle ja samalle valtiolle. Ei pitäisi rakentaa päällekkäisiä tietovarantoja, eikä kerätä samoja tietoja moneen kertaan.

Lainsäädännön tulisi tukea laaja-alaisemmin tiedon yhteiskäyttöä yli sektorirajojen. Tämän kehityksen turvaamiseksi tulee lainsäädännössä säätää vain tietojen hyödyntämisestä avoimien rajapintojen kautta. Avoimien rajapintojen toteutuksessa tulee huomioida kansallinen palveluarkkitehtuuri. Lain tulee myös mahdollistaa tietojen hyödyntäminen avoimien rajapintojen kautta. Lain tulee mahdollistaa pitkällä aikavälillä, että toiminnasta syntyviä tietoja voidaan hyödyntää automaattisesti. Laissa tulee varmistaa se, että päällekkäisiä tietovarantoja ei rakenneta ja poistetaan päällekkäinen tietojen kerääminen.

@sttk.fi:

Suuri kysymys on, miten julkisten palvelujen yhtiöittäminen ja yksityistäminen, sujuvat palveluketjut, yhteiset tietojärjestelmät ja eri toimijoiden yhteistyö toteutetaan annetussa aikataulussa. Toivotaanko ehdotuksessa kenties liikoja?

@jhl.fi:

Luku muistuttaa enemmän yleiskuvausta tai strategiaa kuin lainsäädäntöä. Ei velvoita konkreettisesti mitään tahoa mihinkään.

@hpl.fi:

HPL pitää tärkeänä ja välttämättömänä digitaalisten verkkopalveluiden kehittämistä ja hyödyntämistä kasvupalveluissa. HPL katsoo kuitenkin, että työnhakija-asiakkaalla on oltava halutessaan mahdollisuus henkilökohtaiseen asiointiin palveluntuottajan kanssa. HPL esittää huolen erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa olevista. Heillä tulisi olla mahdollisuus saada henkilökohtaista kasvokkain tapahtuvaa palvelua ja heille räätälöityjä palveluja.

On tärkeää, että maakunnat ja kaikki palveluntuottajat veloitetaan käyttämään yhtenäisiä kasvupalveluja tukevia järjestelmiä. Prosesseja ja tietojärjestelmiä tulee kehittää käyttäjälähtöisesti. Niiden tulee olla rakenteeltaan selkeitä, helposti käytettäviä, yhteensopivia ja rajapinnoiltaan avoimia sekä niiden tulee sisältää riittävät tiedot. Järjestelmien tulee olla maksuttomia niin henkilöasiakkaiden palveluiden järjestäjille kuin tuottajillekin, jotta järjestelmien käyttämisestä ei aiheudu ylimääräisiä kustannuksia. Lisäksi HPL pitää tärkeänä, että tarpeetonta byrokratiaa vähennetään tietojen ilmoittamisen ja raportoinnin osalta. Yhtenäiset valtakunnalliset tietojärjestelmät tuovat myös kustannussäästöjä. Maakunnat on erillislailla sitoutettava käyttämään yhteistä järjestelmää (Työmarkkinatori).

HPL korostaa myös riittävien resurssien varaamisen tärkeyttä tietojärjestelmien ja digitaalisten alustojen ylläpitämiselle ja kehittämiselle, jotta ne eivät jää kehityksestä jälkeen. Yhteisiä valtakunnallisia järjestelmiä ja alustoja on kehitettävä markkinalähtöisesti yhteistyössä yksityisten palveluntuottajien kanssa. Järjestelmiä kehitettäessä tulee huomioida jo markkinoilla toimivia järjestelmiä ja ratkaisuja.

HPL pitää tärkeänä, että kasvupalveluiden tuottajilla on oltava oikeudet ja mahdollisuudet asiakastietojen käyttämiseen ja hyödyntämiseen. Tarvittavien lakimuutosten valmistelu on aloitettava välittömästi.

Lakiehdotuksen 19 §:n 2) kohdassa todettu ohjausvelvollisuus edellyttää toimivia digitaalisia tietojärjestelmiä, jotta palveluntuottajat voivat toimia keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Kaikki eivät pysty hyödyntämään sähköisiä palveluita. Asiakkaan on aina oltava mahdollisuus valita myös henkilökohtainen palvelu.
- Kaikki kielelliset oikeudet on turvattava muutoksessa.
- Kaiken tiedon ja palvelun on oltava esteetöntä ja saavutettavaa huomioiden paitsi kieli- ja kulttuurivähemmistöt myös erityisryhmien tarpeet.

Kasvupalvelutuotannon tarkoituksena on tarjota asiakkaiden käyttöön monikanavaiset palvelut, joissa ensisijainen kanava on digitaaliset verkkopalvelut ja toissijaisena henkilökohtainen palvelu.

On huomioita, että kaikki eivät pysty hyödyntämään sähköisiä palveluita. Asiakkaan on aina oltava mahdollisuus valita myös henkilökohtainen palvelu. Työnhaun käynnistämisen tulee perustua muuhunkin kuin digitaaliseen järjestelmään, koska osa ihmisistä jää muutoin ulkopuolelle.

Kehitettäessä digitaalisia palveluja, tulee mukana olla eri käyttäjäryhmien edustajat.

Kaikki kielelliset oikeudet on turvattava muutoksessa. Kaiken tiedon ja palvelun on oltava esteetöntä ja saavutettavaa huomioiden paitsi kieli- ja kulttuurivähemmistöt myös erityisryhmien tarpeet. Uudesta lainsäädännöstä ja periaatteista on tiedotettava saavutettavasti eli selkeän suomen, ruotsin ja saamen lisäksi myös molemmilla viittomakielillä. Jos asiakas ei ole saanut asiasta tietoa, hän ei voi valita. Neuvontaa ja ohjausta on oltava saatavilla suoraan viittomakielellä, jotta kaikkia viittomakieltä käyttäviä kuuroja ei ohjattaisi palvelutarpeen arviointiin ”varmuuden vuoksi”.

@juko.fi:

ICT – kehitystyö on uudistuksessa välttämätöntä. Tällä hetkellä käytettävää URA-järjestelmää ei saada taipumaan avoimeksi kaikkien käytettäväksi tietojärjestelmäksi, ilman että siitä ei aiheutusi tietoturvaa koskevia ongelmia. Tästä voi aiheutua merkittävä este markkinoille menemisessä.

@ek.fi:

EK kannattaa digitaalisten verkkopalveluiden hyödyntämistä kasvupalveluissa, mutta korostaa, että erityisesti työnhakija-asiakkaan tulee voida halutessaan tavata palveluntarjoaja myös henkilökohtaisesti. Kaikilla ei ole osaamista eikä mahdollisuutta digitaalisen palvelun käyttöön. Lisäksi kaikkein heikommassa työmarkkina-asemassa olevat työnhakijat yleensä hyötyvät ja motivoituvat työnhakuun tai osaamisensa kehittämiseen työnvälittäjän kohtaamisesta. Lisäksi EK:n yritys-kyselyiden mukaan erityisesti perinteisempien toimialojen yritykset arvostavat edelleen henkilökohtaisia palveluita digitaalisten palveluiden rinnalla.

EK toteaa, että lakiehdotuksessa on paljon yksityisen ja julkisen elinkeinotoiminnan kilpailuneutraaliteettia edistäviä määräyksiä. EK kannattaa lämpimästi lain tavoitetta saumattomista, yhteiseen tietoon perustuvista palveluketjuista, joissa toimijakohtaiset siilot, hallinnon tasot ja viranomaisrajat häviävät (esim. 27 §:n määräykset järjestelmien avoimuudesta ja käytettävyydestä). EK korostaa sen tärkeyttä, että kaikki palveluntuottajat, niin yksityiset kuin julkiset, veloitetaan ehdotuksen mukaisesti tukeutumaan yhtäläisiin ehdoin kasvupalveluja tukeviin järjestelmiin. Yhtenäisillä valtakunnallisilla järjestelmillä saadaan myös kustannussäästöjä. Samalla prosessien ja tietojärjestelmien on oltava nopeita ja tarpeetonta byrokratiaa vältettävä.

Samanaikaisesti on tärkeää, että vasta säädetyin KaPA-lain (laki hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista, 571/2016) myötä kasvupalveluissa veloitetaan hyödyntämään Väestörekisterikeskuksen tuottamia sähköisen asioinnin tukipalveluita ja kansallista palveluväylää. Tämä velvoite mahdollistaisi yhtäläisten tukipalvelujen tarjoamisen sekä tietojen sulavan kulkemisen kasvupalvelujen asiakaslähtöisessä toteutuksessa. Lisäksi tehokas ja asiakaslähtöinen tiedonhallinta (esim. tieto ilmoitetaan vain kerran, tieto seuraa asiakasta jne.) edellyttää vielä myös hallinnollista ja lainsäädännöllistä kehitystyötä, joka on huomioitava muun muassa nyt valtiovainministeriössä valmistelussa olevassa tiedonhallintalaissa.

Perusteluissa todetaan myös, että laki mahdollistaa valtakunnalliset yhteiskäyttöiset järjestelmät ja uudenlaisten palvelu- ja järjestelmäalustojen luomisen, esimerkiksi asiakastiedon vaihdantaan tai digitaalisen työmarkkinatorin kehittämisen. EK katsoo, että tämän tyyppisten palvelujen kehittämisessä on tukeuduttava markkinalähtöiseen kehittämiseen. Työ- ja elinkeinoministeriön tai maakunnan tehtävänä on tunnistaa määritellä ja määritellä palvelutarve ja toteutus haetaan markkinoilta jo valmiiden palveluiden kautta tai kehittämällä se yhteistyössä ohjelmistoalan toimijoiden kanssa. Toimiviksi todetut palvelut on yhtäläisen palvelukokemuksen ja kustannussäästöjen saamiseksi otettava käyttöön kaikissa tai mahdollisimman useassa maakunnassa. Viranomaisten on huolehdittava palveluissa tarvittavien tietojen saaminen avoimien rajapintojen kautta.

EK huomauttaa myös, että järjestelmien ja alustojen ylläpitoon on varattava myös maakunnissa riittävästi osaavaa henkilöstöä ja resursseja. Tietojärjestelmiä on kehitettävä jatkuvasti, sillä muuten ne jäävät kehityksestä heti jälkeen.

Samalla EK toteaa, että tässä lausunnossa kasvupalveluiden tiedonhallintaa ja tietojärjestelmiä koskeviin kohtiin on mahdotonta ottaa lopullista kantaa, koska kyseinen sisältölaki on vasta valmistelussa ja saadaan lausuttavaksi syksyllä. Tähän liittyen

- mahdollinen palveluntuottajilta perittävän käyttömaksun, oikeuksien ja mahdollisuuksien asiakastietojen käsittelyyn sekä veloitteiden määrittely avattaneen tarkemmin sisältölaissa. EK edellyttää, että tietojärjestelmien moniportaisuus ja käyttövelvoite ei saa aiheuttaa ylimääräistä kustannustaakkaa yksityisille palveluntarjoajille...

@tpy.fi:

25 §:ssä kuvataan kasvupalvelujen monimuotoisuutta ja todetaan, että monikanavaisissa palveluissa ensisijainen palvelukanava on digitaalinen verkkopalvelu ja toissijainen henkilökohtainen asiointi. TPY huomauttaa, että sähköinen asiointi erityisesti palvelun alkuvaiheessa ja palvelutarpeen arvioinnissa ei ole soveltuva läheskään kaikille asiakasryhmille. Henkilökohtaisen palvelun ja neuvonnan tarve ei koske ainoastaan esimerkiksi ja maahanmuuttajia ja vaikeasti työllistyviä, vaan myös nuoria, jotka tarvitsevat tiiviimpää tukea palveluun ohjautumisessa.

26 §:ssä säädetään kasvupalveluja tukevista järjestelmistä. Esityksestä ei käy ilmi, mitä yhteisten järjestelmien käyttö palveluntuottajilta edellyttää. Suurin osa työpajoista on pieniä organisaatioita. Kasvupalvelujen tuottajille tuleva velvollisuus ottaa käyttöön yhteiset tietojärjestelmät voi aiheuttaa vaikeuksia pienille toimijoille kustannusten osalta. Tämä tulisi huomioida valmisteluvaiheessa ja tiedottaa tulevia palveluntuottajia järjestelmien asettamista vaatimuksista.

@yrittajat.fi:

Yhtenäiset järjestelmät ovat tärkeitä palveluiden saatavuuden näkökulmasta. Samalla on syytä varmistaa, että laajakaistayhteyden taso ei aiheuta palveluiden saatavuuden osalta eroja eri alueilla.

@saatio-oktetti.fi:

Kaikki eivät pysty hyödyntämään sähköisiä palveluita. Ihmisellä tulee olla mahdollisuus valita myös henkilökohtainen palvelu. Sähköisten palveluiden kehittämisessä eri käyttäjäryhmien edustajien osallistuminen kehittämiseen on olennaista.

@nkl.fi:

Näkövammaisten ja muiden käyttäjäryhmien on oltava mukana kehittämässä digitaalisia palveluja.

i@arene.fi:

On erittäin tärkeää, että laissa on määritelty esityksen mukaisesti kaikille maakunnille yhtenäinen järjestelmä.

@yrittajanaiset.fi:

Palveluiden monimuotoisuus on tärkeä asia.

Yhteisten järjestelmien rakentamisessa on huomioitava taloudelliset realiteetit, eikä rakennettava himmeleitä.

@sak.fi:

Työttömille suunnatuilla kasvupalveluilla tulee myös tulevaisuudessa olemaan kytkös työttömyysturvaan, sekä kustannusten että kannusteiden kautta. TE-toimistoissa tehdään tällä hetkellä mm. työttömyysturvaan liittyvää viranomaisharkintaa, joka tulee TE-toimistojen lakkauttamisen vuoksi siirtää muun tahon hoidettavaksi. Näiden tehtävien siirto tulisi SAK:n näkemyksen mukaan kirjata lakiin maakuntien toteutettavaksi.

Työttömyysturvaan liittyvät tehtävät edellyttävät myös yhteisiä tietojärjestelmiä maakunnan, palveluntuottajien sekä työttömyysturvan maksajien välillä. Tietojärjestelmien kehittäminen/säännösten valmistelu on vasta kesken, joten myös tässä kohdassa oikea sääntelyn paikka arvioitava tarkoin.

@vammaisfoorumi.fi:

Työnhaun käynnistämisen tulee perustua muuhunkin kuin digitaaliseen järjestelmään, koska osa ihmisistä jää muutoin ulkopuolelle. Edelleenkin kaikki digitaaliset ratkaisut eivät ole jokaisen Suomessa asuvan käytettävissä. Palvelujen saavutettavuus on taattava, ja niiden äärelle pääsyn täytyy olla monimuotoista; digitaaliset palvelut helppokäyttöisiksi kaikille, täytyy olla mahdollisuus myös henkilökohtaiseen palveluun, selkokieliseen, ruotsinkieliseen ja viittomakieliseen palveluun, ym.

Kehitettäessä digitaalisia palveluja, tulee mukana olla eri käyttäjäryhmiä, kuten näkövammaiset, kuulovammaiset, viittomakieliset, selkokieltä käyttävät sekä ruotsinkieliset. Lisäksi on syytä muistaa verkkopalvelujen saavutettavuudessa muun muassa linkkipolku (=murupolku, eng. Breadcrum trail). Verkkopalvelujen saavutettavuuteen liittyvää EU-direktiiviä on noudatettava. Kielivähemmistöjen kielellisten oikeuksien toteutumiseksi erikieliset käännökset tulee toteuttaa käyttäen ammattikäntäjiä kussakin kielessä. Huonoista käännöksistä saattaa tulla myös yksilön oikeuksia vahingoittavia seurauksia ja seuraamuksia.

41. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 5

@kuntaliitto.fi:

-

@hpl.fi:

-

@soste.fi:

-

@chamber.fi:

-

@nkl.fi:

-

@arene.fi:

Esityksen pykälässä 25 todetaan, ettei yritysasiakkaiden palveluille aseteta kiinteää toimipaikkaa koskevia vaatimuksia. Tätä ei tule kuitenkaan rajata vain yritysasiakkaisiin, sillä muidenkin asiakkaiden tarpeet saattavat vaatia laajempia osaamisresursseja, jota ei tule rajoittaa toimipaikkaa koskevilla vaatimuksilla. Samalla tavoin monet toimijat ovat yliaalueellisia.

@sak.fi:

Järjestelmien avoimuuteen ja käytettävyyteen lisättävä käyttäjäksi ainakin osittain etuuden maksajat - Kela ja työttömyyskassat.

@vammaisfoorumi.fi:

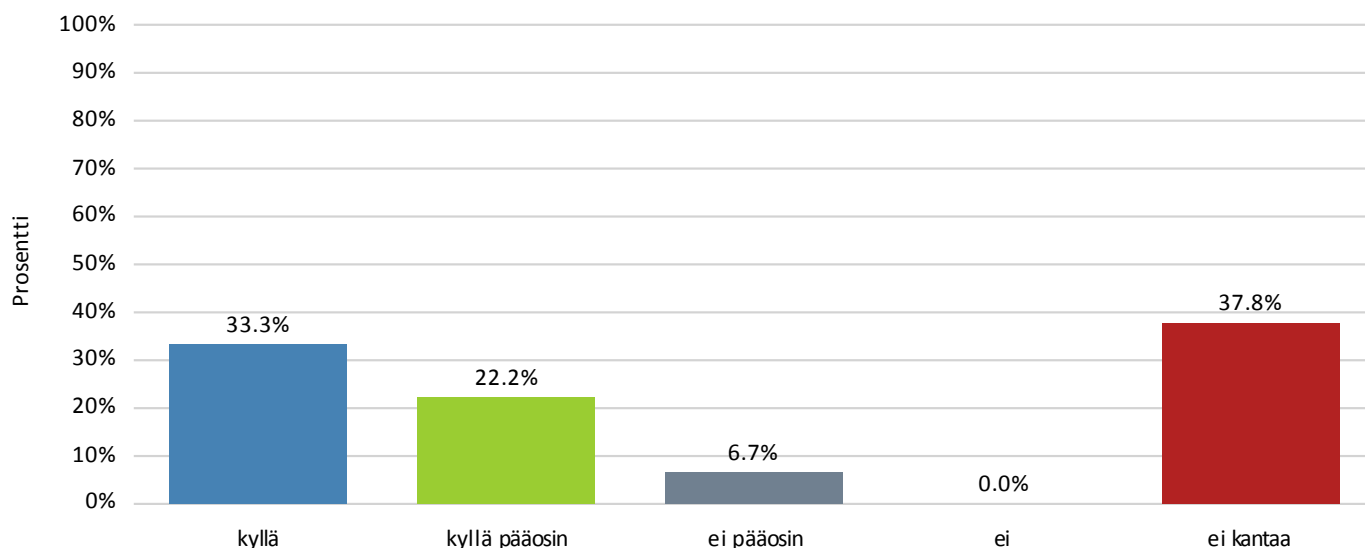
Ehdotamme lisättäväksi oikeusturvasta seuraavaa:

XX § OIKEUSTURVA

Maakunnan on tämän lain 20 §:n tarkoittaman omavalvontavastuun lisäksi huolehdittava julkista valtaa käyttäessään oikeusturvasta sen mukaan, miten hallintolaissa (434/2003) säännellään. Lisäksi maakunnan on varmistettava kielilain (423/2003), saamen kielilain (1086/2003) ja viittomakielilain (359/2015) toteutuksesta niin omissaan että maakunnalle palveluja tuottavan toimijan toiminnoissa."

42. Tukevatko alueiden kehittämisen keskustelut valtakunnallisten ja alueellisten tavoitteiden yhteensovittamista ja alueiden ja valtion yhteistyötä?

Luku 6 Erinäiset säännökset (26-37 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	33,3%
kyllä pääosin	22,2%
ei pääosin	6,7%
ei	0,0%
ei kantaa	37,8%
N	45

43. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kuntaliitto.fi:

Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena olisi johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa. Keskeistä esityksessä on, että kaikki maakunnan kehitykseen toimillaan vaikuttavat hallinnonalat ovat keskustelussa mukana jolloin pystytään muodostamaan laaja hallinnonalat ylittävä näkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@sttk.fi:

Valtakunnallisten ja alueellisten tavoitteiden yhteensovittamisen tahtotila on maakunnissa perinteisesti ollut heikko. Ehdotuksessa tilanne voi huonontua, sillä valvonnan ja ohjauksen välineet on kirjattu lakiehdotukseen erittäin heikoiksi.

@hpl.fi:

Päätöksenteon paikallistuminen ja politisoituminen voivat heikentää maakuntien välistä yhteistyötä ja estää maakuntien yhteishankkeiden toteutumisen. Maakuntien keskinäisen yhteistyön merkitystä tulisi lakiluonnoksessa korostaa entisestään ja huomioida myös osana alueiden kehittämisen keskusteluja. HPL haluaa myös tässä yhteydessä korostaa sitä, että yritysten tarpeet eivät noudata maakunnallisia rajoja.

@sekes.fi:

Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena olisi johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa.

Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tulee saada edustus myös kuntien kehitysyhtiöistä, jotta asiakasrajapinnan näkemykset tulevat parhaiten neuvottelukunnan tietoon. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista myös sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@soste.fi:

-

@yrittajat.fi:

Pidämme 29 §:n muotoilua onnistuneena erityisesti niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista.

Pykälässä 30 pidämme erinomaisena edellytystä, jonka mukaan valtioneuvosto voi antaa tavoitteita, jotka koskevat valinnanvapauden turvaamista.

Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettamista pidämme kannatettavana, samoin kuin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoimista 32 §:ssä esitetyllä tavalla. Tärkeää on myös, että neuvottelukuntatyöhön osallistuu alueelliset Yrittäjäyhdistykset.

@mtk.fi:

Koordinoitu valmistautuminen mahdollistaa kokonaiskehittämisen, sektorikohtaisuuteen painottumisen asemasta.

@yrittajat.fi:

Pidämme 29 §:n muotoilua onnistuneena erityisesti niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista.

Pykälässä 30 pidämme erinomaisena edellytystä, jonka mukaan valtioneuvosto voi antaa tavoitteita, jotka koskevat valinnanvapauden turvaamista.

Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettamista pidämme kannatettavana, samoin kuin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoimista 32 §:ssä esitetyllä tavalla.

@yrittajat.fi:

Pidämme 29 §:n muotoilua onnistuneena erityisesti niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista.

Pykälässä 30 pidämme erinomaisena edellytystä, jonka mukaan valtioneuvosto voi antaa tavoitteita, jotka koskevat valinnanvapauden turvaamista.

Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettamista pidämme kannatettavana, samoin kuin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoimista 32 §:ssä esitetyllä tavalla. Tärkeää on myös, että neuvottelukuntatyöhön osallistuvat alueelliset yrittäjäyhdistykset ja että elinkeinoelämän ääntä kuunnellaan asiakkaan näkökulmasta.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Pidämme 29 §:n muotoilua onnistuneena erityisesti niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista.

Pykälässä 30 pidämme erinomaisena edellytystä, jonka mukaan valtioneuvosto voi antaa tavoitteita, jotka koskevat valinnanvapauden turvaamista.

Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettamista pidämme kannatettavana, samoin kuin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoimista 32 §:ssä esitetyllä tavalla. Katsomme, että neuvottelukunnalla pitäisi olla selkeä rooli palveluiden tarjonnan seurannassa.

@yrittajat.fi:

29 §:n muotoilu onnistunut erityisesti niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista.

Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettaminen on kannatettavaa. Samoin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoimista 32 §:ssä esitetyllä tavalla.

Tärkeää on, että neuvottelukuntatyöhön pääsee osallistumaan myös alueelliset yrittäjäyhdistykset.

@yrittajat.fi:

Pidämme 29 §:n muotoilua onnistuneena erityisesti niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista.

Pykälässä 30 pidämme erinomaisena edellytystä, jonka mukaan valtioneuvosto voi antaa tavoitteita, jotka koskevat valinnanvapauden turvaamista.

Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettamista pidämme kannatettavana, samoin kuin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoimista 32 §:ssä esitetyllä tavalla.

Lopuksi toteamme, että esitykset tukevat yhteensovittamista, mutta eivät takaa sitä. Käytännön yhteistyön asiana on taata, että tavoitteet toteutuvat.

@yrittajat.fi:

Pidämme 29 §:n muotoilua onnistuneena erityisesti niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista. Pykälässä 30 pidämme

erinomaisena edellytystä, jonka mukaan valtioneuvosto voi antaa tavoitteita, jotka koskevat valinnanvapauden turvaamista. Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettamista pidämme kannatettavana, samoin kuin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoimista 32 §:ssä esitetyllä tavalla.

@yrittajat.fi:

Muotoilu on onnistunut niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista.

Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettaminen on kannatettavaa, samoin kuin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoiminen.

@yrittajat.fi:

Pidämme 29 §:n muotoilua onnistuneena erityisesti niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista.

Pykälässä 30 pidämme erinomaisena edellytystä, jonka mukaan valtioneuvosto voi antaa tavoitteita, jotka koskevat valinnanvapauden turvaamista.

Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettamista pidämme kannatettavana, samoin kuin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoimista 32 §:ssä esitetyllä tavalla. Tärkeää on myös, että neuvottelukuntatyöhön osallistuu alueelliset Yrittäjäyhdistykset ja kaupakamarit.

@yrittajat.fi:

Pidämme tärkeänä maakunnan eri toimijoiden yhteistyötä mm. asetettavassa Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnassa.

Neuvottelukunnassa on tärkeää olla yrittäjien edustus yrityselämän tuntemuksen ja lainsäädännön soveltamisen neutraliteetin varmistamiseksi.

Nykyinen TY-neuvottelukunta on toiminut Uudellamaalla hyvin.

@yrittajat.fi:

Pidämme 29 §:n muotoilua onnistuneena erityisesti niiltä osin kuin maakunnilta edellytetään sekä palveluiden järjestämiseen että tuottamiseen liittyviä mm. yrittäjyyttä edistäviä tavoitteita, joilla ne samalla edistävät valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista.

Pykälässä 30 pidämme erinomaisena edellytystä, jonka mukaan valtioneuvosto voi antaa tavoitteita, jotka koskevat valinnanvapauden turvaamista.

Alueiden ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan asettamista pidämme kannatettavana, samoin kuin alueiden kehittämistä koskevien keskustelujen strukturoimista 32 §:ssä esitetyllä tavalla. On tärkeätä, että alueelliset yrittäjäyhdistykset osallistuvat tähän prosessiin.

@nkl.fi:

-

@arene.fi:

On erittäin hyvä, että esityksessä korostetaan maakunnan yhteistyötä koulutus-, kehittämis- ja tutkimustoimintaa harjoittavien organisaatioiden kanssa. Tämän roolin tunnistaminen on tärkeää kasvupalveluiden ja aluekehityksen kannalta ottaen huomioon, että esimerkiksi ammattikorkeakouluilla on tähän liittyvä lakisääteinen tehtävä. Onkin tärkeää varmistaa kaikkien olennaisten kumppaneiden osallistuminen keskusteluihin. Tärkeää on myös esimerkiksi osaamistarpeiden kannalta, että valtakunnallisen ja alueellisen yhteistyön lisäksi saavutetaan poikkihallinnollinen yhteistyö. Esimerkiksi maakunnan osaamistarpeen täyttämiseen vaaditaan myös opetus- ja kulttuuriministeriön ohjauksen yhteensovittamista maakuntien ja työ- ja elinkeinoministeriön tunnistamiin tarpeisiin ja tavoitteisiin.

@yrittajanaiset.fi:

Tämä on hyvä ja tärkeä tavoite. Samalla on huolehdittava, ettei systeemi on uudistumiskykyinen ja huomioi muun yhteiskunnan kehityksen. Jotta palvelut ovat tasaveroisia eri maakunnissa, viranomaistulkinnolle ei tule jättää tilaa.

@vammaisfoorumi.fi:

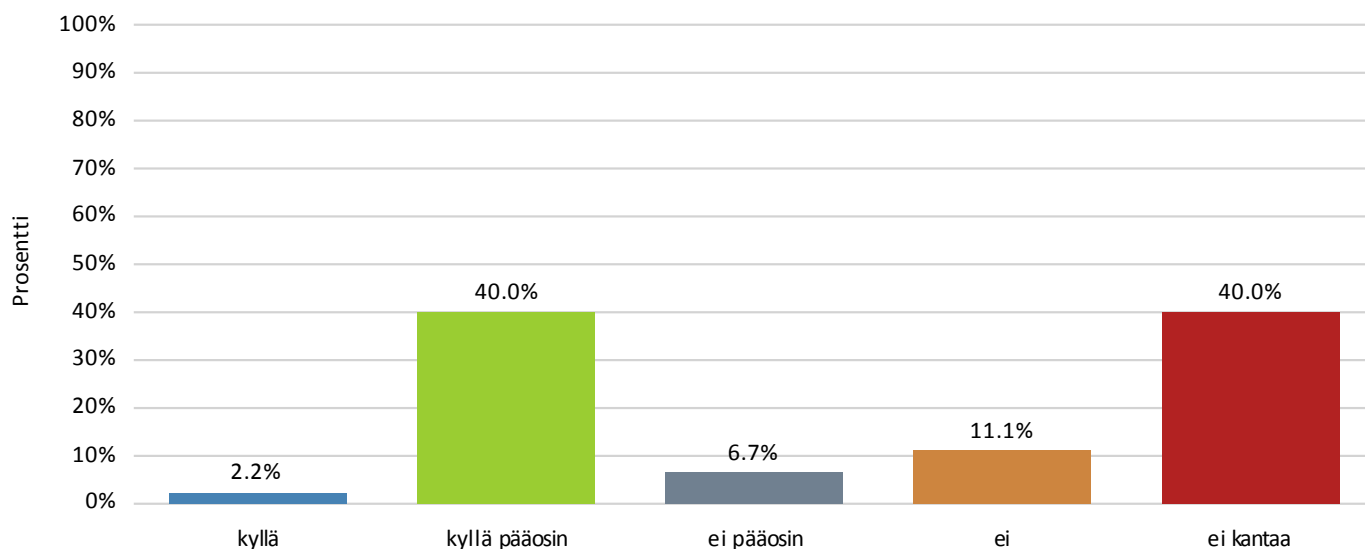
31§ Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta

Mistä tahoista neuvottelukunta koostuu? Pohtiiko neuvottelukunta vaikutuksia eri asiakasryhmiin? Olisiko tässä paikka myös kolmannen sektorin edustajille, jotka edustavat asiakaskuntaa?

@sll.fi:

Tärkeää pitää eri tahot keskusteluissa mukana, myös ympäristö.

44. Ohjaavatko kasvupalvelujen valtakunnalliset tavoitteet riittävästi kasvupalveluiden tuottamista maakunnissa?

Nimi	Prosentti
kyllä	2,2%
kyllä pääosin	40,0%
ei pääosin	6,7%
ei	11,1%
ei kantaa	40,0%
N	45

45. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kuntaliitto.fi:

Koko pykälä 30 vaatii täsmentämistä: epäselväksi jää mistä pykälässä halutaan säätää. Kyseisessä pykälässä mainituissa kasvupalvelujen valtakunnallisissa tavoitteissa viitataan 10 pykälän 1 momentin aluekehittämispäätöksessä oleviin kasvupalvelujen strategiaan tavoitteisiin, joita ao. pykälässä 10 ei kuitenkaan ole mainittu vaan on ilmeisesti tarkoitus säätää asetuksessa.

Säännökset (10 § ja 30 §) ovat yleisellä tasolla ja sinänsä toimivia. Ne sisältävät kuitenkin valtionneuvoston oikeuden tehdä niiden sisällöstä tarkempia päätöksiä ja antaa asetuksia. Lain ohjausvaikutus on lähtökohdiltaan riittävä. Valtioneuvon oikeus erillisin päätöksiin ja asetuksenantovaltuudet eivät ole riittävän tarkkarajaisesti määriteltyjä ja antavat käytännössä mahdollisuuden yksityiskohtiin menevään ohjaukseen. valtioneuvoston valtuuksia on täsmennettävä.

@sttk.fi:

Koska maakunnilla ei ole rahoitukseen liittyvää tai muuta lakiin perustuvaa veloitetta kasvupalveluiden järjestämiseen (jätetään maakuntien harkinnan varaan), niin valtakunnallisilla tavoitteilla on vain näennäinen ohjausvaikutus.

@hpl.fi:

Lakiluonnoksen myötä valtakunnallinen politiikan teko käytännössä vaikeutuu ja yhteiskunnallinen vaikuttavuusnäkökulma on vaarassa kadota. Valtion ja maakuntien suhde edellyttää uudenlaista yhteistyötä. HPL pitää tärkeänä, että valtioneuvosto täsmentää kasvupalvelujen valtakunnallisia tavoitteita ja maakuntakohtaista osaa päivitetään myös säännöllisesti.

@soste.fi:

-

@ek.fi:

Esityksen 30§ mukaan VN voi tarvittaessa täsmentää kasvupalveluiden strategisia tavoitteita määrittelemällä ainakin tavoitteita yhteensovittamisesta ja yhdenmukaisuudesta sekä yleisiä linjauksia yhteisistä järjestelmistä, tuotantotapojen hyödyntämisestä ja tiedonhallinnan kehittämiskohteista. EK toteaa, että käytännössä valtion mahdollisuus ohjata maakuntia kasvupalveluiden valtakunnallisilla tavoitteilla on lakiesityksessä riittämätön. Lakiesityksessä valtakunnallisesti ohjattavan toiminnon päätösvalta maakunnallisesti kasvupalveluiden järjestämisestä ja sisällöstä hajaantuu itsehallinnollisiin maakuntiin. On olemassa riski, että kasvupalvelut eriytyvät maakunnittain ja kansallinen näkökulma työllisyys- ja yrityspalveluissa sekä aluekehittämisessä unohtuu.

@yrittajat.fi:

Uskomme, että koko järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava.

@mtk.fi:

Tavoite on hyvä, mutta ohjausvaikutus näkyy vasta myöhemmin.

@yrittajat.fi:

Maakuntien riittävä itsehallinnollinen asema hoitaa kunkin alueen ominaistarpeet ja ominaisvaatimukset, mikäli maakunta noudattaa valmistelussa riittävää avoimuutta elinkeinoelämää kohtaan. Pohjois-Savossa näyttää näin ainakin alkuvaiheessa tapahtuneen. Uskomme, että koko järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava.

a@yrittajat.fi:

Uskomme, että koko järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava. Toimintoihin on syytä liittää myös asiakaspalautejärjestelmä, jolla voidaan arvioida yrittäjäasiakkaiden tyytyväisyyttä.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Uskomme, että koko järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava. Katsomme ohjasvaikutuksen olevan riittävää.

@chamber.fi:

-

@yrittajat.fi:

Järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava.

@yrittajat.fi:

Uskomme, että koko järjestelmän ohjausvaikutus on merkittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava.

@tpy.fi:

Valtakunnalliset tavoitteet antavat kasvupalvelujen maakunnalliselle tuottamiselle ainoastaan puitteet. Se, miten valtakunnalliselta tasolta pystytään seuraamaan esimerkiksi maakuntien vastuulle jäävää kasvupalvelujen rahoittamista ja asiakkaiden sekä alueiden välistä yhdenvertaisuutta palvelun saannissa, on tärkeää. Valtakunnallisten tavoitteiden täyttämisen seuranta ja mahdollisesta täyttämättä jättämisestä koituvat seuraamukset eivät käy riittävällä tavalla ilmi lakiesityksestä

@yrittajat.fi:

Uskomme, että koko järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava.

@yrittajat.fi:

Järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava.

@yrittajat.fi:

Uskomme, että koko järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava.

@yrittajat.fi:

Uskomme, että koko järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava.

@yrittajat.fi:

Uskomme, että koko järjestelmän ohjausvaikutus on riittävä. Osa ohjausta toteutuu valtakunnallisten tavoitteiden asettamisen kautta. Tavoitteiden on oltava selkeitä, niiden on kohdistuttava relevantteihin asioihin ja niiden toteutumista on seurattava.

@nkl.fi:

-

@arene.fi:

Tavoitteet ovat hyvät, mutta niissä voisi olla selkeäsanaisemmin ja enemmän alueellisista lähtökohdista määriteltyjä piirteitä.

@yrittajat.fi:

Pidämme valtakunnallista ohjausta erityisesti yhdenvertaisen saatavuuden ja valinnanvapauden toteutumisen osalta erittäin tärkeänä.

@yrittajanaiset.fi:

Toivomme, että maakunnilla on riittävä ohjaus, mutta myös toiminnan vapaus.

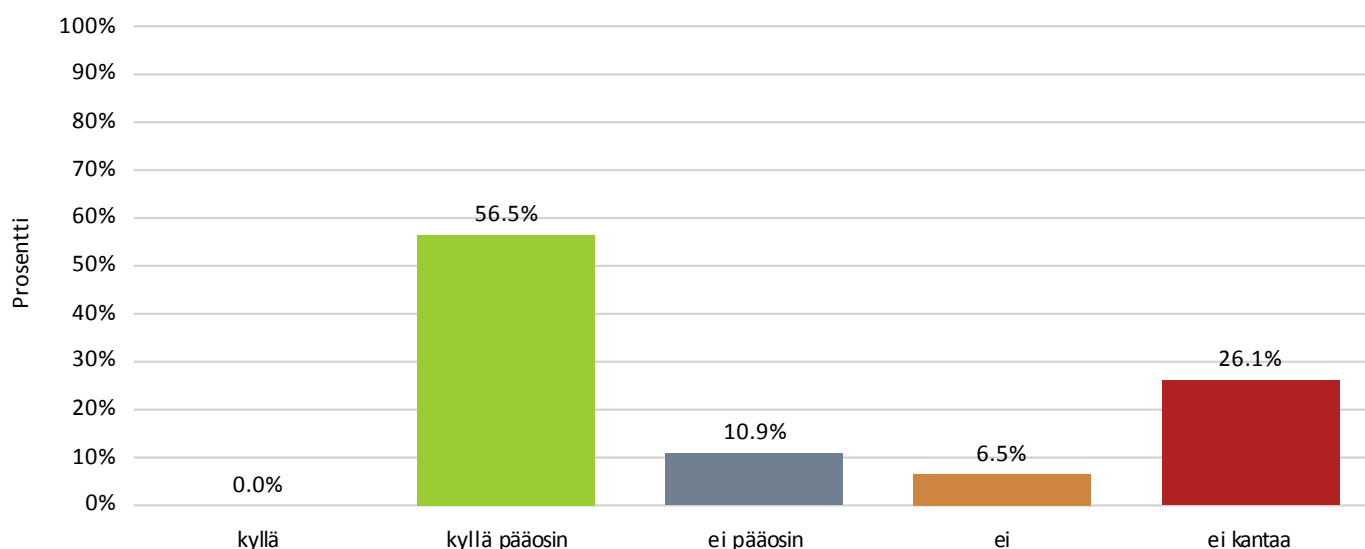
@pardia.fi:

Tavoitteet ohjaavat vain heikosti varsinkin, kun rahoitus on yleiskatteellista ja rahan käytön painotukset maakunnan omassa harkinnassa.

@sak.fi:

Valtakunnallisia tavoitteita ei ole selkeästi määritelty työttömien palveluiden osalta. Tämä lisätynä maakuntien mahdollisuuden toteuttaa palveluita omalla tavallaan ja päättää rahoituksen kohdentumisesta itsenäisesti, aiheuttaa huolen yhdenvertaisuuden toteutumattomuudesta.

46. Onko kasvupalvelutoimijoiden ohjaus- ja valvontaroolit tarpeeksi selkeästi kuvattu, kun otetaan huomioon 20 §:n omavalvonta?

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	56,5%
ei pääosin	10,9%
ei	6,5%
ei kantaa	26,1%
N	46

47. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kuntaliitto.fi:

Laissa esitetty valvonta on lähtökohtaisesti neuvottelumuotoista ja sinänsä siihen ei ole huomautettavaa.

@sttk.fi:

Omavalvontaohjelman sisällöstä, laatisemisesta ja suunnitelmasta laadunhallinnan ja vaikuttavuuden edistämiseksi on säädettävä asetuksella. Muutoin omavalvonta ei tuota riittävää ja vertailukelpoista tietoa. Omavalvontaan on myös varattava riittävät resurssit.

@hpl.fi:

Valvottavia asioita on paljon ja toimijoiden roolit ovat vielä tällä hetkellä epäselvät. Maakuntaudistuksen yhteydessä perustettavan valtion lupa- ja valvontaviraston valmistelu on kesken. Lakiehdotuksen 20 §:ssä säädetty maakuntien omavalvonta vaatii tuekseen valtioneuvoston asetuksia, joissa määritetään tarkemmin sisältöä ja toteuttamista. Omavalvonnan lisäksi maakunnan tulisi säännöllisesti ja kattavasti seurata järjestämisvastuullaan olevien palveluiden vaikuttavuutta erilaisilla mittareilla sekä seurata ja vertailla vuosittaisia hallinnollisia kuluja.

HPL korostaa Kilpailu- ja kuluttajaviraston (KKV) roolia maakuntien toimien kilpailuvaikutusten valvonnassa. Lainsäädännöllisin keinoin tulisi tarvittaessa varmistaa, että KKV:llä on mahdollisuus kuntien ja valtion lisäksi valvoa myös maakuntia. Hankintalain noudattamisen valvonnan osalta tilanne on jo KKV:n osalta selkiytynyt vuoden 2017 alusta.

HPL pitää tärkeänä, että valmisteilla oleva 15b § mahdollistaa valtion nopeat korjaavat toimenpiteet tilanteessa, jossa maakunnan vastuu kasvupalveluista ei toteudu laissa määritellyllä tavalla. Valtion mahdollisuus puuttua ongelmatilanteisiin maakunnissa toteutuu viime kädessä lainsäädäntömuutosten ja maakuntien pakkoliitosten kautta, mutta tämä reagoitintapa on liian hidas esimerkiksi työllisyyden hoidon näkökulmasta.

@sekes.fi:

Laissa esitetty valvonta on lähtökohtaisesti neuvottelumuotoista, mikä on kannatettavaa.

@soste.fi:

Esityksessä arviointikäyntien ulkopuolelle on rajattu yksityiset palveluntuottajat. Palvelujen laadunvalvonnan näkökulmasta, myös yksittäisten palveluntuottajien arviointi on tarpeellista.

@ek.fi:

EK huomauttaa, että kilpailulain 4 a luvun säännökset kilpailun tasapuolisuuden turvaamisesta julkisen ja yksityisen elinkeinotoiminnan välillä koskenevat jatkossa myös maakuntia. Voimassa olevat säännökset antavat Kilpailu- ja kuluttajavirastolle (KKV) mahdollisuuden puuttua kunnan tai valtion sellaiseen toimintaan, joka menettelyn tai toiminnan rakenteen vuoksi vääristää kilpailua. KKV:n on voitava valvoa myös maakuntien toiminnan kilpailuvaikutuksia, myös mahdollisen kasvupalveluiden tuottamisen osalta. Samoin EK toteaa, että KKV:llä on vuoden 2017 alusta lukien ollut toimivalta valvoa hankintalain noudattamista, millä on merkitystä maakuntien hankkiessa kasvupalveluja julkisten hankintojen tarjouskilpailun kautta.

Julkisen talouden haasteet ovat mittavia ja kasvupalvelumuutoksen tavoitteena täytyy olla nykyistä kustannustehokkaampi ja vaikuttavampi julkisten varojen käyttö. Lakiesityksen 20§:n maakunnan omavalvontaveloitetta voidaan siksi korkeintaan pitää minimitasona. Paitsi lainsäädännön toteuttamisen seurannan näkökulmasta, maakunnan tulisi systemaattisesti seurata järjestämisvastuullaan olevien palveluiden vaikuttavuutta eri palveluille asettaville vaikuttavuusmittareilla, seurata ja vertailla eri vuosien välillä toiminnan järjestämisen hallinnon kuluja ja ylipäätään varmistaa kustannustehokas ja vaikuttava palveluiden järjestäminen. Koska esityksessä nykyisin keskitetysti valvottava toiminto hajaantuu itsehallinnollisiin maakuntiin, näitä tulee velvoittaa olemaan hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti toimintansa suhteen avoin ja läpinäkyvä. Kansalaisten ja yritysten on kyettävä helposti vertailemaan eri maakuntien kykyä järjestää kasvupalveluita keskenään vertailukelpoisin mittareiden avulla ja pääsyn tähän tietoon tulee olla avointa. Pykälässä mainitulla valtioneuvoston asetuksella tulee varmistaa pikimmiten tarkemmat seurannan kriteerit maakunnille.

@yrittajat.fi:

Mielestämme myös Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraaliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@mtk.fi:

Määrittely on tehty, mutta esimerkiksi arviot valvonnan ja sääntelyn laajuudesta puuttuvat. Tavoitteena tulee olla kevyt hallinto ja omavalvontapainotteisuus

@yrittajat.fi:

Mielestämme myös Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraaliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä. Kilpailu- ja kuluttajavirastolle on annettava myös riittävästi resursseja valvontatyönsä toteuttamiseen (vrt. selvityspyyntömme Kuopion kaupungin liikelaitosten toiminnasta markkinoilla).

@yrittajat.fi:

Mielestämme myös Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Mielestämme myös Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@chamber.fi:

Maakuntien itsehallinnon vuoksi valtion mahdollisuudet ohjata koordinoitusti toimintaa tiettyyn suuntaan ovat aikaisempaa rajoitetummat, sillä etukäteisestä tulosohjauksesta luovutaan ja rahoitus on pääasiassa yleiskatteellista. Tästä syystä maakuntien omavalvonnan (20 §) ja seurannan mittareiden kehittäminen on erityisen tärkeää. Myös valtion ja maakuntien alueiden kehittämisen keskustelut ovat tärkeässä asemassa. Keskuskauppakamari pitää julkisten varojen käytön näkökulmasta myös tarpeellisena, että toiminnan tuloksellisuutta seurataan yli maakuntarajojen.

Lakiesityksessä esitetään, että työ- ja elinkeinoministeriöllä olisi oikeus tehdä maakuntiin valvontakäyntejä. Keskuskauppakamari pitää tätä perusteltuna. Lakiin olisi lisäksi lisättävä se, että Kilpailu- ja kuluttajavirastolla on oikeus valvoa maakunnan kasvupalveluiden tuottamisen kilpailuvaikutuksia. Tämä on perusteltua, koska kilpailulaki antaa jo mahdollisuuden puuttua kunnan tai valtion kilpailua vääristävään toimintaan.

@yrittajat.fi:

Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina, jotta virastolla on muitakin kilpailuneutraliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@yrittajat.fi:

Mielestämme myös Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@tpy.fi:

33 §:ssä säädetään ministeriön seurantavastuusta palvelujen yhdenvertaisuuden saatavuuden ja rahoituksen tason riittävyyden toteutumisessa. Pykälä ei kuitenkaan antaisi ministeriölle valtuutta puuttua siihen, miten maakunta kohdentaa yleiskatteellisen rahoituksen. TPY huomauttaa, että erilaiset rahoitusratkaisut maakuntien välillä voivat olennaisesti vaikuttaa asiakkaiden yhdenvertaisuuteen palvelun saannissa ja mikäli ministeriö ei voisi vaikuttaa rahoituksen kohdentamiseen, ei sillä ole todellisia työkaluja varmistaa yhdenvertaisuuden toteutumista. Lakiesityksen vaikutusten arvioinnissa on tunnistettu maakuntien välisten erojen muodostuminen ja tähän tulisi olla myös aitoja välineitä puuttua.

34 §:ssä säädetään ohjauksesta ja valvonnasta ja sanotaan, että ministeriö tekisi arviointikäyntejä maakuntiin. Arviointikäyntien ulkopuolelle rajattaisi yksityiset palveluntuottajat, mikä ei ole tarkoituksenmukainen linjaus yksityisten palveluntuottajien palvelujen valtakunnallisen laadun seurannan näkökulmasta.

@yrittajat.fi:

Mielestämme myös Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@yrittajat.fi:

Mielestämme myös Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@saatio-oktetti.fi:

Yksityiset palveluntuottajat on rajattu arviointikäyntien ulkopuolelle. Tämä ei ole tarkoituksenmukaista palvelujen laadunvalvonnan näkökulmasta.

@yrittajat.fi:

Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@yrittajat.fi:

Mielestämme myös Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@yrittajat.fi:

Kilpailu- ja kuluttajaviraston olisi luontevaa valvoa osaltaan maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina.

@chamber.fi:

Kauppakamari pitää julkisten varojen käytön näkökulmasta myös tarpeellisena, että toiminnan tuloksellisuutta seurataan yli maakuntarajojen. Kauppakamari pitää tärkeänä, että lakiesityksen 20 pykälässä mainittuun valtioneuvoston asetukseen. Lakiesityksessä esitetään, että työ- ja elinkeinoministeriöllä olisi oikeus tehdä maakuntiin valvontakäyntejä. Kauppakamari pitää tätä perusteltuna. Lakiin olisi lisäksi lisättävä se, että Kilpailu- ja kuluttajavirastolla on oikeus valvoa maakunnan kasvupalveluiden tuottamisen kilpailuvaikutuksia.

@yrittajat.fi:

Mielestämme myös Kilpailu- ja kuluttajavirastolle olisi syytä erikseen antaa mahdollisuus valvoa maakuntia kasvupalveluiden toteuttajina. Näin sen vuoksi, että virastolla on muitakin kilpailuneutraliteetin ja julkisten hankintojen valvontaan liittyviä tehtäviä.

@nkl.fi:

Esitetysssä lainsäädännössä viranomaistehtävät siirtyvät yksityiselle sektorille. Näissä olosuhteissa valvonnan kokonaisuus on määriteltävä tarkemmin ja käytännönläheisemmin.

@yrittajanaiset.fi:

Valvontaa pitää olla, jotta palvelut tuotetaan kustannustehokkaasti. Oma-valvontaa pitää olla selkeät raamit, mutta turhaa byrokratiaa pitää välttää. Digitaaliset palvelut käyttöön.

@pardia.fi:

Tarkempi sääntely on tarpeen ja samoin valvonnan resurssien varmistaminen.

@sak.fi:

Maakunnan omavalvontaohjelma on hyvin kannatettavaa. Valtioneuvoston asetus tarkemmista säännöksistä ohjausvaikutuksen näkökulmasta tarpeellista jo alkuvaiheessa. Lisäksi tarvittaisiin yksityisille palveluntuottajille yhteisiä laatukriteerejä.

@vammaisfoorumi.fi:

Esitetysssä lainsäädännössä viranomaistehtävät siirtyvät yksityiselle sektorille. Näissä olosuhteissa valvonnan kokonaisuus on määriteltävä tarkemmin ja käytännönläheisemmin.

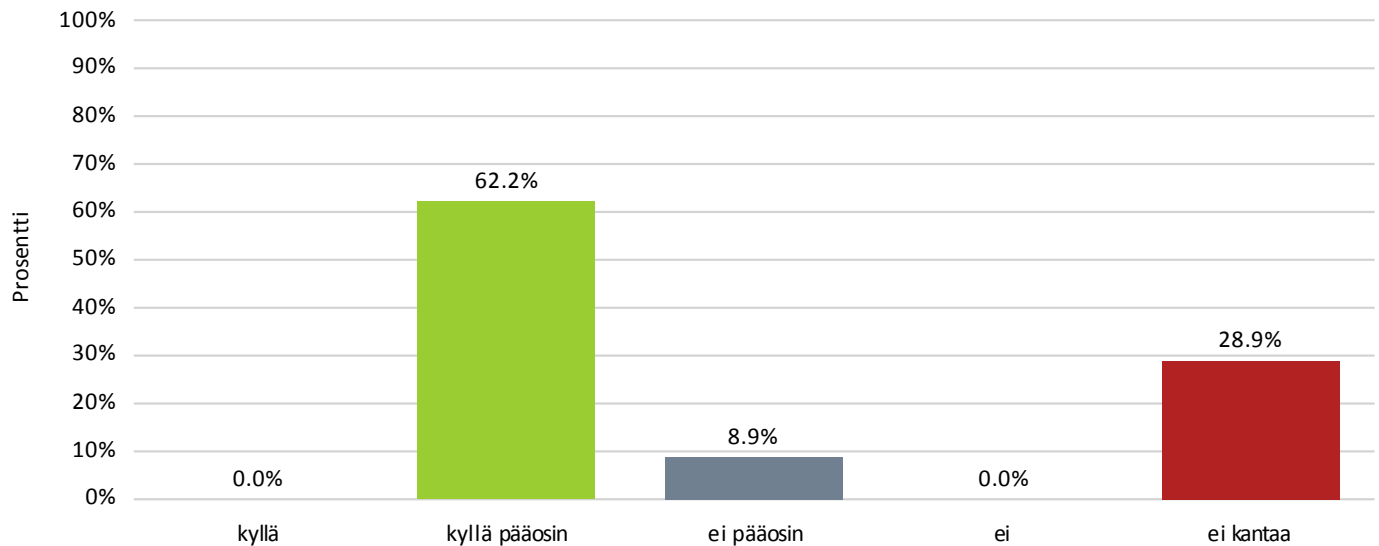
33§ ja 34§

TEM seuraa palvelujen yhdenvertaisen saatavuuden ja rahoituksen tason riittävyyden toteutumista ja voi pyytää maakunnalta selvitystä asiasta. Mikä on maakunnan asukkaan oikeusturva tässä kohtaa, jos maakunta ei järjestä riittävästi palveluja? Mitkä ovat TEM:in mahdollisuudet puuttua epätydyttävään tilanteeseen?

@samsnet.fi:

Språket är avgörande för att man ska kunna kommunicera och detta gäller särskilt personer med funktionsnedsättning. För att på ett jämlikt sätt kunna få ta del av tillväxttjänster måste man kunna få service på svenska i enlighet med vad grundlagen och språklagen stadgar. Verkligheten för svenskspråkiga personer med funktionsnedsättning är sådan att de språkliga grundrättigheterna många gånger eftersätts. Reglerna i denna lag måste vara tydliga i detta avseende och SAMS föreslår därför att regeln i 20 § om program för egenkontroll kompletteras med en sats som förtydligar att det av programmet ska anges hur uppfyllandet av de språkliga rättigheterna säkerställs (se ovan under punkt 31).

48. Ovatto keskitetysti hoidettavat tehtävät tunnistettu kattavasti?

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	62,2%
ei pääosin	8,9%
ei	0,0%
ei kantaa	28,9%
N	45

49. Mahdollinen sanallinen perustelu

@yrittajat.fi:

Viittaa edellisiin vastauksiin

@kuntaliitto.fi:

Maakunnallisten palveluiden osalta asiat tullaan organisoimaan yhteistyön kautta ja on tärkeää, että maakunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi. Erityisesti rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@jhl.fi:

Työmarkkinoiden valtakunnalliseen luonteeseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota.

@hpl.fi:

HPL pitää tärkeänä, että lakiehdotuksessa määritettyjen keskitetysti hoidettavien tehtävien suosituksenomaista listaa voidaan tarkastella vielä laajemmin. Esimerkiksi yhteishankintakoulutukset, muutosturva-asiat ja Työmarkkinatorin päälle kilpailutettavat verkkopalvelut olisi järkevää toteuttaa keskitetysti eikä jokaisessa maakunnassa erikseen. Tällä hetkellä suuri osa työllisyys- ja yrityspalvelutehtävistä on jollain tavalla keskitetty. HPL:n näkemyksen mukaan keskittäminen on tärkeää jatkossakin, jotta volyymit pysyvät riittävän suurina ja pystytään ylläpitämään riittävää osaamista esimerkiksi neuvonnassa ja valvontatehtävissä.

@sekes.fi:

Maakunnallisten palveluiden osalta asiat tullaan organisoimaan yhteistyön kautta ja on tärkeää, että maakunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi.

Rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@soste.fi:

-

@ek.fi:

EK toteaa, että keskitetysti hoidettavat työllisyys- ja yrityspalveluiden tehtävät on lakiesityksessä tunnistettu kattavasti, mutta varsin yleisellä tasolla, ja lähinnä suosituksenomaisesti. EK huomauttaa, että tällä hetkellä merkittävä osa ELY-keskuksille osoitetuista työllisyys- ja yrityspalvelutehtävistä on nähty tarkoituksenmukaisina keskittää, minkä on katsottu parantavan asiakaspalvelun laatua tilanteissa, jossa tapahtumavolyymit eivät muuten riittäisi pitämään yllä tarvittavaa osaamista ja tietotaitoa esimerkiksi neuvonnassa ja valvontatehtävissä. Tästä syystä EK suosittaa, että maakuntien olisi järkevää keskittää tehtäviä kasvupalveluissa nyt ehdotettua laajemmin.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta tärkeitä tehtäviä, joiden hoitaminen jatkossa on syytä määrittää selkeästi ovat: Aloittavan yrittäjän neuvontapalvelut, hankintaneuvonta, yrittäjyyskasvatuksen koordinointi, omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen sekä nykyisen Talousapu-palvelun jatkon turvaaminen.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta tärkeitä tehtäviä, joiden hoitaminen jatkossa on syytä määrittää selkeästi ovat omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen sekä nykyisen Talousapu-palvelun jatkon turvaaminen. Keskitetyt omistajanvaihdospalvelut on koordinoitava maakunnallisiin kuntien ja mahdollisesti maakuntien järjestämiin perustason palveluihin.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta tärkeitä tehtäviä, joiden hoitaminen jatkossa on syytä määrittää selkeästi ovat aloittavan yrittäjän neuvontapalvelut, yrittäjyyskasvatuksen koordinointi, omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen, kummi- ja mentoripalvelujen järjestäminen ja siihen liittyen talousapupalvelujen järjestäminen. Kasvu- ja kansainvälistymispalvelujen rooli on myös tärkeää selkeyttää ja määritellä, kuka vastaa mistäkin asiasta.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Pidämme palveluiden määrittämistä tällä hetkellä vielä riittämättömänä ja sekavana.

@chamber.fi:

Esityksessä on tunnistettu joitakin selkeästi keskitettäviä tehtäviä kuten oleskelulupapäätökset.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta tärkeitä tehtäviä, joiden hoitaminen jatkossa on syytä määrittää selkeästi ja keskitetysti ovat muun muassa aloittavan yrittäjän neuvontapalvelut, yrittäjyyskasvatuksen koordinointi ja omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta tärkeitä tehtäviä, joiden hoitaminen jatkossa on syytä määrittää selkeästi, ovat omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen sekä nykyisen Talousapu-palvelun jatkon turvaaminen. Myös esimerkiksi yrittäjyyskasvatuksen koordinoitua ja aloittavien yrittäjien palveluita on syytä harkita koordinoitaviksi/keskitettäväksi.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta tärkeitä tehtäviä, joiden hoitaminen jatkossa on syytä määrittää selkeästi ovat omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen sekä nykyisen Talousapu-palvelun jatkon turvaaminen.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta tärkeitä tehtäviä, joiden hoitaminen jatkossa on syytä määrittää selkeästi ovat aloittavan yrittäjän neuvonta, omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen sekä nykyisen Talousapu-palvelun jatkon turvaaminen.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta tärkeitä tehtäviä, joiden hoitaminen jatkossa on syytä määrittää selkeästi ovat aloittavien yrittäjien neuvontapalvelut ja omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen sekä yrittäjäyyskasvatuksen koordinointi.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta olennaisia palveluja myös tulevaisuudessa ovat omistajanvaihdoksiin ja yritysten taloudellisiin vaikeuksiin liittyvät palvelut. Erityisesti yksinyrittäjien määrä ja heidän tarvitsemansa tukipalvelut ovat jatkuvassa kasvussa.

@chamber.fi:

Esityksessä on tunnistettu joitakin selkeästi keskitettäviä tehtäviä kuten oleskelulupapäätökset.

@yrittajat.fi:

Yritysten kannalta tärkeitä tehtäviä, joiden hoitaminen jatkossa on syytä määrittää selkeästi ovat omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen sekä nykyisen Talousapu-palvelun jatkon turvaaminen.

@nkl.fi:

-

@yrittajat.fi:

Viitaten Suomen Yrittäjien lausuntoon, omistajanvaihdospalveluiden järjestäminen ja Talousapupalvelut tulee määrittää selkeämmin.

Mielestämme keskitetysti hoidettavaksi palveluksi tulee tunnistaa yritystoiminnan ja työvoiman rajaesteiden poistaminen Pohjoismaiden välillä. Lapissa rajat ylittävä liiketoiminta ja työvoiman liikkuminen Suomen, Ruotsin ja Norjan välillä johtaa valtiosopimuksista huolimatta toistuvia esteitä.

@samsnet.fi:

SAMS har i sitt utlåtande (9.11.2016) till landskapslagsutkastet föreslagit att en koordinerande och samordnande mekanism skapas för att säkerställa en jämlik tillgång till social-, hälso- och sjukvårdstjänster.

Mekanismen skulle bestå av tre delar:

- En nationell utvecklingsenhet enligt 35 § 4 mom.i den föreslagna ordningslagen,
- Ett nationellt servicecenter enligt 118 § i den föreslagna landskapslagen, och
- Ett gemensamt organ skapat av de fem tvåspråkiga landskapen med stöd av 48 § i den föreslagna landskapslagen.

Vidare skulle mekanismen knytas till påverkansorganen för minoritetsspråket samt även till universitet och högskolor.

Enligt SAMS skulle man kunna överväga att ge denna mekanism i uppgift att verka också inom tillväxttjänstområdet. Ett argument för detta är att socialvården kommer i kontakt med många personer som också kommer att använda tillväxttjänster. Den svenskspråkiga sektorn är dessutom sårbar i det att de personer och företag som finns tillgängliga för att bli producenter är få och spridda över ett stort område. Det finns därmed ett behov av ett organ som bidrar till att den svenskspråkiga befolkningen får service på jämlika grunder med den finskspråkiga befolkningen.

Den samordnande och koordinerande mekanismen skulle exempelvis kunna ha sakkunskap om:

- hur den svenskspråkiga servicen säkerställs i olika styrande dokument och avtal,
- vilket behov det finns av svenskspråkig personal,
- var svenskspråkig service finns,
- vad som behöver utvecklas och följas upp,
- vilken utbildning, statistik och forskning det finns behov av att satsa på samt,
- hur en jämlik tillgången till svenskspråkiga tjänster säkerställs i upphandlingar och köp av tjänster

Genom mekanismens sakkunskap finns det en möjlighet att skapa samarbete och informationsutbyte mellan specialister inom tillväxttjänstbranschen. Bristande information är ofta en orsak till att en marknad inte fungerar och den koordinerande och samordnande mekanismen skulle bidra till att denna brist inte uppstår.

50. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 6

@kuntaliitto.fi:

-

@hpl.fi:

HPL toteaa, että 33 §:ää tulisi täydentää siten, että työ- ja elinkeinoministeriölle määritetään lakiin perustuvat konkreettiset valvontakeinot, jos työ- ja elinkeinoministeriö arvioi palvelujen saatavuuden tai rahoituksen riittämättömäksi.

@soste.fi:

-

@ek.fi:

33§:ssä annetaan TEM:lle mahdollisuus seurata palveluiden saatavuutta ja riittävyyttä maakunnissa. Laista kuitenkin puuttuu säädös toimista, jotka voidaan toteuttaa, mikäli TEM arvioi saatavuuden tai rahoituksen riittämättömäksi. EK katsoo, että asia pitää ottaa huomioon jo tässä lakiehdotuksessa.

@yrittajat.fi:

Lain 32 § 2 momentissa lienee tarkoitus lukea esimerkiksi että keskustelun tarkoituksena on ”muodostaa” valtion ja maakuntien yhteinen näkemys.

@nkl.fi:

-

@kylatoiminta.fi:

Maaseutualueille olisi saatava kasvupalvelu-kokeilupilotteja joita kolmannen sektorin osalta voisivat toteuttaa Leader-ryhmät

@akava.fi:

Akava on halukas osallistumaan perustettavaan aluekehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukunnan toimintaan. Jäsenliittojensa avulla Akava saa arvokasta laadullista tietoa esimerkiksi liittoihin kuuluvilta kasvupalvelujen asiakkailta eli korkeakoulutetuilta työttömiltä työnhakijoilta. Akava jäsenliittoineen on useaan otteeseen tehnyt hedelmällistä yhteistyötä sekä ministeriön, että myös TE-hallinnon toimijoiden kanssa työvoimapalveluiden parantamiseksi. Annamme jatkossakin mielellämme oman panoksemme kasvupalveluiden kehittämiseen.

51. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 6

@kuntaliitto.fi:

-

@hpl.fi:

-

@soste.fi:

-

@yrittajat.fi:

Lain 32 § 2 momentissa lienee tarkoitus lukea esimerkiksi että keskustelun tarkoituksena on ”muodostaa” valtion ja maakuntien yhteinen näkemys.

@yrittajat.fi:

Lain 32 § 2 momentissa lienee tarkoitus lukea esimerkiksi että keskustelun tarkoituksena on ”muodostaa” valtion ja maakuntien yhteinen näkemys.

@yrittajat.fi:

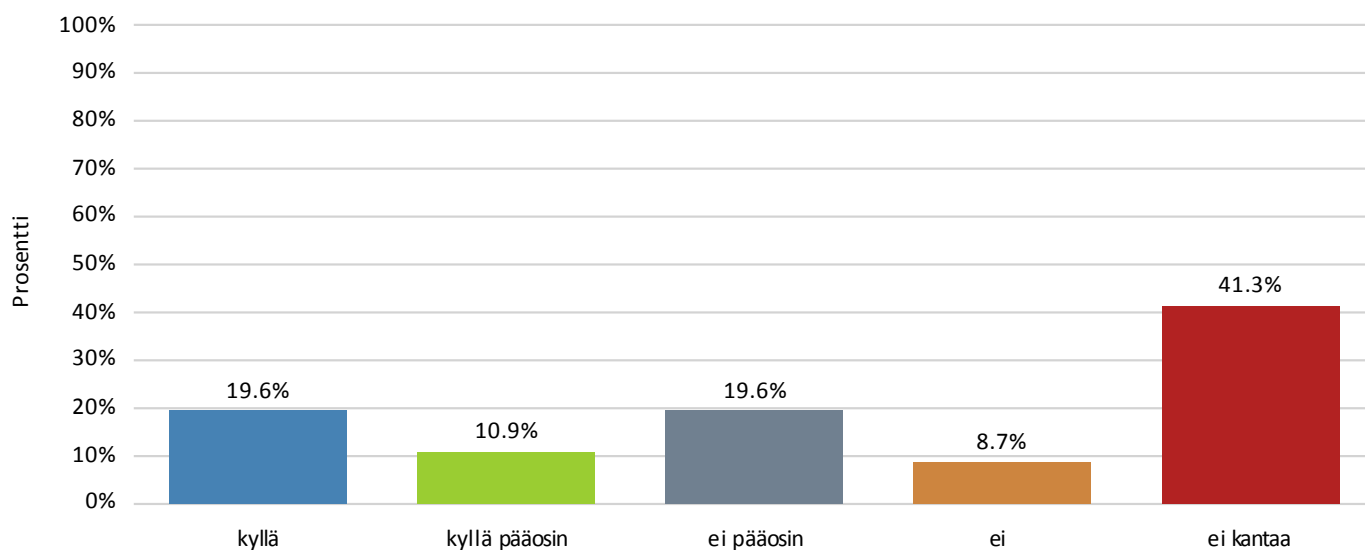
Lain 32 § 2 momentissa lienee tarkoitus lukea esimerkiksi että keskustelun tarkoituksena on ”muodostaa” valtion ja maakuntien yhteinen näkemys.

@nkl.fi:

-

52. Uskotteko, että alueellanne esiintyy kasvupalveluiden osalta markkinapuutetta vuonna 2019?

Luku 7 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (38-44 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	19,6%
kyllä pääosin	10,9%
ei pääosin	19,6%
ei	8,7%
ei kantaa	41,3%
N	46

53. Mahdollinen sanallinen perustelu

@gmail.com:

Lain lähtökohta on markkinapuutteen korjaaminen jokaisessa maakunnassa vuoteen 2023 mennessä. Siirtymäaika voi olla kuitenkin liian lyhyt kattavan markkinatilanteen aikaansaamiseksi.

@kuntaliitto.fi:

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista. Digitaalisten palvelujen tarjoaminen on vain osaratkaisu tilanteeseen eikä poista fyysisesti saatavilla olevien palvelujen tarvetta.

@sttk.fi:

Pääkaupunkiseudun ja kasvukeskusten ulkopuolella markkinapuute on todennäköinen.

@jhl.fi:

Lausunnon antaja on valtakunnallinen järjestö

@hpl.fi:

HPL ei pidä markkinapuutetilanteita kovin todennäköisinä. HPL pitää tärkeänä, että kasvupalvelulaissa kiinnitetään erityistä huomiota markkinapuutetilanteen määrittelyyn. Markkinapuutteen toteamisen kynnyksen on oltava korkealla. Suomessa on paljon valtakunnallisia palveluntarjoajia ja ainakin HPL:n jäsenyritykset ovat ketteriä muokkaamaan palveluitaan sekä sisällöllisesti että alueellisesti. Maakuntien tulisikin arvioidessaan markkinapuutetilannetta selvittää myös esimerkiksi muiden maakuntien alueella sijaitsevien palveluntuottajien kiinnostus tuottaa palveluita. Maakuntien rajat eivät saa liikaa rajoittaa ajattelua ja palveluiden järjestämistä, sillä maantieteellisesti esimerkiksi naapurimaakuntien kohdalla ei puhuta kovin suurista etäisyyksistä. Lisäksi osa palveluista voidaan tuottaa digitaalisesti, jolloin niissä tapauksissa palveluntuottajan toimipaikan fyysisellä sijainnilla ei ole merkitystä.

Jos markkinapuutteita todetaan alkuvaiheessa edellä mainitusta huolimatta, ne eivät kuitenkaan saa jäädä pysyväksi olotilaksi.

HPL pitää tärkeänä, että hankinta- ja kilpailuosaamisesta huolehditaan erityisesti uudistuksen alkuvaiheessa, jotta kilpailutukset saataisiin sujuvasti ja ripeästi käyntiin.

@sekes.fi:

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

Digitaalisten palvelujen tarjoaminen on vain osaratkaisu tilanteeseen eikä poista fyysisesti saatavilla olevien palvelujen tarvetta, Mikäli palveluja ei tuoteta maakunnallisesti tai ne ovat saatavilla ainoastaan digitaalisesti tulisikin markkinapuutetilanne pääsääntöisesti todeta.

Yleisesti ottaen digitaalisten palvelujen tarjonta korostaa tarvetta kehitysyrityksen työlle lähellä asiakkaita tulkita ja välittää palveluja.

@soste.fi:

-

@juko.fi:

Lain lähtökohta on markkinapuutteen korjaaminen jokaisessa maakunnassa vuoteen 2023 mennessä. Siirtymäaika saattaa olla joidenkin maakuntien osalta liian lyhyt kattavan markkinatilanteen aikaansaamiseksi

@yrittajat.fi:

Olemme tietoisia siitä, että eri maakunnissa on erilainen palvelutarjontatilanne tällä hetkellä. Toisaalta jo nyt markkinoilla on sekä valtakunnallisia että kansainvälisiä toimijoita. Jos maakunnat toimivat aktiivisesti markkinoiden toimivuuden edistämiseksi, emme näe mitään syytä siihen, etteikö markkinapuutteista voitaisi päästä eroon jo vuonna 2019.

@mtk.fi:

MTK:n alue on koko Suomi, markkinapuutetta esiintyy varmuudella osassa maata. Puutetta voidaan vähentää esimerkiksi maaseutualueiden kasvupalvelupiloteilla.

@yrittajat.fi:

Mielestämme markkinapuutteen riittävä selvittäminen voi tapahtua vuoden 2019 loppuun mennessä ja pohjoissavolaisten markkinoiden avaaminen vuoden 2020 loppuun mennessä.

@yrittajat.fi:

Satakunnassa on toimijoita kyllä riittävästi, mutta palveluiden tuotteistaminen vie oman aikansa ja siihen tarvitaan siirtymäaikaa. Aika on syytä rajoittaa maksimillaan kahteen vuoteen.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Palveluntuottajia on riittävästi tehdyn selvityksen perusteella, jolloin markkinapuutetilannetta ei syntyne.

@chamber.fi:

Vastaaja edustaa kauppakamareita, jotka toimivat koko maassa. On selvää, että kasvupalvelumarkkinoiden rakentaminen vie aikaa ja on eritahtista eri puolella Suomea. Potentiaalia on kuitenkin paljon. Erityisesti työvoimapalveluihin voi syntyä uutta markkinaehtoista toimintaa

@yrittajat.fi:

Maakunnissa on erilainen palvelutarjontatilanne tällä hetkellä. Toisaalta jo nyt markkinoilla on sekä valtakunnallisia että kansainvälisiä toimijoita. Jos maakunnat toimivat aktiivisesti markkinoiden toimivuuden edistämiseksi, markkinapuuhteista voitaisiin päästä eroon jo vuonna 2019. Etelä-Karjalassa on toimijoita kyllä riittävästi, mutta palveluiden tuotteistaminen vie oman aikansa ja siihen tarvitaan siirtymäaikaa. Riittävä aika on maksimissaan kaksi vuotta.

@yrittajat.fi:

Olemme tietoisia siitä, että eri maakunnissa on erilainen palvelutarjontatilanne tällä hetkellä. Toisaalta jo nyt markkinoilla on sekä valtakunnallisia että kansainvälisiä toimijoita. Jos maakunnat toimivat aktiivisesti markkinoiden toimivuuden edistämiseksi, emme näe mitään syytä siihen, etteikö markkinapuuhteista voitaisi päästä eroon jo vuonna 2019.

@tpy.fi:

Lakiesityksen vaikutusten arvioinnissa on tunnistettu todennäköisyys markkinapuuhteen esiintymiseen erityisesti pienillä alueilla. Tässä yhteydessä sanotaan, että pienten alueiden tulee tehdä yhteistyötä palvelujen kilpailuttamisessa. Tätä kirjausta tulisi täsmentää esityksessä.

TPY on jäsenistölle tekemässään kyselyssä kartoittanut mahdollisen markkinapuuhteen esiintymistä ja suurin osa kyselyyn vastanneista uskoo alueellaan esiintyvän markkinapuuhtetta. Se, että maakunta voisi markkinapuuhteen todettuaan tuottaa palvelut omana tuotantonaan maakunnan yhtiön kautta, ei välttämättä ole työpajatoiminnan kannalta hyvä ratkaisu. Joillakin alueilla jo nyt osin maakuntaudistuksen ehdoilla toimivat maakunnalliset liikelaitokset ovat alkaneet tuottaa työpajapalveluja omana tuotantonaan. Osalla näistä alueista on linjattu, että alueella toimivat kunnalliset työpajat eivät voi tuottaa enää tiettyjä palveluja, kuten kuntouttavaa työtoimintaa, vaan sen tarjoaminen on keskitetty maakunnallisen toimijan tuottamaksi. Tämä aiheuttaa tilanteen, jossa muiden alueen työpajojen mahdollisuudet tarjota riittäviä valmennuspalveluja kapenevat radikaalisti. Koska markkinapuuhte on todennäköinen usealla alueella, TPY huomauttaa, ettei maakunnan oman palveluntuotannon tulisi olla automaatio eikä se saisi heikentää alueella olevien palveluntuottajien toimintaedellytyksiä, kuten työpajatoiminnassa on tapahtunut palvelujen maakuntiin kokoamisen myötä. Mikäli maakunta ottaa työpajapalvelujen tuottamisen omaksi toiminnakseen, tulisi se velvoittaa järjestämään toimintaa kaikissa kunnissa alueellaan fyysisenä toimintana.

Markkinapuuhtetilassa lakiesityksessä mainittava vaihtoehto palvelujen tuottamisesta yhteistyössä kuntien kanssa on tarkoituksenmukainen vaihtoehto ja kuntien osaaminen erityisesti nuorten ja heikossa työmarkkina-asemassa olevien työllisyydenhoidosta tukee tätä.

@chamber.fi:

Palveluiden rakentaminen ja järjestelmän sisäanajo ottavat oman aikansa.

@yrittajat.fi:

Kohdassa 11 todetun mukaisesti Kanta-Hämeen maakunnassa ja sitä ympäröivillä alueilla on jo varsin laajaa yritys- ja työllisyyspalveluiden markkinatarjontaa (ministeriön selvitys). Selvityksen mukaan Kanta-Hämeessä ei ole markkinapuuhtokseen liittyviä havaintoja. Maakunnassa on selvityksen mukaisesti 216 kasvupalveluita tuottavan yrityksen toimipaikka. Niiden ja uusien yritysten valmius kehittää palveluita vastaamaan maakuntien määrällisiä ja laadullisia tavoitteita linkittyy markkinoiden avautumiseen. Jos maakunta toimii aktiivisesti markkinoiden toimivuuden edistämiseksi, näemme että täysin markkinaehtoinen toiminta on mahdollista jo vuonna 2019.

@yrittajat.fi:

Kasvupalveluiden osalta pelkästään esimerkiksi Pohjois-Pohjanmaan Yrittäjien jäsenistöstä löytyy yli 400 erilaista yritystä vastamaan yritysten erilaisiin kasvun haasteisiin. Mukaan on mm. laskettu erilaiset taloushallinnon, rahoituksen, konsultoinnin, koulutuksen, kehittämispalveluiden, viestinnän, myynnin ja markkinoinnin, henkilöstöjohtamisen, viennin edistämisen jne palveluita tarjoavat yritykset

@yrittajat.fi:

Maakunnissa on erilainen palvelutarjontatilanne tällä hetkellä. Toisaalta jo nyt markkinoilla on sekä valtakunnallisia että kansainvälisiä toimijoita. Jos maakunnat toimivat aktiivisesti markkinoiden toimivuuden edistämiseksi, mahdollisista markkinapuuhteista voidaan päästä eroon jo vuonna 2019. Kymenlaaksossa on varsin paljon toimijoita, mutta palveluiden tuotteistaminen ja kehittäminen vie yrityksissä oman aikansa ja siihen tarvitaan tietoa sekä siirtymäaikaa.

@yrittajat.fi:

Olemme tietoisia siitä, että eri maakunnissa on erilainen palvelutarjontatilanne tällä hetkellä. Toisaalta jo nyt markkinoilla on sekä valtakunnallisia että kansainvälisiä toimijoita. Jos maakunnat toimivat aktiivisesti markkinoiden toimivuuden edistämiseksi, emme näe mitään syytä siihen, etteikö markkinapuuhteista voitaisi päästä eroon jo vuonna 2019.

@yrittajat.fi:

Uudenmaan alueella emme näe kasvupalveluissa odotettavissa markkinapuuhteita, jotka eivät pääosin olisi poistuneet 2019.

@chamber.fi:

On selvää, että kasvupalvelumarkkinoiden rakentaminen vie aikaa ja on eritahtista eri puolella Suomea. Potentiaalia on kuitenkin paljon. Erityisesti työvoimapalveluihin voi syntyä uutta markkinaehtoista toimintaa.

@yrittajat.fi:

Olemme tietoisia siitä, että eri maakunnissa on erilainen palvelutarjontatilanne tällä hetkellä. Toisaalta jo nyt markkinoilla on sekä valtakunnallisia että kansainvälisiä toimijoita. Jos maakunnat toimivat aktiivisesti markkinoiden toimivuuden edistämiseksi, emme näe mitään syytä siihen, etteikö markkinapuutteista voitaisi päästä eroon jo vuonna 2019.

Etelä-Pohjanmaalla on riittävästi toimijoita, mutta palvelujen tuotteistaminen vie luonnollisesti oman aikansa. Riittävä siirtymäaika tähän on 1 – 2 vuotta.

@nkl.fi:

-

@arene.fi:

Markkinapuutetta esiintyy varmasti, mikäli korkeakoulut ja oppilaitokset rajautuvat kasvupalveluiden tuottajien ulkopuolelle joko sidosyksiköinä tai oppilaitoksina. Esimerkiksi ammattikorkeakoulut ovat jo lakisääteisten tehtäviensä ansiosta tärkeä osa alueellista kehittämistyötä ja työelämän kehittämistä. Ellei niiltä ole mahdollista hankkia kasvupalveluita, seuraa markkinapuute, millä voi olla odottamattomia vaikutuksia myös kehitykseen.

Arene korostaa, että sidosyksikköasemasta tehtävät tulkinnot eivät saa johtaa oppilaitoksiin kohdistuvaan syrjivään menettelyyn. Esityksessä mainitaan todennäköiseksi, että oppilaitos on sidosyksikköasemassa. Näin ei kuitenkaan ole ammattikorkeakoulujen osalta. Oppilaitos voi hyvin todeta uuden sidosyksikkömäärittelyn jälkeen sidosyksikköasemansa muuttuneen ja purkautuneen, jolloin in-house -hankinnat omistajien taholta loppuvat ja oppilaitos voi jatkaa palveluiden tarjoamista kasvupalvelumarkkinoilla. Sidosyksikköaseman tulkinnot tulee olla yksiselitteisiä ja lakiin perustuvia eivätkä saa johtaa oppilaitoksiin kohdistuvaan syrjivään menettelyyn.

@yrittajat.fi:

Uskomme, että Lapissa esiintyy jossain määrin markkinapuutetta, mutta pidämme viiden vuoden siirtymäsäännöstä jopa markkinapuutteen poistumisen esteenä. Mielestämme markkinapuutteen riittävä selvittäminen voi tapahtua vuoden 2019 loppuun mennessä ja markkinoiden avaaminen vuoden 2020 loppuun mennessä.

@yrittajanaiset.fi:

Naiset toimivat yrittäjänä koko maassa, myös harvaan asutuilla seuduilla. Epäilyttää, että naisnäkökulma on hallussa ympäri Suomea. Lisäksi yksinyrittäjien palveluiden varmistamisesta pidettävä huolta.

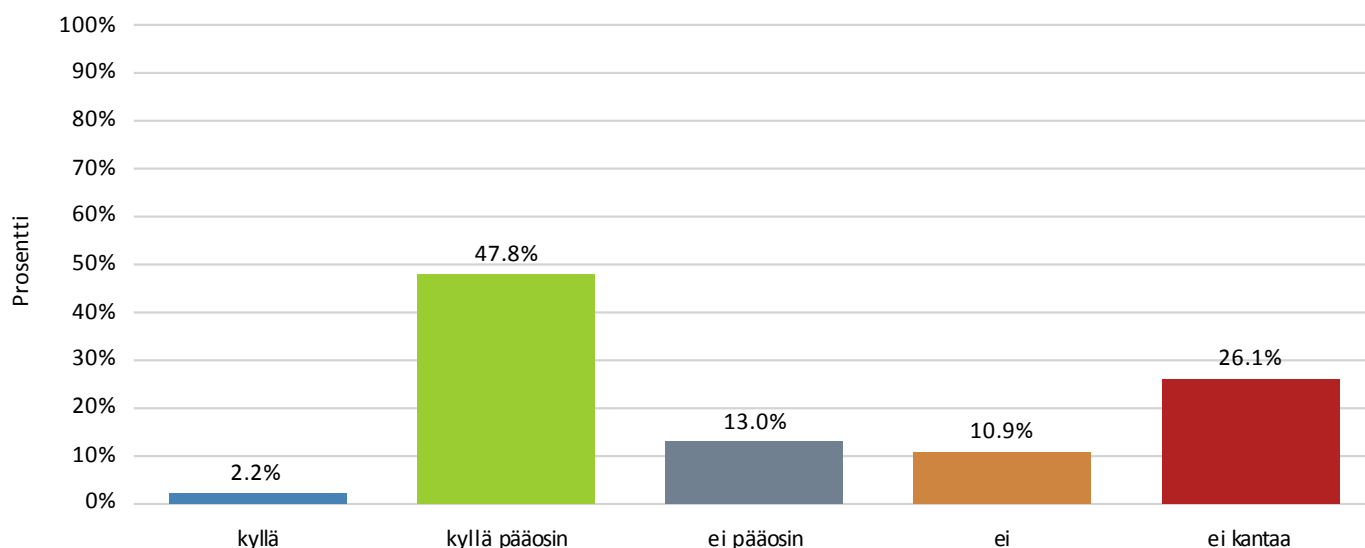
@pardia.fi:

Markkinapuutetta esiintyyneen pääkaupunkiseudun ja suurimpien kaupunkiseutujen ulkopuolella hyvin todennäköisesti.

@sak.fi:

Alue on koko Suomi, joten varmasti esiintyy markkinapuutetta jossain päin/joidenkin ryhmien osalta.

54. Onko markkinapuutteen toteaminen kuvattu riittävällä tavalla lakiesityksessä?

Nimi	Prosentti
kyllä	2,2%
kyllä pääosin	47,8%
ei pääosin	13,0%
ei	10,9%
ei kantaa	26,1%
N	46

55. Mahdollinen sanallinen perustelu

@yrittajat.fi:

Kuntien ja maakunnan toimet eivät saa olla jatkossa automaattisena palvelun tuottajana. Avattava markkinat.

@kuntaliitto.fi:

Markkinapuutteen toteamistapaa ja mitä markkinapuutteella tarkoitetaan kyseisessä sääntelyssä on asianmukaisesti kuvattu 22 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti, mitä tulee maakunnan palveluntuotannon aloittamistilanteeseen.

Sen sijaan epäselväksi jää, miten maakunnan yhtiön toimintaa arvioidaan palvelutoimintaa harjoitettaessa. Kysymyksessä olevat palvelut kuuluvat hankintalain mukaan kilpailutettaviin palveluihin. Lakiluonnoksen perusteluissa ei ole juurikaan arvioitu, mikä olisi maakunnan yhtiön asema suhteessa hankintalain kilpailuttamisvaatimuksiin ja sidosyksikkösääntelyyn. Hankintalain säännökset soveltuvat myös kasvupalveluihin ja hankintalaista tulee menettelytavat, mm. millä edellytyksillä maakunnan yhtiö voi tuottaa palveluja markkinoilla säilyttäen sidosyksikköasemansa. Ks. myös seuraavan kysymyksen (kohta 57 henkilöstön asema) perusteluteksti.

@sttk.fi:

Palvelujen laatuvaatimus ja laadunhallinta puuttuvat ehdotuksesta. Nämä on oltava kunnossa ennen toiminnan aloittamista.

@jhl.fi:

Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Toteaminen vaatii mittavan selvitystyön, johon kuluu merkittävä määrä maakuntien resursseja (järjestämistehtävät).

@hpl.fi:

Markkinapuutetilanteen määrittely tulisi tapahtua laissa tyhjentävästi, ja muita todentamiskeinoja ei tulisi sallia. HPL pitää hyvänä lakiehdotuksen perusteluissa esiin tuotua kahta määrittelytapaa (julkisten hankintojen tarjouskilpailussa ei saada lainkaan tarjouksia tai tietyn palvelun tuottajaksi ei ole rekisteröityneitä palveluntuottajia). Kolmantena suositeltavana keinona HPL:n näkemyksen mukaan olisi hankintalain 15 §:n mukainen avoimuusilmoituksen julkaiseminen. Markkinapuutetilanteen arvioiminen tulisi sisältää sekä valvontamekanismin että valitusoikeuden. Markkinapuutetilanteen jatkuessa tilannetta tulisi arvioida uudelleen vuosittain.

Laissa tulisi määrätä, miten toimitaan tilanteessa, jossa maakunta tuottaa järjestämisvastuulleen kuuluvia palveluita vastoin 22 §:n määräyksiä, eli ilman markkinapuutteen olemassa olon selvittämistä, tai virheelliseen selvitykseen perustuen. Laissa tulisi säätää taho, johon esimerkiksi alueella palveluita tuottava yritys voi ottaa yhteyttä kokiessaan 22 §:n määräyksiä rikottavan. Samoin tulisi harkita, mitä seuraamuksia 22 §:n määräyksiä rikkovalle maakunnalle voidaan langettaa, sillä kokemus on osoittanut, että kilpailuneutraliteettia turvaavat säännökset jäävät varsin tehottomiksi ja niitä noudatetaan heikosti, mikäli niiden rikkomuksista ei ole säädetty mitään konkreettisia seuraamuksia.

Yhtiöittämisen osalta HPL toteaa, että yhtiöittämisten loppuunsaattamiselle annettavaksi ehdotettu, yhteensä viiden vuoden pituinen siirtymäaika on kohtuuttoman pitkä. HPL ei näe estettä sille, etteikö yhtiöittämistä olisi mahdollista toteuttaa jo kohtuudella ja hallitusti vuoden 2018 loppuun mennessä, ja siirtymistä kilpailulliseen monituottajamalliin jo vuotta 2024 huomattavasti aiemmin.

@sekes.fi:

Markkinapuutteen toteamistapaa ja mitä markkinapuutteella tarkoitetaan kyseisessä sääntelyssä on asianmukaisesti kuvattu 22 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti, mitä tulee maakunnan palveluntuotannon aloittamistilanteeseen.

Sen sijaan epäselväksi jää, miten maakunnan yhtiön toimintaa arvioidaan palvelutoimintaa harjoitettaessa. Kysymyksessä olevat palvelut kuuluvat hankintalain mukaan kilpailutettaviin palveluihin. Lakiluonnoksen perusteluissa ei ole juurikaan arvioitu, mikä olisi maakunnan yhtiön asema suhteessa hankintalain kilpailuttamisvaatimuksiin ja sidosyksikkösääntelyyn. Hankintalain säännökset soveltuvat myös kasvupalveluihin ja hankintalaista tulee menettelytavat, mm. millä edellytyksillä maakunnan yhtiö voi tuottaa palveluja markkinoilla säilyttäen sidosyksikköasemansa.

@soste.fi:

-

@juko.fi:

Epäselväksi jää, miten palvelut käytännössä toteutuvat eri maakunnissa eri puolella Suomea 1.1.2019-31.12.2023.

@ek.fi:

Ehdotuksen 49 §:ssä säädetään markkinapuutteen toteuttamisesta ja yhtiöittämisestä. Maakunnan olisi selvitettävä kasvupalvelujen tarjontaan liittyvät markkinapuutteet 31.12.2019 mennessä, ja käynnistettävä kilpailulliset kasvupalvelut viivytyksettä markkinapuuteselvitysten jälkeen viimeistään 31.12.2023 mennessä. Markkinapuutteen toteuttamisen osalta EK viittaa aiemmin 22 §:n kohdalla lausumaansa. Hyväksytyt markkinapuutteen todentamiskeinot tulisi luetella lainkohdassa tyhjentävästi, ja ne voisivat olla julkisten hankintojen tarjouskilpailu, johon ei tule lainkaan tarjouksia, sen toteaminen, ettei kyseisen palvelun tuottajaksi ole rekisteröitynyt ainuttakaan toimijaa, tai julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain 15 §:n mukaista avoimuusilmoitusta vastaava menettely.

Yhtiöittämisen osalta EK toteaa, että yhtiöittämisten loppuunsaattamiselle annettavaksi ehdotettu, yhteensä viiden vuoden pituinen siirtymäaika on kohtuuttoman pitkä. EK ei näe estettä sille, etteikö yhtiöittämistä olisi mahdollista jo toteuttaa kohtuudella ja hallitusti 2018 loppuun mennessä, ja siirtymistä kilpailulliseen monituottajamalliin jo vuotta 2024 huomattavasti aiemmin.

@yrittajat.fi:

Menettely on kuvattu hyvin. Mutta kuten yllä olemme todenneet, katsomme, että Kilpailu- ja kuluttajavirasto olisi syytä kytkeä lain noudattamisen valvontaan.

@mtk.fi:

Maakunnilta edellytetään markkinapuutteen toteamista edellyttämät toimenpiteet, mutta vähintään yhtä tärkeää olisi maakunnan suunnitelma mahdollisen markkinapuutteen korjaamiseksi

@yrittajat.fi:

Menettely on kuvattu hyvin. Mutta kuten yllä olemme todenneet, katsomme, että Kilpailu- ja kuluttajavirasto olisi syytä kytkeä lain noudattamisen valvontaan.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Menettely on kuvattu hyvin. Mutta kuten yllä olemme todenneet, katsomme, että Kilpailu- ja kuluttajavirasto olisi syytä kytkeä lain noudattamisen valvontaan

@chamber.fi:

Lakiesityksen muotoilu on pääosin oikeasuuntainen, mutta on todennäköistä, että markkinapuutteen toteamisesta syntyy epäselvyyksiä ja tulkintaongelmia. Tästä syystä markkinapuutetilannekohtaa olisi syytä tarkentaa. Laissa olisi hyvä luetella keinot markkinapuutetilanteiden toteamiseksi. Maakunta voisi myös tehdä hankintalain mukaisen avoimuusilmoituksen markkinapuutetilanteessa, jossa ilmoitetaan maakunnan suunnitellusta kasvupalvelutuotannosta markkinapuutteen vuoksi.

@yrittajat.fi:

Menettely on kuvattu hyvin mutta Kilpailu- ja kuluttajavirasto olisi syytä kytkeä lain noudattamisen valvontaan.

@yrittajat.fi:

Menettely on kuvattu tyydyttävästi erityisesti esityksen perusteluissa. Mutta kuten yllä olemme todenneet, katsomme, että Kilpailu- ja kuluttajavirasto olisi syytä kytkeä lain noudattamisen valvontaan. Lisäksi jo säännösten tulee olla näiltä osin selkeät ja niiden tulee sisältää tyhjentävä valikoima keinoja, joiden kautta markkinapuute on todettavissa

@yrittajat.fi:

Menettely on kuvattu hyvin. Mutta kuten yllä olemme todenneet, katsomme, että Kilpailu- ja kuluttajavirasto olisi syytä kytkeä lain noudattamisen valvontaan.

@yrittajat.fi:

Menettely on kuvattu tyydyttävästi. Kilpailu- ja kuluttajavirasto olisi syytä kytkeä lain noudattamisen valvontaan.

@yrittajat.fi:

Menettely on kuvattu hyvin. Mutta kuten yllä olemme todenneet, katsomme, että Kilpailu- ja kuluttajavirasto olisi syytä kytkeä lain noudattamisen valvontaan.

@yrittajat.fi:

Menettely on hyvin kuvattu, mutta Kilpailu- ja kuluttajavirastolla tulisi olla valvovaa roolia lain noudattamisessa.

@chamber.fi:

Markkinapuutetilannekohtaa olisi syytä tarkentaa. Laissa olisi hyvä luetella keinot markkinapuutetilanteiden toteamiseksi. Maakunta voisi myös tehdä hankintalain mukaisen avoimuusilmoituksen markkinapuutetilanteessa, jossa ilmoitetaan maakunnan suunnitellusta kasvupalvelutuotannosta markkinapuutteen vuoksi.

@yrittajat.fi:

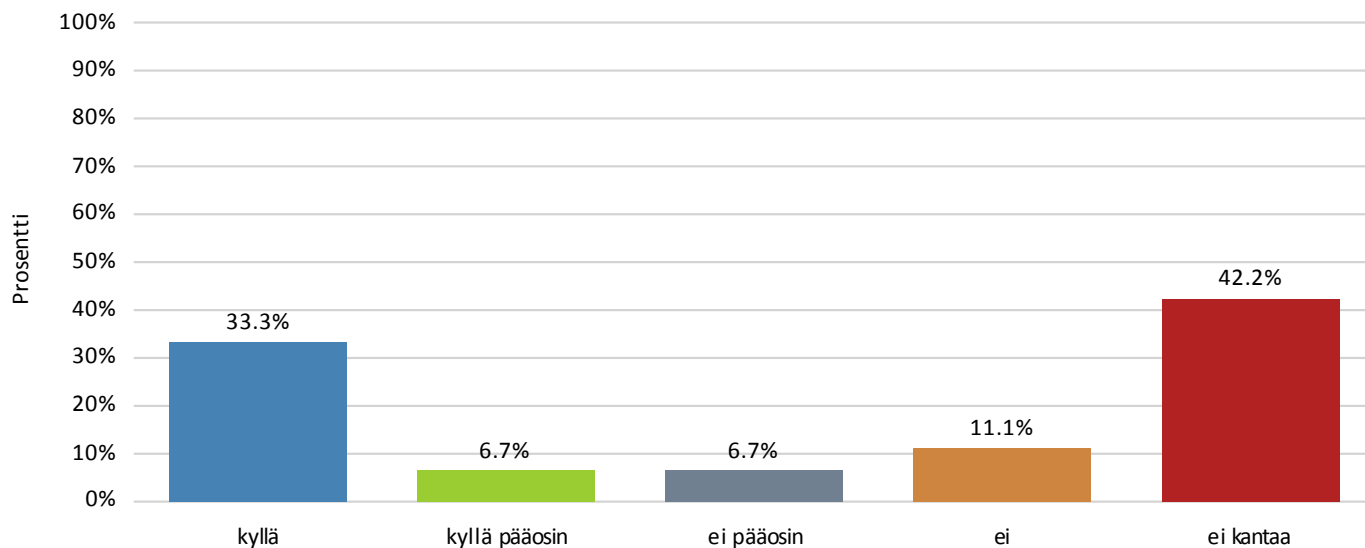
Menettely on kuvattu hyvin. Mutta kuten yllä olemme todenneet, katsomme, että Kilpailu- ja kuluttajavirasto olisi syytä kytkeä lain noudattamisen valvontaan.

@akavanerityisalat.fi:

Epäselväksi jää, miten palvelut käytännössä toteutuvat eri maakunnissa eri puolella Suomea 1.1.2019-31.12.2023.

@sak.fi:

Luonnoksen mukaan maakuntien tulee vuoden 2020 aikana selvittää, onko maakunnassa kasvupalvelujen tuotannon osalta markkinapuutetilanteita. Markkinapuutetilanteessa maakunnan omat kasvupalveluja tuottavat yhtiöt tulee perustaa vuoden 2021 loppuun mennessä. SAK ihmettelee, mitä käy työttömille maakuntamalliin siirtymisen ensimmäisten vuosien ajan. Onko heidän tarkoitus odotella markkinapuutetilanteen testausta ja mahdollista maakunnan yhtiön perustamista ilman palveluita?

56. Onko uudistuksessa otettu riittävästi huomioon henkilöstön asema?

Nimi	Prosentti
kyllä	33,3%
kyllä pääosin	6,7%
ei pääosin	6,7%
ei	11,1%
ei kantaa	42,2%
N	45

57. Mahdollinen sanallinen perustelu

@gmail.com:

Henkilöstöä ei ole kuultu valmistelun yhteydessä. Katso yllä oleva alempi teksti.

@kuntaliitto.fi:

Lakiluonnoksen pykälässä 44 viitataan ainoastaan KEHA:n, ELY-keskusten ja TE-toimistojen henkilökunnan asemaan ja siirtymiseen. Maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohtaan sisältyy myös nykyisten maakuntien liittojen tehtävät. Kuntien ja kuntayhtymien henkilöstön asemasta on säädetty maakuntalakiesityksessä ja tältä osin tulee aluekehittämisen ja kasvupalvelulain pykälässä 44 olla viittaus maakuntalain em. henkilöstön asemaa ja siirtymistä koskeviin pykäliin.

Lakiesityksen mukaan maakunta on yhtiönsä kautta palvelun viimesijainen tuottaja, mikä tarkoittaa, että maakunnan yhtiön on tuotettava palvelua silloin, kun vastaavaa palvelutarjontaa ei markkinoilta ole saatavissa. Esitys velvoittaa maakuntaa seuraamaan markkinoita ja reagoimaan mahdollisen markkinapuutteen ilmenemiseen tai sen poistumiseen. Muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laajuuteen ja henkilökunnan tarpeeseen. Volyymin muutokset voivat heijastua siis tarpeina sopeuttaa henkilöstön määrään. Odotettavissa olevat sopeutukset voivat heijastua maakunnan yhtiön kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa. Esityksessä ei ole arvioitu tuotantovolyymin toistuvasta sopeutuksesta mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan.

@sttk.fi:

Suunnitelmana on, että siirtyvien tehtävien tarkat henkilötyövuodet on selvitettävä ennen 31.12.2018. Maakuntien palvelujen yhtiöittämisspakon takaraja on 2020. Käytännössä julkisten palvelujen yhtiöittäminen ja yksityistäminen voi viedä jopa 10 vuotta. Nykyisille palveluja hoitaville julkisten palvelujen tuotannon yhtiöittäminen ja yksityistäminen merkitsee pitkää epävarmuuden aikaa työnantajan, palvelupaikan ja tehtävien mahdollisesti muuttuessa lyhyin väliajoin, ja työttömyyden ollessa monelle tosiasiallinen uhka.

Henkilöstö tarvitsee jäsentynyttä tietoa uudistuksesta. Ajantasaista informaatiota pitäisi antaa mm. uudistuksen vaikutuksista palvelujen käytännön organisoitumiseen ja työntekoon, työsuhteissa tapahtuvissa muutoksista, asiakkaiden valinnan vapaudesta käytännössä, palvelujen tasavertaisuuden turvaamisesta, palvelujen laadun seurannasta ja valvonnasta, miten uudistuksen kustannukset rahoitetaan ja paljonko kustannuksia tulee, sekä julkisten palvelujen yhtiöittämis- ja yksityistämiskäytännöistä.

Henkilöstön siirtoja ja sijoittumista on seurattava systemaattisesti, jotta ei pääse syntymään yksilöille kohtuuttomia tilanteita. Henkilöstön asemaan tulevat muutokset on suunniteltava mahdollisimman ajoissa ja pitkällä tähtäimellä yhdessä henkilöstön edustajien kanssa ja yhteistoimintalain määräyksiä noudattaen. Vastaanottavan ja luovuttavan organisaation muutosjohtamisen kyvyt sekä johtamis- ja esimiesosaaminen on varmistettava.

@jhl.fi:

Esityksessä on ansiokkaasti kuvattu henkilöstön epäselväksi ja lohduttomaksi muodostuva kohtalo uudistuksessa. Liikkeenluovutukseksi katsominen päättyy esityksen mukaan vuoden 2020 lopussa, vaikka kasvupalveluiden muutoksen johdosta tehtävien organisaatiojärjestelyjen takaraja on 2023 lopussa. Liikkeenluovutukseksi olisi katsottava kaikki vuoden 2023 loppuun mennessä toteutettavat henkilöstöjärjestelyt ja laajennettava koskemaan se myös luovuttamista maakunnista yrityksiin. Myös eläketurva heikkenee mahdollisissa siirroissa yrityksiin. katso myös vastaus kohdassa 13.

@hpl.fi:

Ehdotettua menettelyä, jonka mukaan henkilöstön siirtymistä pidetään liikkeen luovutuksena, voidaan pitää tarkoituksenmukaisena. Liikkeen luovutusta koskevien periaatteiden soveltaminen johtaa siihen, että henkilöstön asema turvataan siten, että henkilöstö siirtyy ns. vanhoina työntekijöinä entisiin työsuhteen ehdoin, mutta uuden työnantajan mahdollisuuksia tehdä tarvittavia henkilöstöjärjestelyitä henkilöstön siirtymisen jälkeen ei kuitenkaan keinotekoisesti rajoiteta.

@juko.fi:

Esitys ei ota riittävästi huomioon nykyisen henkilöstön asemaa. Esityksessä on juridis-muodollisesti kuvattu henkilöstön siirtyminen ns. liikkeenluovutusperiaatteella. Liikkeenluovutus ei kuitenkaan takaa yhtä työehtosopimuskautta pitemmälle palkkaa eikä muita palvelussuhteen ehtoja. Henkilöstövaikutukset tulee arvioida siitä näkökulmasta, miten palveluiden yhtiöittäminen vaikuttaa henkilöstön työehtoihin, työolosuhteisiin, työhyvinvointii, eläkkeisiin jne. Henkilöstön riittävyyteen ja osaamisen varmistamiseen on varauduttava ennalta.

Henkilöstöllä on suuri epävarmuus siitä, missä määrin nykyisen henkilöstön työpanosta tullaan käyttämään ylipäättään tulevaisuudessa ja seuraako työnantajan vaihtumista lähitulevaisuudessa mittavat henkilöstövähennykset. Esityksessä mainittu lisäeläketurva on sidoksissa myös ainoastaan siihen, että henkilöstö jatkaa Kevan jäsenyhteisön palveluksessa. Henkilöstön näkökulmasta siirtyminen merkitsee isoja riskejä, joissa työnantaja tekee ratkaisut. Henkilöstön palvelusuhdeturva ei ole tässä muutoksessa riittävällä tasolla. Tässä tulisi ottaa huomioon myös Uudellamaalla työskentelevä henkilöstö yhdenvertaisesti tätä koskevassa erillislaissa.

Keskeistä olisi tarkastella, mitä siirtymävaihe tulee merkitsemään henkilöstölle ja mitä toisaalta organisaatioissa tehtävälle työlle ja palveluille. Mikäli henkilöstön määrä ja osaaminen eivät vastaa asiakkaiden tarpeisiin, on riski, että palvelun lainmukaisuus ei toteudu. Merkittävä riski on myös se, että henkilöstökysymyksistä ja –ratkaisusta johtuva epävarmuus tulee heijastumaan kielteisesti itse perustyöhön. Tästä seuraa, että palvelutason laskua ja puutteita kehittämistyössä. Jos lakiehdotuksella, tulevilla työehtosopimuksilla ja työnantajapolitiikkaa ohjaamalla sekä henkilöstöä aidosti osallistamalla onnistutaan vähentämään henkilöstöön liittyviä epävarmuustekijöitä ja vahvistamaan henkilöstön oikeudenmukaista kohtelua, henkilöstön muutosvalmiudet ja organisaatioiden onnistumismahdollisuudet uusissa tehtävissä ovat verrattomasti paremmat.

@ek.fi:

Ehdotettua menettelyä, jonka mukaan henkilöstön siirtymistä pidetään liikkeen luovutuksena, voidaan pitää tarkoituksenmukaisena. Liikkeen luovutusta koskevien periaatteiden soveltaminen johtaa siihen, että henkilöstön asema turvataan siten, että henkilöstö siirtyy ns. vanhoina työntekijöinä entisiin työsuhteen ehdoin, mutta uuden työnantajan mahdollisuuksia tehdä tarvittavia henkilöstöjärjestelyitä henkilöstön siirtymisen jälkeen ei kuitenkaan keinotekoisesti rajoiteta.

@yrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu luomalla 3 vuoden sopimuksentekomahdollisuus suoraan lain nojalla. Vaikka säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, on vaikea nähdä mitä muutakaan 3 vuoden palvelusopimukset olisivat luonteeltaan. Ymmärtääksemme kyseessä on selkeästi hankintalain soveltamisalaan osuva palveluhankintatilanne.

@yrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu luomalla 3 vuoden sopimuksentekomahdollisuus suoraan lain nojalla. Vaikka säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, on vaikea nähdä mitä muutakaan 3 vuoden palvelusopimukset olisivat luonteeltaan. Ymmärtääksemme kyseessä on selkeästi hankintalain soveltamisalaan osuva palveluhankintatilanne.

@yrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu luomalla 3 vuoden sopimuksentekomahdollisuus suoraan lain nojalla. Vaikka säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, on vaikea nähdä mitä muutakaan 3 vuoden palvelusopimukset olisivat luonteeltaan. Ymmärtääksemme kyseessä on selkeästi hankintalain soveltamisalaan osuva palveluhankintatilanne.

@psyli.fi:

Viittaamme JUKOn lausuntoon

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu luomalla 3 vuoden sopimuksentekomahdollisuus suoraan lain nojalla. Vaikka säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, on vaikea nähdä mitä muutakaan 3 vuoden palvelusopimukset olisivat luonteeltaan. Ymmärtääksemme kyseessä on selkeästi hankintalain soveltamisalaan osuva palveluhankintatilanne.

@yrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu. Vaikka säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, on vaikea nähdä mitä muutakaan kolmen vuoden palvelusopimukset olisivat luonteeltaan.

@yrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu luomalla 3 vuoden sopimuksentekomahdollisuus suoraan lain nojalla. Vaikka säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, on vaikea nähdä mitä muutakaan 3 vuoden palvelusopimukset olisivat luonteeltaan. Ymmärtääksemme kyseessä on selkeästi hankintalain soveltamisalaan osuva palveluhankintatilanne.

@yrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu luomalla 3 vuoden sopimuksentekomahdollisuus suoraan lain nojalla. Vaikka säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, on vaikea nähdä mitä muutakaan 3 vuoden palvelusopimukset olisivat luonteeltaan. Ymmärtääksemme kyseessä on selkeästi hankintalain soveltamisalaan osuva palveluhankintatilanne,

@yrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu.

@yrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu luomalla 3 vuoden sopimuksentekomahdollisuus suoraan lain nojalla. Vaikka säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, on vaikea nähdä mitä muutakaan 3 vuoden palvelusopimukset olisivat luonteeltaan. Ymmärtääksemme kyseessä on selkeästi hankintalain soveltamisalaan osuva palveluhankintatilanne.

@yrittajat.fi:

Säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, mutta 3 vuoden palvelusopimukset olisivat käytännössä yksinoikeuksia.

@yrittajat.fi:

Henkilöstön asemaa on jopa ylikorostettu luomalla 3 vuoden sopimuksentekomahdollisuus suoraan lain nojalla. Vaikka säännöksessä todetaan, etteivät sopimukset voi tuottaa yksinoikeuksia, on vaikea nähdä mitä muutakaan 3 vuoden palvelusopimukset olisivat luonteeltaan. Ymmärtääksemme kyseessä on selkeästi hankintalain soveltamisalaan osuva palveluhankintatilanne.

@akavanerityisalat.fi:

Esitys ei ota riittävästi huomioon nykyisen henkilöstön asemaa. Esityksessä on juridis-muodollisesti kuvattu henkilöstön siirtyminen ns. liikkeenluovutusperiaatteella. Liikkeenluovutus ei kuitenkaan takaa yhtä työehtosopimuskautta pitemmälle palkkaa eikä palvelussuhteen ehtoja.

Suurin epävarmuus henkilöstöllä on siitä, missä määrin nykyisen henkilöstön työpanosta tullaan käyttämään ylipäättään tulevaisuudessa ja seuraako työnantajan vaihtumista lähitulevaisuudessa mittavat henkilöstövähennykset. Esityksessä mainittu lisäeläketurva on sidoksissa myös ainoastaan siihen, että henkilöstö jatkaa Kevan jäsenyhteisön palveluksessa. Henkilöstön näkökulmasta siirtyminen merkitsee isoja riskejä, joissa työnantaja tekee ratkaisut. Henkilöstön palvelusuhdeturva ei ole tässä muutoksessa riittävällä tasolla. Tässä tulisi ottaa huomioon myös Uudellamaalla työskentelevä henkilöstö yhdenvertaisesti tätä koskevassa erillislaissa.

Epäselväksi jää, miten varmistetaan kunta- ja maakuntakokeiluihin siirtyvien osalta henkilöstön asemaa turvaavien 44 §:n ja 45 §:n (lisäeläke) noudattaminen.

Keskeistä olisi tarkastella, mitä siirtymävaihe tulee merkitsemään henkilöstölle ja mitä toisaalta organisaatioissa tehtävälle työlle ja palveluille. Merkittävä riski on, että henkilöstökysymyksistä ja –ratkaisuista johtuva epävarmuus tulee heijastumaan kielteisesti itse perustyoöhön. Tästä seuraa, että palvelutason laskua ja puutteita kehittämistyössä.

Jos lakiehdotuksella, tulevilla työehtosopimuksilla ja työnantajapolitiikkaa ohjaamalla sekä henkilöstöä aidosti osallistamalla onnistutaan vähentämään henkilöstöön liittyviä epävarmuustekijöitä ja vahvistamaan henkilöstön oikeudenmukaista kohtelua, henkilöstön muutosvalmiudet ja organisaatioiden onnistumismahdollisuudet uusissa tehtävissä ovat verrattomasti paremmat.

@nkl.fi:

-

@yrittajat.fi:

Jopa liiankin hyvin. Kolmen vuoden sopimuksentekomahdollisuus voi aiheuttaa kilpailunvääristymää.

@yrittajanaiset.fi:

Liian pitkiä siirtymäaikoja ei saisi olla. Yrityspalveluiden ja yrityksen kehittämisen osaaminen avainasemaan. Neuvontatyötä tekevien on oltava rautaisia asiantuntijoita ja ihmistuntijoita.

@akava.fi:

Henkilöstön asiantuntemus ja osaaminen on hyödynnettävä valmistelu- ja siirtymävaiheissa. TE-toimistoissa työskentelee nykyään suuri määrä ammattitaitoista ja osaavaa henkilökuntaa. Uudistuksessa on vaarana, että tämä osaaminen ainakin osittain tai väliaikaisesti menetetään.

nytkis.fi

Sukupuolivaikutukset on kuvattu liian suppeasti ja jätetty mainitsematta kokonaan henkilöstövaikutuksia arvioivasta luvusta.

@pardia.fi:

Siirtyvien tehtävien tarkat henkilötyövuodet on selvitettävä ennen 31.12.2018. Maakuntien palvelujen yhtiöittämispakon takaraja on 2020. Käytännössä julkisten palvelujen yhtiöittäminen ja yksityistäminen voi viedä jopa 10 vuotta.

Nykyisille palveluja tuottaville viranomaisille ja niiden henkilöstölle julkisten palvelujen tuotannon yhtiöittäminen ja yksityistäminen merkitsee pitkää epävarmuuden aikaa työnantajan, palvelupaikan ja tehtävien mahdollisesti muuttuessa lyhyin väliajoin, ja työttömyyden ollessa monelle tosiasiallinen uhka.

Henkilöstöä koskevien siirtymäsäännösten - kuten liikkeenluovutuksen periaate ja lisäeläketurva - ajallista ulottuvuutta on tarpeen pidentää.

Henkilöstö tarvitsee jäsentynyttä tietoa uudistuksesta ja se on otettava mukaan kaikkeen valmisteluun jo tulevien maakuntien väliaikaishallinnon aikana. Yhteistoimintamenettelyistä ei ole säädetty valtiolta siirtyvän henkilöstön osalta mitään.

58. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 7

@kuntaliitto.fi:

Siirtymäsäännöksissä markkinapuutteen toteamiseen ja tuottamisjärjestelmän käyttöönottoon on asetettu varsin tiukat takarajat tilanteessa, jossa rakennetaan uusia palvelukokonaisuuksia, joille ei ole ollut aikaisempaa kysyntää. Aikaisemmin tässä lausunnossa Kuntaliitto on esittänyt vaikeasti työllistyville tarjottavien palvelujen jättämistä yhtiöittämisen ulkopuolelle, jolloin markkinapuutteen arviointi ei tätä kohderyhmää koske.

@yrittajat.fi:

Katsomme 2 + 3 vuoden siirtymäajan selvästi liian pitkäksi. Ymmärrämme, että markkinoiden synnyttäminen on aikaa vievä prosessi. Luonnoksessa ollaan kuitenkin säätämässä osin merkittävistä pidempää siirtymäaikaa kuin sote-uudistukselle, mikä tuntuu hyvin epäloogiselta. Viittaamme myös siihen aiemmin useasti mainittuun seikkaan, että jo tällä hetkellä on olemassa varsin laajaa yksityistä palvelutarjontaa. Uskoaksemme yksityiset palvelutarjoajat voivat vastata lisääntyvään kysyntään ja/tai ulkoistettavien palveluiden parissa työskentelevä henkilöstö voi reagoida muutokseen yrittäjyyden keinoin vailla erityisiä suoja-aikojakin.

@yrittajat.fi:

Katsomme 2 + 3 vuoden siirtymäaika on liian pitkä.

Ymmärrämme, että markkinoiden synnyttäminen on aikaa vievä prosessi. Luonnoksessa ollaan kuitenkin säätämässä osin merkittävistä pidempää siirtymäaikaa kuin sote-uudistukselle, mikä tuntuu hyvin epäloogiselta. Viittaamme myös siihen aiemmin useasti mainittuun seikkaan, että jo tällä hetkellä on olemassa varsin laajaa yksityistä palvelutarjontaa. Uskoaksemme yksityiset palvelutarjoajat voivat vastata lisääntyvään kysyntään ja/tai ulkoistettavien palveluiden parissa työskentelevä henkilöstö voi reagoida muutokseen yrittäjyyden keinoin vailla erityisiä suoja-aikojakin.

@yrittajat.fi:

Katsomme 2 + 3 vuoden siirtymäajan selvästi liian pitkäksi. Palvelujen tuotteistamiseen ja valmistelutyöhön riittää maksimillaan 2 vuoden siirtymäaika.

@pirkanmaanyrittajat.fi:

Ehdotamme siirtymäajaksi 1-2 vuotta Tehdyn selvityksen perusteella markkinapuutteita ei juurikaan ole. Jos kysyntää on, markkinat ratkaisevat varsin nopeasti havaitut markkinapuutteet.

@chamber.fi:

Keskuskauppakamari pitää siirtymäaikaa kasvupalvelujen monituottajamalliin liian pitkänä.

@yrittajat.fi:

2 + 3 vuoden siirtymäaika on liian pitkä! Markkinoiden synnyttäminen voi viedä aikaa, mutta silti ollaan säätämässä osin pidempää siirtymäaikaa kuin sote-uudistukselle, mikä tuntuu hyvin epäloogiselta. Jo tällä hetkellä on olemassa varsin laajaa yksityistä palvelutarjontaa, jotka voivat vastata lisääntyvään kysyntään ja/tai ulkoistettavien palveluiden parissa työskentelevä henkilöstö voi reagoida muutokseen yrittäjyyden keinoin vailla erityisiä suoja-aikojakin.

@yrittajat.fi:

Katsomme 2 + 3 vuoden siirtymäajan selvästi liian pitkäksi. Ymmärrämme, että markkinoiden synnyttäminen on aikaa vievä prosessi. Luonnoksessa ollaan kuitenkin säätämässä osin merkittävistä pidempää siirtymäaikaa kuin sote-uudistukselle, mikä tuntuu hyvin epäloogiselta. Viittaamme myös siihen aiemmin useasti mainittuun seikkaan, että jo tällä hetkellä on olemassa varsin laajaa yksityistä palvelutarjontaa. Uskoaksemme yksityiset palvelutarjoajat voivat vastata lisääntyvään kysyntään ja/tai ulkoistettavien palveluiden parissa työskentelevä henkilöstö voi reagoida muutokseen yrittäjyyden keinoin vailla erityisiä suoja-aikojakin. Näillä perusteilla pidämme korkeintaan 2 vuoden siirtymäaikaa perusteltuna.

@yrittajat.fi:

Katsomme 2 + 3 vuoden siirtymäajan selvästi liian pitkäksi. Ymmärrämme, että markkinoiden kehittyminen on aikaa vievä prosessi. Luonnoksessa ollaan kuitenkin säätämässä osin merkittävistä pidempää siirtymäaikaa kuin sote-uudistukselle, mikä tuntuu hyvin epäloogiselta. Viittaamme myös siihen aiemmin useasti mainittuun seikkaan, että jo tällä hetkellä on olemassa varsin laajaa yksityistä palvelutarjontaa. Uskoaksemme yksityiset palvelutarjoajat voivat vastata lisääntyvään kysyntään ja/tai ulkoistettavien palveluiden parissa työskentelevä henkilöstö voi reagoida muutokseen yrittäjyyden keinoin vailla erityisiä suoja-aikojakin.

@yrittajat.fi:

Markkinoiden synnyttäminen voi viedä aikaa, mutta luonnoksessa ollaan kuitenkin säätämässä osin pidempää siirtymäaikaa kuin sote-uudistukselle, mikä tuntuu hyvin epäloogiselta. Jo tällä hetkellä on olemassa varsin laajaa yksityistä palvelutarjontaa. Uskoaksemme yksityiset palvelutarjoajat voivat vastata lisääntyvään kysyntään ja/tai ulkoistettavien palveluiden parissa työskentelevä henkilöstö voi reagoida muutokseen yrittäjyyden keinoin vailla erityisiä suoja-aikojakin.

@yrittajat.fi:

Katsomme 2 + 3 vuoden siirtymäajan selvästi liian pitkäksi. Ymmärrämme, että markkinoiden synnyttäminen on aikaa vievä prosessi. Luonnoksessa ollaan kuitenkin säätämässä osin merkittävistä pidempää siirtymäaikaa kuin sote-uudistukselle, mikä tuntuu hyvin epäloogiselta. Viittaamme myös siihen aiemmin useasti mainittuun seikkaan, että jo tällä hetkellä on olemassa varsin laajaa yksityistä palvelutarjontaa. Uskoaksemme yksityiset palvelutarjoajat voivat vastata lisääntyvään kysyntään ja/tai ulkoistettavien palveluiden parissa työskentelevä henkilöstö voi reagoida muutokseen yrittäjyyden keinoin ilman erityisiä suoja-aikojakin.

@yrittajat.fi:

Emme näe perusteita ehdotetun pituiselle 2 + 3 vuoden siirtymäajalle. Siirtymäaika olisi myös merkittävästi pidempi kuin sote-uudistuksessa, mille emme myöskään näe perusteita. Kasvupalvelumarkkinoilla on jo nykyisin merkittävä määrä palveluntarjoajia ja siirtymäajan tulisi olla selvästi lyhyempi.

@yrittajat.fi:

Katsomme 2 + 3 vuoden siirtymäajan selvästi liian pitkäksi. Ymmärrämme, että markkinoiden synnyttäminen on aikaa vievä prosessi. Luonnoksessa ollaan kuitenkin säätämässä osin merkittävistä pidempää siirtymäaikaa kuin sote-uudistukselle, mikä tuntuu hyvin epäloogiselta. Viittaamme myös siihen aiemmin useasti mainittuun seikkaan, että jo tällä hetkellä on olemassa varsin laajaa yksityistä palvelutarjontaa. Uskoaksemme yksityiset palvelutarjoajat voivat vastata lisääntyvään kysyntään ja/tai ulkoistettavien palveluiden parissa työskentelevä henkilöstö voi reagoida muutokseen yrittäjyyden keinoin vailla erityisiä suoja-aikojakin.

@yrittajat.fi:

Siirtymäaikoja tulee lyhentää toimivien markkinoiden synnyttämiseksi.

@akava.fi:

Siirtymävaiheessa ja sitä edeltävässä valmisteluvaiheessa on varmistettava, että palveluiden saatavuus ei väliaikaisesti heikkene minkään asiakasryhmien osalta. Palveluiden laatuun on kiinnitettävä huomiota kaikissa vaiheissa.

Lakiluonnoksen 45 §:ssä on säännös lisäeläketurvasta. Sen 1 momentin mukaan maakuntakonserniin kuuluvan tai maakunnan määräysvallassa olevan 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä perustetun yhteisön on huolehdittava julkisten alojen eläkelain voimaanpanolain tasoisen lisäeläkeosuuden säilymisestä henkilöillä, jotka siirtyvät niiden palvelukseen maakuntauudistuksesta johtuvan järjestelyn johdosta Kevan jäsenyhteisön palveluksesta. Säännöksen mukaan maakuntakonsernin yhtiöiden olisi turvattava lisäeläketurvan tasoiset etuudet Kevan jäsenyhteisöistä eli kunnista ja kuntayhtymistä sekä niiden yhtiöistä siirtyville. Kiinnitämme huomiota siihen, että maakuntakonsernin yhteisöille tulisi säätää velvollisuus turvata valtiolta siirtyvälle henkilöstölle lisäeläke-etuuksien tasoisten etuuksien säilyminen.

Maakunnat ovat lakisääteisesti Kevan jäsenyhteisöjä ja maakuntien palvelukseen valtiolta siirtyvällä henkilöstöllä lisäeläketurva pitäisi säilyä 45 §:n 2 momentin perusteella. Myös Kevassa jäsenyhteisönä olevien yhtiöiden henkilöstön lisäeläke-etuudet säilyvät. Mainittu ongelma konkretisoituu, jos maakuntakonsernin yhtiö hoitaisi eläkevakuuttamisensa TyEL-yhtiössä.

59. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 7

@kuntaliitto.fi:

Pykälä 41: vireillä olevia asioita koskevat siirtymäsäännökset: pykälän kolmanteen momenttiin lisättävä Keski-Pohjanmaan maakunta, jonne myös siirtyy tehtäviä Keski-Suomen ELY-keskuksesta.

@jhl.fi:

44§ 1. momenttiin lisättävä luovutukset yrityksiin ja 2. momentin määräaika muutettava 31 päivään joulukuuta 2023.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävien siirtymäaikojen tulee olla merkittävästi lyhyempiä kuin lakiluonnoksessa esitetään.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävien siirtymäaikojen tulee olla merkittävästi lyhyempiä kuin lakiluonnoksessa esitetään.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävien siirtymäaikojen tulee olla merkittävästi lyhyempiä kuin lakiluonnoksessa esitetään.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävien siirtymäaikojen tulee olla merkittävästi lyhyempiä kuin lakiluonnoksessa esitetään.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävien siirtymäaikojen tulee olla merkittävästi lyhyempiä kuin lakiluonnoksessa esitetään. Siirtymäajan kokonaiskesto tulee rajata 2 vuoteen.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävien siirtymäaikojen tulee olla merkittävästi lyhyempiä kuin lakiluonnoksessa esitetään.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävien siirtymäaikojen tulee olla merkittävästi lyhyempiä kuin lakiluonnoksessa esitetään.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävien siirtymäaikojen tulee olla merkittävästi lyhyempiä kuin lakiluonnoksessa esitetään.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävät siirtymäajat ovat tarpeettoman pitkiä.

@chamber.fi:

Kauppakamari pitää siirtymäaikaa kasvupalvelujen monituottajamalliin liian pitkänä.

@yrittajat.fi:

Laissa säädettävien siirtymäaikojen tulee olla merkittävästi lyhyempiä kuin lakiluonnoksessa esitetään.

@sak.fi:

Lakiluonnoksen 45 §:ssä on säännös lisäeläketurvasta. Sen 1 momentin mukaan maakuntakonserniin kuuluvan tai maakunnan määräysvallassa olevan 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä perustetun yhteisön on huolehdittava julkisten alojen eläkelain voimaantulon tasoisen lisäeläkeosuuden säilymisestä henkilöillä, jotka siirtyvät niiden palvelukseen maakuntauudistuksesta johtuvan järjestelyn johdosta Kevan jäsenyhteisön palveluksesta. Säännöksen mukaan maakuntakonsernin yhtiöiden olisi turvattava lisäeläketurvan tasoiset etuudet Kevan jäsenyhteisöistä eli kunnista ja kuntayhtymistä sekä niiden yhtiöistä siirtyville.

Maakuntakonsernin yhteisöille tulisi säätää velvollisuus turvata valtiolta siirtyvälle henkilöstölle lisäeläke-etuuksien tasoisten etuuksien säilyminen.

Maakunnat ovat lakisääteisesti Kevan jäsenyhteisöjä ja maakuntien palvelukseen valtiolta siirtyvällä henkilöstöllä lisäeläketurva tulisi säilyä 45 §:n 2 momentin perusteella. Myös Kevassa jäsenyhteisönä olevien yhtiöiden henkilöstön lisäeläke-etuudet säilyvät. Mainittu ongelma konkretisoituu, jos maakuntakonsernin yhtiö hoitaisi eläkevakuuttamisensa TyEL-yhtiössä.

Edellä mainitussa momentissa täytyisi mainita myös maakunnat. Henkilöstö siirtyy valtiolta maakuntiin, mutta luonnoksen 2 momentti kattaa vain yhteisöt. Myös näiden henkilöiden kohdalla tulisi säätää yhdenjaksoisuuden toteutumisesta, jos työ jatkuu uudistuksen jälkeen Kevan jäsenyhteisön palveluksessa.

60. Vapaamuotoiset huomiot 2. lakiehdotukseen

@kuntaliitto.fi:

Lausuntopyynnössä on pyydetty erityisesti kiinnittämään huomiota yhtymäkokousta koskevaan 10 §:ään. Tulisiko jäsenkunnan äänivaltaa jättää rajoittamatta vai rajoittaa esitetyllä tavalla tai muulla tavalla?

10 § Yhtymäkokous

Laissa puututaan kuntayhtymän hallintomalliin ja määrätään esim. että ylintä päätösvaltaa käyttää yhtymäkokous eikä esim. yhtymävaltuusto. Lisäksi kantaa otetaan äänivallan jakautumiseen.

Edellä perustuslainmukaisuudesta kommentoituun viitaten Kuntaliitto katsoo, ettei laissa tule eikä ole tarpeen säätää kuntayhtymän hallinnosta. Kuntayhtymän hallintoon tulee voida soveltaa kuntalain 8 luvun säädöksiä. Esimerkiksi pääkaupunkiseudun jätehuolto- ja liikennekuntayhtymistä säädettäessä päädyttiin jättämään kunnille itselle päätösvalta hallinnostaan.

Lausuntopyynnössä on pyydetty erityisesti kiinnittämään huomiota muutoksenhakua koskevaan 11 §:ään, jossa kuntalain mukainen muutoksenhakumalli on laajennettu koskemaan kuntayhtymän jäsenkunnan asukkaita, kun kuntayhtymän päätös koskee kasvupalvelun järjestämistä:

11 § Muutoksenhaku

11 §:ssä on annettu muutoksenhakuoikeus ainoastaan ei-jäsenkunnan asukkaalle, mutta nimenomaan ei itse kunnalle. Periaatteessa kunnallekin tulee säätää valitusoikeus. Lisäksi muutoksenhakuoikeus tulisi olla myös maakunnan yrityksillä lain soveltamisalaan kuuluvia kasvupalveluita koskevissa asioissa. Muutoksenhakuoikeus tulisi olla linjassa kuntalain mukaisen kuntayhtymäjärjestelyn kanssa.

Muotoiluehdotus: 11 § Muutoksenhakuoikeus

Kuntayhtymän päätökseen, joka koskee alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista annetun lain tarkoittaman kasvupalvelun järjestämistä, on kuntalain (410/2015) 16 luvussa säädetty muutoksenhakuoikeus myös muulla maakunnan kunnalla kuin kuntayhtymän jäsenkunnalla sekä edellä mainitun kunnan jäsenellä.

Perustelu: Ensisijaisesti Kuntaliitto katsoo, että esitetty konstruktio, jossa neljän pääkaupunkiseudun kunnan muodostama kuntayhtymä hoitaisi kasvupalvelut Uudenmaan maakunnan alueella myös sellaisten maakunnan kuntien puolesta, jotka eivät olisi kuntayhtymän jäseniä, ei ole kuntien itsehallinnon kannalta hyväksyttävä. Jos tällaiseen järjestelyyn kuitenkin mennään, tulee muun maakunnan kunnan ja sen jäsenen muutoksenhakuoikeuteen soveltaa vastaavia säännöksiä kuin kuntayhtymän jäsenkunnan muutoksenhakuoikeuteen. Muutoksenhakuoikeus tulee siis olla paitsi muulla kunnalla kuin kuntayhtymän jäsenkunnalla myös tämän kunnan kuntalain 7 §:n mukaisella jäsenellä. Kunnan jäsen kattaa kunnan asukkaan, kunnassa kotipaikan omaavan yhteisön ja säätiön sekä sen, joka omistaa tai hallitsee kunnassa sijaitsevaa kiinteää omaisuutta.

@sttk.fi:

Ongelmana Uudenmaan erilaisessa kohtelussa on, että Suomessa on uudistuksen jälkeen voimassa kaksi toisistaan poikkeavaa maakunnan hallintomallia, joka sekavoittaa seuranta- ja valvontaa, sekä vaikeuttaa kokonaiskuvan saamista Suomen kasvupalvelujärjestelmästä.

Vaarana on, että maakunnan kokonaisuuden kehittäminen heikkenee. Erityisesti laita-alueet voivat jäädä kehitystoiminnan ulkopuolelle kun kasvupalvelut keskittyvät ytimeen. Laita-alueiden palveluiden kehittäminen ja laatu olisi turvattava. On myös varmistettava, että yhteinen tahtotila palveluiden kehittämisestä löytyy maakunnan ja pääkaupunkiseudun välillä, tähän mennessä kokemukset ovat olleet päinvastaisia.

@jhl.fi:

Saman maakunnan sisälle muodostuisi kaksi erilaista toimintamallia. Tämä tekee toiminnan ongelmalliseksi ja asiakkaan kannalta sekavaksi. Alueiden kehittämistehtävien ja kasvupalveluiden järjestäminen eriytyy.

@hpl.fi:

Lakiehdotuksessa kasvupalvelutehtävien järjestäminen olisi Uudellamaalla Espoon, Helsingin, Kauniaisten ja Vantaan kaupunkien (pääkaupunkiseudun kunnat) perustaman kuntayhtymän vastuulla.

HPL:n näkemyksen mukaan Uudenmaan erillisratkaisulle ei ole esitetty relevantteja perusteita, vaan kyse on lähinnä poliittisesta päätöksestä. Lakiehdotus kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa ei sisällä perusteluja erillisratkaisulle. Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluita koskevassa lakiehdotuksessa Uudenmaan erillisratkaisua on perusteltu vain yleisellä tasolla lähinnä talouden ja työmarkkinoiden tunnusluvuilla sekä maahanmuuttajien määrällä.

Uudenmaan maakunnan kasvupalvelut tulisivin järjestää asianmukaisten perustelujen puuttuessa samalla tavoin kuin muidenkin maakuntien kasvupalvelut. HPL ei siten kannata pääkaupunkiseudun erillisratkaisua kasvupalveluiden järjestämisestä.

HPL perustelee erillisratkaisua koskevan lakiesityksen hylkäämistä muun muassa sillä, ettei Uudenmaan maakunnan markkinaa tule pilkkoa pienemmäksi eikä byrokratiaa ja sekaannusta tule lisätä. Maakuntien keskinäisen tasavertaisuuden vuoksi millekään maakunnalle ei myöskään tulisi myöntää erillisasemaa. Lisäksi lakiesityksessä on tiettyjä kilpailuneutraliteetin vaarantavia säännöksiä, jotka ovat selvästi ristiriidassa kasvupalvelulain periaatteiden kanssa ja jotka ainakin olisi lakiesityksessä muutettava.

Uudenmaan maakunnan markkinaa ei tule pilkkoa pienemmäksi.

Palveluntuottajien näkökulmasta Uusimaa on yksi suuri työssäkäyntialue eikä sitä tule pilkkoa pienemmiksi alueiksi. Jo nyt maakuntia on Suomen väkilukuun nähden liikaa (väkiluku verrattavissa yhteen isohkoon eurooppalaiseen kaupunkiin) ja alueiden pilkkominen edelleen on työllistämisen ja siihen liittyvän palveluntuottamisen näkökulmasta ongelmallista. Jos Uusimaa pilkotaan pienempiin osiin, palveluiden tuottamisen ja kehittämisen kannalta suurin ja mielenkiintoisin alue häviää.

Kasvupalveluihin jatkossa käytettävissä olevat varat ei todennäköisesti lisäännä ja palvelut pitäisi tuottaa entistä kustannustehokkaammin. Kasvupalvelulakiluonnoksessa peräänkuulutetaan säästöjä, joita voitaisiin saada aikaan sillä, että palveluntuottajat keksisivät uusia innovaatioita ja uusia tapoja hoitaa asiat kustannustehokkaammin. HPL:n näkemyksen mukaan Uusimaa kokonaisuudessaan voisi olla kokonsa ja asukasmääränsä puolesta sellainen alue, jossa voitaisiin saada skaalaetuja ja jossa palveluinnovaatioita voisi syntyä. Myös digitaalisten palveluiden kehittäminen olisi skaalaetujen ansiosta järkevää. Nämä palveluinnovaatiot olisivat hyödynnettävissä myöhemmin myös muissa maakunnissa. Onnistuneella kasvupalveluiden markkinoiden rakentumisella Uudellemaalle on siis suuri merkitys koko Suomen kannalta.

Byrokratiaa ja sekaannusta

Pääkaupunkiseudun erillisratkaisu tuo sekavuutta ja lisää byrokratiatasoja. Uusi kasvupalvelulaki tuo jo sellaisenaan paljon muutoksia eikä sekavuutta tule lisätä erillisratkaisulla. Byrokratian lisääntymiseltä ei voisi välttyä, jos pääkaupunkiseudulle tulisi vielä kuntien, maakunnan ja valtion lisäksi kuntayhtymätaso. Kasvupalvelulain yhtenä ajatuksena on säästää kustannuksia. Byrokratian lisääminen erilaisine yhteistyöelimineen, -kokouksineen ja erillisine sopimuksineen ei kuitenkaan tuo säästöjä.

Jos pääkaupunkiseudun kunnille annettaisiin oikeus järjestää kasvupalvelut kuntayhtymänä, se luo paineita esittää ja toisaalta myös hyväksyä muitakin erillisratkaisuja. Jo nyt 18 maakunnan mahdollisuus järjestää kasvupalvelut eri tavoin on haasteellista erityisesti valtakunnallisesti toimivien palveluntuottajien kannalta.

Kasvupalvelulain mukaan maakunta päättää, miten kasvupalvelut rahoitetaan. Kasvupalveluihin ei ole korvamerkitty mitään tiettyjä varoja. Uudenmaan erillisratkaisussa valtionvarainministeriö ja...

...

@juko.fi:

Pääkaupunkiseutua koskeva erillisratkaisu kuntayhtymävetoisesta kasvupalvelusta on henkilöstön kannalta epäselvä. Mitä merkitsee pääkaupunkiseudun kaupunkien kasvupalveluiden ja ELY-keskusten ja TE-toimistojen kasvupalveluiden yhdistäminen? Miten resurssit tullaan kohdentamaan, lainsäädännön perusteella tehtävän ja vapaaehtoisuuteen pohjautuvan kasvupalvelutoiminnan yhdistyessä kuntayhtymässä?

@ek.fi:

EK edellyttää Uudenmaan erillisratkaisun takaavan markkinoiden mahdollisimman laajan avoimuuden. Samanaikaisesti on vältettävä tilanteita, missä kasvupalvelumarkkinat pilkkoutuisivat asiakas- tai tuottajanäkökulmasta maakuntia pienemmiksi.

EK pitää tärkeänä, että myös Uudellamaalla perustettavaa kuntayhtymää sitoo lakiehdotuksen 5 §:stä ja 8 §:stä ilmenevällä tavalla samat velvoitteet kuin mitkä maakuntaa sitovat esityksessä laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista. EK viittaa tällä erityisesti järjestämisen ja tuottamisen erottamiseen, oman palvelutuotannon sallimiseen vain markkinapuutetilanteissa sekä oman tuotannon yhtiöittämisvelvollisuuteen sekä näiden osalta ylempänä lausumaansa.

Kuten edellä alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista annetun hallituksen esityksen osalta, EK toivoo tässäkin laissa määrättävän, miten toimitaan tilanteessa, jossa kuntayhtymä tuottaa järjestämisvastuulleen kuuluvia palveluita vastoin 22 §:n määräyksiä, eli ilman markkinapuutteen olemassa olon selvittämistä, tai virheelliseen selvitykseen perustuen. Laissa tulisi säätää taho, johon esimerkiksi alueella palveluita tuottava yritys voi ottaa yhteyttä kokiessaan 22 §:n määräyksiä rikottavan. Samoin tulisi harkita, mitä seuraamuksia 22 §:n määräyksiä rikkovalle kuntayhtymälle voidaan langettaa, sillä kokemus on osoittanut, että kilpailuneutraaliteettia turvaavat säännökset jäävät varsin tehottomiksi ja niitä noudatetaan heikosti, mikäli niiden rikkomuksista ei ole säädetty mitään konkreettisia seuraamuksia.

Kuten edellä alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista annetun hallituksen esityksen osalta, EK kannattaa myös Uudenmaan erillisratkaisun kohdalla sen 8 §:ssä ehdotettua määräystä, jonka mukaan kasvupalveluiden tuottaja ei voi olla hankintalain 15 §:n mukainen sidosyksikkö, jonka kunta omistaa.

Toisin kuin alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista annetussa hallituksen esityksessä, kasvupalvelujen järjestämistä Uudenmaan maakunnassa koskevassa hallituksen esityksessä ei erotella selkeästi toisistaan palveluiden järjestäjää ja tuottajaa. Mikäli palvelujen järjestäjänä on Uudenmaan maakunnan alueella maakunnan sijaan kuntayhtymä, ja palvelun tuottajina kuntien määräysvallassa olevia yhteisöjä, palvelun tilaajan ja tuottajan roolit voivat sekoittua toisiinsa, ja tilaajalla voi olla houkutus suosia tehokkaimpien toimijoiden sijaan itseään lähellä olevia tuottajia.

Kuten EK totesi edellä alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista annetun hallituksen esityksen osalta, tässäkin laissa on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että mikään kasvupalvelujen tuottaja ei saa epäreilua kilpailuetua omistajastaan johtuen. Tuottajia on kohdeltava kilpailuneutraalisti riippumatta siitä, ovatko ne esimerkiksi yksityisessä, kunnan, kuntayhtymän tai maakunnan omistuksessa. Verovaroin tuotettavan palvelun rahoituksen on oltava läpinäkyvää, eikä palvelun tuottamista saa tukea toisesta palvelusta saaduilla maksuilla. Mikäli sama yksikkö tuottaa sekä kilpailluilla markkinoilla harjoitettavia kasvupalveluja, että muita palveluja, sen on eriytettävä palvelut kirjanpidollisesti toisistaan.

Ehdotetussa 8 §:ssä määrätty yhtiöittämisvelvollisuus on sinänsä erittäin kannatettava. EK kuitenkin oudoksuu, että yhtiöittäminen voisi ehdotuksen mukaan tarkoittaa palvelun tuottamisen antamista kunnallisen liikelaitoksen hoidettavaksi. Esimerkiksi kuntalaissa yhtiöittämisvelvollisuus tarkoittaa tuotannon antamista yhtiön tai muun yhteisön hoidettavaksi. Kuntalain yhtiöittämisvelvoite kohdistuu nimenomaan kunnallisiin liikelaitoksiin; kilpailluilla markkinoilla ei saa toimia liikelaitosmuodossa, koska ko. toimintamuoto nauttii edullisemmasta verokohtelusta ja konkurssisuojaista yhtiömuotoiseen toimintaan verrattuna. Koko yhtiöittämisvelvoitteen keskeisin tarkoitus oli kuntalaissa velv...

...

@chamber.fi:

Keskuskauppakamari pitää Uudenmaan erillisratkaisun suurimpana riskinä sitä, että se rapauttaa koko uuden hallintomallin. Pääkaupunkiseudun suurimpien kuntien lisäksi myös muissa Suomen kasvukeskuksissa halutaan omaa erillisratkaisua, jotka taas synnyttävät uusia palvelurajapintoja. Tästä syystä tähän ei pitäisi mennä.

Lähtökohtaisesti Uudenmaan erillisratkaisu ei tuo asiakkaiden kannalta mitään lisäarvoa. Mikäli kaikki Uudenmaan kunnat eivät tule mukaan kuntayhtymään, syntyy myös turhaa ja ylimääräistä hallintoa ja useita palvelurajapintoja yrityksille sekä resurssien mahdollista päällekkäistä käyttöä/ päällekkäistä palvelutuotantoa. Kaikki Uudenmaan kunnat tulisi ainakin saada mukaan kuntayhtymään.

Esityksessä kuntayhtymän ulkopuolelle jäävät kotouttamisen palvelut, jotka ovat maakunnan tehtävänä. Kotouttamispalvelut tulisivat kuntayhtymään siltä osin, kun ne liittyvät lähellä työelämää /työllistymistä oleviin ulkomaalaisiin (nykyinen TE-toimiston palvelulinjan 1 asiakkaat).

Mikäli Uudenmaan suurten kuntien erillisratkaisuun kuitenkin päädytään, tulisi huomioida pääkaupunkiseudun maahanmuuttajataustaisten henkilöiden määrä. Uudenmaan kuntayhtymän uudeksi erityistehtäväksi tulisi määritellä lähellä työelämää olevien maahanmuuttajien (ammattiosaajat, korkeakoulutetut, alueen korkeakoulujen kansainvälisten opiskelijoiden sitominen Suomeen, työperäinen maahanmuutto) työllistymisen nopeuttaminen avoimille työmarkkinoille. Tämä voisi tarkoittaa esimerkiksi ns. yhden luukun periaatetta "International House Helsinki" erilaisille lupa-asioille ja palveluohjaukselle yhteistyössä vastuuviranomaisten kanssa. Harkittavana mahdollisuutena olisi tällöin myös TEAM Finland toiminnan keskittäminen Uudellamaalla kuntayhtymään.

@yrittajat.fi:

Yhdymme Helsingin, Pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan Yrittäjien yhteiseen lausuntoon asiasta. Emme näe ehdotettua erillisratkaisua tarpeelliseksi emmekä toimivaksi. Luontevin ja tehokkain tapa toteuttaa uudistus pääkaupunkiseudunkin osalta olisi järjestämisvastuun säätäminen Uudenmaan maakunnan tehtäväksi. Ehdotettu malli on monimutkainen ja monitasoinen. Suomen Yrittäjät korostaa osaltaan, että julkisen tuotannon viimesijaisuus ja markkinoiden toimivuus on turvattava myös erillisratkaisun mahdollisen toteuttamisen myötä. Kuntayhtymä voi siis vastata vain palveluiden järjestämisestä, eivätkä Uudenmaan maakunnan alueella toimivat kuntien sidosyksiköt voi osallistua kasvupalveluiden tuottamiseen.

@yrittajat.fi:

Helsingin, Pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan Yrittäjät katsovat, että Uudenmaan maakunnan kasvupalvelut on syytä järjestää yhtenä kokonaisuutena maakunnan sisällä. PK-seudun kaupunkien ehdottaman ja lainsäädäntöluonnokseen kirjatun kasvupalvelukuntayhtymän asiakkaisiksi tulisivat tietomme mukaan kaikki Uudenmaan alueen kunnat. PK-seudun yhden toimijan malli ei kuitenkaan palvelisi tasapuolisesti koko Uudenmaan maakunnan aluetta. Erilliselle kuntayhtymälle ei myöskään ole perusteita, kun vastaava maakunnallinen järjestämisvastuu voidaan antaa muun maan tavoin Uudenmaan maakunnalle.

Esitettyä uutta hallinnollista mallia selkeämpää olisi, että Uudenmaan maakunta hoitaisi sote-palvelujen lisäksi myös kasvupalvelujen järjestämisen. Erillisen kuntayhtymän perustaminen ei ole välttämätön Pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyön lisäämiseksi ja mahdollisen kunnan omaan toimintapiiriin kuuluvan toiminnan hoitamiseksi kuntien laajempaa yhteistyötä.

@chamber.fi:

Kauppakamari pitää Uudenmaan erillisratkaisun suurimpana riskinä sitä, että se rapauttaa koko uuden hallintomallin. Pääkaupunkiseudun suurimpien kuntien lisäksi myös muissa Suomen kasvukeskuksissa halutaan omaa erillisratkaisua, joka taas synnyttävät uusia palvelurajapintoja. Tästä syystä tähän ei pitäisi mennä.

@akavanerityisalat.fi:

Esitys ei ota riittävästi huomioon nykyisen henkilöstön asemaa. Esityksessä on juridis-muodollisesti kuvattu henkilöstön siirtyminen ns. liikkeenluovutusperiaatteella. Liikkeenluovutus ei kuitenkaan takaa yhtä työehtosopimuskautta pitemmälle palkkaa eikä palvelussuhteen ehtoja.

Suurin epävarmuus henkilöstöllä on siitä, missä määrin nykyisen henkilöstön työpanosta tullaan käyttämään ylipäättään tulevaisuudessa ja seuraako työnantajan vaihtumista lähitulevaisuudessa mittavat henkilöstövähennykset.. Esityksessä mainittu lisäeläketurva on sidoksissa myös ainoastaan siihen, että henkilöstö jatkaa Kevan jäsenyhteisön palveluksessa. Henkilöstön näkökulmasta siirtyminen merkitsee isoja riskejä, joissa työnantaja tekee ratkaisut. Henkilöstön palvelusuhdeturva ei ole tässä muutoksessa riittävällä tasolla. Tässä tulisi ottaa huomioon myös Uudellamaalla työskentelevä henkilöstö yhdenvertaisesti tätä koskevassa erillislaissa.

Epäselväksi jää, miten varmistetaan kunta- ja maakuntakokeiluihin siirtyvien osalta henkilöstön asemaa turvaavien 44 §:n ja 45 §:n (lisäeläke) noudattaminen.

Keskeistä olisi tarkastella, mitä siirtymävaihe tulee merkitsemään henkilöstölle ja mitä toisaalta organisaatioissa tehtävälle työlle ja palveluille. Merkittävä riski on, että henkilöstökysymyksistä ja –ratkaisuista johtuva epävarmuus tulee heijastumaan kielteisesti itse perustyöhön. Tästä seuraa, että palvelutason laskua ja puutteita kehittämistyössä. Jos lakiehdotuksella, tulevilla työehtosopimuksilla ja työnantajapolitiikkaa ohjaamalla onnistutaan vähentämään henkilöstöön liittyviä epävarmuustekijöitä ja vahvistamaan henkilöstön oikeudenmukaista kohtelua, henkilöstön muutosvalmiudet ja organisaatioiden onnistumismahdollisuudet uusissa tehtävissä ovat verrattomasti paremmat.

@arene.fi:

Arene korostaa, että sidosyksikköasemasta tehtävät tulkinat eivät saa johtaa oppilaitoksiin kohdistuvaan syrjivään menettelyyn. Esityksessä mainitaan todennäköiseksi, että oppilaitos on sidosyksikköasemassa. Näin ei kuitenkaan ole ammattikorkeakoulujen osalta. Oppilaitos voi hyvin todeta uuden sidosyksikkömäärittelyn jälkeen sidosyksikköasemansa muuttuneen ja purkautuneen, jolloin in-house- hankinnat omistajien taholta loppuvat ja oppilaitos voi jatkaa palveluiden tarjoamista kasvupalvelumarkkinoilla. Sidosyksikköaseman tulkinat tulee olla yksiselitteisiä ja lakiin perustuvia eivätkä saa johtaa oppilaitoksiin kohdistuvaan syrjivään menettelyyn.

Ammattikorkeakoululain (932/2014) mukaan ammattikorkeakoulujen tehtävänä (§4) on

”.. on antaa työelämän ja sen kehittämisen vaatimuksiin sekä tutkimukseen, taiteellisiin ja sivistyksellisiin lähtökohtiin perustuvaa korkeakouluopetusta ammatillisiin asiantuntijatehtäviin ja tukea opiskelijan ammatillista kasvua.”

”Ammattikorkeakoulun tehtävänä on lisäksi harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää ja aluekehitystä edistävää ja alueen elinkeinorakennetta uudistavaa soveltavaa tutkimustoimintaa, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa sekä taiteellista toimintaa. Tehtäviään hoitaessaan ammattikorkeakoulun tulee edistää elinikäistä oppimista.”

@yrittajanaiset.fi:

Uudenmaan alueella on eniten yrityksiä Suomessa, sekä kasvupotentiaalia. Tämä alue on huomioitava erityisesti niin, että palveluita on saatavilla kasvuun- ja kansainvälistymiseen joustavasti.

@pardia.fi:

Henkilöstön asema on turvattava kuten sote- ja maakuntauudistuksessa muutoinkin.

@sak.fi:

Pääkaupunkia koskeva erilliskorjaus on kannatettava. Järjestämis-tuottamisvastuuta koskevat SAK:n kommentit ulottuvat kuitenkin myös tähän lakiehdotukseen.

Ehdotuksen mukaan kuntayhtymällä olisi maakuntien tavoin järjestämisvastuu ja oma palveluiden tuottaminen olisi mahdollista vain markkinapuutetilanteessa ja erillisen yhtiön kautta. Julkisia palveluita ei ole SAK:n näkemyksen mukaan tarkoituksenmukaista ajaa täysin alas, sillä tehokkaampaa olisi toimia mm. monialaisessa yhteistyössä eri tahojen kesken. Joustavuus pitäisi säilyttää, joten SAK ei kannata yhtiöittämisvelvoitetta. Kuntayhtymällä tulisi olla mahdollisuus antaa kasvupalvelut tai osa palveluista kaupunkien toteutettavaksi.

Mikäli TE-palvelut tullaan kaikesta huolimatta toteuttamaan luonnoksessa esitetyllä tavalla yksityistämällä, on työttömien yhdenvertainen palveluprosessi turvattava. SAK on esittänyt julkisen maakunnan palvelukeskuksen (MAPPI) perustamista ja tämän lisäämistä kasvupalvelulakiin. Sama ajatus toimisi myös pääkaupunkiseudulla. Palvelukeskuksen tehtävänä olisi tehdä työttömien palvelutarpeen arviointeja, tarjota ura- ja rekrytointipalveluita sekä ohjata työttömiä oikeisiin palveluihin. Keskus voisi myös tuottaa palveluita itse esim. monituottajamallin mukaisesti yhteistyössä yksityisten yritysten ja yhteisöjen kanssa. Vaikeimmin työllistyvien osalta palvelut olisi mahdollista kytkeä vahvasti sote-palveluihin.

@sll.fi:

Lakiesitys on turha ja tarpeeton, se sotkee koko järjestelmää ja aiheuttaa vielä isoja vastuu- ja jääviysongelmia maakunnan sisällä.

61. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset 2. lakiehdotukseen

@kuntaliitto.fi:

Kuntien itsehallintonäkökulma ja lakiluonnoksen 6 § Kuntayhtymän jäseneksi ottaminen

2 § Soveltamisala

6 § Kuntayhtymän jäseneksi ottaminen

Soveltamisalasäännöksen muotoilu ja sisältö lähtökohtaisesti hyväksyttävä. Kuntaliitto ei vastusta kuntayhtymän ja kuntien yhteistyötä sinänsä. Hyväksyttävää on myös, että muut Uudenmaan kunnat voivat halutessaan liittyä kuntayhtymään vapaaehtoisesti.

On kuitenkin selvää, ettei Kuntaliitto voi perustuslaillisista syistä johtuen hyväksyä sitä, että neljä pääkaupunkiseudun kuntaa veloitettaisiin tuottamaan kasvupalvelut kaikille Uudenmaan kunnille kuntayhtymämuodossa. Kuntien itsehallinto ei mahdollista sitä, että toinen kunta päättää toisen kunnan puolesta tämän palveluista ilman tämän myötävaikutusta. Itsehallinnon kannalta ei ole riittävää, että lakiluonnoksen 6 §:n mukaan muilla kunnilla on ”oikeus” tulla kuntayhtymän jäsenkunnaksi. Kunnallinen itsehallinto tarkoittaa sitä, että kuntalaisilla on oikeus päättää kuntansa hallinnosta ja taloudesta sekä valita edustajansa kunnallisiin hallintoelimiin.

Kuntaliitto esittää paremmaksi malliksi sitä, että Uudenmaan maakunnan muut kunnat saavat itse valita liittyvätkö ne pääkaupunkiseudun kuntien muodostamaan kuntayhtymään vai ei. Jos ne eivät halua liittyä kuntayhtymään, kuntayhtymä ei myöskään järjestä sellaisten kuntien kasvupalveluita. Kasvupalvelut järjestää tällöin Uudenmaan maakunta. Maakunnan järjestäessä tällöin kasvupalveluita pääkaupunkiseudun kunnat eivät luonnollisesti voi osallistua maakunnan päätöksentekoon.

Vertailun vuoksi Kuntaliitto muistuttaa, että vastaavanlainen pakollinen kuntayhtymä on esimerkiksi pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltokuntayhtymä, HSY, sekä joukkoliikennekuntayhtymä, HSL, joista säädetään laissa pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta (829/2009). Lain valmistelun yhteydessä selvitettiin myös lain perustuslain mukaisuus. Sääntely on kuntien kannalta huomattavasti väljempää ja siinä on otettu huomioon myös perustuslainäkökulma kuntien kannalta ja kiinnitetty huomiota erityisesti hallinnon tarkoituksenmukaiseen järjestämiseen tehtäviä hoidettaessa:

- olennaista on mm., ettei yksikään kunta saa yksipuolista määräämisvaltaa
- sääntelyä tähän ei kuitenkaan tarvita, vaan jätetty kuntien keskinäisen sopimisen varaan kuntalain mukaisesti

3 § Kuntayhtymän tehtävät

Kuntaliitto kiinnittää huomiota siihen, että Uudenmaata koskevassa laissa kuntayhtymän tehtävien määrittelyä ei ole tehty linjassa kasvupalvelulain kanssa, vaan tehtävät on pystytty määrittelemään kasvupalvelulakia yksityiskohtaisemmin.

4 § Uudenmaan maakunnallisten kasvupalveluiden järjestämisvastuu

Kuntaliitto ei sinänsä vastusta kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirtämistä Uudenmaan maakunnassa Espoon, Helsingin, Kauniaisten ja Vantaan perustamalle kuntayhtymälle. Lisäksi Kuntaliiton näkemyksen mukaan on hyväksyttävää, että kunnat voivat sopimuksin antaa kuntayhtymän tehtäväksi yleiseen toimialaansa kuuluvia tehtäviä.

5 § Sovellettava lainsäädäntö

Viimeinen lause kiinnittää huomiota: Lisäksi maakuntalain 119 §:ssä tarkoitettu velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja koskee kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöä.

Maakuntalain 119 § koskee Yhtiöttämisvelvollisuutta. Tarkoitetaan kaiketi 125 § Palvelukeskuksen palvelujen käyttövelvoite? Ts. kuntayhtymällä olisi velvollisuus käyttää maakunnan palvelukeskuksia?

Kuntayhtymä ja sen tytäryhteisö ja maakunta sekä sen palvelukeskus ovat toisistaan erillisiä ja itsenäisiä oikeushenkilöitä. Hankintalain mukaan erilliset oikeushenkilöt eivät voi tehdä suoria hankintoja toisiltaan kuin poikkeuksellisesti hankintalaissa säädettyjen erityisten perusteiden mukaan. Tällainen peruste on esimerkiksi sidosyksikköhankein ...

...

@hpl.fi:

HPL kannattaa lakiehdotuksen 8 §:n määräystä siitä, ettei palvelun tuottaja saisi olla hankintalain 15 §:n mukainen sidosyksikkö. Rajauksen ei kuitenkaan tule kohdistua pelkästään kunnan omistamaan sidosyksikköön, vaan yhtä hyvin vaikkapa useamman kunnan, kuntayhtymän tai maakunnan omistamaan sidosyksikköön.

Edellisen mukaisesti HPL esittää ehdotetun 8 §:n lopun uudelleen muotoilemista: ”Uudenmaan maakunnan kasvupalveluiden tuottaja ei voi olla julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain (1397/2016) 15 §:ssä tarkoitettu sidosyksikkö tai yhteisö, jossa kuntayhtymään kuuluvat() kunta/kunnat käyttää/vät määräysvaltaa.

Yhtiöittämisvelvollisuuden osalta HPL esittää uudelleen muotoilemista: ”Jos kuntayhtymä tuottaa kasvupalveluita itse, sen on annettava palveluiden tuottaminen erillisen yhtiön hoidettavaksi (yhtiöittämisvelvollisuus)”.

@soste.fi:

-

@ek.fi:

Tuottajia on kohdeltava tasavertaisesti niiden omistajasta riippumatta. Mikäli sama yksikkö tuottaa sekä kilpailluilla markkinoilla harjoitettavia kasvupalveluja, että muita palveluja, sen on eriytettävä palvelut kirjanpidollisesti toisistaan.

Yhtiöittämisvelvollisuuden osalta EK esittää poistettavaksi suluissa olevan osuuden: ”Jos kuntayhtymä tuottaa kasvupalveluita itse, sen on annettava palveluiden tuottaminen erillisen yhtiön hoidettavaksi (POIS: tai kuntalain 9 luvussa tarkoitettun omistamansa kunnallisen liikelaitoksen hoidettavaksi) (JÄÄ: yhtiöittämisvelvollisuus)”

@chamber.fi:

1 § Lain tarkoituksena on turvata laadukkaat kasvupalvelut ja asiakkaiden tasavertainen kohtelu Uudellamaalla. Laissa on sisäinen ristiriita, koska silloin ei pitäisi perustaa uutta hallinnollista kuntayhtymää, jossa kaikki Uudenmaan kunnat eivät lähtökohtaisesti ole mukana

7 § Pykälässä todetaan, että kuntayhtymällä on velvollisuus toimia yhteistyössä maakunnan ja kuntayhtymän ulkopuolisten kuntien kanssa. Epäselvää, mitä tällä käytännössä tarkoitetaan – mikä on konkreettinen osoitus yhteistyöstä?

@yrittajat.fi:

Lainsäädäntöuudistuksessa tulee varmistaa, että nykyiset kasvupalvelujen tuottamista koskevat sopimukset (palvelusetelit) pysyvät voimassa ilman toiminnan keskeytymistä.

@chamber.fi:

1 § Lain tarkoituksena on turvata laadukkaat kasvupalvelut ja asiakkaiden tasavertainen kohtelu Uudellamaalla. Laissa on sisäinen ristiriita, koska silloin ei pitäisi perustaa uutta hallinnollista kuntayhtymää, jossa kaikki Uudenmaan kunnat eivät lähtökohtaisesti ole mukana

7 § Pykälässä todetaan, että kuntayhtymällä on velvollisuus toimia yhteistyössä maakunnan ja kuntayhtymän ulkopuolisten kuntien kanssa. Epäselvää, mitä tällä käytännössä tarkoitetaan – mikä on konkreettinen osoitus yhteistyöstä?

62. Mitä muuta haluatte sanoa esitysluonnoksesta?

@gmail.com:

Ihmettelemme esityksen tekstin epätasapainoa. Vaikutusarviointeja ei ole dokumentoitu eikä aukipurettu.

@kuntaliitto.fi:

-

@sttk.fi:

STTK edellyttää, että uudistuksen avaintavoitteena pidetään palvelujen korkeaa laatua. Palveluja, niiden ketjutuksia ja palvelupaketteja ei voi suunnitella ottamatta huomioon palvelujen tarkoituksenmukaisuutta, vaikuttavuutta ja yhdenvertaisuuden vaatimusta, taikka riittävän ja osaavan ammattihenkilöstön merkitystä käytännön toteutuksessa.

STTK edellyttää, että palvelujen laadun arvioinnista on selkeä vaatimus laissa ja että arvioinnin hoitaa kansallinen itsenäinen arviointitaho.

STTK edellyttää, että näin merkittävän poliittisen suunnanmuutoksen vaikutuksien selvittämiseksi tuotetaan ehdotuksessa esiteltyä enemmän riippumatonta, ulkopuolista tilastollista ja tieteellistä arviointia.

STTK:n mielestä esitysluonnos, ja erityisesti sen yhtiöittämistä ja yksityistämistä korostava linjaus, kaipaa vielä perusteellista vaikuttavuustutkimusta.

STTK katsoo, että mikäli kuitenkin valitaan kansainvälisten vertailujen tuloksien vastaisesti lausuntoluonnoksessa esitetty julkisten palvelujen yhtiöittämisen ja yksityistämisen tie, niin tämä tulee tehdä suunnitelmallisesti ja velvoittavan normiohjauksen tukemana.

STTK:n mielestä paras malli erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa oleville työttömille näyttäisi Suomessakin jo nyt saatujen kokemusten perusteella oleva kumppanuusmalli, jossa kunnat ja viranomaiset vastaavat palvelun järjestämisestä ja tuottamisesta, ja mukana on erikoistuneita yksityisiä toimijoita. Kuntalain mukaisesti kuntien on jatkossakin hoidettava heikosti työllistyvien palvelut.

STTK edellyttää, että eri työnhakijaryhmät, kuten työttömät työnhakijat, vaikeasti työllistyvät, maahanmuuttajat sekä ammatinvaihtajat ja osaamistaan parantavat, on nostettava esiin kohderyhminä ja palveluprosessit on kuvattava lain tasolla.

STTK katsoo, että lainsäädännön soveltaminen ja tarkoituksenmukainen osaamista tukevien palveluiden hankinta edellyttää kansallista ohjeistusta.

STTK edellyttää, että maakuntaudistukseen sisältyvä julkisten työvoimapalvelujen järjestämisvastuun siirtäminen työvoima- ja elinkeinohallinnolta maakunnille toteutetaan tavalla, joka turvaa henkilöstön aseman muutoksessa ja takaa laadukkaiden ja yhdenvertaisen palvelujen saatavuuden maan kaikissa osissa.

STTK katsoo, että julkisten kasvupalveluiden yhtiöittämisen ja yksityistämisen erityinen ongelma on palvelujen yhtiöittämissä (22§) ja viranomaistehtävien velvoitteiden (18§) yhteensovitus.

STTK katsoo, että sähköisten palvelujen kehittämisen ohella on samalla kehitettävä henkilökohtaisia palveluja, sekä kiinnitettävä erityistä huomiota yksilöiden tietosuojan turvaamiseen.

Jotta maahanmuuttajien kotoutuminen vastaa laissa sille asetettuja tavoitteita osana aluekehitystä, STTK:n mielestä lainsäädännössä on turvattava kotoutujan aikainen palvelutarpeen kartoitus, pitkäjänteinen palvelunojaus, selkeä kotoutumisprosessi, palvelujen laatu ja niiden valvonta.

@jhl.fi:

Kokonaisuuden perustuslain mukaisuus on ehdottomasti arvioitava riippumattoman asiantuntijatahojen toimesta valmisteluvaiheessa. Viranomaistehtävien suppea tulkinta arvioitava uudelleen.

@soste.fi:

SOSTE korostaa:

- Lakiesityksen täydentyessä tulee se laittaa uudelleen lausuttavaksi. Lausunto tulee pyytää myös palveluiden käyttäjiä edustavilta ja välityömarkkinoilla toimivilta tahoilta.
- Hallituksen kärkihankkeiden tulokset (Asiakaslähtöisten työllisyyspalvelujen alueelliset kokeilut, Osatyökykyisille tie työelämään (OTE), Nuorisotakuuta yhteisötakuun suuntaan) ja hyvät käytännöt tulee ottaa huomioon kasvupalvelujen suunnittelussa.

Lausunnolla oleva esitysluonnos on monelta osin keskeneräinen. Useassa kohdassa viitataan esityksen täydentyvän lausunnon edetessä. Toivottavaa on, että lakivalmisteluaiкатаuluа höllennetään, jotta esitysluonnoksen puutteet ehditään täydentää. Selkeyden vuoksi valmistelun tulisi edetä yhtäaikaiseksi substanssilakien kanssa.

Lakiesityksen täydentyessä tulee se laittaa uudelleen lausuttavaksi. Lausunto tulee pyytää myös palveluiden käyttäjiä edustavilta ja välityömarkkinoilla toimivilta tahoilta.

Hallituksen kärkihankkeiden tulokset (Asiakaslähtöisten työllisyyspalvelujen alueelliset kokeilut, Osatyökykyisille tie työelämään (OTE), Nuorisotakuuta yhteisötakuun suuntaan) ja hyvät käytännöt tulee ottaa huomioon kasvupalvelujen suunnittelussa.

@ek.fi:

EK kiittää mahdollisuudesta lausua laista alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista.

@yrittajat.fi:

Hyvään suuntaan olemme pääosin menossa.

@yrittajat.fi:

Kommenttimme esitysluonnokseen pohjautuvat palvelujen käyttäjän (asiakas) ja tuottajan näkökulmaan. Olemme huomioineet omissa kommentteissamme, mitä asioiden sujuvuus käytännössä edellyttää sekä miten lain pitäisi tukea ja ohjata niin, että palveluista tulee toimivampia, helppokäyttöisiä ja taloudellisesti tehokkaita.

@psyli.fi:

Toteamme huolestuneena, että lakiesityksen tausta-aineistossa on huomattavassa määrin siteerattu ulkoisia konsultteja ja esitetty uudistuksen vaikutuksista monenlaisia oletuksia. Näin merkittävien lakimuutosten taustalla tulisi olla objektiiviseen tutkimustietoon pohjaavia faktoja, mihin perustuen positiivisia muutoksia oletetaan saavutettavan. Työhallinnon henkilökunnan näkemyksiä ja työn tuntemusta on hyödynnetty liian ohuesti ja vasta myöhäisessä vaiheessa. Tällä hetkellä lakiluonnos vaikuttaa sekä hätäisesti valmistellulta, puutteellisesti perustellulta että riippumattomuudeltaan arveluttavalta.

Psykologiliitto on osallistunut myös neuvottelujärjestönsä JUKOn ja keskusjärjestönsä Akavan lausuntojen valmisteluun.

@invalidiliitto.fi:

Yksityiskohtaisissa perusteluissa on monessa kohtaa nostettu ryhmänä esiin maahanmuuttajat. Yhtälailla monet niissä kohdissa esitetyistä palveluista ja työllistymistä edistävästä toimista pätevät osatyökykyisiin. Työikäisistä suomalaisista noin 1,9 miljoonalla on jokin pitkäaikaissairaus tai vamma. Heistä 600 000 arvioi, että tämä sairaus tai vamma vaikuttaa heidän työhönsä tai työmahdollisuuksiinsa. Osatyökykyisillä on myös muita suurempi riski jäädä työttömäksi. Mitä maakunnissa tehdään, jotta kaikki osatyökykyiset pääsevät töihin? Valtioneuvoston asettaessa tavoitteita kasvupalveluille ja ohjatessa maakuntia neuvotteluihin, tulisi muistaa myös osatyökykyiset henkilöt työvoimana. Yksi keino olisi painottaa sosiaalisia kriteereitä, kuten työllistämisehtoa, maakunnallisissa palveluhankinnoissa.

Muita keinoja:

- työkykykoordinaattori rinnalla kulkijaksi,
- palvelut integroituna palvelukokonaisuutena,
- kuntoutusjärjestelmän (lääkinnällinen, ammatillinen, sosiaalinen ja kasvatuksellinen) tunteminen, ja kuntoutustarpeen tunnistaminen oikea-aikaisesti,
- tiivis yhteistyö sosiaalihuollon, terveydenhuollon, työvoimahallinnon ja koulutuksen kesken.

Lisäksi on tärkeää, että

- hyviksi havaitut toiminnot kuten Ohjaamot nuorten palveluna ja monialaiset yhteispalvelut (TYP) aikuisten puolella jatkaisivat toimintaansa uusissakin rakenteissa.
- hallituksen kärkihankkeiden tulokset (Asiakaslähtöisten työllisyyspalvelujen alueelliset kokeilut, Osatyökykyisille tie työelämään (OTE), Nuorisotakuuta yhteisötakuun suuntaan) ja hyvät käytännöt otetaan huomioon kasvupalvelujen suunnittelussa.

@yrittajat.fi:

Pitäkää kiinni linjasta ja viekää tämä maaliin!

@yrittajat.fi:

Esitysluonnos on rohkea ja eteenpäin katsova. Lakiluonnoksessa itsessään on vain vähän huomautettavaa. On kuitenkin äärimmäisen tärkeää varmistaa, että valtion, maakuntien ja kuntien käytännön yhteistyö toimii uudistuksen tavoitteiden mukaisesti. Vähintään yhtä tärkeää on huolehtia uuden järjestelmän asiakaslähtöisyydestä, mikä edellyttää tiivistä vuorovaikutusta erityisesti palveluasiakkaiden edustajien ja palveluiden järjestämisvastuullisten tahojen välillä.

@tpy.fi:

Laki jättää huomiotta kasvupalvelu-uudistuksen kanssa yhtä aikaa olevia uudistuksia, kuten ammatillisen koulutuksen reformin ja kuntoutuksen kokonaisuudistuksen. Työpajatoiminnassa sosiaalitoimen palvelut, kuten kuntouttava työtoiminta, ovat TE-hallinnon palvelujen ohella yleisimmät palvelut, ja näihin palveluihin ollaan tekemässä uudistuksia. Nämä uudistukset eivät aikataulullisesti etene toisiinsa synkronoituina eikä tietoa siitä, millaisena palveluna kuntouttava työtoiminta tulee jatkumaan tulevaisuudessa, ole ollut saatavilla kasvupalvelu-uudistuksen valmisteluvaiheessa. TPY:n mielestä näiden uudistusten rinnakkainen tarkastelu olisi olennaista.

Lisäksi samanaikaisesti maakuntauudistuksen kanssa on käynnissä ammatillisen koulutuksen reformi. Reformi siirtää oppimista yhä enemmän työpaikoille, mikä heijastuu merkittävästi yrityksiin ja myös työpajojen toimintaan. Reformin kanssa yhtä aikaa toteutettavat merkittävät ammatillisen koulutuksen säästöt aiheuttavat mm. opiskelun tuki- ja ohjauspalvelujen leikkauksia. Tämä tulee todennäköisesti antamaan työpajoille entistä suuremman roolin oppimisympäristöinä erityistä tukea tarvitseville opiskelijoille sekä niille, jotka haluavat opiskella tekemällä oppien mutta yrityksissä ohjatummassa ja yhteisöllisemmässä ympäristössä. Työpajoilla tähän on valmius ja kehitetty vuosien ajan työkaluja työpajaympäristössä kertyvän osaamisen tunnistamiseen. Työpajojen potentiaalia osaamisen tunnistamisessa on alettu hyödyntämään myös TE-palvelujen ja sosiaalitoimen näkökulmasta, niin että esimerkiksi työkokeilussa ja kuntouttavassa työtoiminnassa kertyvää osaamista voitaisi laajamittaisemmin tunnustaa esimerkiksi tutkinnon osiksi. Parhaimmassa tapauksessa opintopolku voisi koostua työpajan tulevissa kasvupalveluissa hankitusta osaamisesta ja sen avulla jatkossa oppilaitoksessa ja osin työpajalla opiskelusta, mikä mahdollistaisi opintojen suorittamisen myös niille nuorille, jotka eivät normaalissa luokamuotoisessa opetuksessa tule välttämättä koskaan opiskelemaan. Työpajojen potentiaali käynnissä olevissa uudistuksissa tulisi vahvemmin huomioida myös kasvupalvelu-uudistuksessa niin, että lailla ei turhaan rajata työpajojen mahdollisuuksia kasvupalvelujen tuottajana.

@saatio-oktetti.fi:

Lakiesityksen jatkovalmistelun jälkeen lakiesitys tulee laittaa uudelleen lausuttavaksi. Tällä kertaa lausunto tulee pyytää myös palveluiden käyttäjiä edustavilta ja välityömarkkinoilla toimivilta tahoilta, joiden osaamista on tarkoituksenmukaista hyödyntää myös jatkovalmistelussa.

@arene.fi:

Lakiesitys on tavoitteiltaan hyvä ja siinä on tehty ymmärrettäviä ja jopa kannustettavia ratkaisuja. Silti ammattikorkeakoulujen rooli autonomisina korkeakouluina on tunnistettu puutteellisesti. Ammattikorkeakouluilla on lakisääteinen tehtävä alueen ja työelämän kehittäjänä sekä tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnassa.

Ammattikorkeakoululain (932/2014) mukaan ammattikorkeakoulujen tehtävänä (§4) on

”.. on antaa työelämän ja sen kehittämisen vaatimuksiin sekä tutkimukseen, taiteellisiin ja sivistyksellisiin lähtökohtiin perustuvaa korkeakouluopetusta ammatillisiin asiantuntijatehtäviin ja tukea opiskelijan ammatillista kasvua.”

”Ammattikorkeakoulun tehtävänä on lisäksi harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää ja aluekehitystä edistävää ja alueen elinkeinorakennetta uudistavaa soveltavaa tutkimustoimintaa, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa sekä taiteellista toimintaa. Tehtäviään hoitaessaan ammattikorkeakoulun tulee edistää elinikäistä oppimista.”

@yrittajanaiset.fi:

Laki yrityspalveluiden kehittämisestä on tärkeä asia viedä eteenpäin. Samoin tulee huolehtia työmarkkinoiden kokonaisuudistuksesta. Pelkkä yritysten kehityksen edistäminen ei riitä, koska työntekijöiden palkkaukseen liittyy paljon riskejä. Esimerkiksi vanhemmuuden kustannusten tasaaminen ja paikallisen sopimisen edistäminen ovat avainasemassa, jotta Suomen talous kääntyy kasvuun.

@akava.fi:

Jatkotyössä on varmistettava työnhakijoiden palveluprosessin ja työttömyysturvaetuuksien toimeenpanon sujuvuus uudistuksessa.

Työttömyysturvan työnjakotyöryhmä (TEM raportteja 41/2016) käsitteli työttömyysturvatehtävien tarkoituksenmukaista jakoa raportissaan.

Selkein ja tarkoituksenmukaisin ratkaisu myös työttömyyskassojen osalta olisi, että se tutkisi itsenäisesti kaikki ansiopäivärahan saamisedellytykset. Tämä voisi selkeyttää työnhakijan näkökulmasta työttömyysturvan hakemiseen liittyvää prosessia. Näin myös maakunnissa todennäköisesti jäisi paremmin mahdollisuuksia keskittyä työnhakijoiden palveluiden järjestämiseen.

Toisena vaihtoehtona on, että työttömyysturvan seuraamusjärjestelmään liittyvät päätökset tekee maakunta. Kolmas vaihtoehto, jossa seuraamusjärjestelmän osalta päätöksen tekisi Kela myös työttömyyskassan jäsenten osalta, on kaikista huonoin ja se lisäisi monimutkaisuutta. Tässä vaihtoehdossa työttömän työnhakijan asioita hoitaisi entisen kahden tahon, TE-toimiston ja työttömyyskassan, sijaan ainakin kolme eri tahoa: maakunta ja mahdollinen palveluntuottaja, Kela sekä työttömyyskassa.

@sak.fi:

Rahoitus

Maakunta saa luonnoksen mukaan kasvupalveluihin valtion rahoitusta työttömien määrän ja työttömyysasteen perusteella. Rahat ovat osa yleiskatteellista toimintaa ja maakunnille annetaan mahdollisuus päättää itse rahan kohdentumisesta. Vaarana on, että työttömien palvelut jäävät toteuttamatta, jos maakunnille ei aseteta taloudellisia kannusteita työttömyyden alentamiseen.

SAK ei pidä työttömien palveluiden siirtoa maakunnille perusteltuna. Jos työvoimapalvelut kuitenkin siirtyvät maakunnille, rahoitusratkaisulla pitää varmistaa työttömien palveluiden toteutuminen. SAK:n näkemyksen mukaan maakunnille siirtyvä rahoitus tulisi olla työllisyyden hoidon osalta korvamerkittyä ja maakuntien tulisi osaltaan vastata työttömyyden kustannuksista.

Mikäli henkilöstöpalvelualan yritys toimii palveluntuottajana, tarkoittaa tämä käytännössä sitä, että yritys saa verovaroista tukea työntekijöiden töihin välittämiseen ja samanaikaisesti laskuttaa asiakasyrityksiltään välittämistä työntekijöistä. Tämän SAK näkee erityisen kummallisena ratkaisuna.

@samsnet.fi:

Det är en stor brist att enkäten inte har några frågor om jämlikhet och språkliga rättigheter samt att enkäten inte finns tillgänglig på svenska.
